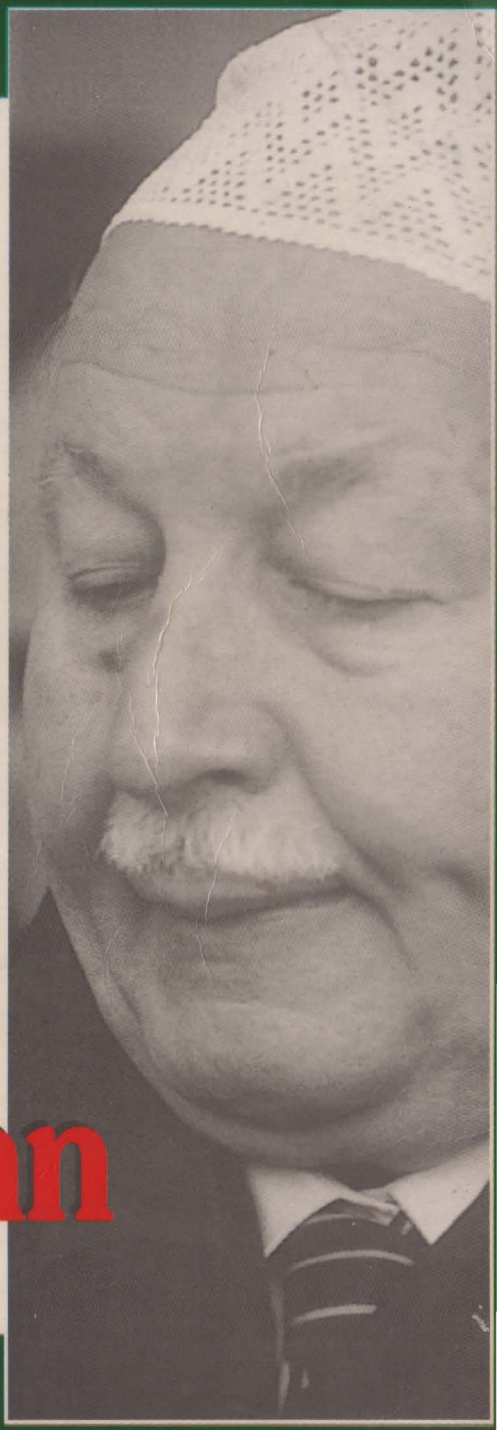
2. BASKI

Hangi Erbakan

basak

SONER YALÇIN

BAŞAK YAYINLARI
Sağlık Sokak No: 63/1
Yenişehir / ANKARA
Tel: 0-312- 431 76 95

Hazırlık: Boyut Ajans Tel: 0-212-243 35 33
Baskı: Acar Matbaacılık

SONER YALÇIN

HANGİ ERBAKAN

BAŞAK YAYINLARI

Soner YALÇIN

Hangi Erbakan

1. Baskı: Nisan 1994

2. Baskı: Nisan 1994

İÇİNDEKİLER:

Önsöz.....7
Erbakan'ın Seyir Defteri.....11
İş Hayatı.....21
Siyasete Atılıyor.....35
Milli Nizam Partisi.....49
Milli Selamet Partisi.....65
Yan Kuruluşlar.....149
Selamet Koğuşu.....167
Bir Parti Daha.....191
Refah Partisi'ndeki Kapışma.....213
Amerika ile İlişkiler.....239
Erbakan İhvan İlişkisi.....255
Erbakan Rabıta İlişkisi.....275
Erbakan Hareketinin Para Kaynakları.....291
Avrupa'daki Erbakan Hareketi.....309
Sonsöz.....321
Ekler.....325

"Daha az Uğur Mumcu'yduk dün
Daha çok Uğur Mumcu'yuz şimdi"

ÖNSÖZ

15 Şubat 1988. Refah Partisi ile ilk ciddi tanışmamızın tarihi. Devlet Güneydoğu'da PKK karşısına "İslam birleştirir" mantığı ile 'Kürt-İslam Sentezi'ni çıkarmaya çalışıyordu. O dönemde çalıştığım 2000'e Doğru dergisine, devletin bu konudaki en büyük yardımcısının Refah Partisi olduğu konusunda bilgiler geliyordu.

Konuyla ilgili araştırma yapmak için bölgeye gittim. 20 gün kaldım. RP'nin Diyarbakır, Siirt, Muş, Bingöl, Bitlis, Van il örgüt yöneticileriyle saatlerce sohbet etme olanağı buldum.

Sohbetlerde, 'Hasan El Banna', 'Seyyid Kutup', 'Ihvan-ı Müslimin', 'Hizb-u Tahrir' gibi isimlerini duyduğum, ancak yeterli bilgi sahibi olmadığım İslamcı liderler ve örgütlerin adı geçiyordu. Ayrıca sık sık İran'daki gelişmelerden bahsediyorlardı. Konuşmalar sonucu anladım ki, ne Ortadoğu'daki İslami örgüt liderleri konusunda ne de Türkiye'deki tarikatlar, cemaatler hakkında yeterli bilgiye sahiptim.

50'li yıllarda Demokrat Parti döneminde 'ekilen', 60'lı, 70'li yıllarda 'filizlenen' İslam; 80'li yıllarda özgürlükleri lüks sayan, solu ezen, dini dalgakıran olarak gören 12 Eylül askeri darbesi ve Özal döneminde 'ye-

şertilmişti'. Bireyin ve toplumun özgürleşmesi olarak öğrendiğim laiklik ise devlet katına hapsedilmişti...

Herhangi bir sorunu çözmenin ilk yolu, gerçeği cesaretle ve bütün boyutlarıyla ortaya koymaktır. Konu ile ilgili yeni bilgiler öğrenmek, bildiklerimi de derinleştirmek için araştırma yapmaya karar verdim. Her kitaba, her yazıya, her rapora, her satıra ulaşmaya çalıştım. Onlarca kitaba, 12 klasör dolusu bilgi ve belgeye sahip oldum. Başta eski MNP'liler, MSP'liler olmak üzere RP milletvekilleri ve 'İslamcı aydınlar' ile sohbetler yaptım.

Refah Partisi'nin hemen tüm yöneticileriyle tanıştım, görüşmeler yapma olanağı buldum.

6 yıllık çalışmanın ürünü bu kitabı, 27 Mart 1994 yerel seçimlerinden çok önce bir tarihte çıkarmayı planlamıştım. Olmadı. Güneydoğu'da uzun yıllar Jandarma İstihbarat Grup Komutanı olarak görev yapan Binbaşı Ahmet Cem Ersever'in 'faili meçhul' bir cinayete kurban gitmesi, 'Hangi Erbakan' kitabının çıkmasını geciktirdi. Binbaşı Ersever'in yazılmamak üzere anlattıklarını ölümünden sonra "Binbaşı Ersever'in İtirafları" adlı bir kitapta topladım. Araya böyle bir çalışma girince bu kitap elinize geç ulaştı.

İstedim ki, yaptığım bu çalışma Türkiye'nin tarihsel gelişimi konusunda yapılan araştırmalara ışık tutsun. Bu nedenle en büyük kaygım nesnelliğimi korumaktı. Bu çalışmayı kişisel yargılarımı karıştırmaksızın, olguyu ön plana çıkararak gerçekleştirdiğimi düşünüyorum. Kuşkusuz karar okuyucunundur.

Bir siyasi lider olarak Erbakan'a, oportünizmden pragmatizme kadar çeşitli damgalar vurabilirsiniz. Ancak Fransız devriminin ünlü kimyacısı Lavoisier'in "Hiçbir şey yoktan var olmaz" yasası siyasal bilimler için de geçerlidir; 'Erbakan Hareketi' Türkiye'nin bir gerçeğidir. Nasıl ortaya çıkmıştır ve gelişmiştir sorusunun yanıtı da bu kitapta verilmeye çalışılmaktadır. Bu kitap aynı zamanda "Erbakan kimdir" sorusuna yanıt vermek için kaleme alınmıştır.

Sizleri kitapla baş başa bırakmadan önce çalışmalarımda yardımlarını benden esirgemeyen bazı dostlara da teşekkür etmek istiyorum: Gazeteci Ünal İnanç sayesinde MSP ve Akıncılar iddianamelerine ulaştım. TBMM Kütüphane, Bilgi İşlem, Dokümantasyon ve Mikro Film birimlerinde gö-

rev yapan arkadaşların yardımlarıyla Türkiye'nin son 25 yıllık yakın siyasi gelişimini tarama olanağı buldum. Gazeteci Sinan Onuş, gazeteci Şule Kozan ve Aydınlık gazetesindeki meslektaşlarımın katkılarını gördüm. Başta Feza Kutanoğlu Yalçın olmak üzere Yalçın ailesinin sıcak ilgileriyle moral kazandım.

Bu kitap 6 yıllık titiz bir çalışma sonucu ortaya çıktı. Bu süreç boyunca bilerek veya bilmeyerek bana yardımcı olan herkesi saygıyla anıyorum...

Nisan 1994
Soner YALÇIN

I.BÖLÜM

ERBAKAN'IN SEYİR DEFTERİ

Erbakan'ın Dedeleri

Nereden geldikleri konusunda çok fazla bilgi bulunmayan Kozanoğlu Beyliği, 1800'lü yılların son dönemlerinde Adana'nın Kozan ve Saimbeyli bölgesinde hüküm sürüyorlar.

Kozanoğulları'nın bilinenleri; Hacı Ağa ve Topal Ağa kardeşler. Topal Ağa'nın oğlu Yusuf günün birinde bölgedeki diğer bir beylik Divanoğullarını yıkarak kendi beyliğini oldukça büyütüyor. Büyüyen beyliğe bu kez 'Kozan' adı veriliyor. Kozanoğlu adı buradan geliyor. Cebbazadeleri de beyliklerine katan Kozanoğulları, Kozan'ı ikiye bölüyorlar: Doğu Kozan ve Batı Kozan!

Batı Kozan ağası Çadırcı Mehmet, üzerine gelen Kıbrıslı Mehmet Paşa komutasındaki Fırka-i İslahiye karşısında yenilerek Konya, Sıvas ve Kayseri yöresine dağılıyorlar. Kozanoğulları'nın başında bulunanlar ise İstanbul ve Rumeli'ye sürgün ediliyorlar. Kozanoğullarının son lideri Hüseyin Bey'in kardeşi Hasan Bey de İstanbul'a sürgünle gelenlerden.

Hüseyin Bey II. Abdülhamit döneminde saraya bağlı biri olarak biliniyor.

Hüseyin Bey'in terbiyeli oğlu Mehmet Sabri hukuk tahsili yapıyor.

Talihsiz Mehmet Sabri Efendi

Mehmet Sabri Efendi kendi halinde, görevine bağlı, biraz içe kapanık bir ceza reisidir.

İlk görev yeri, Erzurum İstinaf Mahkemesi Müddei Umumisi'dir. Erzurumlular kendisini çok severler. Damatları olmasını isterler. Erzurum'un tanınmış ailelerinden Korukçular'ın kızı Sabire Hanım'ı münasip görürler.

Söz verilir, nişan kesilir, nikâh yapılır. Damat Mehmet Sabri, gelini gerdek gecesi görür. Görünce de çok beğenir.

İlk çocuk bir yıl sonra dünyaya gelir. Adını Nizamettin koyarlar. İkinci çocuğun adı ise Selahattin. Çocuklara Kozanoğulları Beyliği'nin önde

gelen kişilerinin isimleri verilir.

Mehmet Sabri Efendi ile Sabire Hanım'ın mutluluğunu Birinci Dünya Savaşı bozar.

Osmanlı orduları çeşitli cephelerde bozguna uğramaktadır. Rus orduları, Doğu Anadolu'ya girmiştir. Erzurum'a yaklaşmaktadır. Büyük kaçış başlamıştır. İnsanlar at arabası, merkep, kağnı ne buluyorsa eşyasını yükleyip batıya göç etmektedir.

Göç edenler arasında Mehmet Sabri Efendi, Sabira Hanım ile çocukları Nizamettin ve Selahattin de vardır.

Göç çok ağır doğa koşullarında, açlık ve sefaletle yapılmaktadır. Binlerce insan yolda can vermektedir. Genç yaşta yaşama veda edenlerden biri de Sabira Hanım'dır. Mehmet Sabri Efendi iki çocuğu ile ortada kalakalmıştır. İki çocuğu büyütmenin güçlüğünü tek başına omuzlayamayan Mehmet Sabri Efendi'yi akrabaları, görev yaptığı Sinop'ta Kamer adında bir genç kızla evlendirirler. Kamer, Sinop'un tanınmış ailelerinden 'Öküzoğulları'nın kızıdır.

Necmettin Doğuyor

Mehmet Sabri Efendi'nin ikinci evliliğinden bir erkek çocuğu daha olur. Cumhuriyetin üçüncü yılında, 29 Ekim 1926 tarihinde nur topu gibi, yuvarlak yüzlü bu çocuğa "ağabeyleri Nizamettin ve Selahattin'le isimleri uyumlu olsun" diye Necmettin adını koyarlar. Necmettin'i sırasıyla Kemalettin, Akgün ve Atıfet izler.

Ağır Ceza Reisi Mehmet Sabri Efendi görevi gereği Anadolu'nun birçok ilini dolaşır. Erzurum, Sinop, Kayseri, Trabzon...

Buraya bir not eklemek gerekiyor;

Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde 1919'da Anadolu'da başlatılan, 1923 yılında zaferle sonuçlanan Ulusal Kurtuluş Savaşı'na, Mehmet Sabri Efendi'nin katılıp katılmadığı konusunda elimizde bilgi yok. Ancak cumhuriyet sonrası Ağır Ceza Reisliği görevini devam ettiren bir hâkimin emperyalistlere karşı yapılan mücadelede yer almadığı düşünülemez...

Ağır Ceza Reisi Mehmet Sabri Efendi, Cumhuriyet Türkiyesi'nin hâkimiydi. Bu nedenle hilafet ve saltanat isteyen şeriatçılara karşı uygulanan

Takrir-i Sükûn Kanunu'nu tatbik eden ilk hâkimlerdendi. Şapka reformunu istemeyenlere karşı Kırşehir, Kayseri, Sıvas, Tokat, Amasya, Trabzon, Gümüşhane, Erzurum, Rize ve Giresun'da gezgin olarak kurulan İstiklal Mahkemesi üyelerine Kayseri ve Trabzon'da görev yapan Mehmet Sabri Efendi'nin yardım etmediği düşünülemez.

Cumhuriyetin ilk yıllarında, Arap harflerinin kaldırılması, ezanın Türkçe okunması, tekke, türbe ve zaviyelerin kapatılması gibi radikal birçok devrimin kabul görmesi için gerektiğinde yasaları uygulayanlardan biri de Ağır Ceza Reisi Mehmet Sabri Efendi'ydi.

O yıllarda cumhuriyetin kurumsallaşması için din; siyasi yaşamdan, eğitim kurumlarından kovulmuştu. Küçük Necmettin çocukluğunu böyle bir dönemde yaşadı. İlkokula Kayseri Cumhuriyet İlkokulu'nda başladı. Babasının tayini Trabzon'a çıkınca öğrenimini bu şehirde tamamladı. 1937 yılında İstanbul Erkek Lisesi'nde orta tahsiline başladı. Orta ve lisede bütün sınıflarını iftiharla geçen Erbakan, İstanbul Erkek Lisesi'ni 1943 yılında bitirdi.

Burada bir saptama daha yapmakta yarar var:

3 Mart 1924'te kabul edilen Öğrenim Birliği Yasası'yla, öğrenim kurumlarının tümü Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlandı. Öğretim Birliği Yasası'ndan amaç Türkiye'nin gelecek nesillerine çağdaş ve laik bir öğrenim vermekti.

Necmettin Erbakan ilk, orta, lise ve üniversite öğrenimini laik, çağdaş koşullarda yaptı.

Necmettin Erbakan her ne kadar çocukluğunda Kuran kursuna gittiğini söylese de bu doğru değildir. Türkiye'de o yıllarda Kuran kursları yoktu. Öyle ki 1927 yılında ilkokullara konan haftada bir saat din dersleri uygulaması bile 1930 yılında kaldırıldı.

Tavuklu Pilav

1942 yılı Erbakan ailesine üzüntüyü ve sevinci bir arada yaşatmıştır.

Baba Mehmet Sabri Erbakan, tıp doktoru çıkan büyük oğlu Nizamettin'i evlendirdikten sonra hemen sonra vefat ediyor. Erbakan ailesi yasa boğuluyor. Dört çocukla bir başına kalan Kamer Hanım, üvey oğulları tıp

doktoru Nizamettin ile göz doktoru Selahattin'in yardımlarıyla çocuklarını okutuyor. Kamer Hanım, eşinin emekli maaşı ve iki büyük oğlunun yardımları sayesinde İkinci Dünya Savaşı'nın yokluk yıllarını rahat atlatıyor. Necmettin'in en sevdiği yemek tavuklu pilavdı. Ancak o yıllarda sevdiği bu yemekten biraz uzak kalıyor.

Necmettin tavuklu pilavdan uzak kalmıştır, ama konuşmaktan hiçbir zaman geri durmamıştır. Necmettin biraz gevezedir. Bir olayı uzun uzun, tatlandıra tatlandıra anlatmasıyla sohbetlerin vazgeçilmez siması olmuştur.

İstanbul Teknik Üniversitesi'nin 1947-48 mezunlarını tanıtan 'Arı' adlı albümde arkadaşları takma ismiyle 'Derya Necmettin'i şöyle tanımlıyor:

'Sofudur, dindardır, çalışkandır. Hayatının yarısını namaz, yarısını da projeleri işgal eder. Sınıfının yarısını kendisi, yarısını da arkadaşları işgal eder. 'Proje ve raporları, Saatli Maarif Takvimi nükteleri gibi geniş izahlıdır. Herkesin bir sayfada bitirdiği mevzu, o kırk sayfada hulasa eder. 'Kendisine civata nedir diye sorarsanız; izaha, demir filizlerinin naklinden başlar ve o kadar uzun anlatır ki nihayet namaz vakti gelir, gider namazını kılar gelir ve kaldığı yerden anlatmaya devam eder.'

Turgut Özal'a Kızıyor

Necmettin Erbakan, İstanbul Teknik Üniversitesi'ne ikinci sınıftan başladı. O yıllarda İstanbul Teknik Üniversitesi öğrenimi 6 yıl sürüyordu. Ancak üniversitenin giriş sınavını kazananlar, ikinci sınıftan başlayabiliyordu. Necmettin Erbakan İstanbul'da ortaokul ve lisede iyi bir eğitim gördüğü için Anadolu'dan gelen öğrencilere göre daha avantajlıydı. Sınavı rahatlıkla kazandı.

Erbakan'ın üniversite yıllarında en samimi arkadaşlarından biri de, daha sonra kızkardeşi Atıfet Erbakan'la evlenip enistesi olacak Osman Çataklı'yı. Diğer arkadaşı ise Nurcuların önde gelen isimlerinden Süleyman Karagülle'ydi...

O yıllarda üniversitelerde namazında niyazında çok kişi yok. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde namaz kılan öğrenci sayısı parmakla sayılacak kadar az. Namaz kılanların başını Erbakan çekiyor. Namaz kılanlardan biri de Turgut Özal. Ancak Turgut Özal okul arkadaşlarıyla bazı geceler eğ-

lence yerlerine de gidiyor. Erbakan'ın gece hayatı yok. Arkadaşlarının bütün ısrarlarına rağmen Erbakan eğlence yerlerine gitmemekte ısrar ediyor. Hem camiye hem de eğlence yerlerine gidenlere kızıyor...

Sınıf Arkadaşı Süleyman

Süleyman Demirel üniversitede kendi halinde bir öğrenci. Erbakan ise daha sosyal. Siyasi tartışmalara katılıyor. CHP'yi çok sert eleştiriyor. Necmettin, Süleyman'a göre derslerinde de çok başarılı. O günlerde en yüksek puan olan 20'yi hep Necmettin alıyor. Süleyman ise orta derecede bir öğrenci. Aldığı notlar ise 13-15 arasında. Süleyman önceleri makine bölümünde iken daha sonra inşaat bölümünü seçiyor. Necmettin'e göre, "O günlerde bizde ege işleri dersleri vardı ve bir hayli ağır çalışmayı icap ettiriyordu..." Süleyman buna dayanamayıp kaçmıştı. Erbakan bu sözleri ile biraz haksızlık ediyordu: Necmettin Erbakan bir Ağır Ceza Reisi'nin oğludur. Hiçbir zaman ekonomik sıkıntı çekmemiştir. Çevresinde hep okumuş insanlar vardır. Orta ve lise öğrenimini İstanbul gibi bir şehirde yapmıştır.

Süleyman Demirel Isparta'nın okul bulunmayan İslamköy'ünde doğmuştur. Babası okuma yazma bilmeyen Yahya Demirel'dir.

Süleyman'ın çocukluğu yokluk içinde geçmiştir. Yatılı okullarda güçlükle öğrenimini tamamlamıştır. Daha fazla para kazanıp yoksul ailesine katkıda bulunmak için inşaat bölümünü seçmiştir...

Bürokrat çocuğu Necmettin, köylü çocuğu Süleyman'ı üniversite yıllarında hep hor görmüştür. Necmettin aradan bunca yıl geçmesine rağmen dost sohbetlerinde sınıf arkadaşı Süleyman için hâlâ 'O kopya çekerek sınıf geçerdi' demektedir...

Necmettin Erbakan, üniversitede Süleyman Demirel'in ders kitapları dışında farklı bir kitap okumadığını, siyasi tartışmalara katılmadığını belirtiyor. Necmettin ile Süleyman'ın üniversite yılarında 'Milli Şef rejimi' egemen. İstanbul Teknik Üniversitesi'nin üçüncü sınıfında okurlarken 1944 yılında üniversitelerde Amerikan vatandaşı Reha Oğuz, Nihal Atsız, Fethi Teveloğlu gibi isimlerin öncülüğünde ırkçı-turancı hareketler başlıyor. Turgut ve Korkut Özal kardeşler kadar olmasa da Necmettin ve Süleyman

ırkçı-turancı yazarlardan etkileniyorlar. Özal kardeşler 4 Aralık 1945 yılında sosyalist Tan gazetesinin yerle bir edildiği eyleme katılıyorlar. Necmettin Erbakan ile Süleyman Demirel'in de eylemi yapanlar arasında olup olmadıkları bilinmiyor. Necmettin Erbakan'ın olması büyük ihtimal, çünkü politik tartışmalara katıldığı biliniyor. Özal kardeşler yakalarına kurt rozeti takacak kadar aktif eylemciler. Ancak Necmettin ile Süleyman ırkçı-turancı hareketlere sadece sempati duyuyorlar.

Almanya Günleri

1948 yılı yaz döneminde İTÜ Makine Fakültesi'nden mezun olan Erbakan aynı yılın 1 temmuzunda Makine Fakültesi Motorlar Kürsüsü'nde asistan olarak göreve başladı. 1948-1951 yılları arasında üç yıllık asistanlık döneminde yeterlilik tezini hazırladı. Çok başarılı bulundu.

Yeterlilik tezindeki başarısından dolayı üniversite tarafından 1951 yılında Aachen Teknik Üniversitesi'nde araştırmalar yapması için Almanya'ya gönderildi. Alman ordusuna ait DVL araştırma merkezinde Profesör Schimit (Prof. Schimit'in tam adını bir türlü öğrenemedim. Son olarak Refah Partisi'nden Erbakanın biyorafisini istedim. Ne yazık ki orada da Prof. Schimit'in tam adı yoktu.) ile birlikte çalışma yaptı. Aachen Teknik Üniversitesi'nde 1.5 yıl çalıştı. 'Doktor' unvanını aldı.

'Dizel motorlarda püskürtülen yakıtın nasıl tutuştuğunu' matematiksel olarak izah eden bu doktora tezi üzerine Almanya'nın en büyük fabrikalarından biri olan Deutz motor fabrikasına davet edildi. Burada Leopar tanklarının motorları ile ilgili araştırmalar yaptı. 1953 yılında Türkiye'ye döndü. Doçentlik sınavını vererek 27 yaşında doçent oldu. Tekrar Almanya'ya gitti. Deutz firmasında 6 ay mühendis olarak çalıştı.

1953 yılının kasım ayında İstanbul Teknik Üniversitesi'nde doçent olarak çalışmaya başlayan Erbakan, mayıs 1954 tarihinde askere gitti.

Amerikalılarla İlk Tanışma

Necmettin Erbakan'ın askerliği hep İstanbul'da geçti. İlk görev yeri, 6 aylık yedek subay öğrenimi için gittiği Kâğıthane. Kâğıthane'deki acemi-

lik günlerinden sonra Halıcıoğlu'ndaki İstihkam Bakım Bölüğü'nde 6 ay asteğmen, 6 ay da teğmen olarak makinelerın bakım ve tamiratından sorumlu oldu. Erbakan askerlik günlerinde ilk kez Amerikalılarla tanışma olanağı buldu. Her yıl Türk Silahlı Kuvvetleri'ne yardım kapsamında Amerika'dan istenen teçhizatların hazırlandığı listelerin yapılmasında görev aldı. Amerikan Yardım Heyeti (JUSMATT), Truman Doktrini'ne istinaden 1947 yılından başlayarak Amerikan yardımlarını idare ve kontrol etmek amacıyla Türkiye'de bulunuyordu. O yıllarda neredeyse her askeri karargâhta bir Amerikalı subay vardı.

Erbakan , Amerikalılar için, "Beni sevmezlerdi. Çünkü ben onlardan iş makineleri için yedek parça isterdim. Onlar vermek istemezlerdi" derken Erbakan'ın bir asker arkadaşı, "Amerikalılarla dilbildiği için çok iyi ahbaplıklar kurmuştu. Onlara bol bol espri yapıyordu" diyor. Erbakan, 1955 yılı ekim ayında askerliğini bitirdi.

Erbakan'ı Ortaya Çıkaran Koşullar

Erbakan'ın siyasi görüşlerinin oluşmasına neden olan, Türkiye'nin o yıllarını sanırım anımsamakta yarar var:

Necmettin Erbakan'ın lise döneminde başlayan İkinci Dünya Savaşı, üniversitenin ilk yıllarında da devam etti. Erbakan'ın lise ve üniversite yılları Türkiye'nin en sıkıntılı olduğu dönemlerdi.

Mustafa Kemal Atatürk 10 Kasım 1938 yılında yaşama gözlerini kapadı. İsmet İnönü cumhurbaşkanı oldu. Sırasıyla başbakanlık yapan Celal Bayar, Refik Saydam ve Şükrü Saracoğlu savaş ekonomisi uyguladılar. Vergiler ve devlet tekelinde bulunan zorunlu ihtiyaç maddelerinin fiyatları sürekli arttırıldı. Devlet, seferberlik harcamaları, kıtlık ve yoksulluk getirdi. Sosyalist Tan ve Vatan gazeteleri dışında tüm basın, Nazi Almanyası yanında savaşa girilmesini istiyordu. Bu yıllar aynı zamanda ırkçı-turancı hareketlerin başladığı yıllardı. Sağcı basın Alman faşistlerinin zaferlerine övgüler yazıyordu. Sadece basın değildi Almanların safında yer almak isteyen Şah. Yeni yeni çömezlenen Türkiye burjuvazi de Hitler'e hayranlık duyuyordu. Çünkü savaş öncesinde Türkiye'nin dış ticaretinde Almanların payı yüzde 50'ye yakındı.

İsmet İnönü ise savaştan uzak, dengeci bir politikayı savunuyor ve izliyordu. 1944'e gelindiğinde savaşın kaderi belli oldu: Faşistler yenildi. Savaşın sonuçları iç politikada yeni gelişmelere neden oldu. 19 Mayıs 1954 yılında İsmet İnönü, ülkenin yaşamında demokrasi ilkelerinin egemen olacağını tek partili yaşamın son bulacağını açıkladı. 7 Ocak 1946 yılında Demokrat Parti kuruldu. DP programı, her ne kadar demokrat, temel hak ve özgürlükçü gözükse de güçlenen burjuvazinin ve toprak ağalarının çıkarlarını gözetiyordu. Demokrat Parti 14 Mayıs 1950 seçimlerini kazanarak iktidar oldu. 16 Haziran 1950 tarihinde Arapça ezan yasağı kaldırıldı. 1951 yılında imam hatip okulları açılmaya başlandı. Amerika'nın Marshall Planı, Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası (OECD) çerçevesinde Türkiye'nin kapitalistleşme ve dünya kapitalist sistemiyle bütünleşme süreci hızlandırıldı. DP Türkiye'yi 'küçük Amerika' yapmak istiyordu! Ekonomik politikalarda ABD belirleyici rol oynamaya başladı. Demokrat Parti 'hür dünya 'diye ABD odaklı bir sisteme eklemlenmeyi kalkınmanın ve demokrasinin vazgeçilmez kuralı olarak görüyordu. 25 Temmuz 1950'de 'Komünizme karşı savaşmak için' Kore'ye asker gönderildi. 1951ekiminde Süveyş Kanalı'ndaki Mısır-İngiltere çatışmasında, İngilizlerin yanında yer alındı. Cezayir'in ulusal bağımsızlığına karşı 13 Aralık 1952 yılında Birleşmiş Milletler'de red oyu verildi. İran'daki laik, anti-sömürgeci Musaddık'a karşı ABD'nin tezleri kabul edildi. Bu dönem, Amerikan emperyalizmine bağımlı bir ekonomi-politik yapının yerleştiği dönemdi...

DP'nin popülist politikaları herhangi bir hesaba dayanmaksızın yalnızca anti-komünist bir 'kale' olma karşılığında Batı'dan durmaksızın kredi akacağı varsayımına dayanıyordu. DP'nin ekonomik politikaları sayesinde büyük sanayi burjuvazisi sermaye birikim sürecinin ilk evresini tamamladı. DP döneminde yurtdışından, özellikle de Almanya'dan makine ithali yapılıyordu. Ağırlık ise tarım makinesiydi. İmalat sanayine yönelik makine ithalinde büyük artış vardı. Bu durum sanayi işletmelerinin artmasını teşvik etti. 1955-59 yılları arasında 784 yeni işletme kuruldu.

İşte bunlardan biri de Necmettin Erbakan'ın genel müdürlüğünü yaptığı Gümüş Motor'du...

II. BÖLÜM

İŞ HAYATI

Gümüş Motor Umum Müdürü

Yıl 1954. Tarımsal sulamada kullanılacak 5-15 beygir gücünde tek ya da çift silindirli dizel motorlar ile pompalar yapmak amacıyla hükümet bir proje gerçekleştiriyor. Pancar tarımını desteklemek için motor ve pompa fabrikası yapılması da kabul ediliyor. Fabrikanın Eskişehir'de mi yoksa Ankara'da mı olacağı konusunda Başbakan Adnan Menderes ile Maliye Bakanı Hasan Polatkan arasında ki küçük bir anlaşmazlık da hemen gideriliyor. 1 Temmuz 1956 Gümüş Motor Fabrikası'nın temeli atılıyor...

200'e yakın ortak bir araya getirilmişti. Hiçkimsenin hissesi yüzde 5'ten yukarı değildi. 6 milyon sermayeli Gümüş Motor Fabrikasına ayrıca hükümet de 1 milyon 300 bin dolarlık bir yardımda bulunuyor. Fabrikada 500 personel çalışıyordu. Gümüş Motor Fabrikası'nın "Umum Müdürlüğü" ne ise Erbakan getirilir.'Gümüş' adının fabrikaya niçin verildiği konusunda iki farklı görüş vardır;

İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul'un Gümüşsuyu semtinde bulunuyordu. Erbakan bu nedenle fabrikanın adını "Gümüş" koydu diyenler olduğu gibi, "Hayır Teknik Üniversite'nin Gümüşsuyu'nda olması ile fabrikanın adının 'Gümüş' olması arasında hiçbir ilişki yoktur. Erbakan Nakşibendiler için oldukça önemli olan ve 1850'de kurulan 'Gümüşhaneli Tekkesi'ne mensup olduğu için bu adı koymuş' diyenler vardı. Doğrusu ikincisiydi... Zaten, Gümüş Motor hisselerinin üzerinde cami resmi vardı ve hissedarların çoğu Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid Kotku'nun müritleriydi...

Gümüş Motor'da işler 1958 yılına kadar iyi gitti. 1958 yılında hükümetin yaptığı devalüasyon, gerekli yatırımlar için makine ve malzeme ithal eden Gümüş Motor'u zora soktu. 'Umum Müdür' Erbakan Sanayi Bakanı Sabit Ataman'ın makamına çıktı. Ataman'ı Gümüş Motor'a yardım edilmesi konusunda güç ikna etti. Sonuçta yeni bir yatırım için 750 bin lira ayıran Şeker Şirketi bu parayı Gümüş Motor hisselerine yatırdı. Böylece Gümüş Motor ile Şeker Şirketi'nin ortaklığı

başladı. Ancak bu ortaklık da Gümüş Motor'u geliştirmedi. Fabrikadan bir türlü gerekli randıman elde edilemiyordu. Hisse senetleri giderek düştü. Ucuzlayan hisse senetlerini toplayan Şeker Şirketi yüzde 51'i bulunca 'Umum Müdür' Necmettin Erbakan'ın karşısına çıktı: "Şeker Şirketi adına bundan sonra yönetim kurulu başkanlığına Nurullah Gezgin başkanlık edecek" diyerek Erbakan'ın yetkileri kısıtlandı. Erbakan bu olayı 'işgal' olarak değerlendiriyordu. Ancak yapacağı başka bir şey yoktu. Artık alacağı her kararı Şeker Şirketi yöneticilerine bildirecekti. Şeker yetkilisi Gezgin, fabrikada bir odaya yerleşip gelişen olayları izlemeye başladı. Gördüklerine inanamadı. Durumu hemen Şeker Şirketi yöneticilerine bildirdi... Yönetim kurulu acilen toplandı. Umum Müdür Erbakan'ın istifası istendi.

Siyah Kaplı Ajanda

Şeker Şirketi yetkilisi Gümüş Motor'da neler görmüştü? Fabrikanın hiçbir kayıtı yoktu! Her şey 'Umum Müdürün' siyah kaplı ajandasında, sadece kendisinin anlayacağı bir şekilde yazılıyordu. Bu nedenle fabrikanın muhasebe hesapları yapılamıyordu. Genel Müdürlük hemen Konya Şeker Fabrikası'ndan iki hesap uzmanı çağırdı. Muvakkar Özararat ve Faruk Onat adındaki bu iki hesap uzmanı gece gündüz çalıştılar. Gümüş Motor'un yazışmalarında ilginç belgeler buldular:"Sizden aldığım motor arızalandı. Göndersem tamir edebilir misiniz?" diye bir mektup göndermişti müşterinin biri. Yanıtı 'Umum Müdür' Erbakan vermişti:

"Bismillahirrahmanirrahim,

"Hayırlı, uğurlu, bereketli mahsuller diler, göndereceğiniz motoru bilabedel tamir edeceğimizi bildiririz. Allah'a emanet olun."

Motorunu gönderen müşteriden iki ay sonra bir mektup daha gelir: "Aman acele motorumu gönderin, mahsul yanıyor!"

Bu mektuba yanıt verilmez...

Aynı şahıs bir ay sonra üçüncü mektubunu gönderir: "Motorumu muhakkak gönderin. Ben tamirden filan vazgeçtim."

Şeker Şirketi yetkilileri köylünün motorunu iade etmek için araştırma yaparlar. Ambar görevlisinin ifadesi alınır. Ambar memuru, "Efendim,

motoru tamir ettik. Bir güzel de boyadık. Ancak Necmettin Bey o motoru sattı! Ne yapsın şirket çok zor durumdaydı!" diyor.

Bu kez ifade vermeye Necmettin Erbakan çağırılıyor. Erbakan ile kurul arasında şu konuşma geçiyor:

- Necmettin Bey, bizim memlekette her meslekte asgari ahlak teşekkül etmiştir değil mi?

- Öyledir tabii.

- Bir ayakkabı tamircisi düşünelim. Kundura tamircisi basit bir sanat erbabı bilinir. Bu ayakkabı tamircisinin çoluk çocuğu hastalansa ve ilaç parası da olmasa, bir ayakkabıcı tamir için kendisine verilmiş olan ayakkabıları satar ve parası ile ilaç alarak çoluk çocuğuna ilaç götürebilir mi? Götürmeli mi?

- Hayır efendim elbette götüremez.

- Fakat Sayın Necmettin Bey, sizin yönettiğiniz bu anonim şirket, bu fabrika kundura tamircisindeki asgari ahlaka bile sahip değil. Siz, size emanet edilen, tamir için verilen motoru satmışsınız. Hemen yönetim kurulu karar almalı ve bu vatandaşa bir motor göndermelidir.

Bu konuşmadan sonra söz alan yönetim kurulu üyesi elde motor bulunmadığını anımsatarak bir başka konuya değinir:"Yaptığımız motor bir kere projedeki motor değil. Demode, Slavya tipi, su soğutmalı, en ilkel, en ağır, kafadan kızmalı bir motor. Zaten fabrika kurulduğundan bu yana sadece 70 tane motor yapılabilmiş!

Bir başka yönetim kurulu üyesi biraz da kızgın bir halde şöyle konuşur: "Bu fabrikada değil tek silindirli, 70 Slav motoru yerine 70 adet dev motor yapılsaydı, bu müessese yine batardı."

Yönetim Kurulu üyesi neden böyle konuştuğunu da açıklar:

Konyalı bir uyanık İsmail Kaymak, sütten krema çıkarma makinesini yapmayı kafasına koymuştu. Akıllı İsmail Kaymak bu işin altından Gümüş Motor'un kalkamayacağını bildiği halde Umum Müdür Erbakan'dan randevu alır. Kısa bir görüşmeden sonra anlaşırlar. İsmail Kaymak Konya'ya döner. Parasının bulunduğu bankanın müdüründen Gümüş Motor'a hemen 250 bin lira ödenmesini ister. Banka müdürünün, "Aman İsmail Bey ne yapıyorsunuz, Gümüş Motor batıyor" uyarısına "Olsun olsun siz gönderin" yanıtını verir. Aradan birkaç ay geçer. Gümüş

Motor'dan iki görevli Konya'ya gelip İsmail Kaymak'ı bulurlar: "İsmail Bey özür dileriz, sizin siparişinizi istediğiniz zamanda yapamayacağız." İsmail Kaymak onlara da "Olsun olsun biz hallederiz" deyip konuklarını uğurlar. Arkasından hemen avukatlarını çağırır. Avukatlarına Umum Müdür Necmettin Erbakan'la yaptıkları anlaşmayı gösterir: "Mukaveledeki şu maddeyi herhalde görüyorsunuz. Bunun manası şudur; siparişi zamanında teslim etmedikleri takdirde bu süreden sonra her geçen gün için iki bin lira tazminat ödemeleri gerekir. Bu bir yılda 700 bin lira eder beyler!"

Gümüş Motor'da krema makinesi yapmak için çaba sarfetmişti. Nitekim makinenin süt konulacak kapları yapıldı. Fakat sonunda bunlar fabrika içinde sigara tablası olarak kullanılmıştı!..

Benzer bir olayı da Şeker Şirketi yetkililerine bir fabrika görevlisi anlatıyor:

"Biz bir de dikiş makineleri, demir-döküm aksamı siparişini İstanbullu İsmail Engin adlı bir tüccardan almıştık. Döküm yapıldı fakat milimetrelik deliklerin çoğu yanlış açıldı. Bu firma ile de mahkemelik olduk. Yarım milyon lira tazminat ödedik!"

Erbakan'ın 'marifetleri' yavaş yavaş ortaya çıkıyordu...

Şirket İçinde Şirket

Hükümet, Gümüş Motor'un gelişmesi için fabrika faaliyete geçtikten sonra 15 beygire kadar motorların ithalini yasaklamıştı. İthalat durdurulunca Gümüş Motor'un ihtiyacı karşılayamaması dizel motor sıkıntısı yarattı. Bu sıkıntı üreticiyi benzinle çalışan motorlara yöneltti. Benzin motorları ise hem az ömürlü hem de çok pahalıydı.

Bu arada ortaya atılan bir iddia bomba gibi patladı:

Gümüş Motor'un 'Umum Müdürü' Necmettin Erbakan, Alman Hatz firması ile Adapazarı'ndaki Tur-İş firması arasında arabuluculuk yapmıştı. Tur-İş firması Alınan Hatz firmasının dizel motorlarını benzinli motorlar diye ithal etmişti. Bu işten 'Umum Müdür' ve Tur-İş firmasının binlerce mark kazandığı iddia ediliyordu. Ancak Erbakan'ın bu olayda arabulucu olduğu iddiaları bugüne kadar ispatlanamadı....

Biz yine Şeker Şirketi yetkililerinin Gümüş Motor'daki incelemelerine dönelim:

Gümüş Motor kurulduğu günden beri Maliye'ye borcunu ödememişti. Ayrıca; işçilerden kesilen primler de Sosyal Sigorta'ya yatırılmamıştı! Belediyeye elektrik parası da verilmemişti. Borçlarının toplamı fabrika sermayesinin bir buçuk katıydı. Borç tutarı 9 milyon lirayı aşmıştı.

İşçiler arasında 7-8 aydan beri ücret alamayanlar vardı.

Şeker Şirketi yetkililerinin incelemeleri sırasında Almanya'dan Hatz firmasından gelen mektup zarfının üzerindeki yazı dikkatlerini çekmişti:

"Necmettin Erbakan, Gümüş Motor Sanayi.

Yeni firmanız Gümüş Motor Sanayi adına istediğiniz siparişler yola çıkarılmıştır."

Bir mektup da Antalya ambarından gelmişti. Yine "Gümüş Motor Sanayi" diye yazılmıştı.

Anlaşılmıştı, 'Umum Müdür' kendi adına uydurma bir 'Gümüş Motor Sanayi' kurmuştu. Durum mahkemeye intikal ettirildi. 'Gümüş Motor Sanayi' kapatıldı!

Şeker Şirketi yetkilileri incelemeleri sırasında Devlet Planlama Teşkilatı'ndan gelen, kapasitesinin bildirilmesi yolundaki yazıya verilen yanıtı görünce bir şok daha geçirdiler. Devlet Planlama Teşkilatı'na verilen yanıtta Gümüş Motor'un yıllık imalat kapasitesinin 10 bin olduğu bildirilmişti.

Yetkililer yazıyı gönderen muhasebeciye neden böyle yalan beyanat verdiğini sordular.

Muhasebeci soruyu, "Efendim Necmettin Bey 10 bin yazmamızı istedi. Biz de kendisine 'ama efendim biz bugüne kadar ancak 70 motor imal ettik' dedik. O da bize, 'Olsun nasıl olsa hedefimiz 10 bin motor yapmak değil mi?' diye cevap verdi. Biz de bunun üzerine 10 bin yazdık" diye yanıtladı...

Vergi Kaçakçısı

Necmettin Erbakan'ın 'Umum Müdür'lük görevinden ayrılmasından sonra yerine Şeker Şirketi Atölyeler Müdür Yardımcısı Sait Gürpınar

getirildi.

Yeni Genel Müdür Sait Gürpınar, Alman Hatz firması ile görüşmeler yapmak için Almanya'ya gitti. Gürpınar Hatz firmasının konuklarını ağırladığı otelde konuk edildi. Hatz firması ile görüşmeler yapmak için daha önce birkaç kez Almanya'ya gelen Necmettin Erbakanda aynı otelde kalmıştı.

Otel sahibi, Gürpınar'a yakınlık gösterip otelin şeref defterini imzalamasını rica ederek. "Bakın sizden önceki genel müdürümüz de buraya yazmıştı" diye Necmettin Erbakan'ın yazdığı sayfayı gösterir.

Gürpınar gördükleri karşısında şaşkına döner. Çünkü Necmettin Erbakan'ın imzası bulunan sayfadaki yazılar Arapça yazılmıştır!..

Gürpınar, otel sahibine dönerek, "Anlaşılan bizim eski genel müdür size şaka yapmış. Atatürk Türkiyesinde yıllardan beri Latin harfleri kullanılıyor" diyor.

Gümüş Motor'u batmaktan son anda devlet kurtardı, ancak Gümüş Motor'un kamuoyundaki kötü izlerini silebilmek için adını değiştirip Pancar Motor koydular...

Erbakan 1956 yılında girdiği Gümüş Motor'dan 1963 yılında ayrıldı. Tekrar İstanbul Teknik Üniversitesi'ne döndü. O yıl Erbakan'a 1700 liralık vergi tahakkuk etti. İlginçtir, Erbakan bu vergi borcunu bu güne kadar hâlâ ödemedi. Peki Erbakan vergi cezasından nasıl kurtulabilmişti? 1963 yılından 1965'e kadar üniversite sonra da Odalar Birliği adresindeki Erbakan'ı vergi memurları bulamamıştı! Vergi zamanaşımına uğradı. Erbakan kurtuldu.

1960'ta askerler yönetime el koyduğunda Erbakan, darbenin lideri Cemal Gürsel'e çıktı. Uzun uzun konuşmasından sıkılan Gürsel, "Siz Başbakanlık'a gidin bunları orada anlatın" diye başından kovdu.

Bu arada 'Devrim Otomobili'nden bahsetmeden geçmek olmaz. 1960 yılında Ankara'da Sanayi Kongresi yapıldı. Erbakan burada "Türkiye kendi otomobilini yapabilir" fikrini ortaya attı.

Bu fikir daha henüz iktidarı ele geçirmiş olan askerlerin çok hoşuna gitti. Askerler Eskişehir Demiryolları CER Atölyesi'ni Erbakan'ın emrine verdiler. Erbakan burada bir otomobil yaptı. Bu otomobili Ankara'ya getirdi. İhtilalin ünlü lideri Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'i otomobile

bindirerek Anıtkabir çevresinde gezdirmek istedi. Büyük törenle başlayan yolculuk birkaç kilometre sonra son buldu. Arabanın gidecek mecali kalmamıştı. 'Devrim Otomobili'nin ömrü çok kısa oldu..

Nikah Şahidi Mason

Yıl 10 Ocak 1967.

İstanbul'un en lüks otellerinden Çınar Otel o gün genç bir çiftin nikâhlarına sahne oluyor.

Damat siyah smokin, beyaz gömlek giyip, papyon kravat takmış. Gelinin üzerinde dantellerle işlenmiş beyaz bir gelinlik var. Simsiyah saçlarını arkaya doğru taramış. Damadın şahidi ünlü profesör; İstanbul Teknik Üniversitesi öğretim üyelerinden Profesör Bedri Karafakioğlu. Prof. Bedri Karafakioğlu adı çok kişiye tanıdık gelecektir; 20 Ekim 1978 tarihinde kimliği hâlâ ortaya çıkarılamayan kişiler tarafından öldürülmüştü. Karafakioğlu bilim dünyasının seçkin isimlerinden biriydi. Aynı zamanda Erbakan'ın hocası ve 33. dereceden masondu!..

O gün Çınar Oteli'nde cazlı, danslı, içkili bir düğün ile evlenen Necmettin-Nermin çifti 10 Ocak 1967 tarihinde önce Fatih'te İslami kurallara göre imam nikâhı kıydırmışlardı. Buradaki şahitlerinin kimler olduğu bilinmiyor. Bilinen Çınar Oteli'ndeki şahitlerin 33'üncü dereceden yani üstad-ı âzam iki mason olması!..

Meraklılar Erbakan çiftinin smokinli, papyonlu, başı açık gelinlikli fotoğraflarını 11 Ocak 1967 tarihli "Babıâli'de Sabah" gazetesinden bulabilirler...

Necmettin Erbakan biraz geç bir yaşta 'dünya evi'ne girdi. Evlendiğinde 41 yaşındaydı. Zevcesi Nermin Hanım ise 24 yaşına daha yeni basmıştı.

Türkiye Odalar Birliği'nin Ankara'daki merkez binası Ulus'taki Posta Caddesi'ndeydi. Nermin Hanım'la Erbakan aynı binada çalışıyorlardı.

Erbakan, Nermin Hanım'ı ilk gördüğünde âşık oluyor. Ancak hemen açılamıyor. Kurnazlık yapıyor; Nermin Hanım'ın yanına sekreter olarak gelmesini sağlıyor. Sonra duygularını dile getiriyor.

Nermin Hanım o yıllarda başı açık, mini etekli güzel bir genç kız.

Erbakan'ın teklifine hemen evet demiyor. Daha sonra Erbakan, Nermin Hanım'ın 'aklını çeliyor.'

Artık mesai bitimlerinde el ele tutuşup Gençlik Parkı'na gidiyorlar. Kısa bir flört ilişkisinden sonra evleniyorlar.

İlk çocukları Zeynep bir yıl sonra 1968 yılında dünyaya geliyor. Erbakan çiftinin ikinci çocukları Elif ise 1974 yılında doğuyor. Son çocuk erkek: Muhammet Fatih. Fatih'in doğum tarihi 1979.

Evliliğin ilk yıllarında da başı açık gezen Nermin Erbakan daha sonra tesettüre bürünüyor. Çalışmayı da bırakıp ev hanımı oluyor...

Odalar Birliği Günleri

1969 seçimlerine çok az bir süre kalmıştır. Gazeteler, milletvekili genel seçimleri kadar olmasa da Türkiye Odalar Birliği Başkanlığı'na 'seçimle' gelen Necmettin Erbakan'la ilgili haberlerle doludur.

AP Genel Başkanı ve Başbakan Süleyman Demirel, Trabzon'a hareket etmeden önce telsizle Ankara Valisi Ömer Naci Bozkurt ile Ankara Emniyet Müdürü İbrahim Ural'a bağırıyor: "Ne pahasına olursa olsun çıkarın o adamı oradan !"

Ertesi sabah Ankara Emniyet Müdürlüğü şube müdürlerinden Kamil Özdilek ile Ahmet Özel, Odalar Birliği'ne giderek Erbakan'dan makamını terk etmesini istiyorlar. Erbakan direniyor. Saat 23.00'te iki şube müdürünün dalgınlığından yararlanıp makamını kilitleyip çıkıyor. Polisler anahtarı almak için peşinden koşuyorlar. Ancak yakalayamıyorlar.

Bir sonraki günün sabahı, Ankara Emniyet Müdürlüğü, iki şube müdürünün yanına takviye gönderiyor: Birinci Şube Müdürü Nazmi İyibil ile Üçüncü Şube Müdürü Güner Özmen. Odalar Birliği kapısının önüne polis yığılıyor. Amaç Erbakan'ı binaya sokmamak. Erbakan arka kapıdan girip makamına oturuveriyor. Şaşırma sırası polislerde!

Erbakan'ın yine koltuğunda oturduğu bilgisini alan Demirel, küplere biniyor. "Nedir bu rezalet " diye herkese bağırıyor. Emniyet görevlileri ise Başbakan Demirel'e söz veriyorlar: "İnşallah bugün çıkaracağız efendim."

Bu kez Erbakan'ı makam odasından çıkarmaya Emniyet Müdürü İbrahim Ural gidiyor.

Emniyet Müdürü Ural, Erbakan'dan odayı boşaltmasını istiyor. Erbakan bu kez sekreterini çağırarak, "Zabıt yazdıracağım, ondan sonra çıkacağım" diyor. Erbakan zabıt yazdırmaya başlıyor. Aradan saatler geçiyor. Erbakan'ın yazdırdığı zabıt bitmek bilmiyor. Sekreter 54'üncü sayfayı daktiloya takarken Emniyet Müdürü Ural sert bir şekilde, "Artık yeter" diye bağırıyor. Zaten odada bulunanların çoğu koltuklara, sandalyelere yığılmışlardı yorgunluktan. Bağırtıyı duyan herkes kendine geliyor. Ancak Erbakan hâlâ zabıt yazdırmaya devam ediyordu...

Sonunda zabıt bitiyor; Erbakan, zabıtı verip çantasını alıp makamını terk ediyor...

Yıl 1966. Soğuk bir Şubat ayı. Üç yıl sonra kovulacağı Türkiye Odalar Birliği'ndeki ilk görev yeri Sanayi Dairesi Başkanlığı. Sekiz ay sonra birliğin genel sekreterliğine getiriliyor. Daha sonraki görev yeri ise yönetim kurulu üyeliği. Sonunda da yönetim kurulu kararı ile Genel Başkanlığa seçiliyor. Bu görevinde 6 ay kalıyor. İş çevrelerinin AP hükümetini sıkıştırmasıyla başkanlıktan alınıp zorla kapı önüne konuluyor.

Necmettin Erbakan'ın Odalar Birliği Başkanlığı'na seçilmesi ve görevinden alınması, Türkiye sermayesi arasındaki kapışmanın ilk kez kamuoyu önünde yapılmasına neden oldu. Erbakan'a eleştiriler yapılıyordu. Odalar Birliği binasını takunyalılarla doldurmuştu. 'Dini bütün' olmayan işadamlarının işleri yapılmıyordu...

Erbakan Ne Diyor?

Erbakan ise o günleri şöyle anlatıyor:

"Odalar Birliği Sanayi Dairesi'nde sekiz aylık bir sürede hizmet yaptık. Türkiye'de ilk defa döviz tahsisine puantaj sistemini getirdik. O vakte kadar keyfi döviz dağıtılırken, bizim gelişimiz ile tıpkı teknik üniversite giriş imtihanındaki usulü Odalar Birliği'nde döviz dağıtımına tatbik ettik. Böylece Odalar Birliği'nde Ahmet'in, Mehmet'in fabrikası söz konusu olmadı. Memlekete kazandıracağı döviz, istihdam gücü, yatırılan sermayeye nazaran üretim gücü, yeni bir teknoloji getirmesi gibi prensipler puantaj sistemine tabi tutuldu. Odalar Birliği'nde tam bir objektif sistem kurul-

du. Sanayi Dairesi, Odalar Birliği'nin Umumi Kâtipliği'ne bağlı bir dairedir. Sanayi Dairesi'nde bu hazırlıklar yapılırken, umumi iktisadi prensiplerde rol oynamak gerekiyordu. Bunun üzerine Odalar Birliği'ne Umumi Kâtip olduk sekiz ay sonra. Fakat Odalar Birliği Umumi Kâtibi çalışmalara başladığımız zaman, bu sefer de idari heyetinde bulunan kimselerin zihniyetinin Türkiye'de milli sanayi kurmaya yeterli olmadığını gördük. Bunun üzerine idare heyeti üyesi olduk. İdare heyeti üyesi olmak da yetmedi. Bütün idare heyetini Anadolu kalkınmasına uygun bir zihniyetle kurmak gerekti. Onun üzerine Odalar Birliği'nde o mücadeleyi yaptık ve bütün dare eyetini biz Anadolucu bir zihniyetle bir idare heyeti olarak seçtirdik. Fakat bu sefer hükümetle aramızda mücadele başladı. Bu zihniyet bakımından, bir çok menfaat grupları bu objektif ölçülere tahammül edemediler. Ve bunların Anadolu'ya dönüşü bazı kimselerin menfaatlarine uygun gelmedi. Onlar hükümete tesir ettiler, hükümet bize mücadele açtı. O zaman Demirel aynı telaş içinde aynı yanlış hareketler içine girdi. Kanun her sene mayıs ayında 'Odalar Birliği Umumi Heyeti toplanır, idare heyetini seçer' diyordu. Demirel, bu sefer bizim Anadolucu idare heyetinin seçileceğini anlayınca adamlarını gönderdi, tehditler edildi, 'sizi iflas ettiririz' dendi, fakat dava oturmuş idi. Bütün kütle bunu benimsiyordu. Demirel,'seçim yapılmayacak' diyordu. Halbuki bir hükümetin seçimleri erteleme yetkisi yoktur. Kanun 'her sene yapılacak' diyor, 'Mayıs ayında yapılacak' diyor. Odalar Birliği Umumi Heyeti bu yüzden hükümetin kararına karşı çıktı. Toplantı idare heyetini seçti. Bu sefer çıktı Demirel, 'Ben seçilen idare heyetini tanımıyorum' dedi. Hiçbir hakkı olmadığı halde. Halbuki idare heyeti kanuni idi. Danıştay'a gidildi. Ve Demirel haksız bulundu. Odalar Birliği'nde bu faaliyetler yürüdü. Ondan sonra Demirel başedemeyeceğini görünce, Odalar Birliği'ni polis marifeti ile boşaltacak kadar ileri gitti"

Erbakan, "büyük ve tekelci sermayeye karşı bayrak açmıştı." Anadolu tüccarını etrafında toplayarak İstanbul ve İzmir sermayedarlarının seçtiği mason Sırrı Enver Batum'u yenip Odalar Birliği Başkanlığı'na gelmişti. Şöyle diyordu:

"Odalar Birliği'ne verilen 20 milyon yatırım kotasının 19 milyon doları İstanbul, İzmir tüccarına gidiyor. Sadece 1 milyon doları Anadolu'ya

dağıtılıyor. Bunu değiştirmek için mason Sırrı Enver Batum'un gitmesi gerekiyordu. Sonuçta Anadolu sermayesi kazandı. Ancak bu defa kanunsuz kuvvetleri çıkardılar karşımıza. Artık şunu herkes bilmelidir; Odalar Birliği komprador-mason bir azınlığın vasıtası halinde çalışmaktadır. Genel Kurulu 67 vilayetten gelen 600 delege ile teşekkül eden bu koca teşkilat bir avuç komprador ticaret ve sanayinin kontrolü altındadır. Bunlar Anadolu sermayesinin gelişmesini istemezler. Dizginleri hep ellerinde tutmak isterler."

Erbakan, 25 Eylül 1969 tarihinde Milliyet gazetesinden Yılmaz Çetiner'e bunları söylerken Anadolu sermayesi ile İstanbul sermayesinin kapışması giderek büyüyordu...

III. BÖLÜM

SİYASETE ATILIYOR

AP'den veto

Odalar Birliği'nden polis zoru ile dışarı atılan Necmettin Erbakan AP'den milletvekili olmayı düşündü.

Yakın birkaç arkadaşı ile birlikte AP Genel Merkezi'ne gitti. Genel Başkan Süleyman Demirel başbakan olduğu için Genel Başkanvekili Nuri Bayar ile görüştüler.

Nuri Bayar Erbakan'ı tanıyordu ama yanındaki sakallıları tanımıyordu. Erbakan tanıştırdı. Hepsi AP'ye üye olmak istiyordu.

Nuri Bayar hepsine tek tek partiye giriş belgelerini verip, "Bunları doldurun" dedi.

Belgeler hemen doldurulup verildi. Genel Başkanvekili Bayar, "O kadar acelesi yoktu canım" dedi gülerek.

Doldurulan evrak partinin genel idare kurulunda incelenecekti. Aslında bu tür bir uygulama daha önce yapılmamıştı. Ama bu kez gelenler farklıydı.

"Bu adam partiye gelirse partiyi böler, kargaşalık çıkarır" dediler Demirel'in kurmayları. Aslında bu sözler sahibinin sözleriydi. Kurmaylar biliyorlardı ki, genel başkanları, Erbakan'ı istemiyordu. Öyle ya Odalar Birliği'nde bunca sorun çıkaran biri zaten son aylarda sermaye grupları arasındaki kapışma nedeniyle kaynayan partiyi bölerdi.

Erbakan'ın üyeliği veto edildi. Zaten içi karışık olan AP bu veto ile biraz daha karıştı. Başta üniversiteden arkadaşı Mehmet Turgut olmak üzere Faruk Sükan, Sadettin Bilgiç vetoya karşı çıktılar. AP'deki Demirel'e muhalif bu grubun özelliği Anadolu sermayesine yakın olmalarıydı.

Konya'dan Milletvekili Adayı

AP'den ret yanıtını alan Necmettin Erbakan'ın morali bozulmuştu. İmdadına başta Konyalı tüccarlar olmak üzere Anadolu sermayesinin büyük esnafları yetişti.

Odalar Birliği'nde Başkan Sırrı Enver Batum'a karşı mücadele fikrini Erbakan'ın kafasına koyanlar da Konyalı tüccarlardı. Şimdi de

"Gel Konya'dan bağımsız milletvekili adayı ol, kesin kazanırsın" diyorlardı.

Erbakan ikna oldu. 1969 genel seçimlerinde Konya bağımsız adayı olarak seçimlere girmek için Yüksek Seçim Kurulu'na başvurusunu yaptı.

Mevlana Caddesi'ndeki eski müftülük binası seçim bürosu olarak tutuldu. İslam Enstitüsü ve imam hatip lisesi mezunları, öğrencileri, Hoca için canla başla çalışmaya başladılar. Tek şikâyetleri Hocalarının hızlı yürümesiydi.

Erbakan çocukluğundan beri koşar gibi yürümeye alışmıştı. Yürürken ona eşlik etmek oldukça güçtü.

Seçim bürosunun gideri Konyalı tüccarlar tarafından karşılanıyordu.

Ancak basın ortaya önemli iddialar atıyordu: "Erbakan'ı Aramco destekliyor." Aramco, Arabian-Amerikan Oil Company. Suudi Arabistan'da kurulan Amerikan-Suud Petrol Şirketi. Aramco, özellikle 50'li, 60'lı yıllarda Ortadoğu'da Nasır'dan etkilenerek ortaya çıkan milliyetçi hareketlere karşı şeriatçı örgütleri destekliyor, para yardımında bulunuyor. Erbakan'a maddi yardımda bulundu mu bilinmiyor. Ancak bilinen, 60'lı yıllar Türkiye'de sol muhalefetin çığ gibi büyüdüğü bir dönem... Aramco ile Erbakan adları bu kitapta sık sık yan yana gelecekler.

Erbakan her akşam bir eve konuk oluyordu. Sohbetlerde herkes susuyor Erbakan saatlerce konuşuyordu:

"Türkiye'de anayasa tam bir din ve vicdan hürriyeti tanımıştır. Ancak bu hürriyet 163'üncü madde ile kısıtlanmıştır. Bugün Türkiye'de bir vaiz kalkıp faiz haramdır diye vaaz verirse hemen tevkif edilir. Bu gibi sözler yüzünden 10 binden fazla din adamımız mahkemelerde, cezaevlerinde sürünmektedirler.

Bizdeki din hürriyeti hiçbir Batılı ülke ile mukayese edilemez. Ancak Rusya ile mukayese edilebilir. Risale-i Nur okudu diye adamı tevkif et. Olur mu öyle şey?

Ne diye cuma günleri tatil yapamıyoruz da pazar tercih ediliyor? Pazar günü Hıristiyanlar kiliseye gidirler. Cuma günü tatil yapılsa da Müslümanlar rahatça camiye gitseler olmaz mı? Ne mecburiyeti var bu milletin

bu zulmü çekmeye?

Bütün Batılı ülkelerde din siyasete hâkimdir. Hatta İsrail'de din, devletin de üstündedir. Dinle devlet ayrı şeydir birleşmez boş laftır, uydurmadır. Gerçek değildir. Dinle devlet aynıdır, beraber yürür, ayrılmalarına da imkân yoktur."

Erbakan konuştukça coşuyordu. Sadece arada bir çayından bir yudum alıyordu.

"Kendi motorumuzu kendimiz yapmadıkça, üretici, güçlü bir mili sanayi kurmadıkça ve bunu Anadolu topraklarında yükseltmedikçe hiçbir şey değişmez.

Tarımla, turizmle kalkınma filan olmaz. Olur diyenler halkı kandırıyor. Senin on saat tarlada çalışıp ürettiğini Batılı işçi on dakikada üretiyor. Ağır sanayi hamlesini gerçekleştirmeden kalkınamazsın."

Erbakan AP'den, Demirel'den söz ederken de sinirlenmiyor, vaaz eder gibi yumuşak bir üslupla usul usul masal gibi anlatıyordu:

"Süleyman Bey için bir kurtuluş yolu vardı. Ekonomik meseleleri, kalkınma meselelerini bir elde toplayıp, benim gibi bir yardımcıyı da işin başına getirseydi bu çıkmazdan kurtulabilirdi. Fakat artık AP hızla yokuş aşağı gidiyor. Süleyman Bey kaderini tamamen montajcı, yabancı sermayeci gayri milli bir komprador azınlıkla birleştirmiş ve bunu gizleyemez hale gelmiştir."

"Süleyman Bey benden korkar. Çünkü bütün meseleyi en iyi ben biliyorum. Ben karşısına çıktığım zaman en kirli işlerin dosyalarını da koltuğumda taşıyorum. Odalar Birliği deyip geçmeyin, Türkiye'nin en güçlü birkaç teşkilatı arasında önde gelir. Memleketin ekonomisini elinde tutan 300 bin üyesi vardır. Ekonomik karar ve tercihlerin en büyük merkezidir. 530 memuruna yılda 25 milyon lira maaş vermektedir. En kaliteli uzmanları bünyesinde bulundurur. Biz işte Allahın lütfu ile böyle bir yerde dört yıl en önemli hizmetlerde bulunduk. Demirel korkar benden, çok korkar. Onun yuvarlak laflarla, kaçamaklarla, demagoji ile örttüğü yutturduğu bütün işlerin örtüsünü ben kolayca kaldırıp hakikatleri göstereceğim.

Kırat hasta, Kırat'a perhiz lazım, acı ilaç lazım, iman serumu lazım. Kırat'a bu defa oy verirseniz hayvancık fazla gıdadan büsbütün hasta olacak!"

Sohbetlerde haremlik-selamlık oturuluyor. "Erbakan Hoca'nın söyledikleri duyulsun" diye bir başka odada oturan hanımların oda kapısı açık bırakılıyordu. Hanımlar da Erbakan'ı sessizce dinliyorlardı. Hoca'nın sesini bazen çocuk ağlamaları kesiyordu. Ancak ağlayan çocuk hemen odadan çıkarılıyordu. Erbakan ev sohbetlerinde sözü mutlaka faiz konusuna getiriyordu:

"Bu gidişatı durduracak faizsiz iktisadi sistemimizi kuracağız. Bugünkü sistemde bankalar vatandaşın tasarruf edilmiş paralarını belli bir faizle toplayıp İstanbul, İzmir gibi büyük merkezlerdeki komprador-mason işadamlarına veriyorlar. Halkın parası kendi yararına değil başkasını daha da zenginleştirmek için kullanılıyor.

Öyle ise ne yapmalı? Bir defa faiz Müslümanlıkta haram. Hem faizsiz, hem kazanç getiren ve milli ekonomiyi, milli sanayiyi geliştiren bir sistem nasıl kurulmalı? Kolay din kardeşlerim çok kolay. Var böyle bir sistem. Şimdi Batı âlemi de bu yola gidiyor. Paranı veriyorsun bankaya ve tercih edeceğin bir hisse senedi alıyorsun. Yani paranı bir kurulu işe yatırıyorsun. Bankalar da sattıkları sağlam hisse senetlerine göre itibar sahibi oluyorlar. Artık paranı yatırdığın işin kazancı ne ise hissene o düşecek. Böylece yüzde 3-4 gibi küçük faizler yerine en az yüzde 15-20 kazanç sağlıyorsun. Ve de sermaye piyasasını kuvvetlendiriyorsun. Tabii başı boş bırakmayacaksınız bu sistemi. Bir defa devletin milli sanayiyi kurucu, koruyucu bir tutumu olacak."

Erbakan Hoca 1969 yılında İslamcı bankalar, finans kurumları daha Türkiye'de olmadığı için kâr payı laflarını etmiyor. Arkadaşlarını hisse senedi almaya teşvik ediyor, bu arada borsayı da kuvvetlendirmek gerektiğini belirtiyor.

Hoca o yıllarda bakın daha neler neler söylüyor:

"Bizim gibi bir ekonomik bünyeye sahip memlekette devletin kalkınmadaki rolünü inkâr mı edeceğiz. Özel sektörcüyüm, ama devletin de yardımını reddetmiyorum.

Yabancı sermaye de kullanacağız şüphesiz. Yabancı sermayeye, yabancı teknolojiye ihtiyacımız var. Bir memlekete yabancı sermaye ile birlikte teknoloji de giriyor. Ancak yabancı ve üstün sermayenin kudreti altında ezilmemek var. Nasıl olacak bu iş ? Hem yabancı sermayeyi buyur ede-

ceksiniz hem milli sanayi mizi kurup işleteceksiniz, nasıl olacak bu? Bunların misalleri var dünyada; Japonya var, Hindistan var. Bugünkü işleyişe karşıyız. Bitiyor ama bu oyun, artık son perdesi oynanıyor. Allahın lütfu keremi ile bu işte de muzaffer olacağız."

Erbakan konuşmasının sonunda diğer partilerdeki birçok kişi ile temasta olduğunu, Meclis'e girdiği takdirde hemen grup kuracağını söylüyor, üç yıl içinde Demirel'in de işini bitirip tek başına iktidara geleceğini belirtiyordu. "Süleyman Demirel ve kliniği ile Meclis'te, Meclis'te olmazsa ilk AP kongresinde kozlarımızı paylaşacağız."

Erbakan bağımsız milletvekili olarak Meclis'e girdikten sonra ya grup kuracaktı ya da tekrar AP'ye katılmak için girişimde bulunacaktı. Nihai hedefi ise AP Genel Başkanlığı'ydı.

2000 Araçlık Konvoy

Konya dışından gelen bazı konuklar da Erbakan lehinde propaganda yapıyorlar:

"Hemşehrim; kendi oyunun gücünü bil, ona sahip ol. Siyasi partiler sana senin istediğini değil, kendi adamlarını seçtiriyorlar. Yukarıda ne oyunlar döndüğünü bilmiyorsun. İşte Necmettin Hoca o dalaverelere karşı biridir. Neden karşı çıktı Süleyman Bey bu Necmettin Hoca'ya durup dururken? Çünkü Hoca namuslu adam, dürüst adam, bilgili adam. Elinde zenaatı var, dünyanın neresine gitse aç kalmaz. Koskoca Almanın ordusuna tank yaptı.

İşte arkadaş, madem ki oy senin elinde, madem ki bu devr-i demokraside halk istediğini sandıktan çıkarabilirmiş göster bakalım kendini Hoca'yı sandıktan çıkar. Çıkar ki Süleyman Bey bin pişman olsun. Çıkar ki halkın elinde de güç olduğunu anlasın, halka zıt gitmemek gerektiğini anlasın. Ulan şu Konya'nın adamı da erkekmiş desinler.

"Erbakan Hoca sözüyle ameliyle dini bütünlüğü ve imanıyla senden değil mi? Bu önce AP'ye girmek istedi de Süleyman Bey göğüslemedi mi? Öyleyse ona vereceğin oy asla yabana gitmiyor. Meclis'e gitse de sesi çıkamaz, gücü yetemez demeleri haşa yalan. Korkuyorlar Hoca'dan efendi. Bak gör Hoca bir kazansın Allah'ın inayeti, senin desteğinle Meclis'e bir

girsin, gör neler eyler. Süleyman dayanabilirmiymiş bakalım. Cümle masonlar nasıl kara kara düşünürlermiş şimdiden. Seç sen bunu arkadaş, sevap kazanırsın! Seç üstüne de karışma..."

Sonuçta Konyalılar Necmettin Erbakan'a 40 bin oy verdiler. Hoca Erbakan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne bağımsız milletvekili olarak girdi.

Erbakan Konya'dan 200 araçlık bir konvoyla Ankara'ya geldi...

Erbakan Şiiri

Destek almakta geriden/İnat ettin Profesör
Gericiliği yeniden/ İcat ettin Profesör
Olmaz din madrabazlığı/ Etme sen bu cambazlığı
Yazık! Sinmiş yobazlığı/ Azat ettin Profesör
İlmini irfanını da/ Bir kürsünün şanını da,
Adını, unvanını da/ Berbat ettin Profesör.

Şair Ümit Yaşar Oğuzcan, Necmettin Erbakan daha Meclis'e gelmeden önce Konya'daki çalışmalarını, ününü duymuştu. Hoca'nın dini politikaya alet ettiğini duyup, sinirlenmiş ve bu taşlamayı yazmıştı.

Erbakan, Meclis'e bağımsız milletvekili olarak girince Ümit Yaşar Oğuzcan, Cumhuriyet gazetesinin 10 Aralık 1969 tarihinde yayımladığı bir röportaj yapmıştı:

-Cumhuriyet tarihinde en beğendiğiniz politikacılar kimlerdir?

-Birinci Büyük Millet Meclisi'nde bulunanlardan; Konyalı Vehbi Efendi, Mehmet Akif ve Hasan Basri Çantay. Sonra Menderes, Mareşal Çakmak ve Ali Fuat Başgil.

-Atatürk'ü saymadınız. Unuttunuz mu? Yoksa bilerek mi saymadınız?

-O'nun yeri ayrıdır!

-Güzel sanatlarla ilgilendiniz mi?

-Şiiri güzel ve hamasi olursa severim. En ziyade takdir ettiğim şairler; Mehmet Akif ve Necip Fazıl'dır. Musikide milli halk türkülerimizi ve ilahileri severim.

-Dilimizin özleşmesi ve sadeleşmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

-Aşırı Türkçeciliğin taraftarı değil, şiddetle karşısındayım. Osmanlıca-

dan yana olduğumu da yazabilirsiniz.

60'lı Yıllar Türkiyesi...

Necmettin Erbakan'ın bağımsız milletvekili olarak Meclis'e girmesine ve Milli Nizam Partisi'nin kurulmasına yol açan 60'lı yıllara göz atalım:

DP iktidarı, 27 Mayıs 1960'ta kendisini Milli Birlik Komitesi olarak adlandıran silahlı kuvvetler hiyerarşisinin dışında kurulmuş bir askeri komitenin yürüttüğü darbe ile son buldu.

Darbe öncesi Türkiye'de toplumsal ve siyasal büyük bir karışıklık vardı. Mecliste DP ile anamuhalefet partisi CHP arasında sertliklere varan tartışmalar bitmek bilmiyordu. Üniversitelerde ise ölümlerle sonuçlanan eylemler meydana geliyordu.

Bu arada başta ABD olmak üzere güçlü dış destek DP hükümetine kredi vermekte zorluklar çıkarıyordu. Çünkü 'balık oltaya' yakalanmıştı! 1959 yılında ise kredi vermeyi kesti. Aldığı kredilerle popülist politikalar uygulayan hükümet zordaydı. Karşısında IMF reçeteleri bulunuyordu. Enflasyon üçlü rakamlarla ifade ediliyordu. Zamlar arka arkaya yağmur gibi yağıyordu. Sıkışan DP hükümeti yasaklarla, sertlikle gelişen toplumsal muhalefeti susturmak istedi.

Ordu ülkenin gerici ittifakına karşı çıkan ülkenin aydınlarını ve gençliği de arkasına alarak 27 Mayıs'ta yönetime el koydu. 27 Mayıs'ın en önemli özelliği; örgütlenme ve fikir özgürlüklerini tanıyan ülkeye demokratik bir açılım sağlayan 1961 Anayasası'ydı.

Darbe sonrası kurulan Yassıada mahkemelerinde Başbakan Adnan Menderes, Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu ve Maliye Bakanı Hasan Polatkan idam edildi.

25 Ekim 1961'de ilk genel seçimler yapıldı.

DP'nin mirasçısı olduğunu söyleyen Adalet Partisi gelecek yirmi yıla damgasını vuracak bir siyasal güç olarak ortaya çıktı.

Askerlerin de zorlamasıyla İsmet İnönü başkanlığında CHP-AP koalisyon hükümeti 10 Kasım 1961'de kuruldu. Ancak bu koalisyon hükümetinin yaşaması kısa sürdü. 30 Mayıs 1962 tarihinde CHP bu kez Mecliste'ki Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi (CKMP) ve Yeni Türkiye Partisi (YTP)

ile ortak bir hükümet kurdu.

16 Kasım 1963 tarihinde ara seçimler AP'nin zaferi ile sonuçlandı. İkinci koalisyon hükümeti zorlandı, ama Mecliste'ki bağımsızların desteğini alarak ayakta kaldı.

1961 yılında kurulan ve kısa zamanda DP'nin rakipsiz mirasçısı olduğunu kanıtlayan Adalet Partisi baştan beri klasik liberal iktisadi doktrini savunuyordu. Ancak 1961 Anayasası'nda yer alan klasik burjuva özgürlüklerini, iktisadi liberalizmin gelişmesine engel gördüğü için, 1961 Anayasası'nın değiştirilmesini siyasal programının ana maddesi yaptı. 61 Anayasası 9 Temmuz 1961 tarihinde referanduma sunulduğunda AP ,"Hayırda hayır vardır" sloganıyla bir kampanya yürüttü. Ancak anayasa yüzde 61.5'lik bir çoğunlukla kabul edildi.

AP yöneticileri partiyi kurarken askerlerden çekindikleri için genel başkanlığına eski Genelkurmay başkanlarından emekli Orgeneral Ragıp Gümüşpalayı getirmişlerdi.

AP Genel Başkanı Ragıp Gümüşpala 1964 yılında vefat etti.

Gümüşpala öldükten sonra doğal olarak onun sağ kolu olarak bilinen ve partinin örgütlenmesini kısa zamanda gerçekleştiren Sadettin Bilgiç'in genel başkanlığa getirilmesi bekleniyordu. Ancak basın aracılığıyla Süleyman Demirel adı ortaya atıldı. Basın, Bilgiç'in tutucu çevrelerin adayı olduğunu yazıyordu. Mühendis Süleyman Demirel ise Batı dünyasının desteğini sağlayabilecek modern, enerjik, iş çevrelerine yakın bir lider olarak sunuldu. O günlerde, Demirel'in Amerika'da bulunduğu sırada Başkan Johnson'la çekilmiş bir fotoğrafı elden ele dolaşıyordu. 'Mason Locası' üyesi olduğu açıklanınca, muhafazakâr çevrelerin desteğini kaybetmemek için Demirel'in mason olmadığını belirten bir belge derhal Mason Locası tarafından gazetelere ulaştırıldı.

29 Kasım 1964'te Bilgiç'e 500 oy fark atarak AP Genel Başkanlığı'na seçilen Süleyman Demirel, hükümeti düşürmek için CKMP ve YTP ile anlaştı. 1965 bütçesine ret oyu verdiler. Hükümet düştü.

AP Senatörü Suat Hayri Ürgüplü başkanlığında 20 Şubat 1965'te AP-CKMP-YTP koalisyon hükümeti kuruldu.

10 Ekim 1965 genel seçimlerinde oyların yüzde 52.9'unu alıp 240 milletvekili çıkaran AP tek başına hükümet oldu.

Siyasete Atılıyor

60'lı yıllardaki ticaret ve sanayileşme politikasında 1950'lilere göre niteliksel bir değişim olmadı. AP'nin liberal olarak adlandırdığı iktisadi yönelimin başlıca dayanağı ve itici gücü; ithal ikameci (içe dönük) bir kalkınma politikasının aktif unsuru (1950'ler boyunca sermaye birikimi sürecini tamamlamış ve tekelleşme evresine gelmiş bulunan) finans-kapital gruplardı. Hükümet eliyle kullandırılan büyük çaplı kredilerin bu çevrelere akıtılmasıyla bu gruplar AP'nin yanında mevzilendi. AP'ye muhalefet sermayeye muhalefetti! Bu anlayış bir şekilde burjuva muhalefetinin sistem içi meşruiyet temelinin yıpratılması hedefini güdüyordu. Bu nedenle Necmettin Erbakan'ın söyledikleri Bülent Ecevit'in ve sosyalistlerin söylemleri ile karıştırılıyordu!

Erbakan'a bu anımsatıldığında şu yanıtı veriyordu: "Sol ile teşhiste birleşiyoruz. Hastalığı onlar da bulmuş, biz de söylüyoruz. Fakat tedavide ayrılıyoruz. Her şeyden önce biz mülkiyeti kabul ediyoruz, mülkiyet hakkına saygımız var." (Cumhuriyet 25 Eylül 1969) 1965 seçimlerinden sonra tıpkı DP'nin 50'li yıllarda yaptığı gibi AP 'liberalizmi' de sol eğilimlerin karşısına devletle çelişkili olan, kapalı ve geri yörelerde halk üzerinde hatırı sayılır bir etkisi olan tarikatları çıkarıyordu.

10 Ocak 1965'te Cağaloğlu'ndaki TİP'in binası aynı yıl martta Akhisar'da tütün ekicilerinin haklarını savunmak için düzenlenen yine bir TİP Kongresi, ayrıca Turgutlu, Kırıkkale ve Mersin'de çeşitli parti toplantıları AP'liler, 'Komünizmle Mücadele Dernekleri' üyeleri ve imam hatip ögrencileri tarafından basılarak taş yağmuruna tutuldu. Parti yöneticilerine sopa ve demir çubuklarla saldırıldı.

Tarımdaki makineleşmenin de etkisiyle çoğalan kırsal alandaki işgücü fazlası, şehirlerdeki sanayileşmenin yarattığı iş alanlarına kayıyordu. Bu olay şehirdeki işsiz sayısını gün be gün arttırıyordu. Büyük şehirlerin kenar semtlerinde geniş gecekondu bölgeleri oluşuyordu.

1961 Anayasası'nın getirdiği özgürlük ortamı toplumsal gerçeklerin özellikle üniversite gençliği ve aydın kesimleri içinde daha iyi kavranmasına neden oldu. Sosyalist bilinç hızla yayılmaya başladı. Bu bilinç üniversiteleri etkilediği gibi fabrikaları ve gecekonduları da etkilemeye başlamıştı.

Bu uyanış salt Türkiye'de değildi, dış dünyada da benzer bir silkiniş var-

dı. Üçüncü Dünya Ülkeleri, başta Ortadoğu olmak üzere Ulusal Kurtuluş hareketlerine tanık oluyordu. Filistin halkının İsrail işgaline karşı giderek daha örgütlü bir direnişe geçmesi, Batı'daki öğrenci hareketleri, Latin Amerika'daki devrimci mücadele ABD'yi güç durumlara sokuyordu.

ABD 1950'li yıllarda geliştirdiği dolaylı saldırı ve ayaklanmaları bastırma kuramlarını devreye soktu. ABD'yi rahatsız eden toplumsal başkaldırının bulunduğu tüm ülkelerde 'Gladio'lar', Kontrgerilla'lar devreye sokuldu. Ayrıca CIA paralarıyla kurulmuş dernekler, partiler örgütlenmeye başladı.

CIA'nin kullandığı en etkili silahlardan biri din, diğeri milliyetçilikti. Örneğin Ortadoğu'da dine sarıldı. ABD, ARAMCO petrol şirketinin kontrolü altındaki Suudi Arabistan ve Körfez emirliklerindeki gerici rejimleri kullanarak İslamı hızla politize ederek, ABD egemenliğiyle çatışan devrimci güçlere karşı güçlü bir denge unsuru yaratmaya yöneldi.

Bu amaçla 1962'de Mekke'de Rabıtat,ül-İslam örgütü kuruldu. Rabıta'nın 41 kurucusu arasında AP'li milletvekili Ahmet Gürkan ile Sebilülreşat dergisi sahibi Salih Özcan da vardı.

Uluslararası İslam gericiliğiyle organik bağ kurulduktan sonra Türkiye'de de onbinlerce cami ve Yeşilay şubeleri kısa zamanda AP ocakları haline dönüştürüldü. Genç imam hatip öğrencileri militanlaştırıldı. Gelecek kuşakları da aynı doğrultuda yetiştirmek üzere Kuran kursları açılmasına hız verildi.

Mayıs 1967'de,imam hatip okulu mezunlarının da üniversitelere alınmasını sağlayan bir yasa çıkartılarak ümmetçilerin yükseköğretim kurumlarında ve giderek devlet kademelerinde daha etkin hale gelmesine olanak hazırlandı.

İslamcılar, devlet üzerindeki etkinliklerini arttırmak amacıyla 'İlim Yayma Cemiyeti'ni kurdular. Zamanın yükselen sermayadarlarından Sakıp Sabancı ile Ziraat Odaları Birliği Başkanı büyük toprak ağası Fahri Tanman, İlim Yayma Cemiyeti'ne maddi destek verdiler. 19 Mart 1968'de Ant dergisinde açıklanan bir belgeye göre, İlim Yayma Cemiyeti (İYC) kısa zamanda 17 şubeli ve 35 milyon lira yıllık bütçeli bir kuruluş haline geldi. Devlet eliyle kurulan 5 İslam Enstitüsü, iman hatip okulları ve Kuran kursları bu cemiyetin güdümüne girdiği gibi, cemiyet üyeleri de Demirel

tarafından devletin kilit noktalarına yerleştirildi.

Örneğin, Turgut Özal Devlet Pllanlama Teşkilatı'nın, kardeşi Korkut Özal TPAO'nun başına getirilirken, Necmettin Erbakan da Türkiye Odalar Birliği Genel Sekreterliği'ne getirildi. Bakanlıkların önemli daireleri, DDY, YSE de İslamcıların yönetimine verildi.

O sırada arka arkaya yayımlanmaya başlayan bugün, Babıâlide Sabah, Yeni Asya ve İttihad gazeteleri de komünizme karşı cihat çağrısı yapıyorlardı. Kışkırtıcı yayınlarla Endonezya'daki gibi komünistlere karşı cihat açılarak bir kan banyosu yapılması zamanının geldiği telkin ediliyordu.

23 Temmuz 1968'de Konya'da 4 bin kişi "Allah Allah"sesleriyle başta Konya Gazetesi olmak üzere kitapçıları, öğretmen evini, işyerlerini tahrip ettir. Olay üzerine açıklama yapan İçişleri Bakanı Faruk Sükan, "Aşırı solun son günlerde giriştiği tahrik ve anarşi hareketlerinin Konya'daki üzücü olaylarda rolü olduğu kanaatindeyim" dedi. Yani göstericiler tahrik olmuşlardı...

Yıllar sonra Necmettin Erbakan'ın propagandalarında kullandığı birçok slogan bu yıllardaki solcu öğrencilerin gündeme getirdikleri konulardı.

İşte bir örnek:

44 öğrenci örgütü 24-30 Aralık 1968 tarihleri arasında "Ortak Pazar'a ve Montaj Sanayiine "Hayır Haftası" düzenlediler.

24 aralıkta İTÜ Gümüşsuyu lokalinde açılan sergiyle başlayan hafta içinde gençler eylemlerin en yoğun olduğu İzmit-İstanbul arasında yürüyüş yaptılar. 44 örgütün imzasını taşıyan uzun bildiride rakam ve örnekler veriliyor ve şu sonuca varılıyordu:

"Montaj sanayii ve Ortak Pazar bütün Türk halkının davasıdır. Çünkü soyulan sömürülen bütün halktır. Ekonomik bağımsızlığını kaybederek yabancıların pazarı durumuna gelecek olan bizim vatanımız, yani Türkiye'dir. Montaj sanayii sömürme sanayiidir. Ortak Pazar Türkiye'yi pazar yapma anlaşmasıdır. Bu ekonomik gerçeği gören devrimci öğrenci örgütleri olarak tüm emekçi halkın bu konuya eğilmesi için savaşıyoruz. Türkiye'deki halkçı güçler ve halk bu konuya eğilince soygun sona erecektir."

Türkiye solunda 60'lı yılların sonuna doğru anti-Amerikancı gösteriler yoğunlaşıyordu. Ancak Amerika'ya karşı yapılan her bağımsızlıkçı gös-

teri karşısında, milliyetçi komandoları ve Müslümanları buluyordu...

16 Şubat 1969 tarihinde Amerikan 6'ncı Filo'yu protesto için Emperyalizme Karşı Mustafa Kemal Yürüyüşü düzenlendi. Ancak miting öncesi radikal dini grupların yayın organlarında bu mitinge karşı Cihat çağrısı yapıldı. Miting günü ellerinde sopalar ve silahlarla saldıran çember sakallı göstericiler Turan Erdoğan ve Turgut Aytaç'ın ölümüne, onlarca kişinin yaralanmasına neden oldular. Bu olay Türkiye tarihine Kanlı Pazar olarak geçti.

Kanlı Pazar'dan sonra 3 mayıs günü Müslümanlar bu kez Yargıtay Başkanı İmran Öktem'in cenazesine, "Allahsızların cenaze namazı kılınmaz" diye saldırdılar.

1970 yılına kadar bu olaylarda 8 devrimci öğrenci gericiler tarafından öldürülecekti...

"Bir takım gizli güçler devrimcileri karşısına Türk-İslamcı gençleri çıkarıyorlardı. Tıpkı CIA'nin Ortadoğu'daki ulusal ve sosyalist hareketlerin karşısına İslamı çıkardığı gibi...

Buraya bir not daha eklemek gerekiyor:

60'lı yılların ortalarında Anadolu sermayesi ile metropol sermayesi çatışması AP'yi parçalamıştı. Denir ki, AP'yi parçalamak için ortaya çıkan DP ve MNP hem iç hem dış desteklidir. İç destek CHP'den geliyordu. Dış destek?

Bu görüşü ortaya atanlar, 60'lı yılların sonlarındaki Demirel o yıllarda ülkedeki anti-Amerikancı gösterilerin etkisinde kalıyordu. Üstelik Amerika kendisine rahat ve bol kredi olanağı vermiyordu. İşte daha çok ikinci neden Demirel'i; Sovyetler Birliği'ne yanaşmak zorunda bıraktı. Üstelik Amerika'nın, yeni üsler, haşhaş ekiminin yasaklanması gibi taleplerini reddediyordu. İşte o günlerde AP, bölündü: DP ve MNP ortaya çıktı..

IV. BÖLÜM

MİLLİ NİZAM PARTİSİ

Fikir Babası

60'lı yılların Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde birkaç İslamcı isim sivrilir; Hasan Aksay: 1961 yılında yaşını büyüterek Adana'dan Adalet Partisi listesinden milletvekili seçilerek Parlamentoya girdi. Hasan Aksay Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunuydu. Adana İmam Hatip Okulu'nda müdür yardımcılığı ve özel Osmaniye Lisesi'nde müdürlük yapmıştı.1965 yılında yapılan seçimlerde AP'nin Genel Başkan Yardımcılığı'na ve özel seçimlerde de AP' den Adana milletvekili seçildi.

Hasan Aksay AP içinde hızla sivrilen isimlerden biriydi. AP'nin Genel Başkan Yardımcılığı ve Grup Başkanvekilliği görevlerini yürüttü.

60'lı yıllların sonuna doğru Hasan Aksay AP yönetimine sert eleştiriler yöneltmeye başladı. AP'yi milli bulmuyordu.

Süleyman Arif Emre: 27 Mayıs 1960 askeri darbesinden sonra Ekrem Alican'ın genel başkanlığını yaptığı Yeni Türkiye Partisi kurucularındandı. 1961 seçimlerinde YTP'den Adıyaman milletvekili seçilmişti. Malatya Lisesi mezunu Süleyman Arif Emre, Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Necip Fazıl Kısakürek, Serdengeçti Osman Yüksel gibi Türk-İslamcı yazarların davalarını üstlendi. Gazeteci Ahmet Emin Yalman'ı vuran Hüseyin Üzmez adlı radikal İslamcının da avukatlığını yaptı.

Fehmi Cumalıoğlu: Emekli Doktor Albay olarak 'İslamcı siyasetçi kimliğini Cumhuriyet Türkiyesi'nde ilk açıklayan subaylardan biridir. 1965 seçimlerinde Millet Partisi'nden Kayseri milletvekili seçilip Meclis'e girdi. Bir dönem Millet Partisi Genel Başkan Yardımcılığı görevinde de bulundu.

K. Maraş Senatörü A. Tevfik Paksu, Gümüşhane milletvekili Ekrem Ocaklı, Rize milletvekili Arif Hikmet Güner de Meclis'in sivri isimlerindendi.

60'lı yıllarda artık yavaş yavaş İslamcı politikacılar seslerini yükseltmeye başlamışlardı.

Meclis'in içindeki milletvekillerinin İslami bir parti arayışına başladık-

larında yıl 60'ların son dönemlerine denk gelir. Aynı dönemde bir başka yerde de İslamcı parti kurma telaşı vardı...

Parti kurmak, Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid Kotku'nun düşüncesiydi.

Peki; cemaatten İslami bir partiye geçişin mimarı olarak gösterilen Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid kimdi?

Mehmet Zahid Kotku

Mehmet Zahid Kotku 1897'de Bursa'da doğdu. Askerde bulunduğu Birinci Dünya Savaşı'nda İstanbul'da camilerde vaaz verdi. Burada aynı zamanda Gümüşhaneli Tekkesi'ne girdi. 27 yaşında halife oldu. Şeyhinin istegi ile Türkiye'nin birçok kasaba ve köyünde imamlık-hatiplik yaptı.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tekkeleri kapatmasıyla birlikte tekrar Bursa'ya döndü. Babasının ölümüyle boşalan Izvat Köyü imamlığı görevini sürdürdü.

Necmettin Erbakan'ın üniversite yıllarında şeyhi olan Kazanlı Abdülaziz Bekkine'nin ölümü üzerine tekkenin başına geçmek için İstanbul'a geldi.

Sırasıyla Fatih'teki Çivzade Camii'nde ve Ümmügülsüm Mescidi'nde görev yaptı. Fatih İskender Paşa Camii'nde 1959 yılından 1979 yılına kadar tam 21 yıl imamlık yaptı. 1979'da Hicaz'a gitti. Ağır hasta olarak 1980'de döndü. 13 Kasım 1980'de vefat etti.

Nakşibendilik ve özellikle de Gümüşhaneli Dergâhı, içine girilmesi çok kolay, ama içinde kalınması son derece zor bir tarikattı. İnsanlar nice aşama ve zorluklardan geçerek bu tarikatlarda yer alabiliyorlardı. Ancak cumhuriyetin ilanı ve Atatürk devrimleriyle birlikte Türkiye'de İslamın etkinliği gün geçtikçe azaldı. Tevhid-i Tedrisat Kanunu (Öğretim Birliği Yasası) ile birlikte din eğitimine olanak verilmedi. Sonuçta İslamın mevzileri birer birer düştü.

Gümüşhaneli Dergâhı o yıllarda faaliyetlerini gizli ve çok dar bir alanda yürüttü. Dergâha girmek isteyenler öyle eskisi gibi inceden inceye araştırılıp soruşturulmuyordu.

Necmettin Erbakan gibi birkaç üniversiteli böyle bir ortamda Gümüşhaneli Dergâhı'na girdiler. Şeyhleri Abdülaziz Bekkine vefat edince yeni

şeyhleri Mehmet Zahit Kotku'ya miras olarak kaldılar. Şeyh Bekkine çevresinde oluşturmuş olduğu üniversite hocaları ve öğrencilerinden geniş bir mürit kitlesini Şeyh Kotku'ya bırakmıştı.

Bu üniversite çevresi; Kotku'nun İskender Paşa Camii'nde cuma namazı ve pazar ikindi namazı sonrası derslerini sürdürdüğü caminin avlusundaki evinin ikinci katında girişte sağdaki odada toplantılara katılıyordu. Bu toplantılara katılan İslamcı aydın Ersin Gürdoğan, Kotku'nun evinde neler konuşulduğunu, Görünmeyen Üniversite adlı kitabında ayrıntılarıyla anlatıyor.

Kotku ülkenin ekonomik, siyasal, toplumsal her türlü sorunuyla ilgilenen, müdritlerini de aynı yönde ilgilenmeleri için teşvik eden biriydi. Peki Kotku'nun bu faaliyetlerini devlet bilmiyor muydu? Kuşkusuz biliyordu. Ancak ses çıkarmıyordu...

Kotku aynı zamanda politika ile içli dışlıydı. AP'den umudunu kestiği için "artık ayakları üzerinde durabilecek" İslami bir partinin zamanının geldiğini düşünerek adını da kendisinin koyduğu Milli Nizam Partisi'nin kurulmasını teşvik etti.

MNP'nin Genel Başkanı olarak Necmettin Erbakan adını ortaya atan kişi de Mehmet Zahid Kotku'ydu...

Zaten yeni yeni Odalar Birliği'nde Erbakan'ın telaffuz ettiği Ağır sanayi hamlesigibi birçok argümanların patenti Şeyh Mehmet Zahid Kotku'ya aitti.

Kotku'nun müridi Ersin Gürdogan, Görünmeyen Üniversite adlı kitabında bu konuya değinerek şunları söylüyor: "Hocaefendi (Kotku) kendi kültürümüze sahip olmak ve Batı'nın pazarı olmaktan kurtulmak için, temel ihtiyaçlarımızı karşılayacak tarzda bir sanayileşmenin, ekonomik ve siyasi bağımsızlığın elde edilmesinde önemli bir vasıta olduğuna inanıyordu. Bu yüzden Esad Coşan Hoca'nın (Kotku'nun damadı) bir sohbette belirttiği gibi, Türkiye'nin sanayileşmesi tarihinde çok önemli ve ibret verici bir girişim olan Gümüş Motor Fabrikası'nın kurulmasında öncü olmuştur. Bu önemli proje Hocaefendi'nin sohbetlerinde oluştu ve gerçekleştirildi."

Gümüş Motor'un Umum Müdür koltuğuna Erbakan'ı oturtan, küçük bir hissesi de olan kişi yine Mehmet Zahid Kotku'ydu. Aslında Gümüş Motor bir şekilde Milli Nizam Partisi'nin çekirdeğini oluşturmuştu. Gümüş Mo-

tor ortakları, çalışanları, bayiler Milli Nizam Partisi'nin örgütlenmesinde büyük rol oynadılar. Parti bu çekirdek kadro ile kurulacaktı...

Milli Nizam Partisi bir anlamda gelir ve itibar yitirmiş bir grup küçük işletmeci, tüccar ve esnafın temsilcisi olarak ortaya çıkmıştı.

İslami Cephe

Cemaatin siyasi kolu, siyasi şubesi olarak kurulacak parti de tarikat içindeki hiyerarşinin aynısı olacaktı. Görünürde Genel Başkan Erbakan olacaktı. Ancak özünde Genel Başkan Şeyh Mehmet Zahid Kotku'ydu.

Mehmet Zahid Kotku'nun partinin başına Erbakan'ı geçirmeyi önceleri hiç düşünmediği söylenir. Fakat Erbakan, Odalar Birliği'nde polis zoruyla dışarı atılıp AP'den veto edilince kamuoyunda mazlum olarak görülmeye başlandı. Şeyh Kotku hiç de dört duvar arasında müritleriyle oturup sadece dua eden biri değildi. Politikayla oldukça ilgiliydi. Kamuoyundaki Erbakan duyarlılığının ışığını almıştı.

Meclis'teki milletvekilleri ve senatörlerle Nakşibendi Tarikatı müritleri yan yana gelip birlikte parti kurmaya karar verdiler. Bu birliktelik aynı zamanda kitabın ilerideki bölümlerinde de okuyacağınız gibi Nakşibendi-Nurcu-Kadiri koalisyonuydu!.. İslamcıların bir bölümü cephe oluşturmuştu.

Parti kurma çalışmaları 1969 seçimlerine yetişemedi. Tarikat Koalisyonu"adaylarını bağımsız olarak seçime sokmaya karar verdi. Ancak sadece Necmettin Erbakan Konya'dan seçilebilmişti.

Sonunda yine de 26 Ocak 1970 tarihinde kuruldu. Amblemi, işaret parmağı havada sıkılmış bir sol yumruktu!..

Milli Nizam Partisi'nin kurucuları ise şu isimlerden oluşmuştu:

Kurucular

1. Necmettin Erbakan: Profesör Makine Mühendisi; Konya Milletvekili
2. A. Tevfik Paksu: Tüccar; eski K.Maraş Senatörü
3. Ali Haydar Aksay: Avukat; Haruniye-Adana
4. Süleyman Arif Emre: Avukat; eski Adıyaman Milletvekili
5. H. Tahsin Armutçuoğlu: Avukat-Ankara

6. Ömer Çoktosun: Tüccar-Konya
7. Ekrem Ocaklı: Çiftçi; eski Gümüşhane Milletvekili
8. Ömer Faruk Ergin: Emekli memur-Yozgat
9. Saffet Solak: Profesör; Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi-İzmir
10. Hasan Aksay: İlahiyatçı; eski Adana Milletvekili
11. Ali Oğuz: Avukat;Kayseri
12. İsmail Müftüoğlu: Avukat;Trabzon
13. Nail Sürel: Tüccar;Tekirdağ
14. İ. Fehmi Cumalıoğlu: Doktor; eski Kayseri Milletvekili
15. Hüsamettin Fadıloğlu: Müteahhit; Gaziantep
16. Bahattin Çarhoğlu: Tüccar; Urfa
17. Mehmet Satoğlu: Harita Mühendisi; Kayseri
18. Rıfat Boynukalın: Mühendis; Karaman

MNP kurulur kurulmaz AP'den iki milletvekili transfer edildi: Isparta Milletvekili Hüsamettin Akmumcu ile Tokat Milletvekili Hüseyin Abbas. Böylece MNP'nin Mecliste'ki Milletvekili sayısı üç oldu. İlk kuruluş kongresini 8 Şubat 1970'te yaptı...

MNP'nin kuruluşunu ve kurucuların diğer partilerinden ayrılmasını salt dinsel nedenlerden ötürü gibi değerlendirmek yanlış olur. Gerçekte tıpkı Odalar Birliği'nde olduğu gibi Anadolu sermayesi ile metropol sermayesi arasındaki kavga MNP'nin kurulmasına neden olmuştu. Ancak Anadolu sermayesinin daha gelenekçi-İslamcı çevreleri MNP'yi desteklemişlerdi. Diger büyük kesimi ise Demokratik Parti'ye (DP) destek vermişlerdi.

İlk İslamcı Partiler

Milli Nizam Partisi Türkiye'de kurulan ilk İslamcı parti değildi.

MNP'nin atası olarak 1924 yılında kurulan hilafet ve saltanat taraftarı Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası gösterilir. Zaten bu parti de irticayı körüklediği için 7 ay sonra kapatıldı.

İslamcı bir parti olarak 1945 yılında kurulan Milli Kalkınma Partisi'ni bu soyağacına ekleyebiliriz.

Türkiye'de çok partili yaşama geçilince, bir dilekçe ile kurulup hemen kapanan İslamcı parti sayısında artış gözlendi.

İslami Koruma Partisi 1946 seçimlerine 2 gün kala kuruldu. Ama hemen sıkıyönetim komutanlığınca kapatıldı. Arkasından bir yıl sonra Muhafazakâr Parti, İslami ve milli prensipleri kurmak amacıyla siyasi yaşama 1947 yılında adım attı. Tutunamadı, kapandı.

DP'den ayrılan Millet Partisi'ni de bu soyağacına ekleyebiliriz. 1951 yılında kurulan İslam Demokrat Partisi'ne de İslamcı partiler kütügüne ekleyebiliriz.

Bakalım önümüzdeki yıllarda bu soyağacına daha kaç İslamcı parti eklenecek...

Masonlar Üye Olamaz

Milli Nizam Partisi, Türkiye'nin kültürel ve siyasal yaşamının İslamlaşmasını istiyordu. Bireyin günlük yaşamının İslami kurallara göre biçimlendirilmesini istediği gibi devletin de İslamlaşmasını savunuyordu.

Türkiye'nin ekonomik geri kalmışlığının ve kültürel yozlaşmasının nedeni, laiklik ve Batılılaşmaydı.

'Milli Görüş' olarak belirtilen partinin proğramı sanayileşme ve başta Suudi Arabistan olmak üzere İslam ülkeleri ile daha sıkı işbirliğiydi. MNP, AET'ye girilmesine karşıydı. İslam Ortak Pazarı'ndan yanaydı. Faize karşıydı. Milli kalkınmanın ilk koşulu İslami değerlere sıkı sıkıya sarılmaktı. Bunun ilk basamağı olarak maarifin düzeltilmesi gerekiyordu. Milli sözcüğü dini sözcüğünün kamuflesiydi.

Radikal İslamcılar MNP'nin proğramını hafif buluyorlardı!

"Aslıda MNP, Kuran'daki ayetleri yumuşatarak işe başlamıştı. Daha önce kurulan İslamcı partiler gibi hemen kapatılmak istemiyordu. Dikkatleri üzerine çekmemek için konuyu teknik ve sanayiye aktarıyor, dikkatleri oraya çekiyordu" diye yazıyor İslamcı-yazar Sadık Albayrak.

Milli Nizam Partisi Tüzüğü'ne göre partiye kayıt yaptırmak için şu şartlar aranıyordu:

-Türk vatandaşı olmak,
-Reşit olmak,
-Kısıtlı olmamak,
-Mason olmamak,

-Parti prensiplerini samimi olarak benimsediğini gösterecek bir hüviyete sahip olmak, manevi değerlere saygısız ve kötü şöhret sahibi olmamak,

-Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliğine seçilme yeterliliğini kaybetmemiş olmak...

Milli Nizam Partisi'ne üye olmak için, en az iki parti üyesinin kaydolacak kişi için referans vermesi gerekiyordu.

Parti tüzüğüne göre;

Oruç tutmayan, namaz kılmayan kişiler partiye alınabilecekti. Ancak bu kişilerin parti yönetiminde görev almasına kesinlikle izin verilmeyecekti.

Partinin karşı çıktığı en önemli kusurlardan biri de kökü dışarıda kozmopolit cemiyetlere kayıtlı bulunmaktı.

1967 yılında nikâh şahidi olarak bir masonu gösteren Necmettin Erbakan, aradan üç yıllık kısa bir süre geçince masonlara düşman olmuştu!

Baldızı İle Dans Edene İhraç

Milli Nizam Partisi yöneticileri il ve ilçe teşkilatları kurulurken güvenilir kişiler seçmeye özen gösterdiler. Bu nedenle parti merkezi tarafından ekipler oluşturulup, Türkiyenin her tarafına gönderildi. Ekiplerin görevi teşkilat kuracakları il ve ilçelerde araştırma yapmaktı. Bu araştırma sonucunda seçilecek kişiler Erbakan'a bildirilecekti.

Anadolu'ya dağılan Milli Nizam ekiplerinin gittikleri il veya ilçede ilk uğradıkları yer, gazete bayileriydi! Önce MNP'yi destekleyen gazeteleri ve dergileri kimlerin okuduklarını öğreniyorlardı. Sonra okurlar arasında seçkin ve hatırı sayılır kişilerin politik ve dini inançları soruşturuluyordu. Sonuçta Nizam ekipleri seçtikleri kişiyi işyerinde ziyarete gidiyorlardı. Ziyaret edilen kişinin dini inancı hangi yönde ise o yönde konuşmalar yapıp, güvenini kazanmaya çalışıyorlardı. Örneğin Nurcu ise Nurcu gibi, Süleymancı ise Süleymancı gibi konuşuluyordu.

Nizam ekiplerinin gittikleri yerlerdeki en büyük yardımcıları,camii imamlarıydı. Bazen ziyareteedilen yerlere, Nizam ekipleri ile birlikte imamlar da gidiyordu.

Sonuçta seçilen kişi ya görevi kabul ediyor ya da güvendiği bir başka kişiyi tavsiye ediyordu.

Nizam ekipleri il veya ilçe başkanı olacak kişiyi hemen genel merkeze bildiriyordu. Genel merkez de görevi kabul eden kişiye Erbakan imzalı kutlama telgrafı çekiyordu...

Tıpkı Osmanlı dönemindeki Nakşibendi Tarikatı'na girer gibi, MNP il ve ilçe başkanları da ince elekten geçiriliyordu. İl ve ilçe başkanı olanlar davranışlarına çok dikkat etmek zorundaydılar. Örneğin, Samsun İl Başkanı bir düğünde baldızı ile dans ettiği için partiden ihraç ediliyordu!...

Nizam Yemini

Milli Nizam Partisi Genel Başkanı Erbakan bazı il ve ilçelerin parti binalarını açmaya gidiyordu. Açılış günlerinde konuşmalar da MNP'yi kimlerin kurduğunu açıklıyordu:

"Sizden niçin saklayalım, partimizin kurucularını açıkça zikredeyim; bizim partinin kurucuları Sultan Fatih Hazretleri, Sultan Yıldırım Hazretleri, Sultan Murat, Sultan Melihşah, Ulubatlı Hasan Orhan Gazi, Nizam-i Mülk, Akşemsettin, Sultan Yavuz Han, Kılıç Arslan, Alparslan, Gelenbevi Hazretleri, Sultan Abdülhamit'tir."

Erbakan Türkiye'de 'üç yol' olduğunu belirtiyordu: "MNP milletin iman davasını kendisine şiar edinmiştir. Türkiye'de bugün üç yol vardır. Birincisi solculuk, sonu komünizm yolu. Bu yolda CHP var. İkinci yol kozmopolit masonluk yolu. Bu yolda AP levhası var. Üçüncü yol Milli Nizam yolu. Bu yol da sağı temsil eder, Hak yolu, iman yolu."

Erbakan her konuşmasında, "Önümüzdeki seçim sonunda yani 1973 yılında sizleri Ayasofya Camiinde namaz kılmaya davet ediyorum" sözü veriyordu.

MNP'liler konuşmalarında, "50 yıllık batılı devletten kurtulup bir yıllık Hak'ka teslimiyet dönemini yeniden başlatacaklarını" söylüyorlardı.

Toplantılarda gelenlere yemin ettiriliyordu. Yemin hep birlikte ayağa kalkıp, parti ambleminde olduğu gibi başparmak havada, "Yarabbi Milli Nizam idaresinin bu memlekete gelmisini vesile kıl. Yarabbi sen Milli Nizam'ı milletimizin dünya ve ahiret saadetine vesile kıl..."

MNP iktidar olduğunda ne yapacağını da açıkca beyan ediyordu:

-Milli kıyafetlere aykırı giyim tarzlarının yasaklanacak, gayri milli ma-

arifin yerine zengin, kendi maarifimiz kurulacak.

İşin özünde yapmak istediği; "İslam dünyaya nizam vermek için gelmişti. Şimdi bu görevi Milli Nizam Partisi yerine getirecekti...

Kuruluş Beyannamesi

MNP'nin kuruluş beyannamesi ise şöyleydi:

"Allah'ın, Hakkı tutma, iyiyi sağlama ve kötüyü men etme yolunda bulunmak üzere mümtaz ve aziz milletimiz!

Asırlardan beri özleyip beklediğin, kendi ruhunun derinliklerinden gelen ve senin bizatihi kendi öz varlığının mana ve madde sahasında yeniden doğuşundan başka bir şey olmayan Milli Nizam Partisi, kuruluşu münasebetiyle sana ilk hitabını yaparken, önce Cenab-ı Hak'kın sayısız nimetlerine şükreder.

Milli Nizam Partisi, milletimizin fıtratında mevcut ahlak ve fazileti kuvveden fiile çıkarmak ve bu sayede cemiyetimize nizam, huzur, içtimai adalet ve vatandaşlarımıza da saadet ve selamet getirmek gayesiyle kurulduğunu belirtir; bugün içinde bulunduğu durum ne olursa olsun, Hak'kın çok yakın bir gelecekte, milletimizin yeniden bütün dünyaya örnek bir medeniyet kuracağını müjdeler; bütün vatandaşlarımızı bu ulvi gayenin tahakkuku için el birliği ile çalışmaya çağırır.(...)

Yabancı kültürlerin komünist veya kozmopolit zihniyeti halinde gelen iki başlı manevi istila hareketlerine karşı alabildiğine başı boş ve sahipsiz bırakılmış manevi bir alem, mana hırsızlarının kendilerinin ev sahibi olduklarını rahatlıkla iddia edebildikleri ve hakiki ev sahibinin ise kendi evine yerleşememesi için her türlü tertibatın alındığı tek memleket...

Bugün; bundan bin sene önce şahlanıp Haçlı ordularını göğsünde söndüren, beş yüz sene önce gemileri karadan yürüten, dört yüz sene önce Viyana kapılarını zorlayan, yarım asır önce Çanakkale ve İstiklal Harbimizin şaheserlerini meydana getiren milli ruh yeniden şahlanıyor, coşuyor ve MİLLİ NİZAM PARTİSİ'ni kuruyor.

Milli Nizam Partisi'nin kurulduğu bugünün mana âlemindeki yeri, milli heyecanın birikip coşkun bir deniz halini aldığı bir anda, bu denizi kendi seddinin arkasında zor zaptetmeye başlayan azametli barajın artık su ka-

paklarının açılmaya başladığı gündür. Milletimizin fıtratındaki yüksek ahlak ve fazilet bu kapakların açılmasıyla kuvveden fiile çıkacak, Milli Nizam Partisi'nin muntazam kanallarından dört bir yana dağılarak bütün yurt sathında, her tarafa; refah, saadet ve selamet götürmeye başlayacaktır. Bugün bu mutlu gündür. Bütün milletimize uğurlu ve hayırlı olsun(...)"

Hediyesi Bir Teyp

Prensip olarak Erbakan'ın ziyaretleri dışında partide büyük toplantılar yapılmaması, çalışmaların adam adama markaj esası ile evlerde düzenlenmesi isteniyordu. Evlere davet işi o çevrenin müezzin, imam ve öteki din görevlileri ve hatırı kırılmayacak kişileri tarafından yapılıyordu.

Köy çalışmalarında da aynı metot uygulanıyordu. Yanlarına ilçeden imam ve gezici vaiz alan Milli Nizam ekibi bir minibüs kiralayarak saptanan köye ziyarete gidiyorlardı. İlk ziyarette hiç politika konuşulmuyordu. Sohbet genellikle dini konular üzerineydi. birkaç ziyaretten sonra köye bir teyp hediye ediliyordu. Tabii teybin yanına Erbakan'ın kasetleri konuluyordu!.. Köylüler sabah akşam bu bantları dinliyorlardı.

Burada bir noktaya işaret etmek gerekir: Milli Nizam Partisi o günlerde Türkiye'de parti olarak teknik olanaklardan en iyi yararlanan siyasi örgüttü. Hemen tüm il ve ilçe teşkilatlarında teyp ve kasetler bulunuyordu.

Parti genel merkezi örgütlerini devamlı uyarıyordu:

"Herkes konuşmasına dikkat etsin, anayasa ve yasalar dışına çıkmasın."

Bu uyarıya parti genel merkezinde çalışanlar uyuyordu. Ancak il ve ilçe teşkilat yöneticileri kürsüye çıkınca bu uyarıyı unutuyorlardı. Bu nedenle Milli Nizam Partisi hakkında savcılıklardaki dosyalar giderek kabarıyordu...

Darbe Nedeni Kongre!

12 Mart 1971 askeri darbesinden hemen sonra Yargıtay Başsavcılığı tarafından hazırlanan Milli Nizam Partisi dosyası Anayasa Mahkemesi'ne verildi. Dosya üzerinde yapılan çalışmalır sonucunda Milli Nizam Partisi'nin kapatılmasına karar verildi. Karar 14 Ocak 1972 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Gerekçeli karara göre Milli Nizam Partisi şu nedenlerle kapatılmıştı:

-İzmir Gençlik Kolları tarafından bastırılıp dağıtılan Erbakan ile ilgili üç kitapta şeriat propagandası yapılmıştı.

-Genel kongrede partililerin içtiği Milli Nizam Andı,

-Yine genel kongrede birlikte söylenen Milli Nizam Marşı,

Anayasanın başlangıç bölümüne, anayasa maddelerine, Siyasi Partiler Kanunu'na, kısaca laik Türkiye Cumhuriyeti yasalarına aykırı bulunmuştu. Kapatılma gerekçeleri arasında "Okullarda din derslerinin zorunlu olmasını istemesi" de vardı!..

Burada bir olaya değinmemiz gerekiyor:

MNP 1. Olağan Kongresi 12 Mart askeri darbesine çok az bir süre kala 24 Ocak 1971 tarihinde yapılmıştı. MNP'nin kongresi tıpkı 12 Eylül askeri darbesine birkaç gün kala yapılan MSP'nin Konya'daki ünlü mitingi gibi basından ve kamuoyundan çok tepki almıştı. MNP kongresinde Atatürk fotoğrafı yoktu. Sarıklı, cüppeli sakallılar sürekli tekbir getirmişlerdi. Radyo sürekli kongreden bahsedip kamuoyunun büyük tepki duyduğunu dile getiriyordu. Kongre Türkiye'nin başlıca gündem maddesi oluvermişti. Arkasından darbe geldi...

Her iki askeri darbe öncesinde de gerek MNP'nin gerekse MSP'nin böyle gösteriler yapması çok ilginçti! Her iki darbenin yapılış nedenleri arasında darbecilerin söylediğine göre bu tür gerici hareketleri önlemek vardı!..

Nizam Şirketleri

MNP kapatılınca parti yöneticileri ne yaptılar? Türkiye İşçi Partisi yöneticileri gibi 10-15 yıla mâhkum olup cezaevlerine doldurulmadılar.

Genel Başkan Erbakan İsviçre'ye gitti. Diğer yöneticiler ise şirket kurdular! Açıp bakarsanız,

70'li yılların başındaki Ticaret Sicil gazetelerinde bol miktarda MNP yöneticisinin ismine rastlarsınız...

İşte bir örnek: 18 Haziran 1971 tarihli 4275 sayılı Ticaret Sicil Gazetesi: 22876 sicil sayılı şirketin adı; İPA Gıda ve İhtiyaç Maddeleri Pazarlama Anonim Şirketi.Yönetim Kurulu üyelerini tanıyalım: H. Tahsin Armutçu-

oğlu, Mehmet Şatoğlu, Orhan Batı, Abdülkerim Doğru, Enver Muammer Özkan.

İsimler yabancı gelmemiştir: Armutçuoğlu ile Şatoğlu MNP kurucularından. Abdülkerim Doğru'yu kitabın ileri bölümlerinde daha yakından tanıyacaksınız: MSP'nin Sanayi ve Teknoloji Bakanı. Orhan Batı'yı da kitabın ileri bölümlerinde tanıyacaksınız: MSP'nin Genel Başkan Yardımcılığı'ndan Karayolları Genel Müdürlüğü'ne terfi edecek...

Eee diğer yöneticilere ne oldu? Durun canım! Onlar da şirket kurdular. Hem de İPA Gıda şirketinden 10 gün önce; 8.5.1971 gün ve 4242 sayılı Ticaret Gazetesi'ni açıp bakarsanız; 22709 sayı ile kayıtlanmış Nidaş Nizam Neşriyat ve Dağıtım Şirketi'ni görürsünüz. Bu şirketin yönetim kurulu üyeleri de yabancı değil: Hasan Aksay, Fehmi Cumalıoğlu, Hasan Tahsin Armutçuoğlu, Mehmet Şatoğlu, Orhan Batı.

Armutçuoğlu, Batı ve Şatoğlu'nu artık yakından tanıyorsunuz. Hasan Aksay ile Fehmi Cumalıoğlu'nu anımsadınız: Hepsi MNP kurucusu!..

Fehmi Cumalıoğlu daha sonra MSP Genel Başkan Yardımcısı olacak . Hasan Aksay ise MSP'nin Devlet Bakanlığını yapacak.

Nidaş Nizam Neşriyat ve Dağıtım Şirketinin bir de denetçisi var: Ahmet Tevfik Paksu. O da MNP kurucusu. Daha sonra MSP'nin Çalışma Bakanı olacak. Şirkette deneyim kazanıyorlar!

1971 yılına göre oldukça büyük sermayeli şirket bunlar: Nidaş Nizam Neşriyat ve Dağıtım Şirketi'nin sermayesi iki milyon. Yönetim kurulu, üyeleri arasında 400 bin liralık paylara bölünmüş.

İPA Gıda ve İhtiyaç Maddeleri Pazarlama Anonim Şirketi'nin sermayesi 500 bin lira. Ancak bir yıl sonra sermayesini 5 milyon liraya çıkarıyor.

İPA'nın sermayesini yükselttiği tarih 20 Eylül 1972. MSP'nin kuruluş tarihi 11 Ekim 1972. Yani Milli Nizamcılar parti işlerine tekrar bulaşmasalar herhalde bugün trilyoner olurlardı! Gerçi particiliğin daha iyi para getirdiği söylenir ya!

Yönetim kurulları değişti, ama İPA'lar, YİPA'lar, GİMTAŞ'lar, YİMPAŞ'lar bugün faaliyetlerine hâlâ devam ediyorlar...

Bitmedi. Bir şirket daha var: Yeni Neşriyat A.Ş.

17 Ağustos 1972 tarihinde 500 bin lira sermaye ile kuruluyor. Kurucuları bildik isimler; Oğuzhan Asiltürk, Sabri Özpala, Hasan Aksay,

Fehmi Cumalıoğlu, A.Tevfik Paksu.

Şirketin sermayesi 8 Ekim 1974 tarihinde iki milyona çıkarılıyor. Sermayesi 800 paya bölünüyor. En fazla payı alan Hasan Aksay, 360 pay alıyor. Oğuzhan Asiltürk ile Necmettin Erbakan 150'şer pay alıyorlar.

Yeni Neşriyat A.Ş. Milli Gazete'yi çıkarıyor...

V.BÖLÜM

MİLLİ SELAMET PARTİSİ

İsviçre'ye Hicret

Anayasa Mahkemesi Milli Nizam Partisi'ni kapatınca partinin genel başkanı Necmettin Erbakan İsviçre'ye 'hicret' etti!

Türkiye İşçi Partisi lideri Behice Boran ve parti yöneticileri gözaltına alınırken kapatılan bir diğer partinin genel başkanı elinde pasaportu ve uçak bileti ile rahatlıkla yurtdışına çıkıyordu!

Erbakan'ın İsviçre'ye gitmesi değil de dönmesi bugün Türkiye'de hâlâ tartışma konusudur... 12 Mart askeri darbesinin Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur ile Orgeneral Turgut Sunalp'in İsviçre'ye gittiği, Erbakan'ın Türkiye'ye dönüp parti kurması için her türlü güvenceyi verdikleri söylenir. Darbeci askerlerin Erbakan'ı Türkiye'ye getirip yeni bir parti kurmasını istemelerinin temelinde, yapılacak seçimlerde AP'nin hükümet olmasını önlemek yatıyordu. 1972 yılında Orgeneral Turgut Sunalp'in başkanlığında bir kurulun hazırlayıp sunduğu 'devlet brifingi' de şu görüşlere yer veriliyordu:

"Demokratik ve laik cumhuriyetimizi temelinden yıkmak gayesiyle alenen eyleme geçmiş olan aşırı sol kadar ve hatta zaman ve zemin bulduğu anlarda aşırı soldan da tehlikeli, tahripkâr olabilmiş ve bugün de olma istidadı gösteren aşırı sağ eğilimler daha doğrusu din istismarcılığı ve irticai faaliyetler ciddi bir tehdit teşkil etmektedir.

"Sol ve sağ akımlar için bir benzetme yapacak olursak sol bir sel gibi akıp gitmektedir, tahribatı vardır, tedbirler alınabilir. Fakat sağ bir şezeyandır, ovayı bir defa bastı mı bataklık haline getirir..."

Devlete göre, 'Radikal İslamı' önlemenin yolu "reformcu islamı" desteklemekti. Yoksa "koskoca Orgeneral Turgut Sunalp" atlayıp uçağa İsviçre'ye niçin gitsin?..

İsim Babası Aziz Nesin

Milli Selamet Partisi, MNP kapatıldıktan 17 ay sonra 11 Ekim 1972 tarihinde kuruldu. Çok kısa bir sürede 42 il ve 250'yi aşkın ilçede örgütlendi.

MSP de tıpkı MNP gibi bazı İslami tarikatların konsensusu üzerine kurulmuştu.

Programı, neredeyse cümleleri bile aynı olmak üzere MNP'nin programıydı. Sadece MNP programı daha 'teferruatlı' yazılmıştı. MNP uzun uzun anayasada yapacağı değişiklikleri anlatırken MSP,"Gerekli hallerde kanunlarda değişiklik yapılacak" deyip geçiştiriyordu.

Tüzüğüne göre MNP'ye, masonlar üye olamıyordu. Ancak MSP'ye "masonlar üye olamaz" diye bir kısıtlama yoktu! İlgili madde MSP Tüzüğü'nden kaldırılmıştı!..

MSP'nin amblemi anahtardı.

Milli Selamet Partisi'nin isim babası yazar Aziz Nesin'di. Yazar Nesin yazdığı bir öyküsünde hayali bir parti kuruyor, adını da "Milli Selamet" koyuyordu!.. Erbakan ve arkadaşları o öyküyü mü okuyarak koymuşlardı yeni partinin adını? Kimbilir...

İllegal MSP

Milli Nizam Partisi Genel İdare Kurulu Üyesi Necmettin Erbakan, Süleyman Arif Emre, İsmail Müftüoğlu, Hasan Aksay, A. Tevfik Paksu, Fehmi Cumalıoğlu, Oğuzhan Asiltürk, Hüsamettin Akmumcu partileri kapatılınca MSP'yi kurup bu partinin de Genel İdare Kurulu üyeliğine seçildiler.

Siyasi Partiler Yasası'nın 111'inci maddesi diyor ki: "Bir siyasi partinin kapatılmasına sebep olan siyasi parti üyeleri; kapatılma kararından itibaren, 5 yıl süre ile hiçbir siyasi partiye üye olamazlar."

Kapatılan partinin üyesi veya yöneticisi bir başka partiye geçip üye, yönetici, kurucu olursa Cumhuriyet Başsavcılığı ilgili partiyi uyarıyor: "İlgili kişiyi üyelikten, yöneticilikten, kuruculuktan çıkarın yoksa partinizi kapatmak zorunda kalırız."

Kanuna göre Erbakan ve arkadaşlarının 5 yıl süre ile kurucu, üye, yönetici olmamaları gerekir. Eğer oldularsa o partinin önce uyarılması, uyarı dikkate alınmazsa kapatılması gerekir.

Siyasi partileri denetleme görevi yapan organlar MSP'yi gözden kaçırmışlardı!..

Yasa Türkiye İşçi Partisi için vardı, MSP için yoktu!.. O günlerde 12

Mart askeri yönetiminin Erbakan'a ve MSP'ye ihtiyacı vardı. Öyle ya, İsviçre'de Erbakan'a teminat verilmişti. Yoksa MNP'lilere bırakın parti, dernek bile kurdurmazlardı!..

Bu olaylar yıllar sonra bazı Müslümanların dikkatini çekecekti. Bir grup İslamcı aydın'ın çıkardığı Yeni Atılım dergisi 15 Ağustos 1976 tarihinde şöyle bir yazı yayımlıyordu:

"Sömürünün yandaşları, her iki partiyi -Milli Nizam Partisi ile Türkiye İşçi Partisi'ni- anayasaya aykırı eylemlerinden dolayı kapattılar. Bu partilerden birinin yöneticisi 15 yıla mahkum edilirken, kapatılan öbür partinin liderine el altından bir Avrupa tedavisi gözüktü. Sonradan Necmettin Bey, rahatça gelip partisini değişik bir adla kurabildi. Ama Behice Hanım hapiste olduğu için, böyle bir olanaktan yoksundu.

Niçin böyle oldu? Madem iki partinin de liderleri aynı suçu, yasaları ihlal suçunu değişik açılardan işlemişlerdi; öyle ise ortadaki ayrıcalığın nedeni ne idi? Erbakan niçin himaye gördü?

İslamcı Yeni Atılım soruyordu: "Erbakan niçin himaye gördü?" Sahi niçin?..

Hoca Lastik Gibi

Darbecilerden 'yeşil ışık' alan MSP yöneticileri yine de 'ne olur ne olmaz' diye parti genel başkanlığına Süleyman Arif Emre'yi getirmişlerdi. Milli Selamet Partisi Tüzüğü hazırlanırken genel idare kurulunda beş kişilik bir kontenjan ayrılmıştı. Genel İdare Kurulu bu beş kişilik kontenjanı kendisi seçecekti.

Erbakan bir süre sonra bu beş kişilik kontenjandan yararlanacaktı. Sonra da genel idare kurulu kararı ile Genel Başkan olacaktı. Hesap buydu. Ancak Erbakan'ın Genel Başkanlığı öyle kolay olmadı!

Genel İdare Kurulu'na kontenjandan giren Erbakan 1973 seçimlerine bir hafta kala genel başkan olmak istediğini bir İstanbul seyahati sırasında arkadaşlarına açıkladı.

Arkadaşları şaşırdı. Çünkü daha önce bu konular tartışılmış, seçimlerden önce genel başkanlıkta yapılacak değişikliğin seçmenler tarafından iyi karşılanmayacağı konusunda hemfikir olunmuştu.

Ancak Erbakan seçimlere genel başkan olarak girmek istiyordu. Sonunda başta Rasim Hancıoğlu, A. Tevfik Paksu ve Oğuzhan Asiltürk'ün karşı çıkmaları ile Erbakan kararından zorlukla vazgeçirildi.

Necmettin Erbakan bu gibi durumlarda geri çekilmeyi çok iyi başarıyordu. Müsait bir zamanı kollamayı bekliyordu. Bu olayda da öyle yaptı. Partide karşı çıkan çok kişi olduğu için genel başkanlıktan vazgeçti. Fırsatını beklemeye başladı.

Erbakan'ın bu özelliğini MSP kurucularından Malatya Milletvekili Turhan Akyol şöyle tanımlıyordu: "Hoca lastik gibidir. Basıyorsun, yamyassı oluyor. Ezdim sanıyorsun. Bıraktığın zaman eski haline geliveriyor!"

Milletvekili Adaylarını Şeyh Belirliyor

İsviçre'den 1973 mart başında dönen Erbakan 'ayağının tozuyla' yurt gezilerine çıktı. İlk durağı K. Maraş'tı. Kendisini 'Elinde asası ile Yemen çöllerinde dolaşan Veysel Karani'ye benzetiyordu!...

"Faizi kaldıracağını, servetten vergi alacağını söyleyen bu adamı nasıl konuşturuyorlar" diye çok kişi gibi 7 Gün dergisi yazarı Mehmet Kemal de merak ediyordu. Öyle ya, dönem 12 Mart askeri dönemi. 'Servet düşmanı' diye binlerce insanı cezaevlerine doldurmuşlardı. 'İrticayı cumhuriyet için tehlike' gören 12 Mart cuntacıları, Erbakan'a ses çıkarmıyorlardı...

"Alfabeyi değiştireceğini" söyleyen Erbakan'ı 'Atatürkçü' 12 Mart generalleri duymuyordu bile! Danışıklı döğüş bakalım ne kadar daha sürecekti...

1973 genel seçimlerine az bir süre kalmıştı. Adaylar Yüksek Seçim Kurulu'na bildirilecekti. MSP'den aday olacak kişileri belirleyen isim Şeyh Mehmet Zahid Kotku'ydu. Şeyh'in dergahından geçmeyen adaylar getirilip el öptürülüyordu. Mardin adayı Mehmet Pamuk bunlardan biriydi. Gerçi Pamuk ödülünü de aldı; milletvekili oldu.

Erbakansız Gelen Başarı

Süleyman Arif Emre'nin genel başkanlığında 14 Ekim 1973 seçimlerine giren MSP büyük başarı kazandı.

11.8 oy oranı ile Meclis'e 48 milletvekili sokmayı başardı. Üstelik köyden değil ketten oy alıyordu.

MSP 25 büyük kentin 11'inde Türkiye oranının üstünde oy aldı. Bu kentlerin 4'ünde; Urfa (43.5), K. Maraş (40.5) , Sıvas (38.5) , Erzurum (34.0) MSP, bütün partilerden fazla oy alarak birinci oldu.

MSP 4 kentte ikinci parti durumundaydı: Malatya (32.5), Konya (26.5), Elazığ (26.5), Diyarbakır (19.5).

Partinin yüksek oranda oy aldığı başka üç kent ise Kayseri (21.0), Adapazarı (17.57) ve İzmit'ti (15.5). MSP'nin çok oy aldığı kentlerin ortak özelliği, dinsel inanç ve geleneklerin toplum yaşamında önemli bir yer tutmasıdır.

MSP'nin 1973 seçimlerinde oy patlaması yapmasının nedeni birkaç toplumsal dinamiğin yanyana gelmesiydi.

İlk ve en önemli neden; ekonomik düzene yoksul kitlelerden gelen büyük tepki.

İkinci etken; büyük sermaye karşısında gerileyen ve özellikle Anadolu kentllerinde birikmiş taşra sermayesinin, ekonomik ve sosyal gelişmeler karşısında uğradığı kayıp ve duyduğu tedirginlik.

Şunu eklemek gerekiyor: Büyük kentlerde kümeleşen sermayenin de kendi iç çelişki ve hesaplaşmaları, bunların bir kesiminin MSP'ye gitmesine neden oldu.

MSP'nin oy patlamasının bir başka nedeni ise katı ve tavizsiz dinsel çevrelerin 100 yıldır uzak kaldıkları siyasi yaşama dönme istekleriydi.

MSP önünde aşılması güç sorunlar vardı:

MSP'nin siyasi çizgisi nasıl olacaktı? Kendisine ekonomik ve sosyal çözümler getirmesi için oy veren yoksul kitlelerin mi, yoksa küçük ve büyük Anadolu sermayesinin mi partisi olacaktı? Kuşkusuz ikincisi.

Bunu da zaman gösterecekti...

1973 genel seçimlerinde MSP'nin başarılı olduğu ilk on yer ise söyleydi: Erzurum (29.5), Elazığ (27.8), K. Maraş (26.7), Sıvaş (25.7), Bingöl (25.5), Gümüşhane (24.9), Rize (21.9), Çorum (21.7), Yozgat (21.5), Adıyaman (21.1)...

14 Ekim 1973 genel seçim sonuçlarına göre hiçbir parti tek başına hükümeti kuramıyordu. Seçim sonuçlarına göre;

Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) 186 (33.3)
Adalet Partisi (AP) 149 (30.0)
Milli Selamet Partisi (MSP) 48 (11.8)
Demokratik Parti (DP) 45 (11.6)
Cumhuriyetçi Güven Partisi (CGP) 13 (5.8)
Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) 3 (3.3)
Türkiye Birlik Partisi (TBP) 1
Bağımsızlar 5 milletvekili çıkarmıştı.
Türkiye yeniden bir koalisyon hükümetleri dönemine giriyordu...

Erbakan'ın En Zor Günü

Seçimlerden sonra 20 Ekim 1973 tarihinde MSP Genel İdare Kurulu Ankara Sümer Sokak'ta bulunan parti genel merkezinde toplandı.

Toplantıda hâkim hava herkesin çok heyacanlı olmasıydı. Gerçekten de seçimlerden MSP büyük bir başarıyla çıkmıştı.

Necmettin Erbakanda heyecanlıydı. Ancak onun heyacanı başkaydı. Genel İdare Kurulu bakalım bu kez genel başkanlığa seçilmesi konusunda bir pürüz çıkaracak mıydı?

Öyle ya birisi çıkıp, "Arkadaş Genel Başkanımız Süleyman Arif Emre ile çok başarılı olduk. Kendisi genel başkanlığa devam etsin "derse ve diğerleri de onaylarsa hali ne olurdu?

Erbakan'ın yüzü kıpkırmızıydı. Heyecanına hâkim oldu. Genel başkanlık meselesini hemen açmadı. Genel İdare Kurulu gündemine hükümet meselesini getirdi; MSP koalisyonda yer alacak mıydı?

Erbakan'ın bu soruyu ortaya atmasının nedeni şuydu: Biliyordu ki Genel İdare Kurulu bu görüşmeleri en iyi yapacak kişinin kendisi olduğu konusunda hemfikirdi.

Sonunda balık oltaya takıldı! Genel İdare Kurulu üyeleri, bu koalisyon görüşmelerinden önce genel başkanlık sorununun halledilmesini gündemin başına aldılar.

"Genel başkan kim olsun" diye hiç kimse ağzını açmadan Süleyman Arif Emre, genel başkanlıktan çekildiğini söyledi! Yerine Necmettin Erbakan'ı önerdi. Erbakan, Emre'ye teşekkür etti. Sanki genel başkan olmuş

gibi toplantıya başkanlık edip "oylamaya geçelim " diyor. Oylanıyor. Necmettin Erbakan 20 Ekim 1973 tarihinde MSP Genel Başkanı oldu.

"Ordu Nezdinde Prestij Kaybederiz"

MSP Genel İdare Kurulu üyeleri gerek CHP gerekse AP ile koalisyona girmek taraftarı değillerdi.

Örneğin Süleyman Arif Emre söyle konuşuyordu:

"MSP örgütleri AP'ye daha fazla yakınlık duyar. CHP'ye ise şiddetle karşıdırlar. CHP ile koalisyona kesinlikle girmemeliyiz. Hatta hiçbir koalisyona girmemeliyiz ki, 1977 seçimlerine kadar yıpranmayalım. O seçimlerde bir iktidar alternatifi olabiliriz."

Oğuzhan Asiltürk de farklı düşünmüyordu: "Ordu CHP'nin hükümet olmasına razı mıdır? Ordu Ecevit'e de Demirel'e de karşı görünüyor. Bizim CHP ile işbirliği yapmamız ordu nezdinde partimize prestij kaybettirir."(!)

Genel İdare Kurulu üyeleri Orhan Batı, Abdürrahim Bezci, Halit Özgüner, O. Nuri Öngören, Fehmi Cumalıoğlu, Rasim Hancıoğlu, Sabri Özpala, S. Reşat Saruhan koalisyon yapılmasına şiddetle karşı çıkıyorlardı.

Necmettin Erbakan ise Genel İdare Kurulu'nda konuşulanları sessizce dinliyordu. Toplantı bitiminde kısaca şunları söyledi: "Hükümet olmaya iştahlı görünmemeliyiz. Ama vazifeden kaçar durumda da olmamalıyız. 'Kim olursa olsun şartlarımızı kabul edenlerle koalisyon kurabiliriz' demeliyiz. Bu arada AP'nin üzerine yürümeli ve onu hükümet olmaya çağırmalıyız. Kabul ederlerse de etmezlerse de iki halde onları yiyebiliriz."

Parti yöneticileri arasında Erbakan'ın gerek AP gerekse CHP ile koalisyon kurmaktan yana olduğu sözleri fısıltı halinde dolaşmaya başlıyordu.

Erbakan İşleri...

24 Ekim 1974 günü saat 11.00'de MSP Grubu Meclis'te ilk grup toplantısını yaptı.

Toplantıdaki milletvekilleri de tıpkı 4 gün önceki Genel İdare Kurulu üyeleri gibi çok heyecanlı görünüyorlardı. Yeni milletvekilleri birbirleriyle tanışıp, genel başkanları Erbakan'ın uzun grup konuşmalarından birincisi-

ne tanık oldular.

Erbakan grup konuşmasında partileri bir evin çocuklarına benzetiyordu: "Üç görüş bir evin üç evladı gibidir. Ancak MSP evin has evladıdır. Diğer ikisi CHP ve AP, leydi mekteplerinde okumuşlar ayrı fikirleri benimsemişler bu nedenle evin şartlarına intibak edemiyorlar."

Erbakan'ın bu konuşması milletvekillerince, "Hoca AP'yi yadırgamadığımız gibi CHP'yi de yadırgamamamız gerektigini üstü kapalı bir üslupla anlattı. Her ikisi ile de koalisyona evet diyebileceğimizi belirtiyor" şeklinde yorumlanıyordu.

Erbakan grup toplantısından sonra gazetecilerin "koalisyona var mısınız?" şeklindeki sorularını şu şekilde yanıtlıyordu:

"Seçimden sonra üç temel zihniyet ortaya çıktı. Solu CHP temsil ediyor. Milli sağ görüşü MSP, renksiz liberal zihniyeti ise AP-CGP ve DP temsil ediyor. Bunların hiçbirinin kendi başlarına iktidar olma gücü yok. Biz isterdik ki, çoğunlukla Meclis'e gelelim. Ama olmadı."

"Bizim ilk teklifimiz üç zihniyetin bir arada bir milli koalisyon kurmasıdır. Nitekim biri (Demirel) çıktı, 'Ben hiçbir ortaklığa girmem' dedi. Bunun dışındaki iki zihniyetin birleşmesi diğerini muhalefette bırakmasıdır.

"Biz MSP olarak memleketin hükümetsiz kalmasını istemeyiz. Bizim için en iyi yol kendi çıkarları bakımından sol görüşle renksiz görüş koalisyon yapsın, biz ana muhalefet partisi olalım. Bir ikinci alternatif sol görüşle veya renksiz görüşle bizim koalisyon yapmamızdır. Buna biz hayır demiyoruz. Aksi taktirde Meclis'in feshi gerekecek."

Erbakan kurulacak bir koalisyon hükümetinde yer almak istiyordu. Çünkü partisi böylelikle devlet katında 'onay' görmüş olacaktı.

Ancak parti genel idare kurulu koalisyonda yer almamak üzere karara varmıştı.

MSP Tüzüğü'ne göre koalisylon kararını ancak parti genel idare kurulu verebilirdi. Fakat Erbakan milletvekillerinin görüşlerini almak için Meclis grubunu 25 Ekim günü toplantıya çağırdı. Eğer grupta milletvekillerinin çoğunluğu koalisyon yönünde görüş ileri sürerlerse, Erbakan bu kararı genel idare kuruluna götürüp "Ne yapalım milletvekilleri böyle istiyor, gelin bu isteğe siz de karşı koymayın. Partide ikilik olmasın" diyecekti.

Erbakan'ın işleri o günlerde ters gidiyordu. MSP Meclis Grubu'nda Di-

yarbakır Milletvekili Halit Kahraman ile Bingöl milletvekili Abdullah Bazencir dışında kimse koalisyona evet demiyordu.

İsmail Müftüoğlu: "Halkta 'CHP komünizmi getirir' diye bir intiba var. Bizim tabanımızın bu konuda hassasiyeti çok büyüktür. CHP ile katiyen ortak olmamalıyız."

Reşat Aksoy: "Biz hükümete değil devlete talip olmalıyız. Aceleci olmayalım. Gelecekteki büyük oluşları düşünelim. Şimdiden müstakbel devlet yapımızın taşlarını koymaya çalışalım. MSP hiçbir hükümete katılmamalı, vakit kazanmalı ve kadro yetiştirerek gelecek hükümetimizin programını hazırlamalıyız."

Oğuzhan Asiltürk: "Balkanlar'da ve Doğu Avrupa ülkelerinde komünizm solcu bir parti ile sağcı bir partinin ortaklığından sonra gelmiştir. böyle bir şeye vasıta olamayız."

Koalisyon Bunalımı

12 Mart askeri cuntasının Başbakanı Naim Talu "Memlekette huzuru tesis etmek, gerekli reform kanunlarının gerçekleşmesini sağlamak ve genel seçimlerin salim şartlar altında yapılmasını temin etmek" şeklinde nitelendirdiği hükümetinin istifasını 23 Ekim 1973 tarihinde Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e verdi.

Cumhurbaşkanı Korutürk, Bakanlar Kurulu'nun yeniden kurulması için Meclis'te en fazla çoğunluğa sahip parti olan CHP lideri Bülent Ecevit'i görevlendirdi.

Ecevit hükümeti kurma çalışmalarına başladı. Sırasıyla CGP, DP ve AP genel başkanları ile görüştü. Bu görüşmeler formaliteden ibaretti. Ecevit sadece MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'a koalisyon ortaklığı önerdi.

MSP'liler daha önce parti organlarında bu konuyla ilgili toplantılar yapıp karar almışlardı. Ancak Erbakan, Ecevit'in teklifinden sonra kararı bir kez daha partinin yetkili organlarına götürdü.

Ecevit'le Erbakan 3 kasım günü biraraya gelmişlerdi. Erbakan aynı gün Genel İdare Kurulu'nu toplantıya çağırdı. Uzun uzun Ecevit'in nasıl bir hükümet kuracağını anlattı. Görüşlerini bildiği için fikirlerini sormuyor-

du. Bir gün sonra, Türk-İş Salonu'nda genel idare kurulu üyeleri, il başkanları ve milletvekilleriylebir toplantı daha yapılıyordu. Erbakan bir türlü istediği kararı çıkaramıyordu.

Ancak Erbakan öyle kolay pes edecek bir kişi değildi. MSP Manisa milletvekili M. Gündüz Sevilgen Erbakan'ın bir özelliğini anlatıyor: "Erbakan şayet kendi düşündüğü gibi bir karar çıkartamamışsa çıkan farklı bir kararın tatbik edilme şansı hiç yoktur. Çünkü Erbakan kendi istediği kararı çıkartmak için tekrar tekrar bıkmadan usanmadan konuyu gündeme getirir, milleti bıktırır. Sonunda herkes, 'Lanet olsun, senin dediğin olsun' der."

Koalisyon hükümetinde yer almak isteyen Erbakan konuyu tekrar tekrar gündeme getiriyordu. Parti genel idare kurulunda Ecevit'e bir mektup yazılarak "ret" yanıtının verilmesine karar verildi.

Mektup konusunda da genel idare kurulunda tartışma çıktı. Mektubu bizzat Erbakan dikte ettiriyordu. Kapıları tamamen kapatmamaya, 'ileride tekrar bu hususu görüşmenin mümkün olduğunu' ima etmeye dikkat ediyordu.

Hüsamettin Akmumcu, Rasim Hancıoğlu, A. Tevfik Paksu mektubun yazılış uslubuna karşı çıktılar. Bunun üzerine Erbakan biraz sert bir üslupla "İleride şartlar değişir ve aynı meseleyi belki tekrar konuşmak zorunda kalabiliriz. Bu nedenle kesin ifadeler kullanmamalıyız, elastiki ifadeler kullanıp kapıyı aralıklı bırakmalıyız"dedi.

MSP'den "ret" yanıtını alan Ecevit 7 kasım günü Cumhurbaşkanı Korutürk'e bir mektup gönderdi: "İlgi: 27 Ekim 1973 gün ve 4- 1164 sayılı yazınız,

İlgi yazınızda Bakanlar Kurulu'nu teşkile memur edilmiş bulunan Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı ve Zonguldak milletvekili olarak vaki temaslarım sonucu bugünkü koşullarda türkiye büyük Millet Meclisi'nde yeterli desteği olan bir Bakanlar Kurulu kuramayacağımı arz ederim."

Ecevit'in görevi iadesinden sonra Cumhurbaşkanı 12 aralık günü hükümeti kurmakla AP Genel Başkanı Demirel'i görevlendirdi.

Demirel sırasıyla tüm partileri dolaştı. MSP, CGP ve MHP, Demirel'e koalisyona hazır olduklarını söylediler. Ancak bu dört partinin milletvekili sayısı hükümet kurmaya yeterli değildi. DP ise koalisyonda yer almayaca-

ğını açıkladı.

17 aralık günü Demirel görevi Cumhurbaşkanı'na iade etti.

Korutürk, CHP-AP koalisyonu kurmak üzere Kontenjan Senatörü Naim Talu'yu hükümeti kurmakla tekrar görevlendirdi. Demirel koalisyona karşı çıktı. Talu 25 aralıkta görevi cumhurbaşkanına iade etti. Ancak aynı gün Cumhurbaşkanı bu görevi yeniden Naim Talu'ya verdi.

Hükümet bunalımı sürerken milletvekillerinin parti genel başkanlarına baskı yapmaları için erken seçim lafları kulislerde dolaşmaya başladı. Ortalıkta dolaşan başka bir laf ise 'Milli Koalisyon'du. Kurulacak bir hükümete tüm partiler güçleri oranında katılacaktı. Naim Talu'nun istediği de buydu. Ancak AP, CHP ve MSP de bunu reddetti.

10 ocak günü Talu görevi Cumhurbaşkanı Korutürk'e bir kez daha iade etti.

"Erbakan'ın Hayaline Kurşun Yetişmez"

Cumhurbaşkanı Korutürk önce CHP lideri Ecevit'e hükümeti kurma görevini vermişti. Ecevit başarılı olamayınca da Demirel'e verilmişti. O da başarısızdı.

Necmettin Erbakan'a göre sıra kendisindeydi. Ancak Korutürk bir türlü kendisine bu görevi vermiyordu.

O sırada aklına dahiyane bir fikir geliyor: "Ecevit ve Demirel hükümeti kuramamışlardır. Korutürk görevi Naim Talu'ya vermiştir. O da kuramayacaktır.

O zaman Korutürk görevi tekrar Ecevit'e verecektir. Ecevit'ten sonra bir daha Demirel'e görev vermeyip kendisine vermesi için hemen AP'den 51 milletvekili ayrılıp MSP'ye gelmelidir! O zaman AP'nin 98, MSP'nin 99 milletvekili olacaktır. Korutürk mecburen hükümet kurma görevini Erbakan'a verecektir."

Necmettin Erbakan, Hasan Aksay'ı çağırır ve emir verir: "Derhal AP Balıkesir Milletvekili Cihat Bilgehan'a gideceksin. Kendisine söyleyeceksin, AP'den 50 kişi daha bulup partilerini topluca terk edip MSP'ye katılacaklar." AP'li Bilgehan'ın ne yanıt verdiğini yazmaya gerek yok herhalde!..

Bu olayı duyan MSP Gümüşhane Milletvekili Orhan Akkoyunlu, "Hoca'nın hayaline kurşun sıksan yetişmez" diyordu.

MSP'de Yaşanan Şok

Hükümet bunalımı sürerken MSP'de şok bir olay yaşanıyor: 9 Aralık 1973 günü yapılan yerel seçimlerde MSP hüsrana uğruyor. MSP'nin oyları adeta eriyor. Genel seçimlerde yaklaşık yüzde 12 olan oy oranı birden 5.12 oranında düşüyordu.

CHP oylarını 4.69, AP ise 3.81 oranında arttırmıştı. MSP için kısa bir süre önce gelen zafer birden hüsrana dönüşmüştü. Telaşlandılar.

Üstelik kulislerde, "Hükümet kurulamazsa Cumhurbaşkanı Meclis'i fes edecek ve erken seçime gidilecek" sözleri dolaşıyordu. Erken seçim MSP için yıkım olabilirdi.

İşte o günlerde Erbakan'ın izni ile MSP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk CHP-MSP koalisyonu için kolları sıvadı. İlk teması CHP Grup Başkanvekili Necdet Uğur'u evinden arayarak başlattı. MSP, CHP ile koalisyona hazırdı. MSP yine de kendisini ağırdan satmak istiyordu. CHP-AP-MSP'nin koalisyon yapması teklifinde bulundular. Bu teklife göre, 9 adet sosyal görevli bakanlık CHP'ye, 9 adet siyasi görevli bakanlık AP'ye ve 6 adet ekonomik görevli bakanlık MSP'ye verilecekti!

Ecevit üçlü koalisyonu reddetti. CHP-MSP koalisyonu teklifini yineliyordu. Bunun üzerine Erbakan, "İkili bir koalisyon yapabiliriz. Ancak biz İçişleri, Milli Eğitim ve Köy İşleri olmak üzere 8-10 bakanlık isteriz" diye yeni bir öneri götürdü.İlk köprüler atılmıştı. 7 Gün dergisinin Ankara bürosunda Oğuzhan Asiltürk ile Deniz Baykal buluşup koalisyonun çatısını kuruyorlardı. Başlangıçta CHP ile koalisyona karşı olan Asiltürk şimdi hükümet kulisi yapıyordu.Gazeteciler bu iki 'mimara', ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'dan esinlenerek 'Kissingerlar' adını verdi.

CHP'ye Övgü

Necmettin Erbakan sık sık yapılan genel idare kurulu toplantılarında artık hissedilir bir biçimde CHP-MSP koalisyonunu telaffuz etmeye başla-

mıştı:

"Bugün hükümeti kurmanın yedi yolu vardır;

1. CHP-AP koalisyonu
2. CHP-AP-MSP ortaklığı
3. AP-MSP-DP-CGP ortaklığı
4. CHP azınlık hükümeti
5. CHP-MSP ortaklığı
6. AP-MSP azınlık hükümeti
7. Erken seçim."

Yedinci ihtimal milletvekillerinin uykularını kaçırıyordu. Üstelik yerel seçimlerden bozgunla çıkmışlardı.

Erbakan'ın ihtimalleri sıralamasından sonra ilk sözü Oğuzhan Asiltürk alıyor: "Masonların hakimiyetini yıkmak için bizim CHP ile işbirliği yapmamız gerek. CHP düşünülen şekilde aşırı solcu ve Marksist değildir. Onlar da İslamiyete serbesti getirmek istiyorlar. Hem bizim yapamayacağımız şeyleri CHP'ye yaptırmamız mümkündür."

İkinci sözü alan Hasan Aksay da benzer sözleri tekrarlıyor.

MSP'de hava Erbakan lehine dönüyordu.

Erbakan 'erken seçim' korkusu ile Meclis grubunu ikna edeceğini düşünüyordu. Bu nedenle 12 aralık, 14 aralık, 16 aralık, 20 aralık, 25 aralık, 27 aralık günleri arka arkaya meclis grubunu topladı.

Öte yandan CHP ile koalisyona karşı çıkan parti genel idare kurulunu ise 11 aralık'tan 17 ocak tarihine kadar hiç toplamadı.

Sonuçta Erbakan istediği kararı, 9 Ocak 1974 tarihinde Meclis grubundan çıkardı. Zaten aralık ayının son haftasında koalisyona karşı çıkan bazı milletvekillerinin de hacca gitmesi Erbakan'ı oldukça rahatlatmıştı!

CHP-MSP görüşmeleri artık açıktan yapılıyordu. İş artık teknik çalışmalar yapmaya gelmişti. Her iki parti kendi partilerinin isteklerini ortaya koymak için uzmanlarına protokol metni hazırlattılar. CHP'nin teknik çalışmasını, Deniz Baykal, Turan Güneş, Haluk Ülken, Nejat Ölçen, Cahit Kayra, Orhan Eyüpoğlu'dan oluşan heyet hazırladı.

MSP ise yedi kişilik bir bürokrat ekibine, "MSP'nin hükümet programına girmesini arzu ettiği husular" başlıklı bir broşür hazırlattı.

Koalisyon protokolü hazırlama çalışmalarına MSP'den Süleyman Arif

Emre, Oğuzhan Asiltürk, İsmail Müftüoğlu, Hasan Aksay ve Korkut Özal katıldı.

Görüşmeler de CHP adına ise Necdet Uğur, Turan Güneş, Deniz Baykal, Cahit Kayra ve Erol Çevikçe hazır bulundu.

18, 19, 20, 21 ocak günleri teknik çalışmalar yapıldı. 22 ocak günü iki parti heyetinin anlaşamayıp iki parti genel başkanına bıraktığı konuları Ecevit ile Erbakan ele aldı.

23 ocakta iki parti yetkili kurullarınca hazırllanmış protokolu onayladılar.

25 ocakta koalisyon protokolü iki parti genel başkanı tarafından imzalandı. Protokol imzaları basının önünde atıldı. Bu arada bir gazetecinin "Dikkatli olalım, bakalım kim kimin ayağına basacak" esprisi salonda kahkahalara neden oldu.

Hükümet Protokolü

Üzerinde anlaşmaya varılan talepler şunlardı:

MSP'nin talepleri:

- İlk ve ortadereceli okullara milli ahlak dersleri konacak, bu dersleri yüksek islam enstitüsü ve ilahiyat fakültesi mezunları onlar da yetmezse imam hatip okulu mezunları okutacak; imam hatip okullarının orta kısımları yeniden açılacak, iman hatip okulu mezunlarının üniversite ve yüksek okullara girmeleri sağlanacak; binası halk tarafından yapılmış olan 40 kadar imam hatip okulu yeniden öğrenime açılacak, vekil imamlık meselesine köklü bir çözüm getirilecek.

-Tarihi vakıf ve camilerin vakıfnamedeki maksatlarına uygun olarak kullanılmasını temin etmek,

-Vergilerin basitleştirilmesi,

-Bölgesel kalkınma şirketleri kurulması, Ticaret Bakanlığı'nda bunlar için bir fon teşkili,

-Zümrevi ve mahalli dengesizliğin giderilmesi, kalkınmanın yurt sathına yaygınlaştırılması için tedbirler alınması,

-Sanayi teşvik kanunu çıkarılması, faizsiz kar ortaklığına dayanan kredi verilmesi, ağır sanayi kurulması,

-Fakir ve muhtaçlara devlet yardımı yapılması,

-Tarım Bakanlığının, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı haline getirilmesi,

-Sanayi Bakanlığı kurulması.

CHP ve MSP'nin müşterek talepleri:

-Genel af

-Köylere imam kadrosu verilmesi, köy camilerine devletin proje ve malzeme yardımı yapması,

-Tarımda proje kredisi, taban fiyat politikasının yaygınlaştırılması, haşhaş ekiminin serbest hale getirilmesi,

-Belediye gelirleri kanunu çıkarılması ve belediye borçlarının konsolide edilmesi,

-Faiz hadlerinin indirilmesi, kar otaklığı sisteminin geliştirilmesi, faiz giderlerinin masraf olarak yazılmamasını temin etmek,

-Sermaye piyasası kanunu çıkarma, israfı önleyici tedbirler, döviz rezervlerinin yurt kalkınmasına kaydırılması dış ticaretin Ortadoğu ülkelerine kaydırılması, yurt dışındaki işçilerin tasarruflarının değerlendirilmesi, bunların yurda getirilmesinin teşviki,

-AET ile ilişkilerin yeniden gözden geçirilmesi,

-Yabancı sermayenin kontrol altında tutulması,

-Yükseköğrenimin parasız hale getirilmesi, özel yükseköğrenim kuruluşlarının devletleştirilmesi,

-İşsizlik sigortasi, tarım işçilerinin sigorta edilmesi,

-Çıraklık, ustalık, kalfalık kanununun çıkarılması,

CHP'nin talepleri:

-Seçmen yaşının 18'e indirilmesi, yurtdışındaki işçilere oy hakkı verilmesi,

-Köy kooperatiflerinde din görevlilerinin öncülük etmesi, köy kentlerinin kurulması,

-Sahil yağmacılığına son verilmesi, kendi evini yapacak olana devlet yardımı,

-Kooperatifçiliğe ağırlık verilmesi, ithalat ve ihracatın kooperatifler eliyle yapılması, halk sektörünün geliştirilmesi,

-Petrol kanununun değiştirilmesi, Bor madenlerinin devletleştirilmesi,

-İşçi kıdem tazminatlllarının arttırılması, sendikaların daha rahat çalışmalarını temin, MEYAK ve İYAK gibi kuruluşların bir an evvel gerçekleştirilmesi,

-Yedek subay fazlalarının yurt hizmetinde kullanılması,

-Kıbrıs'ta federatif bir devlet kurulması

MSP'de Faik Türün Hayranlığı

MSP'ye kaç bakanlık verileceği konusunda bir ara sert tartışmalar oldu. Ecevit, "Ya biter ya biter" diye sert bir açıklama yaptı. Sonunda MSP'ye; Başbakan Yardımcılığı, Devlet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı verildi.

İçişleri Bakanlığı'na kimin getirileceği konusu MSP içinde sorunlara neden oldu.

Kitabın ilerideki bölümlerinde ayrıntılarıyla ele alacağımız gibi MSP içinde ilk günlerde başlayan bir tarikat kavgası vardı. Nakşibendiler, Nurcular, Kadiriler birbirlerine girmişlerdi.

Koalisyon görüşmeleri başladığında Erbakan tüm partilerin razı olacağını bildiği için İçişleri Bakanlığı'nın MSP'ye verileceğini, bu makama emekli bir generalın getirileceğini söylüyordu.

Emekli generalin ismini de veriyordu:12 Mart askeri darbesinin işkenceci ünlü komutanı Faik Türün!

Faik Türün Türk Silahlı Kuvvetleri'ne tarikatçılığı sokan ilk generallerden biriydi. Nakşibendi Tarikatı'na mensuptu. Faik Türün adını duyan MSP'liler koalisyona ısınmaya başlamışlardı!

Koalisyon hükümetinin bakanları açıklandığında MSP'liler çok şaşırdılar. İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk olmuştu.

MSP Sivas Milletvekili emekli Albay İhsan Karaçam ile Afyon milletvekili Hancıoğlu apar topar Faik Türün'ün evine gittiler.

Faik Türün'ün İçişleri Bakanı olmasına CHP şiddetle karşı çıkmıştı. Erbakan da üzerinde fazla durmamıştı.

Faik Türün olayı MSP'de hemen kapanmadı. Milletvekili İhsan Karaçam, Faik Türün'ün neden İçişleri Bakanı olmadığını defalarca gündeme

getirecek ve sonunda partiden ihraç edilecekti.

MSP'de Bakan Seçimi

MSP kabineye vereceği isimler konusunda sıkıntılı saatler yaşadı. Protokol hazırlıkları sırasında MSP' ye verilen her bakanlık koltuğunun karşısına iki isim yazılmıştı.

İki isim yazmalarının nedeni, Cumhurbaşkanı Korutürk'ü memnun etmekti. Çankaya'nın istemediği kişilerin bakan olması MSP'yi ve hükümeti zor durumda bırakabilirdi. Üstelik hâlâ darbe günleri devam ediyordu.

Bazı MSP'lilerin koşarak Nakşibendi bir generale gitmelerinin nedeni de asker korkusuydu.

Erbakan listeye ilk isim olarak Şevket Kazan'ı yazdı. Şevket Kazan'ın karşısında Adalet Bakanlığı duruyordu. Şevket Kazan'ın asıl mesleği vaizlikti. Ayrıca kardeşleri ile manifaturacılık yapıyordu. Hukuk fakültesini dışardan bir yıl önce bitirmişti. Avukat olmuştu, ama daha mahkeme yaşamı bile başlamamıştı. Ancak Erbakan bu genç insanı çok beğeniyordu. Şevket Kazan ortada yoktu. Evine telefon edildi, sağa sola haber verildi, Kazan bulunamıyordu. Erbakan, "Olsun nasıl olsa kabul eder" diye Şevket Kazan'ı Adalet Bakanı yaptı!

Oğuzhan Asiltürk, İçişleri Bakanlığı'nı biraz nazlanarak kabul etti. "Genel Sekreter olarak partinin işleriyle uğraşayım" diye mırıltılı bir şekilde konuştu. Erbakan, Asiltürk'ün gözünün içine sert bir şekilde bakarak adını yazdı. Asiltürk Erbakan'ın İstanbul Teknik Üniversitesi'nden öğrencisiydi. Öğrenci, öğretmenine daha fazla karşı koyamadı, İçişleri Bakanlığını kabul etti!..

Sıra Ticaret Bakanlığı'na geldi. Ancak kimse bu bakanlığı kabul etmiyordu. Görevden kaçan kaçanaydı. Bakanlık yapmaktan korkuyorlardı. Erbakan bu kez bir başka hal çaresi buldu. Dışarıdan bir bakan atayacaktı. Tümaş Genel Müdürü Recai Kutan telefonla arandı. "Recai Bey, Hoca sizi acele Meclis'te bekliyor." Recai Kutan birşey anlamamıştı. Hemen Meclis'e koştu. Ancak şansı yoktu. O gelene kadar Fehim Adak görevi kabul etmişti bile...

Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan sorumlu Devlet Bakanlığı'na MSP'nin

ilk Genel Başkanı Süleyman Arif Emre getirildi. Bu bakanlık seçimi kolay yapıldı. MSP'lilerin gözünde 'en iyi bakanlık' doğru bir kararla eski genel başkanlarına verilmişti!

Korkut Özal Hakkında MİT Raporu

MSP yöneticileri bakanları belirlemek için toplandığında hepsinde bir çekingenlik vardı. Heyecanlıydılar. Sadece Korkut Özal kabineye girmeyi peşinen kabul etmiş görünüyordu. Bakan olarak kendisine Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nı uygun görüyordu!

Korkut Özal Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı yapıldı. Sanayi ve Teknoloji Bakanı yapılmamasının çeşitli nedenleri vardı:

Korkut Özal'ın ağabeyi Turgut Özal Sabancı Holding'de çalışıyordu. Aynı zamanda Korkut Özal'da İstanbul'da bazı büyük kuruluşların danışmanlığını yapmaktaydı. Sanayi Bakanlığı bir yatırım bakanlığıydı. Bu nedenle daha sonra çeşitli sakıncalar ortaya çıkabilirdi...

CHP içinden Korkut Özal'ın Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı olmasına bile karşı çıkanlar vardı. "Bu adam Nakşibendi Tarikatı'nın önde gelen isimlerinden biridir. Şeriat devleti kurma peşinde olan bu adam nasıl bakan yapılır" deniliyordu. Korkut Özal'a karşı çıkanlara "Sanki diğerleri çok mu farklı" yanıtı veriliyordu.

Bu arada Korkut Özal hakkında yazılmış bir Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) yazısı elden ele dolaşıyordu.

Korkut Özal Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Genel Müdürü iken Başbakan Nihat Erim döneminde görevinden alınmıştı.

Korkut Özal görevinden alınır alınmaz hemen Danıştay'a başvurmuştu.

Dönemin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı İhsan Topaloğlu Danıştay'a, Korkut Özal'ın neden görevden alındığına dair bir gerekçeli yazı gönderiyordu:

"Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı, Batman İşletme Müdürü ile atölye ve personel şeflerinin Nurculuk ve şeriatçılık konusunda işçilere telkinlerde bulunduğu, Genel Müdür Korkut Özal'ın bunları desteklediği hatta işletme müdürüne personel tayin ve işten çıkarma yetkilerini geniş çapta verdiği Milli İstihbarat Teşkilatın'dan (MİT) alınan yazıdan anlaşıldığı gi-

bi 6.11.1970 tarihli 93 sayılı bakanlık mucibi üzerine mahallinden incelemeler yapan bakanlığımız müfettişinin 27.1.1971 tarihli ve 32 sayılı raporunda da bu hususlar teyit edilmiştir.

Korkut Özal'ın bu davranışlarının hükümetimiz programı ile öngörülen Atatürk ilkelerinin ve devrimlerinin tüm olarak uygulanması ilkesine kesinlikle aykırı bulunduğundan adı geçenin bu görevdeki hizmetine devamı sakıncalı görülmektedir."

Korkut Özal bir daha genel müdürlüğe dönemedi; Önce MSP'den milletvekili arkasından birkaç dönem Bakan oldu!

Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı için düşünülen isim Abdülkerim Doğru'ydu. Azot Sanayi Genel Müdürlüğü yapmıştı. O da bakanlığı güç kabul edenlerdendi.

CHP-MSP hükümeti 26 Ocak 1974 tarihinde göreve başladı. 1 şubatta hükümete Meclis'te güvenoyu verildi. Koalisyona MSP'den sadece Bursa milletvekili Emin Acar ret oyu verdi.

Erbakan Usulü Seçim

CHP-MSP koalisyon hükümeti güvenoyu almış ve göreve başlamıştı. Bu arada MSP Grup Başkanvekili Süleyman Arif Emre Devlet Bakanı; Meclis Başkanvekili Abdülkerim Doğru Sanayi ve Teknoloji Bakanı olmuştu. Bu nedenle yerlerine yeni isimlerin seçilmesi gerekiyordu.

Hükümetin güvenoyu almasından sonra MSP Grubu bu amaçla toplandı. Erbakan Grup Başkanvekili olarak Fehmi Cumalıoğlu'nun, Meclis Başkanvekilliği için de Rasim Hancıoğlu'nun seçilmesini istiyordu.

Rasim Hancıoğlu MSP içinde Erbakan'a muhalif olan isimlerin başında geliyordu. Meclis Başkanı ve başkanvekillerinin aktif politika ile uğraşmaları mümkün değildir. Ne partilerinin genel idare kurulu toplantılarına ne de grup toplantılarına katılabilirler. Gerek partisiyle ilgili gerekse siyasi herhangi bir demeç veremezler. Tarafsızdırlar.

Rasim Hancıoğlu Meclis Başkanvekili olursa ne MSP Genel İdare Kurulu'nda ne de meclis grubunda bulunabilecekti. Böylece Erbakan parti içinde yaşı ve olgunluğu ile büyük sempati duyulan bir kişiden kurtulacaktı.

Erbakan'ın bu niyeti parti içindeki muhalifler tarafından biliniyordu. Muhalif milletvekilleri de grup başkanvekilliği için Rasim Hancıoğlu, Meclis Başkanvekilliği için de Yasin Hatipoğlu'nu aday gösterdiler.

Grup toplantısı Erbakan'ın her zaman olduğu gibi "Kardeşlerim" sözüyle başladı ve saatlerce sürdü. Erbakan son siyasi gelişmeler hakkında uzun uzun izahat verdikten sonra bir görüşmesi olduğunu söyleyerek grup toplantısından ayrıldı.

Erbakan gittikten sonra toplantı Grup Başkanvekili Hasan Aksay başkanlığında devam etti. Seçimlere gidildi.

Oylar verildi. Sayım komisyonu tam oyları tasnif ederken MSP Genel Başkan Yardımcısı Orhan Batı hızla grup toplantısına gelerek, "Hocam rey pusulalarını istiyor" diyerek oyları topladığı gibi gitti.

Bundan sonraki gelişmeleri dönemin Manisa Milletvekili M. Gündüz Sevilgen şöyle anlatıyor:

"Orhan Batı reyleri zorla toplayıp gitti. Fakat neticeler grupta bulunan herkes tarafından öğrenilmişti. Grup Başkanvekilliği'ne Rasim Hancıoğlu, Meclis Başkanvekilliği'ne Yasin Hatipoğlu seçilmişti. Milletvekillerinin büyük çoğunluğu bu yolda oy kullanmışlardı. Necmettin Erbakan'ın arzusu istikametinde oy kullananlar ise sadece 5 kişiydi.

"Bu neticeye rağmen ertesi grup toplantısında Genel Başkan Erbakan oyların kendi dediği gibi neticelendiğini bildiriyor. Ve bir emrivaki yaparak Meclis başkanlığı'na o günkü tarihli bir yazı ile (20.2 1974 tarihli ve Hasan Aksay imzalı) MSP'nin Meclis Başkanvekili adayının Rasim Hancıoğlu olduğunu bildirdiğini söylüyordu.

"Bunun üzerine arkadaşlar seçim neticelerinin böyle olmadığını bildiklerini, rey pusulalarının getirilip yeniden tasnif edilmesini söyleyerek itirazda bulundularsa da Erbakan, 'Kağıtlar odamdadır, itiraz edenler gelsin göstereyim' diyerek meseleyi kapatmak istedi. Bilahare odasına giderek reyleri görmek isteyenlere de göstermedi. Bir seferinde Orhan Akkoyunlu arkadaş konuyu grup toplantısında gündeme getirdi, reyleri görmek istediğini söyledi. Ancak Erbakan bu konuşmayı da yanıtsız bıraktı.

Böylece Erbakan milletvekillerinin verdiği reyleri hiçe sayarak istediğini yapıyordu. Milletvekilleri seçim sonucu Meclis Başkanlığı'na bir emrivaki ile intikal ettirilmiş olduğu için bir skandal çıkmasın diye bu açık

sahtekârlığı sineye çekmek zorunda kaldı. Bu hadise Necmettin Erbakan'ın kendi isteklerinin yerine gelebilmesi için nelere tevessül edebileceğini göstermesi bakımından dikkat çekicidir."

Erbakan'ın Müjdesi

Görevli, elindeki kâğıtlarla hükümet kulisindeki milletvekillerini, bakanları tek tek gözünün ucuyla süzüyordu. Sonunda aradığını buldu, hızlı adımlarla MSP'li Ticaret Bakanı Fehim Adak'ın da bulunduğu milletvekillerinin yanına geldi. Bakan Fehim Adak'ın kulağına bir şeyler fısıldadı. Fehim Adak başı ile onaylayıp görevlinin getirdiği kâğıtları imzaladı.

Bakan Adak'ın yanında bulunan milletvekilleri ne olduğunu sordular. Bakan , "Hiç, önemli bir şey değil, TRT Genel Müdürlüğü'ne İsmail Cem'in getirilmesi kararnamesini imzaladım. Bir tek benim imzam kalmış" dedi.

İlk fırtına Bakan Adak'ın yanında koptu. Milliyet gazetesi yazarlarından İsmail Cem İpekçi'nin TRT Genel Müdürü olması MSP'yi karıştırdı. Bazı milletvekilleri isyan bayrağını çektiler: "Bu adam komünisttir, dönmedir, yazılarında kitaplarında milliyetçiler, muhafazakârlar ve Müslümanlar hakkında ileri geri her şeyi yazar. Böyle bir adam nasıl TRT gibi bir kurumun başına getirilir?"

Grubu sakinleştirmek yine Erbakan'a düşmüştü.

"Koalisyon bir uzlaşmadır. Her şey bizim istediğimiz gibi olmaz. İsmail Cem'in TRT Genel Müdürü olmasına karşılık biz de bazı tavizler kopardık. Rahmetli eski Başbakan Menderes ve iki eski bakanın naaşları ailelerine verilecek."

Bu haber MSP grubunu sevince boğuyordu. Kızgınlık yerini memnuniyete bırakıyordu. Tabii sonra Menderes ve arkadaşlarının naaşları ailelerine filan verilmedi! Erbakan için önemli olan o gün grubu sakinleştirmekti!...

Koalisyonun İlk Ciddi Sıkıntısı: Şarap Fabrikası

Cerciz Tolun Mardin'in Savur ilcesinin Dereiçi köyü Muhtarı.
Politikayla yakından ilgili, CHP'li.

Hangi Erbakan

Dereiçi bir Süryani köyü, halkı Hıristiyan olan köyde dört mevsim ekim yapılıyor. Toprakların küçük bir bölümü bile boş bırakılmıyor.

CHP-MSP koalisyon hükümetine bir işi düşüyor köyün muhtarı Cerciz'in, Kendisi CHP'liydi, ama koalisyon ortağı MSP'nin Ticaret Bakanı Fehim Adak da hemşerisi.

Bakan Adak'ı Meclis'te buluyor. Bakan Cerciz'i hemen tanıyor. Cerciz daha ağzını bile açmadan Bakan, "Şarap fabrikasına hayır" diyor! Arkasından ekliyor: "Üzüm suyu fabrikası yaparsanız evet!"

Cerciz boynunu büküp anlatmaya başlıyor: "Ama efendim üzüm suyu bozulur, ayrıca onun için bazı ek makineler gerekiyor. Şarap uzun ömürlüdür. Biz bu işe başladık zaten."

Bakan Adak tek sözcük söylüyor: Hayır

Savur ilçesindeki Süryani köylerinin önemli ürünlerinden birisi de üzümdü. Ancak köylü ürünü değerlendirememektedir. Üzümü değerlendirmek için bir çözüm yolu bulurlar. Köylüler biraraya gelerek bir köy kooperatifi kurarlar. Kooperatif kurmakla kalmazlar, topladıkları paralarla şarap fabrikası kurmak için girişimlere başlarlar. Üstelik o sıralar ne CHP-MSP koalisyon hükümeti vardır, ne de Ecevit'in "halk sektörü" sözleri.

Cerciz'in peşinde olduğu, teşvik kredisidir. Ancak MSP'li Sanayi ve Teknoloji Bakanı Abdülkerim Doğru şarap fabrikasına karşıdır. Cerciz hemşerisi Bakan Adak'ın yanına gitmişti. Ancak Bakan Adak da şarap fabrikasına karşıdır.

Şarap fabrikasının inşaatına çoktan başlanmıştı. Tabelası bile asılmıştı: Dereiçi Şarap Fabrikası.

MSP'li bakanlardan hayır yanıtı alan Dereiçi Köyü Muhtarı soluğu Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanı Mustafa Ok'un yanında aldı.

Derdini anlattı. Bu bir köy kooperatifiydi. Şarap ihraç edeceklerdi. Üstelik Ortadoğu ülkelerinden bu konuda talep bile gelmişti. Bölge kalkınması için de oldukça önemli bir yatırımdı.

Bu kez devreye Bakan Ok girdi. MSP'li bakanlarla görüştü. Bakanlar bir türlü ikna olmuyordu. Devreye CHP Mardin milletvekilleri de girdi. Köyün muhtarı Cerciz Başbakan Ecevit'e kadar ulaştı.

MSP'li bakanlar "Nuh diyor peygamber demiyorlardı." Koalisyon ortakları arasında şarap fabrikası büyük bir sorun haline gelmeye başlamıştı.

Sonunda Dereiçi köylüleri pes ettiler: Şarap fabrikasının tabelası degiştirildi: Dereiçi Üzüm Suyu Fabrikası tabelası asıldı.

O günlerde Türkiye'de MSP tek başına hükümet olursa içkiyi yasaklayacak mı tartışmaları yapılıyordu.

MSP'nin elindeki Sanayi Bakanlığı şarap fabrikasına izin vermiyordu. Ancak o günlerde kulislerde dolaşan bazı sözleri DYP Genel Başkan Yardımcısı Esat Kıratlıoğlu yıllar sonra açıklıyordu:

"1974 yılında Sayın erbakan CHP ile koalisyon hükümetinde bulunurken kulaktan kulağa giden bir laf vardı; yatırım teşviklerini partisine bağış yapmadan kimseye vermezdi. Devletin düzeni o zaman bozulmaya başladın." (13 Şubat 1994 DYP Genel Merkezi'ndeki basın toplantısından)

Enişteye Yapılan Kıyak

Aydın Milletvekili ve CHP Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Şükrü Koç, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bağlı bulunduğu Devlet Bakanı Süleyman Arif Emre'nin makamından içeri hışımla girerek bağırdı:

"Siz imam değil, her köye bir MSP Ocak Başkanı atıyorsunuz." CHP-MSP koalisyon hükümeti 4 bin imam kadrosuyla ilgili hazırlıkları yapıp sıra bunların atanmasına gelmişti.

Bu imamlar ihtiyaca göre dağıtılacaktı. Bazı kıstaslar da getirilmişti. Örnegin imam kadrosu verilecek yerlerin mutlaka camisi olacaktı.

Ancak gelin görün ki, Devlet Bakanı Emre,1973 seçim sonuşlarını gösteren listeyi önüne alıp, "Bu köy bizden, bu köy hınzırlardan, bu köy AP'ye oy verdi, ama imam gönderirsek bize oy verirler" hesapları yapıyordu! İşte CHP'li milletvekilinin kızgınlığı imamların MSP'nin propaganda elemanları gibi kullanılmasıydı.

Koalisyon ortağı MSP kendi bakanlık kadrolarını çoğunlukla Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid Kotku'nun"rahle-i tedrisi'nden" geçmiş elamanlarından dolduruyorlardı.

Devlet kadroları nakşibendi, nurcu, kadiri tarikatı müritleri arasında kapışılıyordu! Hatta,"bize az kadro verildi" diye tarikatlar arasında yer yer tartışma çıkıyordu.

Erbakan bu arada okul arkadaşı ve eniştesi Osman Çataklı'yı da unut-

muyordu.Osman Çataklı Vakıflar Genel Müdürlüğüne getiriliveriyordu...

Şeyh Kotku'nun Müfettişi

Başbakan Yardımcısı Necmettin Erbakan 0006 kırmızı plakalı arabası ile yurt gezilerine çıkıyordu. Erbakan'ın bu gezilerde yanından ayırmadığı bir kişi vardı: Yahya Oğuz. Yüksek makine mühendisi olan DPT'den ithal edilen Yahya Oğuz, Erbakan'ın özel Nakşibendi danışmanıydı. Yahya Oğuz bu görev için özel olarak şeyhi Kotku tarafından görevlendirilmişti.

Bir şekilde Erbakan'la Şeyh Kotku arasındaki ilişki trafiğini yönlendiriyordu. Kotku'nun isteklerini Erbakan'a iletiyor, yapılıp yapılmadığını denetliyordu!

Yahya Oğuz Erbakan'ın yanından hiç ayrılmıyordu. Ancak kendisi devlet memuruydu. Ereğli Demir Çelik Fabrikaları Yönetim Kurulu üyesiydi.

MSP'nin 'icraatları' şeyh Mehmet Zahid Kotku'nun da katılımıyla Yahya Oğuz'un Ankara Bahçelievler'deki evinde yapılırdı. Bu toplantılara bugünün Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu, ileri de milletvekili olacak DPT'den Cevat Ayhan, Erdem Beyazıt gibi isimler de katılıyordu...

Siyasi Partiler Kanunu'na göre iktisadi devlet kurumlarında yönetim kurulu üyesi, denetçi gibi görevlerde bulunanlar siyasi partilere üye ve yönetici olamazlar.

Üyeyi bıraktık; MSP Genel İdare Kurulu'ndan Recai Kutan, Abdullah Tomba, Hüseyin Erdal, Halit Özgüner, Zühtü Öğün, Abdurrahim Bezci koalisyon ortağı MSP tarafından kamui kuruluşlarının yönetim kurulu üyeliklerine yerleştirildiler. Genel İdare Kurulu üyesi bu 6 kişi, hem parti çalışmalarını yürütüyorlar hem de devlet işlerini yapıyorlardı! MSP hep "partizanlığı" eleştirmiş ama kendisi hükümet olunca bunu 'pervasizca' uygulamaya başlamıştı!...

MSP Mason ilişkisi

1969 yılından başlayan MNP ile devam eden masonluk karşıtı söylem MSP'nin 1973 seçimlerinde de sık sık kullandığı propaganda malzemelerinden biriydi...

CHP-MSP koalisyon hükümetinin İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'e DP milletvekili Hilmi Türkmen ile AP milletvekili Ahmat Buldanlı 7 Nisan 1974 tarihinde yazılı bir soru önergesi verdiler: "Eski adı Türk Yükseltme Cemiyeti, Bakanlığınız döneminde adını, Hür ve Kabul Edilmiş Mason Derneği'ne çevirdi mi? Siz bu yeni dernek adını tescil ettiniz mi?"

İçişleri Bakanı bu soruya yanıt vermedi. Yanıt MSP'nin yayın organı Milli Gazete'den geldi. Soruyu yönelten milletvekilleri "Masonların oyununa gelmekle"suçlandı.

Sonunda milletvekillerinin haklı olduğu ortaya çıktı, Türk Yükseltme Cemiyeti adı altında faaliyet gösteren Masonlar 1974 yılında Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Derneği olarak localarını teker teker tescil ettirmeye başlamışlardı. Aynı günlerde Mason localarının açık olarak faaliyetlere geçtiği basında sık sık haber olarak yer alıyordu

CHP-MSP koalisyon hükümeti daha kurulmadan bir ay önce 17 Aralık 1973 tarihli Adalet gazetesi ilginç bir haber yayımlıyordu. Haberde Erbakan'ın 12 Mart'ta İsviçre'ye "tedavi olacağım" bahanesiyle kaçtığı belirtilmekte ve MSP'nin başına geçmesi için nasıl getirildiğini anlatılmaktaydı.

"Selamet Partisi'nin kuruluş kararının İsviçre'de verildiği, Necmettin Erbakan tarafından Ecevit'in komünist olmadığının savunulacağı, Erbakan'ın 20 milyonda ısrar ettiği, parti kapatılacağı zaman Erbakan'ın hemen partiden istifa edip İsviçre'ye yerleşmek arzusunda olduğu, paranın bir kısmı ile bir gazete yayınlayacağı, para işini Lale locasının halletmekte olduğu" yazılıyordu.

Adalet gazetesi bu metnin İngiliz Büyük Mason Locası'na bağlı Türkiye Büyük Mason Locası'na verilen rapordan alındığını belirtiyordu.

İnanmak güç! Ancak MSP'liler ve Erbakan, Adalet gazetesini tekzip etmemişlerdi. Üskelik, Yeni Asya gazetesi de 1977 yılında çıkardığı 'İslami Hareket ve MSP' adlı kitapçığında habere geniş yer veriyordu. Erbakan ve arkadaşları bu haberi de tekzip etmemişlerdi...

CIA'nın Yağmur Bombalarını Satan MSP'li Senatör

Süleyman Ergin 14 Ekim 1973 seçimlerinde Yozgat MSP senatörü olarak meclise girdi.

Politikaya girmeden önce ENSA adında bir firma kurmuştu. Devlet Planlama Teşkilatın'daki 'takunyalılar' sayesinde araştırma fonundan payını da almıştı.

Senatör Ergin Meclis'e girdikten sora şansı da açıldı. Kanada'daki bir yağmur firmasının Türkiye temsilcilğini kaptı.

Nedendir bilinmez, MSP'li Senatör Kanada'lı firmanın adını basına bir türlü vermiyordu. Niçin saklıyordu acaba?

Sonunda firmanın adı öğrenildi: Frident Steel and Chemicals Co. Ltd.

"Bu firmanın adı CIA kayıtlarında geçiyor" diye bir iddia ortaya atıldı. Bu iddiaya göre, Amerika 1963 yılında Vietnam'da yağmur bombalarını kullanmıştı. Yağmur firmaları büyük sellere neden olmuştu, çok sayıda köylü bu sellerde can vermişti.

Yağmur bombalarını CIA Kanada'lı bu şirketten temin etmişti!

MSP'li senatör yağmur bombalarını Türkiye'de pazarlayacaktı. Ancak "bombalar"gümrükte takılı kaldı. MSP'li senatör Meclis'teki gücünü kullandı. Kürsüye çıkarak, yağmur bombalarının yararlarını anlattı. "Bıraksınlar Keban Barajı'*nı 5 milyar liraya doldurtayım*!" şeklindeki sözleri hala Meclis zabıtlarında mevcuttur...

Sonuçta MSP'li senatör yağmur bombalarını Türkiye'de pazarlayamadı. Ancak İran'a o günün değeri ile 30 milyon liralık yağmur bombası sattı. Seçmenlerine "yağmuru Allah yağdırıyor" diyen MSP'li senatör Ergin Meclis'in renkli isimlerinden biriydi.

Akgün Erbakan'ın Komisyonları

MSP koalisyon ortağı olunca bir isim kamuoyunca sıkça duyulmaya başladı: Akgün Erbakan!

Gerçi o yıllarda "yeğenler"meşhurdu; Yahya Demirel gibi. Ancak Necmettin Erbakan'ın biraderi Akgün, Yahya'yı sollayacak gibiydi.

Akgün Erbakan müteahitti. Kısa bir zamanda da milyonerler arasındaki yerini almıştı.

Ne iş mi yapıyordu? Libya ve Suudi Arabistan'da iş yapan inşaat şirketlerinin komisyonculuğunu yapıyordu. Ağabey Suudi Arabistan ve Libya ile ilişkileri kurmuş, birader Akgün de bu ilişkileri sürdürüyordu...

Akgün işleri iyi yürütüyor oldukça da para kazanıyordu. İnşaat firmalarından biri oyun bozanlık yapmasaydı, işler öyle sürüp gidecekti. Bir inşaat firması Akgün Erbakan'a komisyonculuk ücreti olan 35 milyonu vermiyordu. Olay mahkemelere ve doğal olarak basına yansıyor ve Akgün Erbakan birden ünlü oluveriyordu.

Akgün Erbakan daha sonra Almanya'ya gitti. Alman bir hanımla evlendi. Ancak genç yaşta vefat etti. Oğlu Mehmet Erbakan bugünlerde Almanya'da yaşıyor. O da babası gibi bir Alman hanımla evlendi. Mehmet Erbakan'ın ise amcası Necmettin Erbakan'ın Almanya'daki "gizli kasası"olduğu iddia ediliyor.

Af MSP'yi Bölüyor

1973 yılı Cumhuriyet'in kuruluşunun 50'nci yılıydı. 14 Ekim 1973 seçimlerinde başta CHP olmak üzere bazı partiler 12 Mart askeri cuntasının cezaevlerine doldurduğu kişileri affedeceklerini söylüyorlardı.

CHP-MSP koalisyon hükümeti genel af konusunu protokol metnine de almıştı.

1 Şubat 1974 günü Başbakan Ecevit koalisyon hükümetinin programını Meclis'te okurken af konusuna da değinmişti: "Hükümetimiz geçmişin kırgınlık ve acılarını giderecek karşılıklı bağışlama ve hoşgörüye dayanan bir kardeşlik ortamının kurulmasını ilk görev saymaktadır. Toplumumuzdaki içbarışı kurmak üzere düşünce ve inanç suçlarını da kapsayan bir genel af ile orman suçlarına ilişkin affın gerçekleşmesini zorunlu görüyoruz."

Genel af konusunda MSP ikiye bölünmüştü. Partinin radikal kanadı solcuların affedilmesine şiddetli karşı çıkıyordu. Türk Ceza Kanunu'nun 141, 142, 146 ve 149'uncu maddelerinin af kapsamı dışında bırakılmasını istiyorlardı. Tabii 163. maddeyi af paketinin içine sokuyorlardı...

Radikallerin başını çeken A.Tevfik Paksu gibi isimler "solcuların affedilmesi sonucu ordunun MSP'ye çok kızacağını" söylüyordu.

Nakşibendi Tarikatı'nın Şeyhi İstanbul'daki İskenderpaşa Camii imamı Mehmet Zahit Kotku da devreye girmişti. "Komünistler affedilemez" diyordu.

MSP'nin radikal milletvekilleri Ulus'ta Hacı Bayram Camii yakınlarında-

ki Hilal Sokakta, Güler Apartmanı'nın ikinci katında toplanmışlardı. Toplantıya, A.Tevfik Paksu, Hüsamettin Akmumcu, Rasim Hancıoğlu, M.Hulusi Özkul, Zekai Yaylalı, Cemal Cebeci, Hüseyin Abbas, Yahya Akdağ, S.Reşat Saruhan, M. Zeki Okur, M. Gündüz Sevilgen, Ali Acar , H. Cahit Koçkar, Abdurrahman Ünsal, Ahmet Akçael, Mehmet Bozgeyik katıldı.

Komünistlerin affedilmemesi için çalışacaklarına dair Kuran'a el basarak yemin ettiler.

MSP'nin grup toplantıları artık kavgalı geçiyordu. Gün oluyor Ticaret Bakanı Fehim Adak, gün oluyor Genel Başkan Yardımcısı Recai Kutan arkadaşları tarafından tartaklanıyordu. Aslında en çok Oğuzhan Asiltürk'e kızılıyordu. Ancak Asiltürk gençliğinde boksla uğraştığı için çekiniliyordu...

Bu arada MSP Genel Sekreteri Sevilgen'in yetkileri elinden alındı. Sevilgen, Erbakan'ın sözlerini dinlemiyordu.

MSP'nin radikalleri aynı zamanda DP milletvekili Mehmet Turgut'la da görüşüyorlardı. Mehmet Turgut İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Erbakan'ın arkadaşıydı. Erbakan'ın AP'den veto edilmesine de karşı çıkan bir isimdi. Şimdi MSP'deki Erbakan muhalifleri ile sık sık yanyana geliyordu. MSP'den kopma olabilir miydi? Onu gelecek günler gösterecekti.

15 Mayıs1974 günü Meclis'te af yasası oylandı. MSP'nin muhalifleri muhalefet partileri ile işbirliği yaptılar. Düşünce suçları af kapsamı dışında bırakıldı. Ancak CHP hemen Anayasa Mahkemesi'ne başvurdu. Anayasa mahkemesi kararı ile 141, 142, 146 ve 149'uncu maddeler kapsam içine alındı. Böylece düşünce suçluları da aftan yararlandı.

Erbakan af yasası konusunda MSP içindeki 20 milletvekilinin muhalefetle işbirliği yapmasına sinirlenmişti. Sinirlenmesi düşünce suçlarının affedilip affedilmemesi konusu değildi. Koalisyon çatırdıyordu. Muhalif milletvekilleriyle tek tek görüşme yapmıştı. Onlara koalisyonun devam etmesinde büyük yarar olduğu, bu şekilde devlet katında itibar gördüklerini, devletin en gizli toplantılarına bile katıldıklarını bu şekilde partinin ileride kapatılamayacağını söylüyordu.

Fakat Erbakan'ın bu sözleri bile 20 milletvekilini ikna etmeye yetmedi.

Erbakan'a yakın milletvekilleri oylamadan sonra MSP Genel Başkan Yardımcılarından İsmail Müftüoğlu'nun evinde bir araya geldiler. 20 mil-

letvekiline ateş püskürüyorlardı. Cezalandırılmaları istendi. Bazı milletvekilleri tümünün partiden ihraç edilmesini savundu. Ancak hükümet çok az bir oy çokluğu ile ayakta duruyordu. 20 milletvekilinin ihracından vazgeçildi. Bu 20 milletvekilinin elebaşısı durumundaki 5-6 milletvekilinin ihraç edilmesi fikri ortaya atıldı. Ancak bu riskliydi. Bu milletvekillerini ihraç ettiklerinde diğerleri de partiden ayrılabilirlerdi.

Sonunda bu 20 milletvekiline ceza verilmemesini ancak teşkilat nezdinde gözden düşürülmelerini sağlamak, partide bunlara görev vermemek gibi uygulamalar yapılmasına karar verildi.

Af konusu Erbakan için siyasi yaşamında önemli bir dönemeçti. 20 milletvekilinin kendisine karşı çıkması Erbakan'ı bir tutum almaya sevk etmişti. Daha sonraki yıllarda Erbakan ilçe başkanlarını, delegeleri, genel idare kurulu üyelerini, milletvekili adaylarını, belediye başkan adaylarını vs. hepsini tek başına seçiyordu. İleride kendisine muhalefet etmeyi bırakın sözlerini uygulamayan kişi istemiyordu.

Erbakan'ın Kral Faysal'dan İsteği: Beni Güçlendirin!

Erbakan koalisyon kurulur kurulmaz ilk bakanlar kurulu toplantısından başlayarak, "Benim Suudi Arabistan'la çok iyi ilişkilerim var. Arabistan'a gidip yeni anlaşmalar yapabilirim" demeye başladı. O yıllarda dünyada petrol krizi vardı.

Sonunda isteğine de kavuştu. Başbakan Yardımcısı Erbakan, başkanlığındaki bir heyet 24 Nisan 1974 günü Suudi Arabistan'a gitti. Heyet Riyad'daki Al-Yamana Oteli'ne yerleşti. Bakalım Erbakan'ın "elindeki sihirli değnek " işe yarayacak mıydı?

Erbakan önce Medine'ye gitti. Tarihi yerleri gezdi. Sonra özel izinle Mekke'ye gidildi. Hazreti Muhammed'in kabri ziyaret edildi. Kabe'de dini vecibeler yerine getirildi.

Petrol krizi nedeniyle birçok ülkeden heyet Kral Faysal ile görüşmeye gelmişti. Erbakan'a 27 nisan günü saat 11.30 ile 12.30 arası randevu verildi. Görüşme yapıldı. Ancak "sihirli değnek" işe yaramamıştı! Kral Faysal, Erbakan'a "Daha ayrıntılı konuları kardeşim Başbakan Yardımcısı Prens Fahd ile görüşün" demişti.

Hangi Erbakan

Türkiye'de, "Ben ucuz petrol bulurum" diyen Erbakan Suudi Arabistan'da değişik konuşmaya başlamıştı: "Ucuz petrol artık bir hayaldir. Petrol satın alacak ülke bulmak ve oradan petrolü almak bir sorundur!"

Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri İsmail Erez başta olmak üzere heyette herkes bu sözlerle şoke olmuşlardı. Erbakan'ın son sözlerini Türkiye'de herkes söylüyordu. Madem öyleydi niçin Suudi Arabistan'a gelinmişti.?

Bu gezi sırasında bir de 'mektup olayı' patlak vermişti. Erbakan biri Petrol Bakanı Yamani diğeri de Kral Faysal'a iki mektup yazıp göndermişti.

Mektuplar çok eleştirilmişti.

Erbakan mektuplarında şöyle diyordu.

"Vereceğiniz kredi ile Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu bölgelerine yapılacak eserlerin, Suudi Arabistan tarafından yapıldığının bilinmesi önemlidir. Beni Türkiye'de güçlendirin. Bu kredi gerçekleşirse Türkiye'de İslam alemine yeni bir açılma ve yeni bir çığır başlayacaktır. Yardımınız, açılacak bu yeni çığırı güçlendirecektir."

Mektup sanki sömürülen bir ülke tarafından sömürgeeci bir devlet başkanına yazılan bir üslupla kaleme alınmıştı. Mektup Türkiye'de büyük yankılar yarattı. En çok bu üslup eleştiriliyordu. Bir diğer eleştiri konusu ise Erbakan'ın Suud Kralı Faysal'a "Beni güçlendirin" demesiydi.

Erbakan, Suudi Arabistan'tan bırakın ucuz petrolü, hampetrol bile bulamamıştı. Üstelik mektup skandalı ile hükümeti güç duruma sokmuştu.

Ancak Erbakan, Türkiye Cumhuriyeti'nin 'hacı olan' ilk Başbakan Yardımcısı 'ünvanına' kavuştu.

Atatürk, İnönü, Bayar, Menderes, Saracoğlu, Peker, Okyar, Saydam, Saka, Günaltay, Ürgüplü, Demirel, Erim, Melen, Irmak hac yapmayan cumhurbaşkanı ve başbakanlardır. 1973 yılında Erbakan ile başlayan devlet adamlarının hac ve unre yapma'modası' 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra patlama yaptı: Kenan Evren, Bülent Ulusu, Turgut Özal, Kaya Erdem, Mustafa Kalemli, Kazım Oksay, Sefa Giray, Bedrettin Dalan, Nevzat Ayaz...

Suudi Arabistan hampetrolü 70'li yıllar boyunca hiçbir hükümete vermedi. Ne Erbakan'a ne Demirel'e ne de Ecevit'e.

Suudiler hampetrolü hem de çok ucuz bir fiyatla 12 Eylül askeri cuntası döneminde verdiler!...

Gensorunun Bedeli 29 İmam-Hatip Okulu

CHP'li Milli Eğitim Bakanı Mustafa Üstündağ'ın MSP'nin 'radikalleri' tarafından istenmediğini öğrenen muhalefet partileri gensoru verdiler.

MSP'li 'radikaller' öykücü, romancı Mahmut Makal, Fakir Baykurt gibi yazarların Milli Eğitim Bakanlığı danışmanlığına getirilmesine ateş püskürüyorlardı. Bakanlığı komünistler ele geçirmişlerdi!

MSP'li muhaliflerin gensoru lehinde oy vermesi halinde hükümet düşmeyecekti. Ancak CHP'lilerin artık dayanacak güçleri kalmamıştı. Ecevit hükümetten çekilebileceklerini Erbakan'a söyledi.

Erbakan yine telaşlanmıştı. Sonuç korktuğu gibi olmadı. 20'ler yine bir evde toplandılar. 11 Haziran 1974'te görüşülecek gensoruya ret oyu verme kararı aldılar. Ancak şartları vardı:

- İmam hatip okulu mezunlarının da üniversite ve yüksekokullara diğer lise mezunlarından ayrıcalıklı muameleye maruz kalmadan girebilmelerini temin,
- İmam hatip okullarının orta kısımlarının açılması ve bu açılışın bir kanuna dayandırılması, bunun için Temel Eğitim Kanunu'nda değişiklik yapılarak imam hatip okullarının ilkokula dayalı hale getirilmesi,
- İlk, orta ve liselerde milli ahlak derslerinin konulması,
- Yurtdışında dini tahsil yapanların "muadetlerinin" tasdiki,
- Binası halk tarafından yapılan imam hatip okullarının hemen açılması,
- Milliyetçi öğretmen ve idarecilerin kıyımına son verilmesi.

Hosteslerin Eteklerini Uzattık

Almanya'nın Sesi Radyosu, Necmettin Erbakan'ın, Federal Almanya'da hükümette bulunan Sosyal Demokrat Parti'nin yayın organı Worwaerts gazetesinin Ankara muhabiri Alfred Yoachim Fischer ile yaptığı görüşmeyi 1974 eylülünün son haftasında yayımladı. Yayın koalisyon hükümetini bir kez daha karıştırdı.

Alman gazetesi ile Erbakan'ın görüşmesinden birkaç soru alıntılayalım:

- Sayın Bakan, modern Türkiye'nin kurucusu Atatürk şer'i kanunların yerine İsviçre, İtalya ve Almanya'da yürürlükte olan modern kanunlar getirmiştir. Şimdi siz bu çarkı geriye döndürmeye mi çalışıyorsunuz?

- Bu, üzerinde durulmaya değer bir sorun. Muhakkak olan şudur ki, dünyanın hiçbir yerinden Suudi Arabistan'da olduğu kadar az hırsızlık vakasına rastlanmamaktadır. Bildiğim kadarı ile geçen yıl, Suudi Arabistan'da tek bir hırsızlık olayı görülmedi. Bunun sebebi kanunların sertliğidir.

- Peki çağımızda şer'i kanunların yürürlükte olduğu bir Türkiye düşünebiliyor musunuz?

- Teorik olarak pekala mümkündür. Şer'i kanunları muhafaza eden ülkeler bunlardan memnunlar, ama, karar parlamentonundur.

- Kadınların durumu ne olacak? Partiniz içinde kadınlara yeniden peçe giydirmek isteyenlerin olduğu söyleniyor?

- Herkes kendi istediği gibi giyinebilir. Peçe giymek isteyen kadınlara büyük saygımız olur.

- Yani herkes istediği gibi giyinecek...

- Evet, amma ahlaka aykırı olmamak sartıyla.

- Hükümete girdiğiniz ilk günlerde 'mini etek uzayacak' demiştiniz. Anlaşılan başarılı olamadınız. Ben çok mini etek gördüm.

- Koalisyon hükümetinde olduğumuz için maalesef her istediğimizi kabul ettiremedik. Söz hakkı sadece biz de olsaydı, o zaman etekler mutlaka uzardı. Amma, Türk Hava Yolları hosteslerinin eteklerini 15 santimetre uzatmaya zorladık. Yani başarılı da olabildik ve doğru yolda olduğumuza inanıyoruz.

Almanya'nın Sesi Radyosu'nun yayının Türkiye'de duyulmasından hemen sonra Necmettin Erbakan bir açıklama yaparak hiçbir Alman gazetesine demeç vermediğini söyledi.

Erbakan verdiği demeçler toplumda büyük tepki görünce her zaman aynı yola başvuruyor: "Ben öyle konuşmadım.Ben demeç vermedim"

Ancak Alınan gazeteci Fischer, Erbakan ile yaptığı röportajın kasetlerini basına dinletiverdi! Banttaki ses Erbakan'ındı. Hoca hala iddia ediyor-

du. "Hiçbir Alman gazeteciye röportaj vermedim" diye. Aksilik bu kez gazeteci Fischer ile Hoca'nın röportaj yaparken çektirdikleri fotoğraflar basında yer aldı.

Röportaj Erbakan'ın başına çok işler açacaktı. Cumhuriyet Savcılığı soruşturma açtı. Ancak koalisyon hükümetinin MSP'li Adalet Bakanı Şevket Kazan'dı. Savcı mı çekindi, yoksa Erbakan'ın söylediklerinde suç mu bulunamamıştı, bilinmiyor. Olay kapatıldı...

MSP Tarihe Nasıl Geçmek İstiyor?

15 Temmuz 1974 tarihinde Kıbrıs'ta, Yunanistan'daki Amerikancı faşist Albayllar Cuntası'ndan güç alan EOKA'cı Samson darbe yapmıştı. Bu hareket Kıbrıs'ta "ENOSİS" doğrultusunda atılan bir adımdı.

20 temmuz günü Türk Silahlı Kuvvetleri Kıbrıs Barış Harekatı'nı gerçekleştirdi.

Kıbrıs'a yapılan askeri operasyon koalisyon ortakları arasında her geçen gün şiddetlenen geçimsizliği bir süre rafa kaldırdı.

Ancak yıllar sonra Kıbrıs'a askeri birliklerin gönderilmesi kararını kimin verdiği sorusu Erbakan ile Ecevit arasında tartışma konusu oldu.

İki lider arasında bir başka tartışma ise ateşkes kararına uyulup uyulmama konusunda oluyordu. Erbakan, Ecevit'in Birleşmiş Milletlerin ateşkes kararına uymakla acele ettiğini söylüyor, bu nedenle harekatın başarıya ulaşmadığını iddia ediyordu.

Ecevit'e göre Erbakan'ın iddiasının gerçekle ilgisi yoktu. "Harekatın ilk aşamasında Kıbrıs'a çıkarabileceğimiz askeri birlikler ve malzeme Silahlı Kuvvetlerimizce yapılmıştı. Silahlı Kuvvetlerimizin ilk aşamada ele geçirilen Girne-Lefkoşa bölgesinde kendini güvence altına alabilmesi, bu amaçla gereken ikmalin yapılabilmesi için bir nefes alma zamanına gereksinim vardı. Londra- Zürih anlaşmaları uyarınca Lefkoşa'da bulunan alayımızın ilk gece karşılaştığı güçlükler ve tehlike de bunu gösteriyordu.

Ben, Genelkurmay'dan ateşkese hangi gün saat kaçta uyabilecek duruma geleceklerini sordum. Kendileri için en uygun günü ve saati söylediler. Ben de o gün ve saate kadar Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'yle ABD Dışişleri Bakanı Kissenger'ı telefonla oyaladım.

Hükümetin MSP kanadı ise askeri harekâtın gereçeklerini ve gerekçelerini hiç göz önünde tutmaksızın 'ateşkese uyulmasın' diye direniyordu. Onun üzerine Erbakan'ın da belirttiği gibi bir Bakanlar Kurulu toplantısına yarıda kesip Sayın Erbakan'ı Genelkurmay'a götürdüm. Kendisini Genelkurmay Başkanı rahmetli Orgeneral Semih Sancar'la görüştürdüm. Orgeneral Sancar da benim söylediklerimi doğrulayınca, Sayın Erbakan ve hükümetin MSP kanadı daha çok direnemediler. Ancak 'Bu durumda ateşkesi engellemeyelim, ama biz tarihe ateşkes kararına itiraz etmiş gibi geçmek istemiyoruz' dediler."

Ecevit ile Erbakan arasında bir tartışma konusu da İkinci Cenevre toplantısına "Çok kantonlu federasyon" seçeneğinin önerisiydi. Erbakan bu önerinin Ecevit'ten geldiğini kendilerinin karşı çıktığını söylüyor. Ecevit ise Erbakan'ın bu öneriyi onayladıktan sonra konuyu Cenevre'ye götürdüklerini söylüyor.

Bu tartışmalar bugünün tartışmaları. O günlerin sıcak havasında Ecevit ve Erbakan "kuzu sarması"gibiydiler!

Koalisyon Yıkılıyor

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs operasyonu koalisyon içindeki çatlakların bir süre açılmasını önledi.

CHP'liler "Kıbrıs'ın Fatihi" olarak Ecevit'i kamuoyuna lanse etmeye başladılar. Halk "Karaoğlan" Ecevit'e büyük sempati duymaya başlamıştı.

İşte o günlerde Maliye Bakanı Deniz Baykal DP'lilerden yeşil ışık aldığını, erken seçime 'evet' diyeceklerini Ecevit'e fısıldadı.

DP'den erken seçim için 'onay' aldığını sanan Ecevit MSP'lileri 'artık sırtında taşımamaya' karar verdi.

Başbakan Ecevit İskandinavya ülkelerine bir geziye çıkacaktı. Kendisi yurtdışına çıktığında yerine Başbakan Yardımcısı olarak Erbakan'ın vekalet etmesi gerekiyordu. Ancak Ecevit bu kez yerine Devlet Bakanı Orhan Eyüboğlu'nun vekalet etmesini istiyordu. Bu olayı aslında önce Erbakan da kabul etmişti. Ancak olay MSP grubunda duyulduktan sonra partilililer konuyu "hassasiyet meselesi" haline getirdiler.

Bazı MSP'li yöneticiler Erbakan'ın makam odasında toplandılar. Top-

lantıya bakanlardan Süleyman Arif Emre, Oğuzhan Asiltürk, Şevket Kazan, Korkut Özal, Genel Başkan Yardımcısı Fehmi Cumalıoğlu, Recai Kutan, Genel İdare Kurulu üyelerinden A. Tevfik Paksu, ve M. Gündüz Sevilgen katılmışlardı.

Sinirler iyice gergindi. Toplantıya sessizlik hakimdi. Recai Kutan o günlerde piyasaya çıkan Ecevit'i anlatan bir kitabı karıştırıyordu. Oğuzhan Asıltürk elindeki telsizle oynuyordu. Fehmi Cumalıoğlu önündeki kağıda birşeyler karalıyordu...

Bir fikir ortaya atıldı: "Madem koalisyonunu bozulması istenmiyor. Orhan Eyüboğlu Başbakanlığa vekalet edebilir. Bizim Genel Başkan da Libya'ya gitsin."

Bu fikir toplantıda bulunanlara son derece cazip geliyordu. Konu hemen Başbakan Ecevit'e ulaştırılacaktı. İki temsilci seçildi: Şevket Kazan, Korkut Özal.

Ecevit MSP'lilerin önerisini kabul etmedi. Sonuçta MSP'liler Başbakan'ın İskandinavya ülkelerine yapacağı seyahatin kararnamesini imzalamadılar. Ecevit bu şartlar altında hükümetin devamına olanak olmadığını söyledi. Ve CHP-MSP koalisyonu yıkıldı. Başbakan Ecevit 19 Ekim 1974 tarihinde Cumhurbaşkanı Korutürk'e istifa mektubunu sundu:

"(...) Cumhuriyet Halk Partisi ile Milli Selamet Partisi'nden oluşan bakanlar kurulunun zamanla artan görüş ayrılıkları içinde görevde kalmasını sakıncalı bulduğumuzu saygılarımla arz ederim."

Ecevit'in istifası aynı gün kabul edildi.

Cumhurbaşkanı, hükümeti kurma görevini tekrar Ecevit'e verdi. Ecevit başarılı olamadı. Bu kez görev Demirel'e verildi. Demirel de hükümeti kuramadı. Böylece ikinci bir hükümet bunalımı doğmuştu. Bakalım sorun nasıl aşılacaktı. Bu arada koalisyonun nasıl oluşturulduğunu ve nasıl yıkıldığını Ecevit'ten dinleyelim:

Ecevit Ne Diyor?..

Necmettin Erbakan'ın aklına ilk gelen şeyi söylemesi koalisyonda hep sıkıntı yaratıyordu. Öyle ki 22 Eylül 1976 günü Ecevit basına şunları söylüyordu:

"Sayın Erbakan öyle şeyler söylüyor ki çok zaman tereddüte düşüyor ve kendi kendimden şüphe edip, 'Yoksa ben mi yanılıyorum' deyip sık sık devlet arşivine girip bakmak gereğini duyuyorum."

Bülent Ecevit MSP ile yapılan koalisyonu da şöyle anlatıyordu:

"Son haftalara gelinceye kadar her şeye büyük sabır ve tahammül gösterdik. CHP olarak yeni bir hükümet kurma olanağının güçlüğü görülmüş olduğu için yeni bir hükümet bunalımına yol açmak istemedik. Bu sebeple birçok şeyi içimize attık.

'Af yasası sırasında iki parti arasında temel bir konuda ortaya çıkan görüş ayrılığı ortadan kalkmış değil. Gerçi Anayasa Mahkemesi kararı ile af sorunu bizim temenni ettiğimiz sonuca ulaştı. Siyasi hükümlüler, fikir suçu denen suçlardan hüküm giyenler serbest bırakıldı. Fakat bu konuda hiç değilse MSP'nin CHP'den farklı düşündüğü de anlaşılmış oldu. Oysa biz MSP ile bazı önemli konularda ayrılıklarımız olduğunu bilmekle beraber başka bazı konularda da yakın olduğumuz izlenimini edinmiştik. Bu izlenimin yanlış olduğu artık ortaya çıktı. Bunlardan biri rejim ve özgürlükler konusudur. Af yasası MSP grubu koalisyon protokolüne aykırı davranınca, bu konudaki ayrılığımızın giderilip giderilemeyeceğine kanaat getirmek üzere düşünce ve inanç özgürlügü ile ilgili yasanın bir an önce hükümetçe hazırlanmasını ve Meclis'e sunulmasını, Meclis'te görüşülmesini istedik. Fakat uzun süre gecikti. Meclis tatile girmeden önce bu konuda en yetkili uzmanlara da danışarak hazırladığımız bir yasa taslağını ben bizzat Sayın Erbakan'a verdim. Ve en kısa zamanda birkaç gün içinde görüşlerini rica ettim. Aradan aylar geçti. MSP'den bu konuda hiç ses çıkmadı. Oysa bunun koalisyonun işlerliği bakımından bir test, bir sınav olacağını kendisine bütün açıklığı ile belirttim. Bu arada MSP'den daha çok kendi eğilimleri, kendi düşünceleri ve inançları yönünden tam özgürlüğün gerçekleşmesini, fakat başka yönlerdeki düşünce özgürlüğü bakımından bizim kadar duyarlı olmadıkları izlenimi bizde uyanmış oldu. Bu arada gazete, dergi, kitap toplatma gibi İçişleri Bakanlığı uygulamaları da aynı kaygımızı doğruladı.

Gerçekte belki aşırı iyimserliğim nedeniyle veya söylenen sözlere hemen inanmayı, karşımızdakilere saygımız gereği sadığımdan, ekonomik ve sosyal konularda görüşlerimizin de birbirine çok yakın olduğu izleni-

mini edinmiştim. Bu konudaki iyimserliğimin de en azından aşırı olduğu sonucuna zaman içinde hem ben hem de beraber çalıştığım bakan arkadaşlarım vardılar.

Örneğin kıdem tazminatı konusunda hükümet olarak işçilere bir yükümlülüğümüz vardı. Bu konudaki sözümüz koalisyon protokolüne ve hükümet programına açık bir şekilde girmişti. Bu metinlere uygun olarak bir tasarı hazırlandı. Bakanlar Kurulu'ndan geçip Meclis'e geldi.

Meclis'te görüşülmeye başlandı. Fakat iş çevrelerinin bir kısmından gelen tepkiler ve baskılar üzerine MSP bu yasaya Meclis'te karşı çıkmaya başladı. Bakanlar Kurulu'nda bunun şiddetli bir tartışması yapıldı. Sayın Erbakan ve bazı arkadaşları bu yasanın geri alınması için ısrar ettiler. Biz de geri alınmamasında ısrar ettik. Meclis tatile girdiği için yasa askıda kalmış oldu. Eğer hükümet devam etseydi, bu konudaki tartışma tatsız bir şekilde kamuoyu önünde yapılacaktı.

20 eylül günü MSP'li bir milletvekilinin demeci çıktı. Bu demeçte CHP kanadının izlediği taban fiyat politikası yüzünden Hazine'nin tam takır kalacağı ileri sürülüyordu. Ben bu konuda MSP milletvekilinin bu sözüne dikkati çekmekle yetinmek isterim. Daha fazla bir şey eklemek istemiyorum."

MSP'nin içyüzü ilk kurduğu koalisyon hükümetinde yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. MSP ne işçinin ne de köylünün yanındaydı. Ecevit MSP'nin bilinmeyen bir yönünü daha anlatıyordu:

"Ekonomik konularda, örneğin halk sektörü kavramında anlaşılır gibi görünüyorduk. Fakat burada da temele inen ayrılıklarımız olduğu görüldü. Bizim dar ve orta gelirli halk topluluklarının bir araya gelecek tasarrufları ile büyük yatırımlar yapılabilmesine olanak sağlamak üzere bir holdinig öngördüğümüzü, 'Halk Yatırımları Holdingi', kısaltılmış adıyla 'Hayat Holding' diye bir kuruluş önerdiğimizi herkes biliyor. Ne yazık ki bu da Bakanlar Kurulu'nda çok şiddetli tartışmalara yolaçtı. Ancak bizim koalisyon protokolüne ve hükümet programına dayanarak bu konuda direneceğimizi görmesi üzerine Sayın Erbakan zoraki razı olur gibi davrandı. Fakat bu kuruluşa hiçbir yardımda bulunulmaması, başlangıçta bile hiçbir kolaylık gösterilmemesini şart koştu! Tabii bu şartı bizim kabul etmemize olanak yoktu. Görülüyor ki bu da başarılı bir işleme şansına kavuşamaya-

caktı."

Ecevit'in bu koalisyondan "ağızı yanmıştı":

"Üzerinde herhangi bir karara varılmamış hatta olmamış konularda, Sayın Erbakan sanki hükümet kararı varmış gibi, ayrıntılı açıklamalarda bulunuyordu. Bir hükümet adamının gerçekleştirmesi gerektiğine inandığı bir konuda sorumluluğu üstlenerek belli sözler söylemesi, ümitler vermesi başkadır. Buna bir ölçü içinde cevap verilebilir. Fakat alınmamış kararları alınmış gibi açıklamak ve vatandaşa birtakım dayanaksız ümitler vermek hükümeti giderek vatandaş gözünde güvenilmez duruma düşürdü. Biz bütün bunlara tahammül ediyorduk."

Koalisyonun 'bozulmasına neden olan' İskandinav gezisi olayına da açıklık getiriyor:

"Gitmeye kararlı olduğumu Sayın Erbakan biliyordu. Ayrıca MSP'li iki bakanı da gezime davet etmiştim. Onlar da kabul etmişlerdi. Hatta kendileri gelmekle yetinmeyip bazı yüksek memurlarını da getirmek istediklerini seyahat tarihinden iki gün önce bana bildirmişlerdi. Sayın Erbakan ile görüştüm. Hem aramızdaki bütün meseleleri açıklığı ile söyledim. Geziye çıktığımda vekaleti kendisine bırakmayacağımı gerekçesiyle, nedeni ile birlikte söyledim. Nedeni de şu: Daha önce vekaleti kendisine bırakmıştım. Fakat şimdi Kıbrıs sorunu diplomatik açıdan en önemli en kritik noktasında bulunuyordu. Sayın Erbakan bütün uyarılarıma ve ricalarıma rağmen bu konuda benim açımdan son derece sorumsuzca ve sakıncalı beyanlarını sürdürüyordu. Böyle bir ortamda başbakanlığı Sayın Erbakan'a emanet etme hakkını kendimde bulamadım. Bunun koalisyonu sarsacağını önceden bilseydim bile koalisyonu kurtarmak uğruna geçici bir süre için koalisyonun ömrünü biraz daha uzatmak uğruna Türkiye'nin Kıbrıs davasını ve Kıbrıs'la ilgili olarak büyük başarı ile sürdürmekte olduğu uluslararası politikayı göz göre göre tehlikeye atamazdım.

"Sayın Erbakan gezinin kararnamesini imzalamayacağını ilan etti. Hukuken sayın Erbakan ve bakan arkadaşları böyle bir kararname imzalamasalar bile ben bu geziye çıkabilirdim. Özellikle başbakanın dış gezileri için kararname çıkması zorunluluğu yoktur.

"Bir devlet adamı olarak, bir hükümet üyesi olarak Sayın Erbakan kendini millete doğruları söylemekle, gerçekleri söylemekle yükümlü sayma-

yan bir hükümet ve siyaset adamıdır. Hemen her gezisinde veya konuşmasında Yüksek Planlama Kurulu'nda görülmemiş aramızda özel olarak bile görüşülmemiş, üzerinde hiçbir karara varılmamış planda, programda yer almamış bazı hayallerini, düşüncelerini kararlaştırılmış hususlar gibi açıklamayı kendine doğal bir hak olarak görmüştür."

MSP'den Milli Gazete'ye Büyük Tepki

Kıbrıs'a askeri müdahaleden sonra CHP'liler 'Karaoğlan' imajını ortaya atarken MSP'liler de Erbakan'ı 'Ahir zaman peygamberi, Kıbrıs Fatihi' olarak takdim etmeye başlamışlardı.

Kıbrıs çıkarması bitmişti, ama diplomatik gelişmeler her geçen gün Türkiye'nin aleyhineydi.

Türkiye'nin bir numaralı gündem maddesi Kıbrıs'tı. Fakat MSP'lilerin gündemi biraz farklıydı.

Milli Gazete, 'Milli Görüş'ün gazetesiydi. MSP'nin yayın organıydı. Erbakan'ın her sözü gazetenin manşetinden veriliyordu.

Gazete fazla satmıyordu ancak partililerin bir bölümü okuyordu. MSP'liler Milli Gazeteye ateş püskürüyorlardı. Gazeteye mektup üstüne mektup geliyordu.

Tepkilerin nedeni, gazetenin spor sayfasıydı!

"Futbolun günah olduğunu bilmiyor musunuz?"

"İslama göre erkeklerin şortları diz altından göbek üstüne kadar görünmeyecek bir şekilde olması lazım. Siz nasıl erkeklerin mahrem yerlerini gösterirsiniz?" diyerek gazeteye sitem ediyorlardı.

Sonunda devreye Genel Başkan Erbakan girdi. Ne mi oldu?

Milli Gazete'nin spor sayfası sekreteri Safa Yakınoğlu işinden oldu. Spor sayfası kaldırıldı...

Millli Gazete'de ilginç gelişmeler oluyordu. Gazetenin sahibi gözüken Sabri Özpala bir süre sonra yerini Hasan Aksay'a devretmek zorunda kaldı:

1974 yazında İstanbul İl Kongresi'nde gazeteye Erbakan'ın yerine Korkut Özal'ın fotoğrafı konulunca Sabri Özpala işinden oldu! Yerine Hasan Aksay getirildi.

Bu değişiklikten sonra Milli Gazete'de Erbakan'ın birinci sayfadan fotoğrafının olmadığı bir güne ender rastlanır...

Söylediğimiz gibi Milli Gazete partinin yayın organıydı. Bir gün MSP Genel İdare Kurulu taplantısında Ali Güneri, Konyalıların Milli Gazete hakkındaki düşüncelerini şöyle dile getirdi:

"Hocam, Konyalılar, Milli Gazete'yi çıkarmak için verdiğimiz paranın iki mislini daha verelim, ne olur gazeteyi çıkarmasınlar diyorlar!" Bu espri toplantıdaki üyeleri güldürürken Erbakan'ın yüzünün asılmasına neden oluyordu.

Milli Gazete bügün de yayın hayatını sürdürüyor. Ancak tirajı, yapılan tüm 'yeniliklere' rağmen artmıyor. 20 Mayıs 1979 tarihinde Topkapı Milsa tesislerinde "Daha iyi bir Milli Gazete için" toplantı yapılıyor. Toplantıya Prof. Mehmet Bilgin, Prof. Osman Çataklı , Prof. Nevzat Kor, Prof. Nevzat Yalçıntaş, Prof. Sabahattin Zaim, Prof. Salih Tuğ, Prof. Ömer Kasımoğlu, Doç. Ruşen Gezici, Doç. Asaf Ataseven, Doç. Kahraman Emmioğlu, Dr. Kemal Varol, Dr. Mehmet Maksudoğlu, Dr. Mustafa Bilge, gibi akademisyenler katılıyor. Ancak Aydınlar Ocağı Başkanı Prof. Tuğ, TRT eski Genel Müdürü Prof. Yalçıntaş gibi Türk- İslam sentezi akademisyenler de Milli Gazete'nin tirajını arttıramıyorlardı.

MSP' de Nakşibendi- Nurcu Çatışması

Gerek Milli Nizam Partisi gerekse Milli Selamet Partisi'nin Nakşibendiler tarafından kurulduğu biliniyor. İslami bir siyasi partinin kurulması fikri Nakşibendilere aittir. Anscak MNP'nin kurulmasını isteyenler arasında Nakşibendiler kadar Nurcular da vardı. Nurcuların başını ise K. Maraş Senatörü A. Tevfik Paksu çekiyordu.

MNP'nin Meclis'teki üç milletvekilinden ikisi, Hüsamettin Akmumcu ve Hüseyin Abbas Nurcuydu. Nakşibendileri ise tek milletvekili ile Necmettin Erbakan temsil ediyordu. MNP ve MSP Nakşibendi-Nurcu -Kadiri konsensüsü üzerine kurulmuştu...

MSP içindeki Nakşibendi-Nurcu çatışmasına girmeden önce kısaca "Nurculuk" nedir ona bakalım:

Said-i Nursi tarafından kurulan ve yönlendirilen bir dini hareket. Said-i

Milli Selamet Partisi

Nursi 1873 yılında Bitlis'in Hizan ilçesine bağlı Nurs köyünde doğdu. Birinci ve İkinci Meşrutiyet'ten Ulusal Kurtuluş Savaşı'na, 'Cumhuriyet'ten çok partili yaşama kadar hareketli bir hayat süren Said-i Nursi 1960'ta vefat etti.

Said-i Nursi İslami kendi görüşüne göre yorumlayan kitaplar, risaleler, mektuplar yazmış ve yazdırmmmıştır. Bu eserler öğrencileri tarafından Türkiye'nin her tarafına el altından dağıtılarak Nurculuk ekolünün gelişmmesi sağlanmıştır.

Said-i Nursi 23 Mart 1960'ta ölünce Nurculuk hareketi tek bir çatı altına girmedi. Bunun nedeni Nurculuğun tarikat olmamasından ileri geliyordu. Bu nedenle Said-i Nursi ölünce yerine bir başkasının geçmesi söz konusu değildi. Zaten kendisi de öğrencilerine yol göstermesi için kimseyi görevlendirmemişti. Said-i Nursi ölünce Nurcular bölünmeye başladı.

İlk ayrılan Ispartalı hattat Hüsrev Altınbaşak'tı. Altınbaşak Said-Nursi'nin eserlerinin Latin harfleriyle matbaada basılmasına karşı çıkıyordu. Bu grup, Said-i Nursi'nin Risaleleri'ni Osmanlıca olarak elle çoğaltarak öğrencilerine verdiler. Bu gruba 'Yazıcılar' adı verildi.

Gerek MNP ve gerekse MSP'deki Nurcular bu " Yazıcılar" kanadına mensuptu.

MNP ve MSP'deki Nurcuların liderliğini yapan Hüsamettin Akmumcu, Hüsrev Altınbaşak'ın emirlerine göre adım atıyordu.

1969 yılında AP'den Isparta milletvekili seçilen Hüsamettin Akmumcu ile yine AP'den Tokat milletvekili seçilen ilahiyatçı Hüseyin Abbas, Hüsrev Altınbaş'ın isteği ile AP'den ayrılıp Milli Nizam Partisi'ne katılmışlardı.

Nakşibendiler ile Nurcular ittifak ile Milli Nizam Partisi'ni ve Milli Selamet Partisi'ni kurmuşlardı. Ancak bu ittifak 1973 seçimlerinden sonra CHP ile koalisyon, genel af ve parti yönetiminin tamamen Nakşibendilere geçmesi ile bozuldu.

İşte ittifakın bozulmasına somut bir örnek:

Genel af konusu MSP içinde büyük tartışmalara neden oluyordu. Nurcular "düşünce suçlusu bile olsalar komünistlerin" affedilmesine karşı çıkıyorlardı.

MSP'deki Nurcu kanat, sadece Türk Ceza Yasası'nın 163'üncü mad-

desi kapsamına girerek cezaevine atılan şeriatçıların affedilmesini istiyordu!

Bu şeriatçılardan biri de Buca Cezaevi'nde hapis yatan Nurcu Hüsrev Altınbaşak'tı.

Erbakan, af konusunda Hüsrev Altınbaşak'ın desteğini almak için Senatör Ali Oğuz'u Buca'ya gönderdi.

Ali Oğuz, Buca dönüşü ayağının tozuyla MSP grup toplantısına katılıp bir konuşma yaptı. Hüsrev Altınbaşak'la görüştüğünü, onun da af istediğini, affa taraftar olmayan arkadaşlara selam yollayarak ısrarlarından vazgeçmelerini istediğini söyledi.

Ancak Erbakan ve Ali Oguz küçük bir hata yapmışlardı. Parti içindeki Nurcular af konusundaki muhalefetlerini zaten Hüsrev Altınbaşak'ın direktifleri ile yapıyorlardı. Ali Oğuz'dan kısa bir süre önce Hüsamettin Akmumcu, Buca Cezaevi'ne gidip Altınbaşak'la af konusunu görüşmüş, görüşlerini alıp Nurcu arkadaşlarına bunları anlattıktan sonra muhalefete başlamışlardı. Yine de Nurcu kanat, "Acaba Hüsrev hazretleri görüşünü mü değiştirdi" diye kuşkulandı! Bu kez milletvekili M. Gündüz Sevilgen Buca'ya gönderildi.

Hüsrev Altınbaşak'ın görüşü aynıydı: Kesinlikle komünistlerin affedilmesine karşıydı.

Nakşibendiler; Mehmet Zahid Kotku, Nurcular; Hüsrev Altınbaşak tarafından yönetiliyorlardı.

MSP'de sadece Nakşibendiler ile Nurcular değil, bir de Kadiriler vardı.

Kadiriler bugün Türkiye'de eski güç ve etkilerinden çok uzaklar. Ancak 60'lı yıllar ile 70'li yılların başında güçlerini daha kaybetmemişlerdi. Tahminlere göre 200-250 bin arası bir seçmen kitlesine sahiptiler.

MSP içindeki sayıları az olmakla birlikte etkin olan Kadiriler, Ankara Kızılay'da saatçi dükkanı olan Musa Çağıl'dan "feyz" alıyorlardı. Kadiriler MSP içinde genelde Nurcularla birlikte hareket ediyorlardı.

MSP içindeki gruplardan biri de, Erbakan'ı 'Mefkuresiz bir insan' olarak değerlendiren 'Yeni Atılımcılar'dı. Libya lideri Kaddafi'yi kendilerine örnek alıyorlardı.

Prof. Saffet Solak Milli Nizam Partisi kurucusuydu. Aydınlar Ocağı, İzmir Akevler'deki 'İslam Komünü' ve Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi öğ-

retim üyesi Prof. Solak cemaatta oldukça tanınmış biriydi.

Prof. Solak'ı Türkiye kamuoyu, 1990 yılında 66 yaşında dördüncü evliliğini 20 yaşındaki öğrencisi ile yaptığında tanıdı.

1926 doğumlu Prof. Solak, Atatürk döneminde geçen çocukluk yıllarını şöyle anlatıyordu: "O devirlerde Türkiye'de çok şiddetli manevi baskı vardı. Dindarlara, Müslümanlara. Yani, mahallede ufak bir namaz kılmayı, namazda okunacak birkaç sureyi öğretme gayreti içinde bulunanlar bile karakola celbedilir ve eziyet edilirdi." (Zaman 22 Ekim 1989)

Prof. Solak, "Fazlaca okudum ama çoğu beni doyurmadı. Onun için daimi okuduğum Risale-i Nurlar'dır" diyordu.

İkinci Kongre Tarikat Kapışmasına Sahne Oluyor

CHP-MSP koalisyon hükümetinin Başbakanı Ecevit istifasını Cumhurbaşkanı Korutürk'e verdi. Ancak yeni bir hükümet kuruluncaya kadar CHP- MSP koalisyon hükümeti sürecekti.

Müstafi Başbakan Ecevit, bir an önce hükümet kurulmasını, aksi takdirde bırakıp gideceğini söylüyordu. Erbakan ise "Bırakırlarsa bıraksınlar, bizim yedi makanımız var, her biri diğer bakanlıkları da vekaleten yürütür" diyerek olay konusu oluyordu.

Korutürk hükümeti kurma görevini Kontenjan Senatörü Sadi Irmak'a verdi. Irmak hükümetinin kurulduğu 17 kasım günü MSP, ikinci büyük kongresini yaptı.

MSP'nin ilk kongresi 21 Ocak 1973 tarihinde formalite icabı yapılmıştı. İkinci kongre 27 Kasım 1974 günü gerçekleşecekti.

Partideki Nurcu kanat Kadirilerle işbirliği yaparak bu kongrede genel idare kurulunun mutlaka değiştirilmesi gerektiğini söylüyordu. Görüşlerini genel idare kurulu toplantılarda dile getirmek istiyorlardı. Ancak Erbakan bu konunun görüşülmesini hep erken bularak ertelemekteydi. Sonunda konu ertelene ertelene kongreden bir gün önce toplanan genel idare kurulu toplantısında gündeme getirildi. Getirildi, ama bu yine de kolay olmadı. Kongreden önce son genel idare kurulu toplantısının açılış konuşmasını yapan Erbakan saat 14.00'ten 23.00'e kadar konuştu!...

Nurcuların "genel idare kurulu değişsin" talebi üzerine Erbakan şunları

söyledi: "Bu genel idare kurulu, partiyi bir büyük seçimden başarı ile çıkarmıştır. O halde değiştirilmesine gerek yoktur. Aynen vazifeye devam etmesi uygun olur."

Genel Başkan Erbakan'ın tavrını açıklamasından sonra Nurcular, "Hiç olmazsa 10 kişilik bir değişiklik partiye canlılık katar" teklifini getirdiler. Bu görüşü ortaya atan Nurcu milletvekilleri; Sabri Özpala, A.Tevfik Paksu, S. Reşat Saruhan, Hüseyin Abbas, Hüsamettin Akmumcu, M. Gündüz Sevilgen 'iyi niyetlerini' göstermek için 10 kişilik listeye Korkut Özal'ı da eklemişlerdi.

Burada şu notu da düşmek gerekiyor: Korkut Özal, Nakşibendiler arasında Nurcu kanatla ilişkisi en iyi olan kişiydi. Bu durum bugün de hala sürmektedir.

Nurcuların bu isteği reddedildi. Onlar da bu kez, "O zaman biz de ayrı bir liste çıkarırız" diye toplantıyı terk ettiler.

Toplantıyı terk eden milletvekilleri, Milletvekili Paksu'nun evinde toplanarak yarın yapılacak kongre için alternatif bir liste hazırladılar. Listede Korkut Özal, Ali Acar gibi Nakşibendiler de vardı.

Nurcular, Kadiriler ve Nakşibendilerin Korkut Özal kanadının Genel Sekreter Oğuzhan Asiltürk'ü saf dışı etmek için ikinci bir liste hazırladıkları sözleri kongrede gergin bir hava yarattı. İkinci liste ortaya çıkınca Oğuzhan Asiltürk kürsüye fırladı: "İkinci liste çıkarmak partiyi parçalamaktır. İkinci liste çıkarmak davaya ihanettir" diyordu.

Nurcuların Oğuzhan Asiltürk'ü hedef almalarının nedeni şuydu: Asiltürk gençliğinde Said-i Nursi'nin Risale-i Nur'larını okumuştu ve Nurculara büyük sempati duyuyordu. Ancak MSP'ye girince ve İçişleri Bakanı olunca Nurcularla arası açılmıştı. Nurculara göre Asiltürk, 'dönekti..'

Kongrede Kadirilere yakın olduğu söylenen Kadir Mısıroğlu gibi 'İslamcı yazarlar' da Erbakan'ı eleştiren konuşmalar yaptılar.

Nurcu Hüseyin Abbas, ikinci liste hazırlamanın partiyi bölmekle ve davaya ihanetle alakası olmadığını, bunun bir hizmet yarışı olduğunu söyledi.

Seçimlere gidildi. Muhalefet kaybetmişti. Ancak Erbakan'ı ve arkadaşlarını şaşırtacak kadar da oy almışlardı. Ayrıca Erbakan'ın yakınları Fehim Adak ile Abdülkerim Doğru da genel idare kuruluna seçilememişlerdi. Bu

çatışma sonucu Korkut Özal da genel idare kuruluna seçilemedi.

Kongreden bir gün sonra MSP'nin il, ilçe teşkilatının önde gelenleri Dışkapı'daki YIBA Çarşısı'nın düğün salonunda bir araya geldiler. Erbakan burada yaptığı konuşmada, ikinci listeyi hazırlayanları 'ambarları kemiren farelere' benzetiyor ve kendisine 'kayıtsız şartsız itaat edilmesini' istiyordu.

İkinci büyük kongre den sonra yapılan genel idare kurulu toplantısında parti tüzüğüne göre beş kişilik kontenjan belirlenecekti. Kongre öncesi şu kişiler tespit edilmişti: Hüsamettin Akmumcu, Hüseyin Abbas, Hasan Aksay, Recai Kutan, Zühtü Öğün.

Ancak bu listeden ikinci listeyi çıkartanlardan Nurcu Hüsamettin Akmumcu ile Hüseyin Abbas kontenjan üyeliğinden de çıkarılacaktı. Bunun üzerine "Nurcular partiyi terk edecek" sözleri kulislerde dolaşmaya başladı.

Bu sözlerin çıkmasının bir nedeni ikinci kongre ve sonrasındaki gelişmelerdi. Ayrıca Hüsamettin Akmumcu'nun hemşerisi Sadettin Bilgiç, AP'den ayrılarak DP'yi kuran, partinin lideriydi. Nurcular DP'ye gidebilir miydi?

Hüsamettin Akmumcu bu soruları, "Bırakıp gitmek ne demek. Biz ev sahibiyiz" diye yanıtlıyordu.

Akmumcu'nun sözlerinde haklılık payı vardı. MNP'nin üç milletvekilinden ikisi Nurcuydu. MSP'yi ise avukat Süleyman Arif Emre'nin bürosunda Akmumcu, Abbas ve Erbakan kurmuşlardı. Her iki partinin temelinde de Nurcuların büyük katkısı vardı.

Nurcular partiden kopmamakta ısrar ediyorlardı. Ancak partideki çatışma her geçen gün büyüyerek sürüyordu.

Kongreden sonra bir kapışma da MSP'nin grup başkanvekillerinin seçilmesinde yaşandı.

3 Aralık 1974 tarihinde toplanan MSP Meclis Grubu grup başkanvekillerini seçecekti. Nurcular başkanvekilliği görevini sürdüren Fehmi Cumalıoğlu'nu ve diğer Başkanvekili Hasan Aksay'ı istemiyorlardı. Aksay'ın yerine Gündüz Sevilgen'i aday göstermek istiyorlardı. Diğer aday S. Arif Emre konusunda herkes mutabıktı.

Sözü yine Erbakan aldı ve uzun uzun anlatmaya başladı. Sonunda sözü

grup başkanvekillerinin seçilmesine getirdi:

"Süleyman Arif Emre'nin hukuki bilgisi, parlamento tecrübesi var. Konuşma üslubu ve ağırbaşlılığı bu vazife için çok uygun. Ancak çok ağır hareket ediyor, meselelerini üzerine süratle gitmiyor, dinamik ve cevval değil. Fakat bu görevi layıkı ile yerine getirir."

Erbakan, Hasan Aksay hakkında ise "Sempatik, güleryüzlü. Ancak biraz dağınık çalışıyor. Randevularına zamanında gelmiyor. Verilen işi zamanında yetiştiremiyor. İlgi çekici konuşmasına rağmen sonunda ne dediği kolay kolay anlaşılamıyor" diyordu.

Nurcuların adayı M. Gündüz Sevilgen için ise şunları söylüyordu:

"Sayın Sevilgen CHP'ye karşı çok acımasızca muhalif oldu. İkinci kongrede cereyan eden hadiseler dolayısıyla Sayın Sevilgen'in böylesine önemli bir vazifeye getirilmesi teşkilatta birçok yorumlara sebep olur, parti idaresindeki zaafa hamledilir."

Erbakan sözünün sonunu, gruptan üç aylık bir süre isteği ile bitiriyordu. Bu süreç boyunca istediği gibi hareket edecekti. Süre sonunda bir değerlendirme yapılacak, eğer partide olumlu bir gelişme olmamışsa Erbakan her konuda grup kararına göre hareket edecekti.

Üç aylık süre Erbakan'a verildi. Erbakan ilk iş olarak grup başkanvekilliklerine S.Arif Emre ile Hasan Aksay'ı seçti. Nurcular bir kez daha oyuna gelmişti...

Faize Onay

CHP-MSP Koalisyon hükümeti yıkıldıktan sonra Türkiye'de uzun süre bir yeni hükümet bunalımı daha yaşandı. Sadi Irmak Hükümeti de Meclis'ten güvenoyu alamayınca 31 Mart 1975 tarihinde AP-MSP-MHP-CGP'yi DP'den ayrılan bağımsız, başta Sadettin Bilgiç olmak üzere 9 milletvekilinin de desteklemesi ile 1. Milliyetçi Cephe (MC) kuruldu. Koalisyonun kurulmasında 'Türk-İslam Sentezi' ideologlarının bulunduğu Aydınlar Ocağı başrolü oynamıştı.

Erbakan yine başbakan yardımcısı, MSP koalisyon ortağı olmuştu.

1. MC kurulurken Demirel uzun uzun düşünmüştü. Sonunda kararını vermişti. Planı şuydu "Bu cepheyi kurarak 1973 seçimlerinde bölünen oy-

larımı toparlayabilirim. Önce MHP'yi parçalar, tavanının yarısı ile birlikte tabanını toplarım. MHP'nin sokaktaki kadrosunu kullanır, dağa taşa adımı yazdırırım. CGP'yi safıma katar 500 bin oyunu alırım. MSP'yi hükümet sorumluluğuna ortak eder, bana hücum etmemesini sağlar ve bu şekilde oy bölünmesini önlerim."

Demirel'in planı sadece bu muydu? Hayır.

Milliyetçi Cephe ortaklığı kolay olmadı. Aralarında çıkar çatışmaları olan sağ partiler sadece tek amaç için bir araya geldiler: 'Komünizm tehlikesi! 'Oysa o günlerde nispeten yumuşak bir siyasi ortam vardı. Üstelik 12 Mart cuntası sonrası devrimci örgütler büyük tahribata uğrayıp dağılmışlardı. Bu nedenle, 'komünizm tehlikesi' inandırıcı değildi. İşte tam o sıralarda Demirel hergün televizyon ekranında 'komünizm tehlikesinden' bahsetmeye başladı. Ne tesadüf! Aynı günlerde MHP'liler tam 8 sol görüşlü kişiyi öldürdüler! Birden şiddet yurt sathına yayıldı! Silahlar, bombalar patlamaya başladı. Sonuçta 1. MC kuruldu...

Erbakan'ın, Odalar Birliği Başkanlığı'ndan polis zoruyla dışarı atılıp, AP'den de veto edildiği günden sonra Demirel hakkında neler söylediği biliniyor.

MSP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk Genel Başkanı'ndan hiç de aşyağı kalmıyordu: 1973 seçimlerinden önce radyoda 13 ekim günü yaptığı konuşmada bakın ne diyordu:

"AP liberal, renksiz zihniyetin partisidir. Özü sömürücüdür. Asıl aşırı asıl gerici AP'dir."

Partinin ilk genel başkanı Süleyman Arif Emre, 10 Ekim 1973 günü Yozgat'ta halka hitap ederken bakın ne demişti: "En zayıf koalisyon Demirel iktidarından iyidir!"

1. MC kurulmadan önce MSP'lilerle AP'liler Meclis'te birbirleri hakkında olmadık sözler sarfediyorlardı. MSP'liler "Allah belanızı versin" diye bağırırken AP'liler "Din pazarlamacıları", "Yeşil komünistler" diye yanıt veriyorlardı.

Hepsi unutuldu. Demirel ile Erbakan koalisyon protokolunü imzalayıp öpüştüler.

1. MC çalışmaya başladı. 'Faizci AP' faizlerin yüzde 30'dan 75'e çıkarılması teklifini bakanlar kuruluna getirdi. 'Faize karşı' Erbakan ile

MSP'li bakanlar teklifi kabul edip kararnamenin altına imzayı attılar...

1.MC'nin Protokol Metni

AP, MSP, CGP ve MHP arasında imzalanan koalisyon protokolü 31 Mart 1975 tarihinde imzalandı ve aynı gün basına açıklandı.

19 sayfadan oluşan protokol metni şöyle başlıyordu:

"Memleketimizin içinde bulunduğu ve gitgide ağırlaşan iç ve dış şartları göz önünde tutan Adalet Partisi, Milli Selamet Partisi, Cumhuriyetçi Güven Partisi ve Milliyetçi Hareket Partisi, aşağıdaki temel hedefler ve görüşler etrafında bir koalisyon hükümeti kurarak beraberce çalışmaya kara vermişlerdir;

(...)

-Türk milliyetçiliği ilham kaynağımızdır.

-Milli ve manevi değerlere bağlı ve saygılıyız.

-Hür demokratik rejimi, insan haysiyetine uygun yegane idare şekli sayıyoruz.

-Türkiye'nin en kısa zamanda gelişmiş ve sanayileşmiş bir ülke haline getirilmesi, temel hedefimizdir.

-Kurulacak hükümet, milliyetçi, hızlı kalkınmayı, sosyal adalet ve sosyal güvenliği sağlayıcı, iç barışı, huzur ve güveni kısa zamanda tesis etmeyi hedef bilen ve milli savunma gücümüzü hızla geliştirmeye kararlı bir politikayı esas alacaktır."

Hükümet koalisyon protokolünde 'Milli Eğitim' ayrıntılı olarak ele alınmıştı. 'Baş köşe' ise kuşkusuz imam hatip okullarına ayrılmıştı: "Tedrici bir surette mesleki ve teknik liselerin arttırılması yoluna gidilecektir."

Ahlak dersleri CHP-MSP koalisyon hükümetinde ilk ve ortaöğrenim programına alınmıştı. Bu koalisyon hükümeti ise ahlak dersini kimin vereceğini belirliyordu: "Ahlak dersleri gayesine uygun ve milli ahlak esaslarına göre düzenlenecek ve bu dersleri öncelikle, ilahiyat fakültesi, yüksek İslam enstitüsü ve imam hatip okulları mezunları okutacaktır."

1. MC hükümetinin Milli Eğitim politikasına birkaç örnek daha sıralayalım:

-İl ve ilçelerde binaları tamamlanmış imam hatip okulları hemen öğ-

renime açılacak.

-Müfredat programlarının milli kültürümüze uymayan kısımları değiştirilecek.

-Türkçemizin iki ayrı dil haline gelmesine yol açan aşırılıklardan ve ilim dışı zorlamalardan karçınılacaktır.

Komünizmle mücadele ise protokol metninin tüm sayfalarına yanşımıştı.

Koalisyon hükümetinin ekonomi programı ise şöyleydi:

"Türkiye'nin, hür ve demokratik rejim içinde, planlı, dengeli, sosyal adelet ve sosyal güvenliğe gerekli önemi veren hür teşebbüse, mülkiyet hakkına ve meşru kazanca saygılı bir ekonomik sistemle kalkınması sağlanacaktır."

'Ağır sanayi hamlesi' de hükümet koalisyon metninde yer almamazlık edemezdi. "Sanayii, temel üretim malları üreten ve bu meyanda bilhassa milli harp sanayi kurulmasına imkan verecek bir yapıda sağlanacaktır."

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs'a asker çıkarmasına sert tepki gösteren ABD, Türkiye'ye ambargo uyguluyordu. Bu nedenle koalisyon protokolünde en fazla yer ayrılan bir başka konu ABD ile ilişkiler oluyordu. ABD Kongresi'nin ambargo kararını hemen kaldırması isteniyordu. Yoksa, 'mevcut ilişkiler yeni şartlara göre yeniden belirlenecekti.'

AET ile işbirliğinin 'milli yararlarımıza uygun' bir şekilde yürütülmesine çalışılacaktı.

MSP' den İlk İstifa

1. MC hükümeti MSP'ye 'uğursuz' gelmişti! Muş Milletvekili Ahmet Hamdi Çelebi, "MSP yobazların eline geçiyor" diyerek partisinden ayrılıp CHP'ye geçti.

İstifa haberi üzerine Erbakan; Korkut Özal, Fehim Adak gibi partinin ağır toplarını Çelebi'yi vazgeçirmesi için ricaya gönderdi. Ancak Çelebi kararından vazgeçmedi. MSP' nin Meclis'teki sandalye sayısı bir eksilmişti.

Çelebi'nin parti değiştirmesi ile Meclis'te milletvekili pazarlıkları da başlamıştı. MSP geri durur mu? Bitlis bağımsız Milletvekili Muhyettin Mutlu ile Erzurum bağımsız Milletvekili Şeyh Sait'in torunu Fırat'ı transfer ediverdiler.

Aradan bir zaman geçti, Sıvas Milletvekili emekli Albay İhsan Karaçam ile Zonguldak milletvekili Zeki Okur MSP'den ayrıldılar. Bu milletvekili transferlerinden MSP zararlı çıkmıştı. Sonuçta bir sandalyesi eksilmişti...

İstifa olaylarını farklı yorumlayanlar vardı. Ancak MSP'li bir il başkanının sözleri çok ilgi çekiciydi:

"Bu yeni genel merkez bize uğursuz geldi. Baksanıza hep sağında solunda içki içilen yerler var!"

MSP temmuz ayında yeni genel merkezini Karanfil Sokak'a taşımıştı. Parti büyük bir genel merkeze kavuşmuştu, ancak içkili lokantaların bulunduğu Karanfil Sokak MSP'ye 'uğursuz' gelmişti!

Partililer, yeni genel merkezin 'uğursuz' olduğuna üç ay sonra daha da inanacaklardı...

"Bize Para Getirecek Biri Lazım"

MSP'nin haziran ayından beri genel idare kurulu toplantılarının baş konusu 12 Ekim 1975'te yapılacak seçimdi. 54 senatörlük ile 6 milletvekili için seçim yapılacaktı.

Koalisyon hükümeti partilerince daha önce seçimlerde ittifak yapmak konusunda girişimler yapılmıştı. Hatta bir metin bile hazırlanmıştı. Ancak AP ve MSP seçim ittifakına karşı çıktılar. 1. MC'yi oluşturan partiler seçimlere ittifaksız gireceklerdi.

MSP'nin 30 haziranda yaptığı genel idare kurulu toplantısında yöneticiler, partinin seçimlere güçlü girmesi için parasal kaynaklara ihtiyaç olduğunu dile getirdiler. Erbakan, Oğuzhan Asiltürk, Ali Oğuz ve Yasin Hatipoğlu'dan Almanya'ya giderek Türk işçilerinden para toplama işini organize etmelerini istedi. Erbakan'a göre bu seçimlerde Almanya'dan bin araçlık bir konvoy MSP için çalışmak üzere Türkiye'ye gelecekti...

Para işi halledildikten sonra sıra geldi, aday bulmaya. MSP'de adayların nasıl tespit edildiğini MSP Milletvekili M. Gündüz Sevilgen şöyle anlatıyor:

"Nihayet aday tesbiti günü geldi çattı. 3 Eylül 1975 günü bu maksatla genel idare kurulu toplandı. Secim sansı olmayan iller için aday temini güç oluyordu. ama az da olsa seçim sansı olan iller için talipler çoktu. Ur-

fa böyle illerden biri idi. Daha evvel teşkilat ve Genel Başkan bir şahsa söz vermişler, o kişi gidip Urfa'da karargâh kurmuş, çalışmaya başlamış. Sonradan ortaya yeni bir isim çıkmıştı. Bu son çıkan kişi epeyce zengin biriydi. Partiye önemli miktar maddi yardım yapacağını söylemişti. Bu sefer Genel Başkan evvelce verdiği sözden caymış ille bu yeni çıkan kişiyi birinci sıraya koymaya gayret ediyordu. Evvelce kendine söz verilen kişi MSP fikriyatına daha uygun bir kişi olduğundan ve kendisine söz de verilmiş bulunulduğundan dolayı bazı arkadaşlar bu isim üzerinde duruyorlar ve onun birinci sırada aday olmasını istiyorlardı. Genel Başkan fikrini söyle ortaya koyuyordu: 'Bize şimde hem rey getirecek ve hem de maddi yardım edecek kimse lazımdır' Ve ilave ediyordu: 'Evvelce kendisine söz verilen kişi maddi yardımda bulunamaz.' Bütün ısrarlara rağmen maddi yardım yapacak kişi Urfa'da birinci sıradan aday yapıldı."

Ordu İle Flört

Bir başka sorun da Ankara adayları konusunda çıkacaktı. Erbakan Ankara listesinin başına üç emekli generali koymuştu. Partililer üç emekli generalin arka arkaya sıraya konmasını eleştiriyorlardı. Erbakan eleştirileri kısa yanıtlıyordu: "Bizim bazı çevrelere hoş görünmemiz lazım. Bu nedenle bu kişilerin aday olması gerekiyor."

Erbakan askerlerle ikişkiyi hep hoşnut tutmak isteyecekti. Seçimlerden hemen sonra MSP Genel Merkezinde bir halkla ilişkiler bürosu kurdurup, başına da yine üç emekli generali oturtacaktı. Partinin idare amiri de emekli bir albaydı!...

MSP, bu seçimden kaç senatör çıkaracaktı? Erbakan Milli Gazete'ye demeç veriyordu: "54 senatörlügün 27'si bizim!"

O günlerde televizyon yaygın değil. Partiler radyodan propaganda yapıyordu.

30 eylülden başlayarak 11 ekime kadar MSP her gün radyoda konuşma olanağı buldu. Parti adına ilk konuşmacı Erbakan'dı:

"Bu seçimler sadece 54 senatörün değişmesi ve Millet Meclisi'ne 6 yeni milletvekilinin gelmesinden ibaret degildir. Milletimiz başına kendisini idare etmek üzere hangi zihniyeti getirmek istediğine karar verecektir."

Erbakan konuşmasında ağırlığı imam-hatip okullarına ayırmıştı: "101 imam-hatip okulu açtık. Bu yıl binası biten 34 imam hatip okulunu daha açtırmaya çalışıyoruz.*

Yüksek İslam enstitülerinin talebe sayısını arttırıyoruz. Bu kıymetli ilim yuvalarını akademi haline getirmeye çalışıyoruz. Geçen yıl 5 bin imam, müezzin ve Kuran kursu kadrosu dağıttık. Bu yıl bir o kadar daha kadro vereceğiz."

1 Ekimdeki konuşmacı MSP Genel Başkan Yardımcısı Recai Kutan'dı. Kutan, 'Milli Görüşü şöyle anlatıyordu:

"Bu görüşte israf yoktur. 'Milli Görüş' faizci sisteme kesinlikle karşıdır. Vergi sadece mali gücü olandan alınacaktır. 'Milli Görüş' bankaların yanlış ve sakat tatbikatını da ıslah edecektir. 'Milli Görüş' bugüne kadar alışılagelmişlerden tamamen farklı bir yatırım modeli teklif etmektedir. 'Milli Görüş' bin yıldan beri büyük milletimizin tatbik ettiği yaşadığı görüştür. Dedelerimizin içinde bir tek solcu, bir tek liberal yoktu ve hepsi de Milli Görüş sahibi idi."

Erbakan konuşmasında AP'ye hiç çatmıyordu artık. Ne de olsa koalisyon ortağıydı...

Diğer konuşmacılardan; A. Remzi Hatib 'Milli Harp Sanayii' Kasım Savaş bir tek sendika sözcüğü kullanmadan işçi hakları; emekli General A. Cemal Özkan 'dış mihraklar' Fehmi Cumalıoğlu, Lütfü Doğan, Korkut Özal ülke sorunları hakkında konuştular. İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk ise Türkiye'nin dış politikası hakkında konuşurken en renkli konuşmayı Bursa milletvekili adayı avukat İsmail Hakkı Hatipoğlu yapıyordu:

"Kuşadası'nda çıplaklar kampı inşa etmek için 1973 yılı bütçesinde ayrılan para 1.5 milyon liradır. Bu para fakir çocukların tamamının bir yıllık kitap, defter masrafını karşılar. İstanbul'da bir opera binası varken devlet, Taksim Meydanı'na yenisini inşa etmek için 220 milyon lira harcamıştır. Opera seyretmek için gidenlerin sayısı bir kişiyi geçmez. Bu para ile en az 250 bin köyün ilkokul ihtiyacı karşılanır. Her yıl bu binanın masraflarını karşılamak üzere bütçeye 25 milyon lira konur. Bununla her sene 500 kö-

* 1.MC döneminde toplam 150 imam-hatip okulu açıldı.

yün ilkokulu yapılır.

Side'de turistlerin kumarlarını rahat oynayabilmeleri, içkilerini denizi seyrederek içebilmeleri için yapılacak olan tesise ayrılan para 5 milyon 490 bindir. Burası için yılda sarf edilecek olan meblağla bütün Türkiye'deki fakir talebelerin bedava yatıp kalkacakları yurt binaları yapılır.

Avrupalı artistler Türkiye'ye geldiklerinde onları karşılamak, ağırlamak üzere bütçeye konan para 18 milyon 327 bin liradır. Bu para ile fakir talebelerin parasız yemek yiyebilecekleri 200'den fazla aş evi yapılabilir."

Avukat Hatipoğlu hesabı nasıl yaptı bilmiyoruz, ancak israf israf dediklerinin; opera binaları, turizm yatırımları olduğu ortaya çıkmıştı!...

Son konuşmayı yine Genel Başkan Erbakan yaptı. Erbakan, ara seçimi genel seçim havasına sokmuştu. Radyodan söyle seslenıyordu:

"Ey tarihin en büyük ve en şerefli milleti. Yarın artık bütün vebal senin omuzların üzerindedir. Vereceğin oylarla ya sonu ahlak çöküntüsü, pahalılık, sömürü, huzursuzluk yolu seçmiş olacaksın ve yahut da hemen bir pehlivan gibi ayağa kalkıp şahlanıp Yeniden Büyük Türkiye'yi kuracaksın. Sen tarih boyunca zaferden zafere koştun. Yarın büyük zafer seni bekliyor. Göreyim seni. Haklı yolu seç. Allah yarın milletimize Selamet'in büyük zaferini nasip etsin inşallah."

Erbakan'ın zafer dediği 54 senatörlükten 27'sini almaktı. Olmadı, sadece 2 senatör çıkarabildi...

Olmayan bir başka istek daha vardı: Yurt dışından bir araba yerine sadece 36 otomobil gelmişti!

Erbakan Raporu

Erbakan 1.MC hükümetinde Başbakan'ın bir numaralı yardımcısıydı. Erbakan'ın bir özelliğini artık bakanlar kurulu üyeleri gibi bürokratlar da öğrenmişlerdi: Erbakan, randevularına mutlaka geç gelirdi. Erbakan'ın tam saatinde geldiği bir bakanlar kurulu toplantısı olmamıştı.

Erbakan'ın bir diğer özelliği ise cuma öğleden sonraları 'haletiruhiyesi'nin çok iyi olmasıydı. Özel kalem müdürleri kararnameleri imzalatabilmek için cuma öğleden sonlarını iple çekerlerdi.

Cuma öğleden sonralarının Erbakan için eşref saati olmasının nedeni

cuma namazlarıydı. Erbakan cuma namazını kıldıktan sonraki birkaç saat içinde çevresindekilere çok iyi davranıyor, güleç yüzlü oluyordu.

Ancak 1975 ağustosunun son cuma günü canı çok sıkkındı. Sanayi Bakanlığı'ndan bir bürokrat bakanlıkla ilgili rapor hazırlayıp Başbakan Demirel'e sunmuştu.

Hazırlanan rapor, Sanayi Bakanlığı'nca, elektronik motor ve aktarma organları konusunda kurulması planlanan şirketlere ilişkindi.

Erbakan, MSP'li Sanayi Bakanı Abdülkerim Doğru'ya Testaş, Matsan, Tatsan, Tümosan ve Timsan adları altında beş büyük şirket kurulması talimatını vermişti.

Rapora göre Başbakan Yardımcısı Erbakan bu beş şirketi MSP'nin malvarlığı haline getirmek istiyordu!

İşte rapordan birkaç alıntı:

"Yüksek Planlama Kurulu'na sunulan 5 yatırımın halen ciddi mahiyette fizibiliteleri mevcut değildir. Bu gayriciddi bir tutumdur.

Sermaye kompozisyonunda dikkati çeken bir husus, Şekerbank ile türkiye Vakıflar Bankası'nın ortaklıklarıdır. Her iki banka da koalisyonun MSP'li bakanlara verilen bakanlıklarına bağlı olup bünye ve bankacılık yönünden zayıf bankalardır. İş Bankası, Akbank, Yapı Kredi Bankası gibi özel sektörün güçlü bankaları hiç düşünülmemiş, yine Emlak ve Kredi Bankası, Ziraat Bankası, Etibank gibi güçlü yüksek sermayeye sahip kamu bankaları da düşünülmemiştir. Şekerbank ve Vakıflar Bankası söylediğimiz özelliklerinden dolayı seçilmişlerdir.

Sermaye kompozisyonunda dikkati çeken bir husus da hiç Hazine ortaklığının olmamasıdır. Halbuki tüm KİT'lerde Hazine'nin payı dikkati çekecek oranda bulunmaktadır. Hazine katkısının olmamasının nedeni, Maliye Bakanlığı temsilcisinin müdahalelerinden kaçınma düşüncesidir.

Öte yandan sermayenin finansmanı ile yatırımın finansmanı meselesinde dikkati çeken bir diğer husus da kamu kaynaklarının zorlanmasıdır."

Rapor hükümette, "Aklı evvel MSP'lilerin devlet eliyle bir an önce sermaye birikimi sağlama çabalarını belgelemektedir" şeklinde değerlendiriliyordu.

Kimbilir, bu şirketler zinciri planını, belki de yine Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid Kotku hazırlamıştı...

İmam-Hatiplilere Harp Okulu Projesinin Sahibi MSP'liler

Erbakan'ın özelliklerinden biri de dinlenmeden saatlerce konuşmaktı. Erbakan partinin genel idare toplantılarında, grup toplantılarında, basın toplantılarında, miting meydanlarında nerede bir mikrofon görse dayanamıyor saatlerce konuşuyordu.

Erbakan'ın gevezeliğinden partililer bıkmışlardı. Konya Milletvekili Şener Battal bir gün, "Yahu Hoca'ya bir ikaz edilse, çok konuşmasa. Konya'da kendisine İsmail Dümbüllü diye ad takmışlar" diyordu.

Erbakan'ın gevezeliği bazen partisine zarar veriyor, ama doğrusu Türkiye'nin lehine oluyordu.

926 sayılı Askeri Personel Kanunu'nun bazı maddelerini değiştirmek için Meclis Adalet Komisyonu'na bir tasarı gelir. Tasarı komisyonda görüşülürken bazı MSP ve AP milletvekilleri harp okulu'na alınacak öğrencilerle ilgili bir madde değişiklik isterler.

Harp okullarına askeri liseler ile sivil liselerin fen kolunu iyi derece ile bitirmiş öğrenciler alınıyordu. İstenen değişiklik ise şöyleydi: "Harp Okullarına askeri lise mezunları ile lise ve dengi okulların mezunlarından, yapılacak imtihanı kazananlar alınır"

Lise ve dengi okullarından kastedilen imam-hatip liseleriydi. Ancak imam hatip lisesi diye yazmaları olayın hemen öğrenilmesiydi.

Bundan sonrası gelişmeleri MSP Milletvekili M.Gündüz Sevilgen'den öğrenelim:

"Kanun sessiz sakin görüşülecek ve mesele hallolacaktı. Ama Necmettin Erbakan'ın dili durur muydu? Nereden duydu ise duymuş bunu. Trabzon'da yapılan bir parti toplantısında İmam hatip okulu mezunlarının da harp okullarına girmesini sağladık diye esip yağdı. Daha kanunun çıktığı yok, olmuş yok, olan yok. Ama sanki olmuş gibi anlatıyor. Bu sözleri bazı çevrelerde reaksiyona neden oldu. İki gün sonra kanun Meclis'te görüşülürken zamanın Milli Savunma Bakanı Ferit Melen'in müdahalesi ile madde değiştirilip eski haline getirildi."

Aynı oyun yıllar sonra yine tekrarlanacak ve yine başarısızlıkla sonuçlanacaktı...

Nurcular Görevlerinden Ayrılıyor.

MSP'nin Üçüncü Büyük Kongresi bir önceki kongrenin tekrarı biçiminde geçti. Nakşibendiler ile Nurcular bir kez daha kapıştılar.

Kongre 24 Ekim 1976 tarihinde yapılacaktı. Genel idare kurulunun kimlerden oluşacağı tartışmaları yine son güne bırakıldı. Erbakan genel idare kurulunda yine bir değişiklik istemiyordu. Eğer değişiklik düşünen kişiler varsa tekliflerini Erbakan'la yapacakları yüzyüze görüşmelerde dile getireceklerdi. Sonuçta Erbakan listeyi kendisi hazırlayacaktı.

Yine anlaşma olmadı; Nurcular ayrı bir liste çıkardılar. Bu arada kongre salonunda üçüncü bir listenin daha dolaştığı gözlendi. İsmail Müftüoğlu da bir liste hazırlamıştı. Ancak Müftüoğlu adının Erbakan'ın hazırladığı listede olduğunu görünce listesini hemen çekti.

Erbakan, listesine Nurcuların önde gelen isimlerinden A.Tevfik Paksu'yu da dahil etmişti. Nurcuları küstürmek de istemiyordu. Zaten bu nedenle de A.Tevfik Paksu'yu Çalışma Bakanlığı'na getirmişti. Ancak Erbakan'ın oyunu bu kongrede bozuldu.

Kongreyi 'Hoca'nın listesi' kazandı. Nurcular itiraz ettiler. Kongrede bulunmayan delegelerin kartları başka şahıslara verilmişti. Halen devlet memuru olan ve delege olarak gösterilen kişilere oy kullandırılmıştı. Bunların bazıları genel idare kuruluna girmişti. ..

Erbakan itirazları dinlemedi bile. Bunun üzerine 26 ekim günü önce A.Tevfik Paksu Çalışma Bakanlığı ve genel idare kurulu üyeliğinden istifa etti. Paksu'dan sonra yine Nurcuların önde gelen isimlerinden Rasim Hancıoğlu da TBMM Başkanvekilliği'nden ayrıldı.

Nakşi-Nurcu kavgası kıyasıya sürüyordu....

Nurcular Şeyhlerden Oluşan Hakem Kurulu İstiyor

MSP'nin Üçüncü Büyük Kongresi'nden sonra 16 Nurcu milletvekili isyan bayrağını açtı. A.Tevfik Paksu ve Rasim Hancıoğlu'nun istifalarından sonra 16 milletvekili partinin Meclis grup toplantılarına gitmiyordu.

Sonunda 16 ocak günü, A.Tevfik Paksu, Hüsamettin Akmumcu, Reşat Saruhan, Ali Acar, Ahmet Akçael, Vahdettin Karaçorlu,Rasim Hancıoğlu,

Cemal Cebeci, M.Hulusi Özkul, Yahya Akdağ,H.Cahit Koçkar, Sabri Dörtkol ve Hüseyin Abbas imzaları ile bir metin hazırladılar.

Erbakan'a verilen metin şöyleydi:

"Her halimizle hadimi olduğumuz haklı davamızla kabil-i telif olmayan hususları üzülerek müşahade etmiş bulunuyoruz. Şöyle ki;

1.En mühim meselelerde dahi usulüne uygun istişare etmediniz.

2.Halisane ikazlarımıza aldırmadınız.

3.Davamıza samimiyetle bağlı kardeşlerimiz arasında meşrep farkı gözeterek cemaat taassubu ile iftiraklara sebebiyet verdiniz.

4.Her işinizde sizi metheden bir kısım insanların etrafınızda toplanmasına ve şaibeli menfaatperestlerin mühim mevkilere gelmesine müsait bulundunuz. Emaneti ehline vermediniz.

5.Muhtelif beyanlarınızla efkarı ammede davamızın hafife alınmasına vesile oldunuz.

6.Fikriyatımızın hakimiyetine medar olacak ilmi çalışmalar yerine, politikanın sufli usullerine tevessül ettiniz.

7.Nihayet 'Maslahat icabıdır diyerek' Mümin yalan söylemez düsturunu da ihlal ettiniz.

'Bu şerait altında kendimizi ve muhatabımızı vebalden vikaye arzusu ile sizi ve ekibinizi desteklemeye devam etmeyeceğiz.

8.Ancak, 'ihtilaflarınızı Kuran ve sünnet ile hallediniz' emrine ittiba-en bütün ihtilaf ve meselelerinizi neticeye bağlayacak bir usulün tatbikini yegâne çare olarak görmekteyiz."

Aynı gün MSP Meclis grup odasına Erbakan çağrılarak metin okundu. Metni dikkatle dinleyen Erbakan tane tane konuşmaya başladı:

'Zikredilenlerden biri hariç diğerlerine katılıyorum. Evet büyük hatalar işlemiş olabiliriz. Ama bu acemiliğimize ve devlet tecrübemizin azlığına verilmelidir. İştirak etmediğim husus yedinci maddedeki yalan söylediğimi zannettiğiniz hususlar, mensuplarımıza hedef göstermek, ümit vermek ve temennide bulunmak maksadıyla söylenmiş sözlerdir.'

Bu sözler üzerine Nurcu milletvekilleri Erbakan'a bir öneride bulundular. İhtilaflı konular için tarafların hakem tayin etmeleri isteniyordu. Hakemlerin huzurunda sorunlar tartışılacaktı. Hakemlerin vereceği kararlara iki taraf da kayıtsız şartsız uyacaktı. Hakemler ise daha önce 'fetva veren

makamlarda' oturan kişilerden seçilecekti. Nurcular MSP'nin yönetimindeki Nakşibendi ağırlığından rahatsız olmuşlardı. Bu nedenle Genel Başkan Erbakan'ın üzerinde dini bilgilerden, şeyhlerden oluşan bir hakem kurulu istiyorlardı...

Erbakan metni ve öneriyi dinledikten sonra "Bu hususu bir de arkadaşlarımla konuşayım" diye izin istedi.

Aradan uzun bir zaman geçti ama Erbakan'dan ses çıkmadı. Erbakan'ın yanıt vermemesinin nedeni, Meclis'te erken seçim tartışmaları yapılmasıydı. Her an erken seçim kararı çıkabilirdi. Eh seçim döneminde de bu tür konular tartışılmazdı. Erbakan'ın işi rastgitti. Meclis 5 Haziran 1977 tarihinde erken seçim yapmaya karar verdi.

Nurcu milletvekilleri Erbakan'ın bir türlü yanıt vermemesi üzerine 10 Nisan 1977 tarihinde 'seçimlerde aday olmayacaklarını' bildiren bir metin hazırlayıp Genel Başkanlarına gönderdiler.

MNP ve MSP'nin İslami çevrelerin ittifakı ile kurulduğu biliniyor. MNP ve MSP'nin kuruluşunda Türkiye'nin en büyük tarikatlarından biri olan Süleymancılar yer almamıştı.

Süleymancılar, MNP ve MSP'ye hep uzak durdular. MNP ve MSP de Süleymancılara soğuk baktı. Öyle ki Süleymancılara karşı 'savaş' açmış Tarsus Müftüsü Süleyman Tekin, İskenderun Müftüsü Zübeyir Koç, Adana Müftüsü Cemalettin Kaplan gibi isimleri MSP'den milletvekili adayı gösterdiler.

Nurcuların ise sadece 'Yazıcılar' grubu MNP ve MSP'ye destek vermişti. Onlar da 1977 seçimlerine girerken desteklerini çekiyorlardı. Nurcuların daha sonra kurdukları 'Nizam Partisi' bir tabela partisi olmaktan kurtulamayacaktı...

Ancak Erbakan bazı Nurcuları ikna edip MSP listelerine aldı...

Özal Kardeşlerin Gizli Hesabı

1977 yılının daha ilk aylarında MC politikaları bir çıkmaz noktasına gelip, dayanmıştı. Ekonomik bunalım derinleşmiş, tıkanma noktasına ulaşmıştı. Hükümet ekonominin işleyebilmesi, üretimin sürmesi için gerekli olan dış krediyi bulamıyordu. " 70 Cent'e muhtaç" olmuştu. Üstelik Ba-

kanlar Kurulu'nda MSP'liler ile CGP'liler birbirlerinin üzerlerine yürüyecek kadar sert tartışmalar yapıyorlardı. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin ile Sanayi Odası Başkanı Sakıp Sabancı AP ve CHP liderleriyle görüşmeler yaptılar.

Tercihlerinin erken seçim olduğunu liderlere söylediklerini beyan ettiler. Bu görüşmelerden kısa bir süre sonra AP erken seçim çağrısı yaptı. CHP kabul etti. Ekim 1977'de yapılması gereken seçimler 5 Haziran 1977 tarihine alındı.

MSP seçim propagandası çalışmasına başladı. MSP'nin ajitasyon konusunda yararlandıkları bir isim vardı: Turgut Özal.

Turgut Özal adını Türkiye'de herkes biliyor. 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra 1983 yılında Anavatan Partisi'ni kurdu.

İlk seçimleri ve daha sonra yapılan 1987 seçimlerini kazanıp başbakan oldu. 1989 yılında ise Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturdu.

Turgut Özal, MSP'li Korkut Özal'ın ağabeyiydi. MSP ile ilgisi sadece kardeşi nedeniyle değildi.

1. MC döneminde Başbakan Demirel, Turgut Özal'ı Merkez Bankası'nın başına getirmek istedi. Ancak Başbakan Yardımcısı Erbakan karşı çıktı, istemedi.

İşte Erbakan 2 yıl önce istemediği Turgut Özal'ı 1977 seçimlerinde İzmir'den milletvekili adayı olarak ilk sıraya koydu.

Turgut Özal'a daha önce de MHP yöneticilerinden senatörlük teklifi gelmiş; "Gel seni İstanbul'dan birinci sıraya koyalım. İstanbul'dan kesin seçilirsin" demişlerdi. Özal seçilme şansını görmediği için MHP'nin teklifini reddetmişti.

Turgut Özal'a 1977 seçimleri için teklif götüren partilerden biri de AP'ydi. Demirel, Seyfi Öztürk ve Nahit Menteşe'yi Turgut Özal'a gönderdi. Özal'a Bursa liste başı teklif edildi. Ancak Turgut Özal, Seyfi Öztürk'e "Abi çok teşekkür ederim. MSP'ye söz verdim. AP'den milletvekili olmayı çok isterdim, ama şimdi sözümden caymak da olmaz. Hem arada Korkut var" dedi.

Turgut Özal aslında AP'den milletvekili olmayı istiyordu. Fakat kardeşi Korkut ile birlikte Erbakan'ı genel başkanlıktan alıp MSP'nin başına geçmek istiyorlardı.Tabii bu hesapları o günlerde Erbakan bilmiyordu...

Özal'ın MSP Adına Yaptığı Radyo Konuşması

Turgut Özal MSP'den aday oldu.Hatta seçimler öncesi 27 Mayıs 1977 günü saat 20.50-21.00 arası radyodan MSP adına bile konuştu:

Aziz ve muhterem kardeşlerim,

"Uzun yıllar devletimizin bir müessesesi olan, beş yıllık kalkınma planları ve yıllık programları hazırlayan Devlet Planlama Teşkilatı'nın başında bulunmuş ve Türkiyemizin kalkınma, gelişme ve sosyal meselelerini iyi bilen bir kişi olarak sizlere hakiki maddi kalkınmadan söz edeceğim".

'Güzel memleketimizin kalkınmasında zaman içinde değişik meselelerle karşılaşmamız tabiidir. Ancak bazı meselelerimiz vardır ki uzun yıllardan beri halledilmemiştir. Gerekli tedbirler alınıp, köklü bir icraat yapılmadığı müddetçe bu meseleler durmaya ve büyümeye devam edecektir.'

'Bütün bu konuların halli yanında kalkınma hedefimiz; ikinci sınıf değil birinci sınıf bir ülke ve yeniden büyük Türkiye'dir. Kıbrıs sonrası hadiseler bu meselede 'Milli Görüş'ün ne kadar haklı olduğunu göstermiştir. Artık bütün memleket yeniden güçlü, büyük Türkiye hedefini bir hayal değil, arzulanan bir gaye olarak görmektedir.

'Karşılaştığımız meselelerin hallinde en başta hızlı , yaygın ve ağır bir sanayileşmeden başka bir yol olmadığı açık bir suretle ortadadır. Bu şekilde bir sanayileşme ile işsizliğe, güçsüzlüğe çare bulunabileceği gibi dış ödemeler dengesinin düzeltilmesi de imkan dahiline girecektir. Hedefimiz ilk hamlede çelik, gübre, petrokimya gibi temel maddelerin; motorlar, motorlu araçlar, takım tezgâhları, makinalar, elektro-mekanik teçhizat ve fabrikaların ve nihayet memleketi koruyacak her nevi silah, araç, gereç ve teçhizatın ithaline paydos diyerek bunların tamamıyla yerli yapılmasıdır. Böylece gurbet ellerde vatan hasreti çeken yüzbinlerce işçi kardeşimizin aileleriyle bu güzel memlekette bir araya gelebilmeleri de imkân dahiline girecektir.'

'İşte Milli Selamet Partisi bayrağı altında bütün yurtta başlatılan ağır sanayii hamlesinin gayesi budur.'

'Milli Selamet Partisi'nin sanayileşme hamlesinin ana planı, küçük sanayinin küçük sanayi sitelerinde, orta büyüklükteki sanayinin organize sanayi bölgelerinde geliştirilerek bütün yurda yayılması ve ağır sanayi kuru-

luşlarıyla, bir zincirin üç halkası gibi birbirini tamamlayan bir bütün meydana getirmesidir.'

'Sanayi hamlesinin başarılmasında müteşebbislerimizden en iyi şekilde faydalanılması esastır. Türk özel teşebbüsü ağır sanayi hamlemizin yürütülmesinde önemli bir güç kaynağı olacaktır.'

'Türkiyemizde köyden şehire nüfus akışı hızlanmakta, şehirler dengesiz bir şekilde genişlemektedir. Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlerimizde evinden işine giden dargelirli kardeşlerimiz saatlerini yollarda geçirmektedir. Mesken, trafik ve sosyo-ekonomik meseleler bir çığ gibi büyümektedir. Bir taraftan gecekondular, diğer taraftan lüks konutlar yapılarak dengesizlik bir uçuruma dönüşmektedir. Memleketimizin istikbali genç ailelerimizin en büyük arzusu muhakkak ki kısa zamanda yuvasını huzur içinde kurabileceği bir meskene sahip olmaktır. Şimdiye kadar iktidarda olan büyük partilerce takip edilen yanlış mesken politikası yüzünden genç ailelerin ev sahibi olmaları mümkün değildir.

'Bu durum yeni yetişen nesilleri büyük bir boşluğa itmekte, aile bağlarını zayıflatmakta, anarşi ve huzursuzluğun önemli sebeplerinden biri olmaktadır. Şehirlerimizin bu büyük dertleri dururken ne hazindir ki, büyük şehirlerden oy alan partiler, aldıkları oyları tapulu malları sanarak şehirlerin dertlerini bir kenara bıraktılar ve ellerindeki imkânları oy avcılığı için kullanmayı tercih ettiler. Bu duruma büyük şehirlerimizde oturan kardeşlerimiz her gün yakından şahit olmaktadır.Buna sebep olan partilerin 5 haziranda milletimizden hak ettikleri cevabı alacaklarına inanıyorum.

(...)

'Huzur içinde yaşayan bir toplumda üretimin çok artacağı ve memleket ekonomisine olan katkısının faizsiz kredi ile yapılan yardımın kat be kat aşacağı muhakkaktır.

(...)

'Aziz ve muhterem kardeşlerim,

'Tarımda makinalaşma Milli Selamet Partisi'nin iktidarda bulunduğu dönemde hızla gerçekleşmektedir. Son yıllarda görülen bol mahsulün sebeplerinden biri de budur. Milli Selamet Partisi'nin ana gayelerinden biri de tarımda faizsiz kredi tatbikatını yaygınlaştırmaktır. İlk olarak küçük çiftçimizin aile işletmelerine muhtelif tarım kredilerinin faizsiz verilmesi

ele alınmıştır. Bir sosyal yardım anlayışı içinde yapılacak bu tatbikatın 'sosyal devlet' kavramına tam manasıyla uygun olacağı açıktır.

(...)

'Aziz ve muhterem kardeşlerim,

'Sizlere maddi kalkınmamızın meselelerini ve bunların çözüm yollarını Milli Selamet Partisi'nin 'Milli Görüş'ü içinde anlatmaya çalıştım. Maddi kalkınma ve memlekette özlediğimiz huzurun temininin ancak ve ancak manevi kalkınma ile beraber yapılacağına inanıyorum. Uzun yıllar elde ettiğim tecrübeler, memleket içinde ve dışında gördüklerim bende bu kanaati kesin olarak yerleştirmiştir. Birbirini seven, sayan, komşusunu gözeten, herkesin hakkına riayet eden milletlerin yükseldiğine tarihte de şahit oluruz.

'Oy karşılığı hizmet anlayışı bizi hiçbir yere götürmez. Hizmetin karşılıksız olması, oy versin vermesin her vatandaşa aynı şekilde davranılması esastır. Bizim hizmet anlayışımızda karşılık sadece Cenab-ı Hak'ın rızasını temin etmektir. Memleketin kalkınma meselelerinin çözümünde böyle bir hizmet anlayışı yanında, bu hizmeti yürütecek güçlü kadrolara ihtiyaç vardır.

Bu kadroların bilgili ve cesur olduğu kadar imanlı olmaları da lazımdır. Uzun yıllar devlet tecrübem, başarı için inanmanın en önemli şart olduğunu göstermiştir. Bilgili fakat inançsız insanların ne kendilerine ne de memleketlerine hiçbir faydaları yoktur. Bunların faydadan çok zararları olduğu bilinen bir hakikattir.

'Milli Selamet Partisi kadrolarının bugün Türkiye'nin meselelerini en iyi bilen, çok güçlü bir teknik kadro olduğunda hiç kimsenin şüphesi kalmamıştır. Bu kadronun bilgili olduğu kadar imanlı olduğu, Hak yolunda hizmet yaptığı gene bütün kardeşlerimizin malumlarıdır.

'1977 seçimlerinde bu kadronun çok daha güçleneceğini ve Milli Görüş'ün bütün halkımızca benimseneceğine ve destekleneceğine kalpten inanıyoruz.

'5 haziran 1977 seçimleri sonunda bu memleketin has evlatlarına hizmet kapısını açmasını ve milletimizi doğru yolda hızla yükseltmesini Cenab-ı Hak'tan niyaz ediyorum. Hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlarım. Benim aziz ve muhterem kardeşlerim."

Turgut Özal, 'Erbakan Hocamız', 'Faiz haramdır', 'Milli Görüş', 'Ağır Sanayii hamlesi' demiştir ama seçilememiştir...

'Milli Selamet Orduları İleri...'

Erbakan seçim stardını daha sonra genel merkez binası olacak Hoşdere-de'ki seçim karargâhında adayları tanıtırken verdi: "1 nisan günü yüzbin kişilik Milli Selamet teşkilat ordusunun izinleri kaldırılmıştır. 4 nisan günü bütün Milli Selamet ordusuna hazır ol, siperlere gir emri verilmiştir. 10 nisan günü Halilurrahman Meydanı'nda büyük 4 bin senelik tarihi Hakk'ın batıla galip geldiği Urfa'mızın o güzel meydanında Milli Selamet ordularına ileri emri verilmiştir. Bugün bir hafta sonra 17 nisandır şimdi 500 tane tankla hücu emri veriliyor. Bu manevi harple nereye gideceğiz, ne yapacağız Allahın izniyle bütün dünyanın gözü önünde Amerika'sından Filipinler'e kadar o büyük manevi muharebede bu sefer ulaşmak istediğimiz husus tepeye bayrağı çekmektir."

Erbakan sözlerine devam ediyor: '1973 seçimlerinde köprü başı tuttuk 67 ilin pek çoğunda birer ikişer milletvekili çıkarttık. Bu, köprü başıydı. Sene 73 idi ve bu milletin büyük manevi ordusu yeni bir cihadı başlatıp köprü başı tutmuş idi. Şimdi ikinci bir büyük meydan muharebesine giriyoruz. Bu 5 haziran meydan muharebesidir. Bu meydan muharebesinde bütün Milli Selamet ordularının hedefi, bayrağı götürüp tepeye dikmektir.

'Bakınız bu bayraklar tepeye dikildiği zaman bu Millet Meclis'inde asgari 150 milletvekili yapar. Cenab-ı Hak'ın hazineleri genişler. Bu muharebe kati muharebedir. Milli Selamet 150 milletvekili çıkardığı zaman her iş bitmiştir. Karşımızdakiler anahtarı getirip teslim edeceklerdir. Duramazlar. Milli Selamet 150 milletvekili çıkardığı zaman 50 milyon şehit vererek neye ulaşmak istiyorsak ona ulaşmış oluruz. Bu aşkla bu azimle çalışacağız.

'Babalarımız, dedelerimiz bu neticeyi almak için canlarını verdiler. Önümüzdeki 50 günlük bir devrede Milli Selametçiler açlık duydukça, susuzluk duydukça içinden sevinecekler. Cenab-ı Hak'ın bir kula en büyük nasiplerinden bir tanesi ona inanç vermesi ve ona inandığı yolda çalışmayı nasip etmesidir. Bir insanın hayatında bahtiyarlık budur. Ve asıl en büyük

mükâfat budur. Diğer neticeler mühim değildir. Bir kul için en büyük mükâfat ve nasibin asıl ta kendisi budur. Cenab-ı Hak'ın ona emanet etmiş olduğu; ömür, sıhhat, sağlık,para, bilgi, gençlik... Bütün bunları hak yolda Cenab-ı Hak'ın rızası için harcamanın nasip oluşunun kendisi en büyük mükâfattır. Diğer neticelerin hepsi teferruattan ibarettir. Ondan dolayıdır ki hayatımız boyunca bulamayacağımız bir kıymetli devrin içerisine giriyoruz.'

MSP seçim mitingini Malatya'da yaptı: 'Battal Gazi Mitingi'. Erbakan bu ilk mitingin adını neden 'Battal Gazi' koyduklarını o gün Malatyalılara şöyle anlatıyordu:

"Bu muhteşem mitinge Battal Gazi Mitingi adını vermemizin bir büyük manası vardır. Bir milli kahraman olan Battal Gazi, Hak'ın batılı yenmesinin sembolüdür. Malatyamızda Milli Selamet'in Battal Gazi gibi kılıcını çekip bir manevi nara atarak hodri meydan deyişi elbette tarihi bir hadise olacaktır."

Otomobil Bagajındaki Temel

Erbakan seçim mitingleri öncesi gittiği yerlerde mutlaka bir fabrikanın temelini atıyordu: ' Adıyaman'da bundan başka bir büyük çimento fabrikası kuruyoruz. Bu çimento fabrikasının müteahhidi şimdi inşaat sahasındadır. Aynı zamanda Adıyaman'da bütün çimento fabrikalarının makine teçhizatını yapma ihtisasına sahip ağır makine fabrikası kuruyoruz .Yarın Adıyaman'da birtakım teknik okullar, mühendislik fabrikaları açılmasına yardımcı olacağız. Adıyaman'da organize sanayi bölgesini kuracağız. Programımızdadır.'

Erbakan Kırşehir konuşmasında , "100'den fazla fabrikanın temelini" attığını söylüyordu.

Erbakan'ın attığı temellerden birini üzerinden üç yıl geçtikten sonra CHP Erzincan Senatörü Niyazi Ünsal arabasının bagajına koyup Meclis'e getirecekti. Üç yıl önce atılan temele bir çivi bile çakılmamıştı. Ancak Erbakan temel atmaya ve bol bol vaatte bulunmaya devam ediyordu: " Malatyalı kardeşlerimize bir müjde daha vereceğiz; uçak sanayiinin jet motorlarını Malatya'da yapacağız!"

Seçim mitinglerinde Erbakan yeri geliyor hiç hükümetlerde yer almamış gibi konuşuyordu: (Kırşehir konuşması)

' Bugün dargelirli bir vatandaşımız çarşıda pazarda 100 liralık bir mal satın alsa, bunun içerisinde 30 lira vergi ve 30 lira da ağır faiz ödemektedir. Milletimizi hayat pahalılığı içinde ezen bu yüklerden kurtarmak lazım."

Ancak koalisyonun 'olumlu icraatlarına' da kendine pay ediyordu: ' Milli Selamet dün bir bugün iki, iktidara gelir gelmez kendinden öncekilerin biriktirdikleri meseleleri çözmek için köklü icraata geçmiştir. Bir yanda manevi kalkınmayı başlatmış diğer yanda ağır sanayii kurmaya başlamıştır. Diğer yanda herkese refah programını tatbik etmeye başlamıştır. Bu kadar kısa sürede bu kadar büyük iş başarılmasının altında inanç yatıyor ."

Erbakan'ın IMF'ye Armağanı

12 ekim ara seçimlerinde AP'ye hiç çatmayan Erbakan bu seçimlerde her iki koalisyon ortağına çatmaktan da geri durmuyordu: (Adıyaman konuşması)

"Biz AP gibi yabancı sermayenin trafik memuru değiliz. Çünkü onlar memleketi hep yabancı sermayeye terk ettiler."

Burada parantez açıp bir noktaya dikkat çekmek gerekiyor. 1. MC döneminde "70 Cent'e muhtaç olan ' Türkiye'de koalisyon hükümeti kararı ile DÇM (dövize çevrilebilir mevduat) uygulamaları başladı. DÇM, Türkiye'deki bankalarda içeriden ve dışarıdan açılabilecek bir tür döviz hesabıydı. Dışarıdan dövizi gönderecek olanlara ve bunları içeride kullanacak olan özel şirketlere büyük kârlar sağladığı için yabancı sermayeden Türkiye'ye döviz akışı sağlanıyordu. DÇM uygulaması IMF'nin dayatmasıydı. Uluslararası kuruluşlar Türkiye'ye döviz göndermişler, Türkiye bu dövizle mal satın almıştır. Bunun sonucunda ülkede 'ithal ikamesi ' yaratılmasını önlemişler, Türkiye'nin dış borcunu arttırarak kendilerine daha bağımlı hale getirmişler ve halkın sırtındaki yükü daha da ağırlaştırmışlardır. Kısaca DÇM'ler borç tuzağıydı. Bugün Türkiye'nin milyarlarca dolarlık dış borcunun içinde DÇM uygulamalarını unutmamak gerekiyor. DÇM olayı-

nı Institutional Invester dergisi, "Türkiye armağan dağıtıyor" diye haber yapmıştı!.. Bu armağanda Erbakan'ın da büyük payı vardı.

DÇM kararlarının altında imzası olan Erbakan seçim meydanlarında kuşkusuz farklı konuşacaktı!

Erbakan, Adnan Menderes'in Demokrat Partisi'ni bazen övüyor bazen yeriyordu: (Ankara aday tanıtımı toplantısı)

"Sen niye 1950'de Demokrat Parti'ye oy verdin arkadaş; o hareket neydi? Evet, inanan insanların bir zulme karşı hareketiydi. O gün onu yapmanın esbabı mucibesi neyse bugün aynı sebepten dolayı Milli Selametçi olmaya mecbursun."

Kahramanmaraş konuşmasında,

"Milletimiz takriben 25 yıl solcu CHP idaresinde inananlara tahakküm devrini yaşadı. 25 yıl da liberal görüş idaresinde gazoz-montaj devrini yaşadı. Kıymetli kalkınma yılları oyalama ve idare-i maslahatçılıkla boşa geçti. Montaj tesisleri ile gazoz fabrikaları ile kalkınma olmaz," diyordu.

Meleyen İnekler

Bugün hâlâ ne olduğu tam anlaşılamayan 'Milli Görüş'ü Erbakan, o günler de şöyle anlatıyordu: (K. Maraş konuşmasından)

"Milli Görüş milletimizin şanlı tarihi boyunca Malazgit'te heyecandan coşan, Kosava'da bir kılıç gibi parlayan, Niğbolu'ya yıldırım gibi yetişen, İstanbul'u fetheden, İstiklal Harbimizi yapan ve en son Kıbrıs'ta yeniden büyük harikalar ortaya koyan cevher, ruh ve manadır. Şehidi şehit yapan, gaziyi gazi yapan manadır."

Erbakan, Balıkesir mitinginde de faizi anlatıyor MSP'lilere;

"Aziz kardeşlerim, köylü kardeşlerimize en büyük müjdeyi veriyoruz; Ziraat Bankası borçlarını ortadan kaldırıyoruz. Bundan sonra da zırai krediler faizsiz verilecek. Vaktiyle biz 'faizi kaldıracağız' dediğimiz zaman bazı dar görüşlüler,'Bu Erbakan faizi kaldıracakmış, faiz nasıl kalkar, deli mi bu adam' diye söylemediklerini bırakmadılar. Balıkesirli kardeşlerim ne oldu şimdi? Gelsinler hesaplaşalım. Bre zavallı senin ecdadın İstanbul'u fethederken, Viyana'yı fethederken faizle mi fethetti be hey gafil. Faiz bizde daha 60 seneyi bulmuyor. Daha dün Avrupa'dan gelmiş bulaş-

mış bir hastalıktır. İçinde kıvır kıvır kıvranıyorsun da farkında değilsin. Seni ne hale getirmişler? Sen ne doktor ne de ilaç tanıyorsun. Allah şifa versin. İşte biz şimdi faizi kaldırıyoruz. Bir ucundan tuttuk kaldırdık bile, kimsenin haberi yok. 1 milyar liralık hayvancılık kredisini faizsiz dağıttık. Ne oldu? Ne oldu, alanlar çok memnun. Bu kredi ile beslenen güzel ineklerimiz, affedersiniz, çayırlarda neşeli neşeli meliyor!"

Erbakan Hoca konuştukça coşuyordu. Bazen kuzu yerine böyle inekleri bile neşeli neşeli meletiyordu!

Film Festivaline Eleştiri

Erbakan Samsun konuşmasında da Antalya Film Festivali'ni eleştiriyordu: "Antalya'da her sene belli zamanda Altın Portakal diye bir müsabaka yapılıyor. Bunu gazetelerde okuyorsunuz. Antalya Valisi gidiyor bazı artistlere Altın Portakal veriyor. Madalya olarak gazetelere geçiyor. Radyolara geçiyor. Millet alkışlayıp duruyor. Nedir bu yapılan hadise dersiniz, incelerseniz ne görüyorsunuz? Filmlerin bir tanesinde artistlerden biri, bir evli erkek, hanımından başkasıyla alaka kuruyor. Gayrı ahlaki bir şey çok güzel oynamış yaşa-varol ne güzel ettin diye buna madalya takılıyor. Meselenin içindeki hadise bu. Bu kötülükler alkışlanırsa yarın sen inim inim inlersin bundan dolayı!.."

Erbakan ' Türkiye'de ağır sanayi hamlesini gerçekleştirdikten ' sonra ülkenin ihracat patlaması yapacağını belirtiyor. Hangi 'kardeş' ülkelere malzeme satacağını hangi 'kardeş'ülkelerle kişisel ilişkisi olduğunu açıklıyor.

Balıkesir konuşmasından: " 10 mayıs tarihini unutmayın. 50'ye yakın Müslüman ülke ile İstanbul'da İslam Konferansı'nı düzenledik. Asırlar boyu bir arada yaşadığımız bu kardeşlerimiz, 'gene bizi kalkındırın, önümüze düşün' demişlerdir. Bugüne kadar yapılan ihmalleri tamir ediyoruz. O ülkelerle kardeşliğimizi ilerletiyoruz. Bugüne kadar yanlış yollara sapıldı, bu milletin tarihi bağlı olduğu milletlerle ilişkisi kesilmek istendi. Hepsini bir kenara attık. Balıkesir Kâğıt Fabrikası'ndan Suudi Arabistan'a kâğıdı biz satacağız. Konya Motor Fabrikası'ndan, Libya'ya, Irak'a motor satacağız."

Bursa konuşmasından: "Bursa'daki fabrikalardan Libya'nın uçağını biz göndereceğiz. Allah'ın izniyle, Suudi Arabistan'ın kamyonunu biz göndereceğiz."

Kırşehir konuşmasından:' Şimdi herkes Anadolumuzun en ücra köylerine içme sularını getiren, on yıl öncesinde bile Kuveyt ile işbirliği yapan, köylümüze bol gübre vermek için Müslüman ülkelerle işbirliği yaparak gübre fabrikalarını kuran sayısız isimsiz kahramanların Milli Selamet bayrağı altında toplandığını görmektedir.'

Erbakan diğer siyasi partilere 'hodri meydan' diyordu: "Ateş-i Nemrut'tan korkar mı İbrahim olan/Hodri meydan, hodri meydan, hodri meydan"

Anahtar 'Maymuncuk' Oldu

Sonuç MSP için şok oldu: Oyları yüzde 11.8'den, 8.6'ya düşmüştü. 48 olan milletvekili sayısı ise yarıya iniyordu: 24 milletvekili, bir senatör çıkarabilmişlerdi.

CHP oylarını yüzde 8.1 arttırarak 41.4'e, AP ise oylarını 7.1 arttırarak 36.9'a yükseltmişlerdi. CHP 213, AP 189 milletvekili çıkardı.

1973 seçimlerinin 'flaş' partileri DP ile CGP de hezimete uğradılar. DP yüzde 1.9 ile bir milletvekili, CGP ise yüzde 1.9 oy oranı ile üç milletvekili çıkardı.

MHP oy patlaması yapmıştı. Oylarını yüzde 3.3'ten yüzde 6.4'e çıkararak 16 milletvekilini Meclis'e sokmayı başardı.

MSP 1973 seçimlerinde büyük başarı gösterdiği Elazığ, Erzincan, Çorum, Sivas, Tokat, Yozgat, Nevşehir, Çankırıda büyük oy kaybına uğruyordu. Bu bölgelerde MHP oylarını oldukça çok arttırıyordu.

MSP, Bitlis, Hakkâri, Mardin, Muş, Siirt, Urfa ve Van'da oylarını arttırıyordu.

Türkiye'nin 40'ıncı hükümetini kurmak için hiçbir parti 226 milletvekilini çıkaramamıştı.

CHP 213 milletvekili ile hükümet kurmaya en yakın partiydi.

Bir kez daha CHP-MSP koalisyon hükümeti lafları kulislerde konuşulmaya başladı. Erbakan çok istekli görünüyordu. Ancak işi bu kez 1974'ten

daha zordu. Partisi ağır bir yenilgi almıştı. Taban Erbakan'a sitem ediyordu. Hoca'nın artık genel başkanlıktan ayrılması gerektiği konuşuluyordu. Üstelik oy kaybına neden olarak da CHP ile yapılan koalisyon gösteriliyordu. Erbakan istemeye istemeye CHP'den gelen koalisyon teklifini reddetti.

Cumhurbaşkanı Korutürk, hükümeti kurmakla CHP lideri Ecevit'i görevlendirdi. 40'ıncı hükümet 21 Haziran 1977 tarihinde kuruldu. Bir ay sonra güvenoyu alamadığı için düştü.

Cumhurbaşkanı, bu kez hükümeti kurma görevini AP lideri Süleyman Demirel'e verdi. İkinci MC kurulma çalışmaları başladı. AP-MSP-MHP anlaştılar. 21 temmuz günü yeni Bakanlar Kurulu listesi radyodan okundu. Necmettin Erbakan yine Başbakan Yardımcısı olmuştu. MSP'nin ilk genel başkanı Süleyman Arif Emre, Devlet Bakanlığı'na getirilmişti. İmar ve İskan Bakanı Recai Kutan, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Oğuzhan Asiltürk, Çalışma Bakanı Fehmi Cumalıoğlu, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı Fehim Adak ve İçişleri Bakanı Korkut Özal olmuştu.

Korkut Özal 2. MC dönemindeki görevinde o kadar başarılı oluyor ki İçişleri Bakanlığı'ndaki kadrosu ancak yıllar sonra tasfiye edilebiliyor! Abdülkadir Aksu, Galip Demirel, Saffet Arıkan Bedük, Vecdi Gönül gibi isimler hep Korkut Özal'ın dolayısıyla Nakşibendi Tarikatı'nın müritleri olarak İçişleri Bakanlığı'na yıllarca 'Türk-İslam Sentezi'ni yerleştirmeye çalıştılar. Başarılı da oldular. Bugün 120 bin kadrolu polisin çoğunluğu bu görüştedir.

MSP'nin anahtarı artık 'maymuncuk' olmuştu: Her kapıyı açıyordu! Bu kez de 2. MC hükümetinin partisiydi...

2.MC hükümeti 17 Ocak 1978 günü Meclis'te güvenoylamasına sunulacaktı. Güvenoylamasına birkaç gün kala bir haber bomba gibi patladı: "Cumhuriyet Başsavcılığı MSP hakkında kapatma davası açtı."

"MSP'ye Oy Vermezseniz Camileri Ahır Yaparlar"

Yargıtay Başkanı Cevdet Menteş, 'Geç bile kalındı ' diyordu.

Dava açılmasını Erbakan, "Allah sözcüğünün söylenmesini istemeyenler var" diye değerlendiriyordu.

Dava konusu olan konuşmayı Erbakan, Ş.Urfa'da 4 Aralık 1977 tarihinde yapmıştı:

" Çok aziz ve muhterem Urfalı kardeşlerim imam hatip okulları biz iktidara geldiğimiz zaman orta kısımları kapatılmış, lise kısımları kapatılmak üzereydi. Elinde dini kitabı olan, okuyan, alınıp hapse atılıyordu. Beraberce dua ettin diye insanlar ağır ceza mahkemelerine sevk ediliyorlardı. MSP'ye oy vermek demek 'biz din düşmanlığı istemiyoruz' demektir. 'Biz insan haklarına saygı istiyoruz demektir' her izanlı insan Milli Selamet'e oyunu bir tane fazla arttırmasını en mukaddes vazife bilir, aksi takdirde Allah vermesin, eğer Milli Selamet'te bir zayıflama olursa bu camileri tekrar ahır yaparlar, Allah vermesin hayvan deposu yaparlar."

Erbakan'ın bu konuşmasını polis memurları Mehmet Ali Özlü ile Kemal Erkan teybe kaydetmişlerdi.

Bant 29 Aralık 1977 tarihli resmi yazı ile Urfa Emniyet Müdürlüğü 1.Şube Müdürlüğü tarafından, Urfa Cumhuriyet Savcılığı'na gönderiliyor.

Urfa Cumhuriyet Savcılığı ise bantı Yargıtay 8'inci Daire Başkanı Orhan Erdoğan'a ulaştırıyor. Burada bilirkişiler; Ayhan Çiftçioğlu, Sami Ataman, Erol Sayar; MSP Genel Başkanı Erbakan'ı, Genel Sekreter Asiltürk'ü dinliyor sonra bantları inceliyorlar. Bantlardaki ses ile Erbakan'ın sesinin aynı olduğu kararını veriyorlar.

Ayrıca İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından bilirkişiler Prof. Nevzat Güreli, Kayhan İçel ve Doç.Dr. Köksal Bayraktar'a da bant üzerinde inceleme yaptırılıyor. Karar aynı: Banttaki konuşma Erbakan'a aitti.

Erbakan 6187 sayılı 'Vicdan ve Toplanma Hürriyetinin Korunması Hakkındaki Kanun'u ihlal etmişti. Yani dini duyguları istismar edip, dini siyasete bulaştırmıştı.

MSP'nin kapatılması, Erbakan'ın dokunulmazlığının kaldırılması isteniyordu.

Kulislerde, Erbakan'ın genel başkanlıktan ayrılarak MSP'yi kapatmaktan kurtaracağı sözleri dolaşıyordu.

Sonuçta ne mi oldu? Partiler yasasında 'ufak' bir değişiklik yapıldı. Cumhurbaşkanı Korutürk değişikliği onayladı ve MSP ile Erbakan kurtuldu...

Muhalefetteki MSP Hırçınlaşıyor

77 seçimleri Erbakan'ı parti içinde güç durumlara sokmuştu. Seçimlerden hemen sonra olağanüstü genel kurul istekleri karşısında Erbakan, "Hele bir yerel seçimleri atlatalım, ondan sonra" yanıtını veriyordu. Daha sonra Erbakan'ın imdadına yeni kurulan 2. MC hükümeti yetişti. Ancak ömrü kısa sürdü. Bu arada Erbakan'a hep kongre sözü hatırlatılıyordu. MSP içinde Korkut-Turgut Özal kardeşlerin başını çektiği muhalefet grubu her geçen gün seslerini yükseltiyorlardı. 'Erbakan'a itirazımız yok, etrafındakiler değişsin ' deniyordu. Ancak alttan alta Erbakan'a yoğun eleştiriler yapılıyordu.

Böyle bir ortamda 15 Ekim 1978 tarihinde yapıldı MSP kongresi. Özal kardeşler Erbakan'a karşı bir liste çıkarmışlardı. Erbakancı Şener Battal, Özal kardeşleri kongrede yaptığı konuşmada şöyle eleştiriyordu:

"Bir elde kadeh, bir elde Kuran
Bir helaldir işimiz, bir haram
Şu yarım yamalak dünyada
Ne tam kâfiriz ne Müslüman"

Erbakan kongrede yaptığı konuşmada artık bildik sözleri tekrarlıyordu: "Bütün mekteplere ahlak dersini koyma şerefi Milli Selamet'indir. Dört yılda 350'ye yakın imam hatip okulu açtık. (doğru rakam 296 SY) İkiyüzbin evladın maneviyatlı evlat olarak yetişmesine vesile olan siz Milli Selamet ordususunuz. Batılı dinlemeyeceğiz, Hak'ı dinleyeceğiz. Gazanız mübarek olsun."

Kongreyi Erbakan kazandı. Ancak Korkut Özal iki arkadaşıyla (Kadir Mısırlıoğlu ve Mustafa Yazgan) Erbakan'ın listesini deldi. MSP'nin 4'üncü Büyük Kongresi; kulisleri, çekişmeleriyle basında yer almadı. Kongrenin yapıldığı Atatürk Spor Salonu'nda asılı duran büyük boy Atatürk resminin gözleri oyulmuştu. Spor salonunun duvarlarına, 'İslam Devleti Kurulsun', 'Şeriat İslam', 'Ya İslam,Ya Ölüm','Şeriat Türkiye'de Kurulacak' sloganları yazılmıştı.

MSP hırçınlaşıyordu. Bunun çeşitli nedenleri vardı:

-Oyları düşüyordu

-2.MC'nin yaşamı kısa sürüyor ve ilk kez muhalefet partisi oluyordu.

-İran İslami hareketi giderek güçleniyor ve nihayet iktidara geliyordu. Bu da MSP'li gençleri radikalleştiriyordu.

"Eroini Erbakan'dan Aldım"

Ne AP Milletvekili Zekariya Kürşat İsveç'te 4.5 kilo uyuşturucu ile yakalandığında ne de MHP Senatörü Kudret Bayhan Fransa'da 146 kilo baz morfinle ele geçirildiğinde parti genel başkanlarının adını vermişlerdi.

Ancak, 18 Ekim 1978 günü Almanya'nın Duisburg kentinde 3 kilo 399 gram eroinle yakalanan eski MSP Milletvekili Halit Kahraman, "Eroinleri MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'dan aldım!" diyordu!..

MSP'li Kahraman Duisburg polisine verdiği ifadede şunları söylüyordu...

"Diyarbakır'da çiftçilik yapıyordum. 1973 yılında Erbakan tarafından kurulan Milli Selamet Partisi'ne girdim. Tanıdıklarımla birlikte MSP'nin Diyarbakır bölgesi örgütünü kurdum. 1973 seçimlerinde milletvekili seçilerek, 1977 seçimlerine kadar parlamentoda kaldım. 1977 tarihindeki seçimlerde seçilemedim. Tekrar çiftçiliğe başladım. Ancak mali durumum giderek bozuldu. 1978 ağustos ayı ortasında Erbakan'a başvurdum. Güç durumda olduğumu söyledim. Bunun üzerine Erbakan çok dikkatli bir şekilde konuyu eroin satışına getirdi. Bana; ' eroin satışıyla para kazanabilirsin' dedi. Almanya, İngiltere ve Amerika'da çok para kazanabileceğimi söyledi. Ancak dil bilmediğim için işimin çok zor olduğunu belirterek bir taşıyıcı bulmamı istedi.

'Erbakan'ın bu sözleri üzerine taşıyıcı bulmak için Diyarbakır'a döndüm. Burada kendisini 15-20 yıldan beri tanıdığım Almanya'da çalışan ve tatilini geçirmek için Diyarbakır'a gelen Nusrettin Gündüzhan'ı buldum. Durumu anlattım.

Gündüzhan eroini Almanya'ya götüreceğini söyledi. Bunun üzerine tekrar eylül başında Ankara'ya geldim, Erbakan'a gittim.

'Genel merkez binasına gittiğimde Erbakan'ın yanında Fehim Adak da vardı. Fehim Adak'ın yanında konuyu açmak istemedim. Ancak Erbakan açık bir şekilde Adak'ın huzurunda, mali durumumun bozuk olduğunu, yardım edilmesi gerektiğini ve eroin temin edilmesinin lazım geldiğini söyledi. Ayrıca eroinin nerede ne zaman teslim edileceğini Fehim Adak'ın

bana telefonla bildireceğini de söyledi.

'Bu konuşmadan sonra Ankara'daki evime gittim. O günün akşamı Fehim Adak telefon etti. Malların hazır olduğunu söyledi. Eroini alacağım yeri tarif etti. Ankara'nın mahallerinden Oran şehrinde buluşacaktık. Fehim Adak buraya piyasa taksisi ile geldi. Şoför taksiden inerek bana plastik bir torba verdi. Torba içine baktığımda 6-7 küçük plastik torba daha vardı. Bilahare Adak geldiği arabayla gitti. Torbayı yol kenarındaki çalılıklara sakladım. Evime döndüm. Daha sonra Nusrettin Gündüzhan'ın otomobiliyle gidip paketi aldık. Gündüzhan paketi arabasının arka bagajına koydu. Tekrar evime döndüm. Eve az bir mesafe kala arabadan indim. Daha sonra Gündüzhan'la kararlaştırdığımız gün Almanya'ya hareket ettik.'

Eski MSP Milletvekili Kahraman olayın Almanya'daki gelişmeleri ve yakalanmalarını da ayrıntılarıyla anlatıyor.

Halit Kahraman'la birlikte yakalanan Nusrettin Gündüzhan ise verdiği ifadesinde şöyle diyordu: "Polisler tarafından yakalandığımızda Halit Kahraman şok halindeydi. Bana,'Bunun hepsi Erbakan'ın suçu. Beni Erbakan mahvetti' dedi."

Duisburg sulh mahkemesi eski MSP Milletvekili Halit Kahraman ile Nusrettin Gündüzhan'ı mahkûm etti. Gillstrasse 1 schwerte cezaevine gönderdi. Ancak olayın Türkiye boyutu da vardı. Erbakan ile Fehim Adak hakkındaki iddialar çok büyüktü.

Doğal olarak dava açıldı. (Hazırlık no:1979/20945, 1980/17570 Esas no:1980/15462) Necmettin Erbakan ile Fehim Adak ' teşekkül halinde kaçak eroin imal ve ihraç etmek' iddiasıyla yargılandılar.

Erbakan ve Adak ifadelerinde, Halit kahraman'ın 1977 seçimlerinde liste başına değil de 3'üncü sıraya konulmasına çok kızdığını ve intikam almak için kendilerine iftira ettiğini söylediler.

Sonunda mahkeme inandırıcı ve ikna edici bir delil olmadığı için Erbakan ile Adak'ın beraatine karar verdi.

Erbakan-Muhsin Batur Dostluğu

1980 yılının Meclis gündeminin en önemli konusu Cumhurbaşkanlığı seçimiydi.

AP'den Sadettin Bilgiç, Faik Türün aday olmuşlar, ama seçilmek için yeterli çoğunluğu elde edememişlerdi.

CHP'den ise adaylığını Muhsin Batur koymuştu. Muhsin Batur 12 Mart askeri darbesinin önemli isimlerinden biriydi. Hava Kuvvetleri Komutanı olarak darbeye imzasını atmıştı.

Darbenin o sıcak günlerinde Erbakan'ı parti kurup AP'nin oylarını bölmesi için İsviçre'den Türkiye'ye getiren kişinin Orgeneral Muhsin Batur olduğu iddia edilmişti.

Aradan yıllar geçmiş, Muhsin Batur CHP Senatörü olarak Meclise girip Cumhurbaşkanlığı'na aday olmuştu.

Meclis'te turlar devam ediyor, hiçbir aday çoğunluğu alamıyordu. İşte o günlerde 12 Mart askeri darbesinin Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan Sorumlu Devlet Bakanı (Aynı zamanda 12 Eylül darbesinin de Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan Sorumlu Devlet Bakanı) Mehmet Özgüneş, MSP Genel Başkan Yardımcısı Recai Kutan'a Cumhurbaşkanının bir türlü seçilememesinden dolayı duyduğu üzüntüyü dile getiriyor. Arkasından da ekliyor: "MSP Muhsin

Batur'u niçin desteklemiyor. Sizin ikinizi yan yana getireyim, isterseniz."

Birkaç gün sonra, Recai Kutan, Mehmet Özgüneş ve Muhsin Batur yan yana geliyorlar.

Muhsin Batur, "Türkiye çok kritik günler yaşıyor. Anarşi ve terör bir yandan, Cumhurbaşkanlığı seçimindeki kilitlenme diğer yandan ihtilal heveslilerine imkan ve cesaret veriyor. Ben ihtilalcilerin metot ve yöntemlerini en iyi bilenlerden biriyim. Çünkü ben de o camiadan geliyorum. Muhtemel ihtilalcileri de, kabiliyet ve zaaflarıyla çok yakından tanıyorum. Dolayısıyla bu muhtemel ihtilali şayet ben cumhurbaşkanı olursam önleyeceğime inanıyorum," diyor.

Recai Kutan bu görüşmeyi ve Muhsin Batur'un söylediklerini tüm detaylarıyla Genel Başkan'ı Erbakan'a anlatıyor. Bu kez, Erbakan, Muhsin Batur yan yana gelip görüşüyorlar. Bir kez değil, hem de dört defa yan yana geliyorlar.

Erbakan, Muhsin Batur'u destekleyeceklerini MSP grubunda açıklıyor. Bazı MSP'li milletvekilleri Cumhurbaşkanlığı seçiminde oylarını Muhsin Batur'a veriyorlar. Ancak Batur yine de çoğunluğu elde edemiyor. Aradan

yıllar geçiyor. Muhsin Batur, 5 Mart 1993 tarihli İslamcı Cuma dergisine şu açıklamayı yapıyor: "Sayın Erbakan ve Asiltürk Bey'le birlikte bir grup MSP'li beni desteklediler. Ama Korkut Özal ve bir grup MSP'li de beni desteklemediler. Niye desteklemediler bilmiyorum."

Recai Kutan ve Erbakan, Muhsin Batur'la gizli görüşmeler yaparken, dönemin Genelkurmay Başkanı Kenan Evren, Recai Kutan'ı Genelkurmay'a çay içmeye davet ediyor. Evren, MSP'lilerin Cumhurbaşkanlığı seçiminde kimi destekleyeceklerini öğrenmek istiyor.

Genelkurmay Başkanı Kenan Evren, Recai Kutan'a desteklemeleri için bir aday mı empoze etti, bilinmiyor. O günlerde Genelkurmay da kimi destekleyeceğini şaşırmıştı!

Bir yanda 12 Mart askeri darbesinin Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur. Diğer yanda 12 Mart askeri darbesinin İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Orgeneral Faik Türün.

Askerler sonunda kararlarını verdiler: Kendi cumhurbaşkanı adayları Kenan Evren'i iki yıl sonra seçtiler...

Lira'ya Hayır, Dinar'a Evet

1977 seçimlerinde MSP'nin oy kaybetmesi partide yeni bir dönemi başlattı. Başta Genel Başkan Erbakan olmak üzere parti yöneticileri daha sert bir üslup kullanmaya başladılar. MSP artık kapatılmaktan korkmuyordu.

Oylarındaki büyük düşüş nedeniyle 'ihtiyatı' elden bırakmışlardı. İmam Hatip okullarının açılması, cami yapılması gibi 'masum' istekler; yerini, daha siyasi taleplere bırakıyordu:

Erbakan 12 Haziran 1979 İzmir il teşkilatının 'maarif' konulu toplantısında isteklerini açıklıyordu:

"MSP 'hafta tatili cuma gününe gelsin' diyor. AP ve CHP 'hayır' diyor. Mübarek mukaddes cuma tatilini bırakmış, elin gâvurunun pazarını kendine tatil yapmış. 'Nikâhı müftüler kıysın' diyoruz. 'Mekteplere Kuran dersi koyalım' diyoruz. Bu milletin mektep kitapları niye Allah adıyla başlamıyor?"

Erbakan, Çanakkale'de 25 Ağustas 1980'de 'İntepe İslam Ülkeleri Gençlik Asamblesi Toplantısı'nın açılış konuşmasını şöyle yapıyordu:

"Muhterem Müslüman kardeşlerim, İslam âlemi hep beraber yardımlaşarak en kısa zamanda şu beş hedefi gerçekleştirmelidir; Kendi Birleşmiş Milletlerini kurmalıdır. İkinci önemli husus, Müslüman ülkeler kendi ortak pazarlarını kurmalıdır. Bir üçüncü hedef bütün Müslüman ülkelerin hepsi aynı müşterek sağlam paraya geçmelidir. İslam dinarına geçmelidir...

islama göre çalışan mektep kitaplarının yazılması lazım. İslama göre çalışan maarif ve mekteplerin açılınası lazım. Acaba mekteplerde şu şekil sırada oturmamız bile en verimli şekil midir? Yoksa bir üstadın önüne diz çökerek oturup okumak mı daha doğrudur?

'Hak, hakikat ve hayrın tek kaynağı İslamdır. Türkiye'de bir büyük cihadın yapılmakta olduğunu da bütün Müslüman ülkelerin evlatları olarak bilmenizde yarar gördüğüm için söylüyorum."

Ziya Ül-Hak, Humeyni Hayranlığı

Artık MSP mitinglerinde, "Dinsiz devlet yıkılacak elbet" "Şeriat gelecek vahşet bitecek" gibi sloganlar atılıyordu. 77 seçimlerinden önce bu tür slogan atanları MSP yöneticileri susturuyordu. Kısıtlama 77 seçimlerinden sonra kalktı.

Atılan sloganlardan "Erbakan, Ziya, Humeyni yaşasın İslam Birliği ile "İran Pakistan sıra bizde Müslüman" şeklinde olanları 1980 yılına doğru en rağbet edilenleriydi.

MSP'liler, Pakistan'da askeri darbe yapan Ziya Ül-Hak'ı çok beğeniyorlardı.

Beğendikleri bir başka İslami şahsiyet ise Humeyni'ydi. "İran'da Humeyni Türkiye'de Erbakan" diye bağırıyorlardı. Gazeteciler Erbakan'a, "Türkiye'nin Demirel'i İran'ın Şah'ıdır dediniz. Türkiye'nin Humeyni'sinin kim olacağını söyler misiniz" diye sorduklarında şu yanıtı alıyorlardı:

"Şah'ın zihniyet ve tutumu Batıcı kulüp (dür).

Türkiye'nin seçtiği yol bellidir: Bu yol nasıl bir yol istediğini millete sorma yoludur. Bizdeki sistemin temeli budur. Hak'kı bulma hususunda 50 milyon insanın hepsi eğer Humeyni'yi haklı bulmanın bir işareti sayıyorsa, hepsi Humeyni gibi biz Hak'kı istiyoruz diyebilir."

Erbakan konuşmalarında artık sık sık "Son İslam devleti Osmanlı devletidir" diyordu:

9 Ekim 1979 tarihinde Samsun'da yaptığı konuşmada Erbakan laiklik tanımı üzerinde duruyordu;

"AP laiklik anlayışım Halk Partisi ile aynıdır diyor. Ben komünizmin karşısında olduğum kadar şeriatın da karşısındayım diyor. 'Şeriatı (haşa) telin ediyorum' diyor. İşte felaket buradan geliyor. Evlatlarımızı ateşe atmamak için Milli Selametçiyiz, yoksa partici olduğumuz için değil."

Erbakan, Samsun'da koalisyon hükümetleri içinde yer alarak ne kadar cami, Kuran kursu, imam-hatip okulu açtıklarını anlatırken bir farklı konuya daha değiniyordu:

"Bizim 4 senemizde 67 vilayetin 40 tane valisi 5 vakit namazını kılan insan oldu. Konya Valimiz Oktay Başer şimdi Konya milletvekili adayımız."

Radikalleşen sadece Genel Başkan Erbakan değildi. Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan yurtdışındaki konuşmalarında bakın Almanya'daki Stutgard konuşmasında; neler söylüyordu: "Hayatın her safhasını taalük eden hükümler vardır. Maalesef bugün aile hukukunda, ticari hayatımızda, ceza sahasında, milli ve devlet sahasında Kuran'ın sözü geçmiyor. Bu sahalarda kimin sözü geçiyor; Türk Medeni Kanunu'nun. Menşei nedir: İsviçre. Ticaret Kanunu: Almanya'dan.

Ceza Kanunu: İtalya'dan. Anayasa, Fransa ve Alman anayasalarından. Memleketimizde birçok şey kötüye gidiyor. İşte nedeni bunlardır.

'Din siyasete karışamaz' demek, 'Allah'ın kanunu hükmedemez' demektir. 'Onun sözü dinlenmez' demektir. Milli Selamet denen topluluk Yahudi ve Hıristiyan hegemonyası altında 55 seneden beri inim inim inleyen, memleketimizde bu hegemonyaya son vermek ve Allah'ın kanununu hâkim kılmak için vardır."

Şevket Kazan benzer bir konuşmayı Hollanda'nın Rotterdam kentinde yapıyordu:

"Cihat nedir? Cihat, bir zamanda ve bir ülkede Hak hâkim değilse Hak'kın hâkimiyeti için her Müslümanın malı ile canı ile yapılması lazım gelen mücadelenin adıdır."

MSP'liler artık halkı cihat'a çağrıyorlardı.

Erbakan'ın İstihbarat Ağı

Erbakan genel başkan olarak il ve ilçe teşkilatlarına birçok tamim göndermişti. Bunlardan 1979 yılındaki 13 numaralı tamim oldukça ilgi çekicidir. Söz konusu tamimi Haber alma çalışmaları hakkındaydı:

"1- Milli Selamet Partisi çalışmalarımız açısından haber alma çalışmalarının da büyük önemi vardır.

2-Bütün il ve ilçe teşkilatlarımızın haber alma başkanları ve köy mahalle temsilcileri sandık müşahitleri kendi bölgelerinde önemli konuları süratle il teşkilatlarına ve gereken hallerde, Genel Merkezin Haber-Alma Başkanlığı'na duyurmaya büyük önem vereceklerdir.

3-Diğer partilerin faaliyetleri, toplantıları, yaptıkları her çeşit propagandalar hakkında il veya ilçe, ilin ve gereken hallerde de Genel Merkezin Haber-Alma Başkanlığı'na rapor halinde lüzumlu bilgileri süratle duyurmaya hususi bir itina göstereceklerdir. Menfi propagandanın zamanında müdahale ile önlenmesi çok mühimdir. MSP aleyhinde yayılmaya çalışılan menfi propagandalar, derhal genel merkeze intikal ettirilmeli gereken hallerde alınacak talimata göre hareket edilmelidir.

4-İl veya ilçe teşkilatları haber alma başkanları ve köy ve mahalle temsilcilerimiz önemli konularda, bilhassa iktisadi ve ictimai yönden hayatı etkileyen hadiseleri, müesseseler ve şahıslar hakkında temin ettikleri bilgileri ile ve gereken hallerde Genel Merkez Haber Alma Başkanlığına süratle duyurmalıdırlar.

5-Yukarıda belirtilen hususlara dikkat ve itina gösterilmelidir.

Teşkilatımıza başarılar diler, selam ve sevgilerimi sunarım..."

Son Kongre

MSP'nin 5'inci kongre çalışmalarını Erbakan sıkı tutmuştu. 1980 yılı ramazan ayında İstanbul'da Milli Gazete'nin iftar yemeğinde Erbakan bir grubun alternatif liste çıkaracağını bunun hizipleşme olduğunu belirterek "Bu tür hizipleşmelerin olmaması için sizden söz istiyorum" diyordu. Sonra yemekte bulunanlara bir beyaz kâğıt dağıtıldı. Herkesin verilen

kâğıdın altına imza atması istendi.

Erbakan kendisine biat edilmesini istiyordu. Erbakan'ın imzalattırdığı bu kâğıtlar 12 Eylül darbesinden sonra Genel Merkez binasının aranmasında ortaya çıkacaktı...

Erbakan'nın 'biat' kağıtlarını imzalatmasının nedeni parti içindeki muhalefet kanadının güçlenmesiydi. Korkut Özal'ın başını çektiği grup sesini giderek yükseltiyordu. Ayrıca Kadir Mısırlıoğlu'nun Sebil, Yılmaz Yalçıner'in Şûra, Selahattin Eş'in Tevhid ve Hicret dergileri Erbakan'a sert muhalefet yapıyorlardı....

MSP'de 'kim daha radikal yarışması' başlamıştı.

Erbakan 'ılımlı, yumuşak' şeklindeki eleştirilere Konya mitingi ile yanıt verdi...

Konya Mitingi

MSP giderek sertleşiyor. Erbakan 23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı gibi törenlere katılmadı. Anıtkabir'e gitmeyi protesto etti. Erbakan bir başka bayrama hazırlanıyordu:

"Kudüs'ü Kurtarma ve Gençlik Mitingi". Miting hazırlıkları bir ay önce başlamıştı.

Erbakan, Çanakkale İntepe'deki konuşmasının son bölümünü 6 Eylül 1980 tarihinde yapılacak bir mitinge ayırmıştı: "Bir teşekkür, Bir davet bir dua ile toplantıyı kapatacağım. Davetim şudur; Şimdi sizin çalışmalarınız 4 eylül günü bitiyor. Sizi buradan alıp hepinizi Konya'ya götürmek istiyoruz. Konya'da 6 eylül günü 'Kudüs'ü Kurtarma Günü' tanzim etmiş bulunuyoruz. İnşallah Türkiye'nin muhtelif yerlerinden gelen 100 bin genç iştirak edecektir."

MSP Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan'ın, 11 Ağustos 1980 tarihinde MSP il başkanlıklarına; aynı tarihte MSP Gençlik Teşkilatı Başkanı Ahmet Oğuz'un da il gençlik teşkilat başkanlıklarına gönderdikleri tamimlerde, "Konya'daki mitinge herkesin katılması" isteniyordu.

Genel Merkezin gönderdiği tamimleri alan il ve ilçe başkanlıkları çalışmalar için kolları sıvıyorlardı. Örneğin Balıkesir il teşkilatı 28 Ağustos 1980 günü aldıkları karar ile "Konya mitingine gideceklerin otobüs mas-

raflarının yarısını vermeyi taahhüt" ediyordu.

Kudüs ve Gençlik Günü mitinginin tertip komitesi; Konya MSP Senatörü Ahmet Remzi Hatip; Konya MSP Milletvekili Şener Battal; Akıncı Gençler Derneği'nin yayın organı Seriyye dergisinin yazarı Süleyman Yeğenler'den oluşuyordu.

Tarih 6 Eylül 1980. Yürüyüş ve mitinge katılmak için Türkiye'nin çeşitli yerlerinden sabahın erken saatlerinde Konya'ya gelenler, tespit edilen İstasyon bölgesinde toplanmaları gerekirken "Mevlana'yı ziyaret edeceğiz" bahanesiyle Mevlana Meydanı'nda toplanmaya başladılar. Giderek sayılarını arttıran bu grup slogan atarak çevredeki içki satan dükkânlara saldırmaya başladı. Turistlerin bulunduğu Berga Oteli'ne de saldıran grup, otelin camlarını kırdı, bazı müşterileri dövdü. Bu arada güvenlik kuvvetlerinin müdahalesi ile yıllar sonra yaşanacak Sıvas Madımak Oteli'ne benzer bir facia önleniyordu. Sonunda grup istasyon bölgesine gitmeye başlamıştır.

Saat 14.30'ta kortejin başında MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan olmak üzere binlerce kişi İstasyon bölgesinden, mitingin yapılacağı Nalçacı İtfaiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Takkeli, sarıklı, yeşil cüppeli ve boyunlarında yumruk büyüklüğünde tespihler bulunan kişiler şu sloganları atıyorlardı:

"Dinsiz Devlet Yıkılacak Elbet", "Şeriat Gelecek Gözyaşı Dinecek", "Şeriat İslamdır, Anayasa Kurandır", "Şeriat Hakkımız Söke Söke Alırız", "Komutan Erbakan Akıncı Asker", "Yaşasın İslam Devleti Kavgamız", "Vur de Vuralım, Öl de Ölelim".

Taşınan pankartlardan bazıları ise şöyleydi: "Ne Doğu Ne Batı Tek Yol İslam", "Hak Yol İslam", "Sabır Savaş Zafer Adım Müslüman", "Cihadımız Devletimizi Kuruncaya Dek", "Ya Şeriat Ya Ölüm", "Hak İle Hükmetmeyen Zalimdir", "Tek Halife Tek Devlet", "Hocam Sabırla Emrini Bekliyoruz"...

Kortej miting alanına girdi. Burada, yaşamlarını kaybeden 'Akıncılar' için saygı duruşu yapıldı. Arkasından İstiklal Marşı başladığında bir grubun yerlere oturduğu görüldü. Bu grup "Ezan sesi istiyoruz" diye slogan atıyordu. İstiklal Marşı bitimi ile slogan atanlar sustu.

Mitingde ilk konuşmayı MSP Konya Belediye Başkanı Mehmet

Keçeciler yaptı. Son konuşmayı ise Erbakan:

"İstanbul fethinde çalışkanlık, cihat aşkı, çalışma azmi bize örnek olmalıdır. Sultan Fatih'in yeni ordusu, fetihler sizin olsun, gazanız mübarek olsun. Kılıçlarımızı bileyeceğiz, hazır olun. Hep beraber milletimizin saadeti ve selameti için, Milli Selamet'in başarısı için bütün gücümüzle çalışacağımıza söz veriyoruz. Esselamınaleyküm."

Başta Suudi Arabistan Riyad Şeriat Fakültesi Rektör Yardımcısı olmak üzere birçok yabancı konuk MSP'nin davetlisi olarak mitigde bulunuyordu.

Kılık Kıyafet Kanunu'na, devletin siyasi, iktisadi, hukuk; kurallarını yıkmaya kadar birçok kanun maddesine aykırılıktan Konya mitingi hakkında dava açıldı. 42 kişi tutuklandı. Sonuçta hepsi beraat etti...

MSP, Konya mitingine benzer birçok toplantı ve yürüyüş yaptı: 10 Haziran 1979 Bursa mitingi, 31 Mayıs 1980 Sıvas mitingi hiç de Konya'yı aratmayacak manzaralarla doluydu..

VI. BÖLÜM

YAN KURULUŞLAR

Akıncılar Derneği Kuruluyor

Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Yüksek okulu'nda, Mehmet Güney, Ali Bakaner, Mehmet Tezel, Tevfik Rıza Çavuş, Hayrettin Çelik, Ali İhsan Kandemir, Veli Köksal, Orhan Aydan, Mustafa Denktaş, Ali Karaduman, M. Fazıl Aslantürk adlı öğrenciler 1975'in son günlerinde telaşlı bir çalışma içindeydiler.

Sonunda isteklerine kavuştular: "Mevcut anarşik ortamdan, gerek kendilerini gerekse gençleri kurtarmak, maddi ve manevi yönlerden üstün meziyetli bir gençlik yetişmesine yardımcı olmak ve bu yönde çalışmalar yapmak" şeklinde tüzüklerinde açıkladıkları bu düşünceleriyle bir dernek kurdular.

Akıncılar Derneği 23 Ocak 1976 tarihinde Ankara'da kuruldu. Yapılan genel kurulda başkanlığa Mehmet Güney getirildi. Dernek daha sonra Türkiye çapında örgütlenmeye başladı. 'Akıncı' adlı dergi çıkarıldı. Bu dergideki yazılara bakınca Akıncılar Derneği'nin ne amaçla kurulduğu açıkça belli oluyordu. (5. sayı 6-12 sayfalar); "İstenmeyen ve beşeri bir sistem olan Batıcı-Laik Cumhuriyet düzeni yıkılacak. İlahi nizam kurallarının geçerli olacağı İslami devlet düzeni kurulacaktır. Zafer, devlet olunduğunda kazanılacaktır."

Akıncılar Derneği her geçen gün büyüyordu. Dernek genel merkezi, şubelerine gönderdiği tamimlerde, "bulundukları bölgelerde din görevlileri ile ilişkiye" geçilmesini istiyordu. Örneğin genel merkez tarafından yollanan 30 Temmuz 1978 tarihli tamimim 12'nci sayfasında bakın neler isteniyor: "Camiye gelenler arasına her zaman katılarak, düzenin Müslümana düşman olduğu, okullarda ve kurumlarda mescitlerin kapatıldığı ve öğrencilerin başörtülü dolaşmasının engellendiği anlatmalıdır. Bu çalışmalara, camiler Hz. Peygamber zamanındaki fonksiyonunu kazanmaya ve İslami hareket karargah oluncaya kadar devam edilmelidir."

Dernek mensuplarının toplu namazlar kılmaları için de emirler, tamimler yayımlanıyordu. Hatta bu namazlara katılmayan üyelere ceza verilece-

ği de belirtiliyordu. Kayseri Akıncılar Derneği'nin 2 Temmuz 1978 tarihli faaliyet raporunda, "Toplu namazlar kılındı, Kuran kursları açıldı" deniyor.

Genel merkez sık sık yayımladığı tamimlerle şubelerini uyarıyordu: "Teşkilatlar kendi bulundukları duruma göre hareket etmek mecburiyetindedirler. Mesela zemin olmayan bir yerde 'Şeriat Devleti kuracağız' demek gibi. Zemin hazır değilse o teşkilatın yapacağı iş zemin hazırlamaktır. Belli bir seviyeye geldikten sonra 'Şeriat devleti kuracağız' denilmelidir."

İşte bir uyarı daha: "Üzerinde durulacak bir husus tehlikeli bildirilerimiz için kesin surette izin ve karar almayınız. Bunları gizlice dağıtın ve kesinlikle yakayı emniyete kaptırmayın. Altında sadece Akıncılar yazsın. Renksiz bildiriler için de mutlaka izin alın. Hem başınız ağrımaz, hemde emniyet mensuplarını memnun etmiş olursunuz." (30.1.1978 tarihli Genel Merkez tamimi.)

MHP'li ülkücüler ile önce Milli Türk Talebe Birliği (MTTB) ve arkasından Akıncılar arasında yer yer cinayetlere neden olan saldırılar meydana geliyordu. Ülkücüler 1976 yılında Konya'da MTTB üyelerine bıçakla saldırdılar. Erzurum MTTB binasına bomba attılar.

1977 yılında MHP Genel Başkan Yardımcısı Osman Yüksel Serdengeçti'nin MSP'ye geçmesi ile ülkücü saldırılar yoğunlaştı.1977 aralık ayında Edirne MTTB üyesi Erdoğan Tunayı bıçaklayarak öldürdüler.1979 yılında Akıncılar Derneği Şube Başkanı Metin Yüksel'i, 1980 yılında Sedat Yenigün'ü tabancayla vurarak öldürdüler. Ülkücüler duvarlara, "Sola Dur Yeşil'e Vur" diye slogan yazıyorlardı.

Ülkücüler Akıncılar'a "hodri meydan" diyorlardı. İlk yıllarda bu çağrıya yanıt vermeyen Akıncılar daha sonra kamplar açarak, silah eğitimi yaparak meydana çıktılar.

1978-79 dönemi fikir niteliği ve propaganda bakımından bir yenilik getirmemekle birlikte Akıncılar Derneği daha disiplinli, daha örgütlü ve silahlı bir hale gelmişti.

Bu yıllarda MSP'ye sert eleştiriler yapılmaya başlanıyor. Genç MSP'lilere parlamento sınırları dar gelmeye başlıyor. İran'daki silahlı mücadele, Afganistan direnişi, Suriye'de Esad'a karşı İhvan'ın verdiği kanlı mücadele Akıncı gençleri çok etkiliyordu. Silahlanmaya başlamışlardı...

27 Kasım 1979 günü saat 18.00 sıralarında Akıncılar Demeği'nin Ankara Müdafaa Caddesi 16 /8 numaradaki genel merkezi güvenlik güçlerince basıldı. 13. Aralık 1979 tarihinde ise Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nca dernek kapatıldı.

Akıncı Gençler Derneği

Akıncılar Derneği kapatıldı. Akıncı Gençler Derneği (AK-GENÇ) kuruldu. Eee, Akıncı gençler boş duracak değillerdi ya!

1 Mart 1980 tarihinde kurulan Akıncı Gençler Derneği'ni, Akıncılar Derneği mensupları kurdu: Tevfik Rıza Çavuş, Ali Çelik, Mehmet Kartın, Oğuz Ökten, Halis Özdemir, Metin Arslan, Yılmaz Yardımcı, Hüseyin Adak, M. Muzaffer Tığlıoğlu, İsmail Tosun...

Akıncı kardeşler bu kez 'akıllı' davrandılar! Derneğin genel merkezini Konya yaptılar. Böylece Ankara'daki sıkıyönetimden kurtuldular!

Gençler ağabeylerinden geri kalmadılar: "Camiler bizim idarehanemizdir, çalışmalarımızı camilerde yapmaya alışmalıyız. Mahallede bulunan çocuklar, camilerimizde yapılacak Kuran ve ilmihal derslerine davet olunacaklar. Haftalık olağan ev sohbetlerinde eğitilen elemanlara İslam tarihi anlatılacak ve şehadet müessesi ile cihat ruhu verilecektir."

ANAP'lı Akıncı...

Akıncılar Derneği ile birlikte yayın organı Akıncı dergisi de kapatılmıştı. Akıncı Gençler 'Seriyye' adlı dergi çıkardılar. 1 Ağustos 1980 tarihli sayısında Tevfik Rıza Çavuş isteklerini bir cümlede belirtiyor: "Sınırsız ve sınıfsız İslam devleti!"

Ancak iki sayı çıkabilen Seriyye dergisinde, (Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid Kotku'nun müritlerinden, daha sonra K. Maraş ANAP milletvekili olacak) Erdem Beyazıt bakın neler yazıyordu:

"Türkiye Cumhuriyeti'nin şekillenmesine önayak olan kadronun belirgin iki özelliği vardı: Maymunları bile kıskandıracak bir Batı taklitçiliği ve tarihi düşmanlarımızı imrendirecek şiddette bir İslam düşmanlığı. İslam medeniyetine ve onun tek tek bütün müesseselerine cumhuriyet kad-

rosunun Türkiye'de yönelttiği saldırı ve tahribatın bir benzerine rastlamak mümkün değildir." (Seriyye, 1.8.1980, 10 sayfa.)

6 Eylül 1980 tarihinde Konya'da yapılan "Kudüs'ü kurtarma' mitinginin takdimciliğini Akıncı Gençler Derneği kurucu üyesi M. Muzaffer Tığlıoğlu yaptı. Bu mitingdeki afiş ve pankartlar Akıncı Gençlerin 'niyetini' ortaya koyuyordu: "İslam Devletine Doğru- Akıncılar" "Ya Şeriat Ya Ölüm-Ak Genç" "Her Akıncı Bir Mermi, Kuracağız İslam Devletini-Ak Genç" "Hakimiyet kayıtsız şartsız Allah'ındır-AGD"...

Akıncı Kampları

CHP lideri Ecevit 42'nci hükümeti 5 Ocak 1978 tarihinde kurdu. 9 Haziran 1978 tarihinde Akıncılar Derneği Kültür ve Eğitim Başkanı İrşadi Yıldırım tüm teşkilatlara bir tamim yayımladı: "İlerideki çetin mücadelemizde görev alma kabiliyetinde olan kardeşlerimiz genel merkezimiz tarafından kurulacak 100 kişilik ve 30 gün sürecek kampa davetlidir."

Daha sonraki tamimlerde de her teşkilatın kendi kampını kurması gerektiği belirtiliyordu.

Sonunda kamplar kuruldu: 1978-80 yılları arasında Akıncılar, 32 kampta silahlı eğitim yaptılar. İşte birkaç örnek:

RİZE: 21 Temmuz 1978 tarihinde Rize Güneysu bucağı Vakıfdüzü Yaylası mevkiinde Sıvas'tan gelen bir grup ile Rize'den gelen kişilerin katıldığı 9 çadırdan oluşan bir kamp kuruluyor. Kaya Muradiye adlı bir kişinin kamp nöbetçisi Yakup Kellici tarafından kaza ile öldürülmesi sonucu kamp yeri jandarmalar tarafından ortaya çıkarılıyor. Aramalarda Akıncı Gençler Derneği Yönetim Kurulu yedek üyesi Oğuz Ökten'in çantasında 2 tabanca ile 75 adet mermi bulunuyor.

BOLU: 12 Temmuz 1979 tarihinde Bolu Demirciler Yaylası'nda yaklaşık 30-35 kişilik bir grubun silahlı eğitim yaptığı polise ihbar ediliyor. Yapılan aramalarda Metin Külünk'ün üzerinden dinamit lokumları ve tabanca çıkıyor.

SAKARYA: 1979 yılı ekim ayı başında Akıncılar Derneği Sakarya il yöneticilerinin organizesi ile Akyazı ilçesi Keremali Yaylası'nda yeni bir kamp yeri açılıyor. Buradaki aramada 4 adet tabanca, 43 adet dinamit lo-

kumu, 16 metre saniyeli fitil, ateşleme kapsülü ve çok sayıda mermi ele geçiriliyor.

AFYON: 21 Ağustos 1980 tarihinde Bolvadin ilçesi Dişli kasabası civarında kamp kuruluyor. Akıncılar Derneği Van Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Said Çalımlı tarafından 25 kişilik gruba patlayıcı madde, bombalı pankart yapımı gibi eğitimler yaptırılıyor.

KAYSERİ: 1980 ağustos ayı ortalarında Yahyalı ilçesi Aladağ Aksuderesi bölgesinde kamp yeri kuruluyor. Silah atışı ve patlayıcı madde yapımı öğretilirken, 23 ağustos günü kamp jandarma kuvvetlerince çevrilerek, kampta bulunanlara teslim ol çağrısı yapılıyor. Ancak bu isteğe silah ve patlayıcı madde atılarak yanıt veriliyor. Çatışma çıkıyor. Kamil Dağaslan ölü, Osman Yapar, Türkay Gürlek ve Sami Öztürk yaralı olarak yakalanıyor. 5 adet tabanca, 14 adet dinamit lokumu ve fitili, av tüfekleri, havalı tabanca ve çok sayıda mermi ele geçiriliyor.

BANDIRMA: 31 Temmuz 1980 tarihinde Yenice Köyü Gemidere bölgesinde 13 kişilik bir grup tarafından kamp kuruluyor. İhbar üzerine kampta yapılan aramalarda, bir torba içinde 130 adet 7.65 ve 9 mm çaplarında boş mermi kovanları ile hedef olarak kullanılan malzemeler ele geçiriliyor. Sanıkların ifadelerinde 2 tabanca ile atış talimi yaptıkları öğreniliyor.

Listeyi uzatmak mümkün: Bursa Karacabey kampı, Çanakkale Biga kampı, Yozgat Başlıyayla kampı, Muğla Marmaris kampı, Bursa Yalova Esenköy kampı, İstanbul kampı, Van kampı, Erzurum kampı, Trabzon kampı... Bugün Türkiye'de İslami Hareket Örgütü, İBDA-C gibi silahlı örgütlerin 'babası' Akıncılar bu kamplarda eğitiliyorlardı...

Akıncılar giriştikleri bazı eylemleri kamufle etmek amacıyla takma örgüt isimleri kullanıyorlardı:

-İKO (İslam Kurtuluş Ordusu)
-TİKO (Türkiye İslam Kurtuluş Ordusu)
-İS-FE (İslam Fedaileri)
-EKC/ŞİM (Evrensel Kardeşlik Cephesi Şeriatçı İntihar Mangası)
-İDAM (İslam Devletinin Acil Mücahitleri)
-TİKC (Türkiye İslam Kurtuluş Cephesi)
-TIKB (Türkiye İslam Kurtuluş Birliği)

-EİKS-TM (Evrensel İslam Kurtuluş Savaşının Türkiye Mücahitleri)
-DŞKO (Dünya Şeriat Kurtuluş Ordusu) gibi...

Akıncıların Çoğu İmam Hatipli

Akıncıların silahlı militanları kimlerdi? Akıncı kamplarına daha çok imam hatip lisesi öğrencileri geliyordu. Örneğin Kayseri Yahyalı kampında ele geçirilip mahkemeye sevk edilen 17 kişinin 8'i imam hatipliydi:

-Faruk Hasetçi, Kayseri İmam Hatip Lisesi 5'inci sınıf öğrencisi;
-Türkay Gürlek, Nevşehir İmam Hatip Lisesi 4'üncü sınıf öğrencisi;
-Yusuf İnce, Kırşehir İmam Hatip Lisesi 6'ncı sınıf öğrencisi;
-Ali Aydemir, Nevşehir İmam Hatip Lisesi 5'inci sınıf öğrencisi;
-Mustafa Çakır, Nevşehir İmam Hatip Lisesi 3'üncü sınıf öğrencisi;
-Erdoğan Ak, Niğde İmam Hatip Lisesi 6'ncı sınıf öğrencisi;
-Ali Sağlık, Kayseri İmam Hatip Lisesi 6'ncı sınıf öğrencisi;
-Baki Öncel, Nevşehir İmam Hatip Lisesi 5'inci sınıf öğrencisi .

Sanıklardan Hamza Süs ise Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü öğrencisiydi.

Akıncılar Derneği (ve kapatılınca Akıncı Gençler Derneği) dışında 1976 yılında Akıncı Memurlar Derneği (AK-MEM), 1977 yılında Akıncı Liseliler (AK-LİS), 1978 yılında ise Akıncı İşçiler Derneği (AK-İŞ) ile Akıncı Sporcular Derneği (AK-SPOR) kuruldu.

Diyeceksiniz ki; "Tüm bunların MSP ile ne ilişkisi var." Anlatalım:

MSP-Akıncı İlişkisi

1976-80 yılları arasında Akıncılar Derneği'nin (ve Akıncı Gençler Derneği) toplam bütçesi 57 milyondu! Dernek yöneticileri bu paraları özkaynaklarından topladıklarını söylüyorlardı. Ancak o günlerin Türkiyesi'ne göre oldukça büyük bir meblağ olan bu paraların dernek üyelerinin (ki çoğu öğrenci) aidatları ile toplanması imkansızdı.

Para nereden bulunuyordu.

12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra açılan MSP davasında paranın nereden geldiği açığa çıktı.

Akıncılar Derneği kapatılınca yerine yeni bir dernek kurmak için kolları

sıvayan Tevfik Rıza Çavuş, MSP Genel Merkezi'nin 12 Eylül'den sonra güvenlik güçlerince aranması sonucu bu mektup MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın masasının çekmecesinde bulunuyor. Mektupta, "Akıncı Gençler Derneği'nin kuruluşu ve demirbaşı için 3.5 milyon lira para" isteniyordu.

Ele geçen bir başka belge ise yurt dışından toplanan 1450 markın Akıncı Gençler Derneği'ne verilmesini isteyen bir senetti. Bu senet ile not MSP Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan'ın masasındaydı.

Ele geçen bir başka belge: Bugünün Sıvas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu'nun adı bulunan antetli kağıtlara 1978 yılı çalışma programını içeren el yazısı ile kaleme alınmış notlar ve şemalardı. Bu şemada Akıncılar Derneği MSP'nin yan kuruluşu olarak gösteriliyordu. Bu yan kuruluşa kamp kurmaları, kurslar, konferanslar düzenlenmesi için de öneride bulunuluyordu...

MSP'den Akıncı'ya Silah Temini

Örnekler çok...

Halis Özdemir adını anımsadınız mı? Akıncı Gençler Derneği kurucusu. Akıncı Özdemir, Çankırı Valiliğine diletçe yazıyor: "Milli Selamet Partisi Çankırı ili parti müfettişi olduğum ve can güvenliğimi temin için tabanca ruhsatı verilmesini arz ederim." Dilekçenin arkasında bir evrak daha vardır; MSP Genel Başkan Yardımcısı Recai Kutan , MSP antetli kağıda, Halis Özdemir'in partilerinin Çankırı il müfettişi olduğunu yazmaktır. Ve valilikten il müfettişi Halis Özdemir'e tabanca ruhsatı verilmesini istemektedir!..

Birkaç ay sonra Halis Özdemir 13 Eylül 1980 günü Marmaris'te silahlı eğitim yaptığı kampta ele geçirilir.

MSP yöneticileri Akıncılar Derneği (Akıncı Gençlik Derneği) ile hiçbir ilişkileri olmadığını söyleyip hep iddiaları reddetmişlerdir. Akıncıların düzenlediği hemen her toplantıya katılıp konuşmalar yapan MSP Genel Başkanı Erbakan, "Beni çağıran her derneğin, her vakfın, her kuruluşun toplantısına gidip konuşma yapıyorum" demiştir.

Erbakan ne kadar reddetse de MSP ile Akıncılar içli dışlıdır. Örneğin,

Ağrı'da olduğu gibi; MSP İl Başkanlığı ile Akıncı Gençler Derneği aynı binada iç içe faaliyet yürütüyorlardı!..

Bitmedi. Akıncı Gençler Derneği 30 Temmuz 1978 tarihinde şubelerine gönderdiği bildiride, senato seçimlerinde MSP'nin oylarının arttırılması için çalışmalar yapılmasını istiyordu.

Akıncıların da MSP'den bazı istekleri olmuyor değildi: İzmir ve Van şubeleri yazdıkları mektuplarda bölgelerindeki bazı polislerin görevden alınmalarını İçişleri Bakanı Korkut Özal'dan rica ediyorlardı!

Bazen MSP Genel Merkezi'ne akıl da veriyorlardı:

"MSP'nin Siirt'ten milletvekili çıkarabilmesi için İsmet Aydın'ın acilen Siirt İl Başkanlığı'na getirilmesi gerekiyor!" Örnekleri çoğaltmak mümkün...

Peki MSP'nin gençlik kolları varken neden Akıncı derneklerine ihtiyaç duymuştu?

Milli Nizam Partisi kapatılınca MSP'liler bir daha partilerinin kapatılmaması için çok dikkatli hareket ediyorlardı. Ancak MSP seçmeninin birtakım özlemleri, istekleri vardı. Partinin kapanmaması sağlanarak bu isteklere yanıt verecek bazı yapılanmalara ihtiyaç duyuldu. Bunun en kolay yolu dernek kurmaktı. Bu dernekler MSP için subap görevini yerine getiriyorlardı; istekleri, arzuları gideriyorlardı. MSP'yi de çeşitli suçlamalardan kurtarıyorlardı. Örneğin şeriatı MSP değil Akıncılar istiyordu!..

Akıncılar, 12 Eylül askeri darbesi sonucu yakalanıp sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandılar. Çeşitli cezalara mahkum edildiler.

Bugün çoğunluğu yine siyaset yapıyor. Örneğin Akıncılar Derneği Ankara Şube Başkanı Ersönmez Yarbay, bugün Refah Partisi Ankara İl Başkanlığı görevini yürütüyor!

Akıncılar'ın bir bölümü de merkezi Ankara'da bulunan Server Vakfı'nı kurdular. Bu vakıf yıllar sonra Akıncıları bir araya getirdi. Vakfın başkanlığını Akıncılar Derneği'nin Başkanı Mehmet Tezel yapıyor...

MSP'nin Şirketleri

MSP'nin Akıncılar ve Akıncı Gençler Derneği gibi örgütlerle olduğu gibi bazı şirketlerle de organik bağı vardı. Mila Haber Ajansı A.Ş bunlar-

dan biriydi. 3 Mart 1978 tarihinde 5 milyon sermaye ile kuruldu. Şirketin kurucuları: (Bundan sonra adını sık sık duyacağınız) Gürgen Mazhar Bayatlı ile Abdurrahman Dilipak, Mustafa Karahasanoğlu, Abdurrahman Bezci ve Mehmet Emin Aksay'dı. Yönetim Kurulu Başkanı Abdurrahman Dilipak'tı.

Mila Haber Ajansı A.Ş kurulduğu tarihten 12 Eylül 1980'e kadar MSP Genel Merkezi'nin bulunduğu Hoşdere Caddesi'ndeki Alican Apartmanı'nda faaliyetlerini sürdürdü.

5 milyon sermayeli Mila şirketi 12 Temmuz 1978 tarihinde Demetevler'de 10 milyona bina satın aldı. Bu binaya 'Milli Görüş Sarayı' adını verdiler.

Bir diğer şirket: Milsan Basım Sanayii A.Ş; 8 Şubat 1977 tarihinde 2 milyon sermaye ile kuruldu. Kurucu ortakları; Mila şirketinde olduğu gibi yine Gürgen Mazhar Bayatlı, Osman Nuri Önügören, Ahmet Zeki Çamlı, Mehmet Rıdvan Dildar ve Mustafa Remzi Girgin'di.

Milsan, sermayesini 15 Temmuz 1977'de 11 milyon birden arttırarark 13 milyon yaptı. 30 Nisan 1979'da sermaye bu kez 22 milyona, 22 Nisan 1981 tarihinde ise 50 milyona yükseltildi.

12 Eylül askeri darbesi sonrası Milsan'ın Vakıflar Bankası Fatih Şubesi'ndeki 101,6 nolu hesabın incelenmesi sonucu, bu hesaba 18 Şubat 1977 tarihinde Yapı Kredi Bankası Aşağı Ayrancı Şubesi'nden 630802 nolu çekle, 1 milyon 900 bin lira yatırıldığı ortaya çıktı. Aşağı Ayrancı'daki hesap MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'a aitti!..

Bir diğer şirket: Mades Mali Destek Holding A.Ş; 27 Ağustos 1980 tarihinde, 200 milyon sermaye ile kuruldu. Şirketlerin kurucuları arasında artık adını ezberlediğimiz Gürgen Mazhar Bayatlı ile Ali Tandoğan, M. Ali Eyüpoğlu, Enver Ergün, Abdullah Eren, Ferhat Koç, O. Nuri Önügören, Şahin Yeğenoğlu gibi isimler var.

Şirketin ödenmiş sermayesi 50 milyondu. Bu parayı ise Vakıflar Bankası Ankara Şubesi'ne Nevzat Südaş adlı bir kişi yatırmıştı. Nevzat Südaş kimdi? Nevzat Südaş, Gürgen Mazhar Bayatlı'nın yanında çalışan personeliydi. Diğer ortaklar sadece kağıt üzerinde gözüküyordu. İstanbul'da ikametgahı olan Gürgen Mazhar Bayatlı paranın diğer ortaklardan elden toplandığını söylüyordu. Ne ilginç ortakların hepsi Ankara'da oturuyordu.

Yani Gürgen Mazhar Bayatlı, Ankara'daki ortaklarından parayı toplayıp İstanbul'a gelmişti ve buradan parayı Ankara'daki şubeye havale ile göndermişti!

Aslında asıl sahibin kim olduğunu herkes biliyordu...

Şirketler bitecek gibi gözükmüyor!

Heka Dış Ticaret A.Ş Mades Şirketi ile aynı gün kuruldu: 27 Ağustos 1980. Sermayesi 50 milyondu. Şirketin ortakları başta Gürgen Mazhar Bayatlı olmak üzere Mades'in kurucularıydı...

MSP'liler 'darbe kokusunu' alıp 'yangından' mal mı kaçırıyorlardı acaba? Son iki şirketi kurduktan 15 gün sonra 12 Eylül'de askeri darbe oldu...Yine tesadüf müdür bilinmez; MSP Genel İdare Kurulu Üyesi Gürgen Mazhar Bayatlı 12 Eylül'den önce Genel İdare Kurulu üyeliğinden ayrılıyordu...

Erbakan'ın AP'ye girmesi için çaba sarfeden, bir dönem İçişleri Bakanlığı, bir dönem Başbakan Yardımcılığı yapan Faruk Sükan'ın iddiasına göre; MSP'nin, İstanbul Terkos civarında arsaları, Bursa'da gözlük fabrikasıyla, Erbakan'ın İsviçre'de paraları vardı...

Erbakan'ın Mercedesleri

Milli Nizam Partisi'nin kapatılması İslamcı çevrelerin gözlerinin açılmasına neden olmuştu. Anayasa Mahkemesi bir partiyi kapatınca mallarına devlet el koyuyordu.

Siz kapatılan partinizin yerine yeni bir parti kursanız, malvarlıklarını partinin üzerinde mi, yoksa partili şahıslar üzerinde mi gösterirsiniz?..

Böyle bir durumda, bırakın örgütlerinizi, şirketlerinizi ; partinizin arabalarını bile şahıslar üzerine kaydedersiniz. MSP'de yaklaşık 70-80 arabanın benzin-mazot giderini parti karşılıyordu. Sorsanız, "bunlar partinin araçları mı?" hayır yanıtını alırsınız.

Peki bu araçlar kimin? 2'si Mercedes, 2'si Renault, 1'i Buick olmak üzere 5'i Necmettin Erbakan'ındı! Bu otomobillerden birini yurtdışındaki işçiler Erbakan'a hediye etmişti. Diğerlerini Erbakan şahsi parası ile satın almıştı. Anlaşılan parti genel başkanlığı iyi para kazandırıyor!

MSP'nin otomobilleri, otobüsleri, minibüsleri konusu çok uzun! Biz yi-

ne de bu araçların gerçek sahiplerinin kim olduğunu örnek bir olay ile anlatalım:

MSP yöneticileri partinin bir otobüse ihtiyacı olduğunu düşünerek Otomarsan'a başvururlar. Otobüs alınır. MSP'nin seçim otobüsü olarak 1 Ağustos 1981 yani 12 Eylül askeri darbesinden sonraki dönem. İşte 1 Ağustos 1981 tarihinde otobüs Ali Tandoğan'ın üzerine devredilir. Nedeni ise şöyle açıklanır; otomarsan yetkilileri MSP yöneticilerine , "gelin otobüsünüzü alın" dedikleri dönemde partinin otobüsü almak için ödeyecek 950 bin lirası yoktur! Para Ankara il örgütü görevlisi Ali Tandoğan'dan borç alınır. Karşılığında denir ki: "Biz borcumuzu ödeyemezsek otobüsü sana veririz."

06 NE 740 plakalı 302 Mercedes 1977 yılında otomarsan'dan alındığında trafik siciline vergi dairesine MSP adına kaydettirilir. 1978 yılında MSP'lilerin uykularına Milli Nizam Partisi ile birlikte giden mal varlıkları mı girer bilinmez, otobüs muvazaalı bir işlemle MSP Genel Başkan Yardımcısı Hasan Aksay'a devredilir. Bu işlem partinin gelir gider defterlerine kaydedilmiş, yevmiye defterlerine kaydedilmemiştir. Bir partinin yevmiye defterinin 10 günde bir işlenmesi gerekirken MSP'nin ki 8 ayda bir toptan işleniyordu! Neyse....

1 Ağustos 1981 tarihinde ise otobüs bu kez, "borç alınan" Ali Tandoğan'a verilir. MSP 950 bin liralık borcunu ödeyememiştir. Bu mahcubiyete daha fazla dayanamayacaktır., otobüsü verip bu yükten kurtular!

Ali Tandoğan vermiş olduğu bu borcu kanıtlayacak herhangi bir belge ibraz edememektedir. Ama olsun önemli olan sözdür !

Ali Tandoğan 950 bin lira borç verdiğini kendi işletme defterine, servet beyannamesine işlememiştir. Olsun madem borç ödenmemiştir otobüs verilecektir.

Peki MSP 950 bin lira borcunu neden bir türlü ödeyememiştir? Örneğin MSP yöneticileri sadece Milli Gazete'ye 4 milyon 800 bin lirayı "köylüleri bedava abone yapmak için" vermişlerdi. Köylülere bedava Milli Gazete aboneliği için 4 milyon 800 bin lira veren parti 950 bin liralık borcunu ödeyememiştir!

Ayrıca 1980 yılında MSP Hazine'den 12 milyon 988 bin 910 liralık yardım almıştır. Ne yapsınlar masrafları yetiştirememişlerdir herhalde...

Yoksa siz İslami bir partinin Müslüman yöneticilerinin yalan mı söylediğini düşünüyor sunuz?..

Erbakan'ın Banka Hesapları

MSP'nin hesaplarına akıl erdirmek gerçekten çok zor. 1976 yılında Parti Genel Merkezi olarak Hoşdere Caddesi'ndeki bir apartman Mustafa Karagöz'den kiralanıyor. MSP'nin defterine baktığınızda 1979 ile 1980 "kira giderlerinin" olmadığını görüyorsunuz!

Partinin parasal faaliyetleri parti muhasibi Abdurrahim Bezci tarafından değil Genel İdare Kurulu üyesi Gürgen Mazhar Bayatlı tarafından yürütülüyordu. Zaten Bezci İzmit'te oturuyordu. Partinin para işleriyle de ilgilenmesi bu nedenle zordu. Bayatlı adına, Ziraat Bankası Çankaya, Vakıflar Bankası Kızılay, Yapı Kredi Bankası Çankaya şubelerinde çeşitli hesaplar vardı.

Ayrıca parti gelir ve giderleri için harcama yapılan bir başka yer ise Yapı Kredi Bankası Aşağı Ayrancı Şubesi'ndeki 1615-4 numaralı Necmettin Erbakan'a ait hesaptı. Yapı Kredi Bankası Çankaya Şubesi'ndeki 5924 numaralı hesap ise MSP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk'e aitti.

Bu bölümü son bir olay ile kapatalım:

Erbakan'ın Yapı Kredi Bankası Aşağı Ayrancı Şubesi'ndeki 1615-4 numaralı hesabına Ziraat Bankası Akay Şubesi'ne ait iki çekle toplam 6 milyon yatırılmıştır. Çeklerin sahibi, Hema Holding'in sahibi (Cavit Çağlar'ın dünürü) Emin Hattat'tır.

12 Eylül askeri darbesinden sonra, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı müfettişi Rahmi Turgut, Ticaret Bakanlığı müfettişi Abdurrahman Özenbaş, Maliye Bakanlığı müfettişi Ertürk Barlas'tan oluşan MSP hesaplarını inceleme komisyonu kuruluyor. Bu komisyon, Emin Hattat'a, Erbakan'a ne maksatla para verdiğini soruyordu.

Emin Hattat parayı, "erken seçim ihtimali üzerine seçilebilir bir yerden aday gösterilmesi" koşulu ile Erbakan'a değil partiye verdiğini söylüyor.

Erbakan da açıklamasında paranın yanlışlıkla hesabına yatırıldığını, aslında paranın partinin hesabına yatırılması gerektiğini belirtiyor! Ah işte hep bu yanlış anlaşılmalar Erbakan'ı buluyordu...

12 Eylül'e Giden Yol

1950'lerde başlayan dışa bağımlı ekonomi 1970'li yıllarda artık tıkanma noktasına gelmişti. Sanayinin çarklarını döndürebilmek için yatırım malları ithalatına gereksinim duyuluyordu. Ancak döviz yoktu. İhracaat yapılmayan ama varlığını sürekli ithalat yaparak sürdüren bir ekonomik yapı, sürekli ödemeler dengesinde açık veriyor ve döviz darboğazı içinde kıvranıyordu. Ödemeler dengesi açığı sürekli dış borç ile kapatıldığından Türkiye'nin borcu her geçen yıl artıyor bunun sonucu dışa bağımlı ülke 'yeni sömürge' bir yer haline geliyordu.

Türkiye dış borcunu ödeyemiyordu. Faizleri bile ödeyemez duruma gelmişti. Türkiye'den alacağını almak isteyen Dünya Bankası, IMF, OECD gibi ABD gölgesindeki kuruluşlar kolları sıvadılar. "Yeni bir reçete" hazırladılar. Hükümet '24 Ocak (1980) Kararları'nı aldı. Ancak bu acı reçetenin 'demokratik-parlamenter' bir sistem içinde uygulanması çok zordu. Memura, işçiye para vermeyeceksin, paranın değerini düşüreceksin, grev olmayacak, zamlara kimse sesini çıkarmayacak vb. uygulamaları bir sivil hükümetin gerçekleştirmesi zordu.

Ancak eli sopalı bir hükümet bu acı reçeteyi uygulayabilirdi.

Bunun hazırlıkları ise çoktan yapılmıştı...

5 Haziran 1977 tarihinde erken seçim yapılacağının duyulmasıyla birileri sanki 'gaz pedalı'na basmıştı. Erken seçim kararının alındığı nisan ayından önce üç ay içinde 59 kişi ölmüşken seçim kararından sonraki üç ay içinde 133 kişi öldürülüyordu. Ölenlerden 89'u solcu 17'si sağ görüşlüydü.

CHP lideri Ecevit miting düzenlediği her yerde MHP'lilerin saldırısına uğruyordu.

Kontrgerilla tarafından artık kesinlik kazanan 1 Mayıs 1977 İşçi Bayramı'ndaki provokasyon sonucu 34 yurttaşımız hayatını kaybediyordu. Şiddet doruğa çıkmıştı. 29 mayıs günü Ecevit'e Çiğli Havaalanı'nda suikast teşebbüsü oldu.

Havaalanlarında, postanelerde, otobüs duraklarında bombalar patlıyordu. Bombalar kim tarafından patlatılıyordu, onlarca insanı kim öldürüyordu, herkes birbirine karışmıştı.

2 haziran günü Başbakan Demirel, Ecevit'e bir mektup gönderiyordu: "İstanbul Taksim mitingini yapmayın, size suikast yapacaklar!"

Ecevit'e 2 haziran günü suikast yapılmadı, ama aynı gün Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral N. Kemal Ersun emekliye sevk edildi! Orgeneral Ersun'un darbe yapacağı öğrenilmişti. "Erken öten horozun başı" kesilmişti.

CHP'nin seçimlerden sonra tek başına iktidara geleceği ihtimali bazı çevreleri rahatsız etmişti. Rahatsız olanların başında MHP'li Orgeneral Ersun geliyordu. Darbe olmadı, ancak CHP de tek başına hükümeti kuracak çoğunluğu Meclis'te elde edemedi. Sırasıyla 2. MC, Ecevit, Demirel hükümetleri kuruldu, ama terör bitmedi. Ve her geçen gün artarak devam etti. Terör planlı bir şekilde uygulanıyordu. Toplumda ses getirecek cinayetler işlendi önce; Doç. Orhan Yavuz, Savcı Doğan Öz, Malatya Bağımsız Belediye Başkanı Hamit Fendoğlu, Doç. Bedrettin Cömert, Prof. Bedri Karafakioğlu, Dr. Necdet Bulut, Gazeteci Abdi ipekçi, Prof. Ümit Yaşar Doğanay, Prof. Cavit Orhan Tütengil, CHP Milletvekili Abdurrahman Köksaloğlu, eski başbakanlardan Nihat Erim, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler ve MHP'lilere cinayetlere karışmaması için parti içinde Türkeş'e muhalefet eden MHP'li eski Bakan Gün Sazak.

Yüzlerce yıllık dinsel kökenli çelişkiler körüklenmeye başladı; Alevi-Sünni çatışması yaratıldı. K. Maraş, Çorum, Malatya, Sıvas, Erzincan gibi etnik ayrılıkların bulunduğu yerlerde "iç savaşlar" yaşanıyor, yüzlerce insanımız ölüyordu. Türkiye kanıyordu...

Öte yandan Türkiye'nin içinde bulunduğu bölgede maydana gelen gelişmeler, ABD bakımından ülkemizde kendi politikalarına itiraz etmeyecek bir yönetimi zorunlu kılıyordu. Afganistan'da Sovyetler Birliği yanlısı bir darbe olmuş, İran'da anti-Amerikancı halk hareketi yönetime el koymak üzeredir. Irak ve Suriye'de Sovyetler Birliği yanlısı yönetimler işbaşındadır. Ortadoğu'daki Filistin hareketi, Kürt hareketi, radikal islami hareketler hep Amerikan aleyhtarıdır. ABD için Ortadoğu'da tehlikeli gelişmeler olmaktadır. Tüm bu nedenlerden ötürü Türkiye gibi jeopolitik ve jeostaretejik bir ülkede ABD'ye kayıtsız bağlı bir yönetimin işbaşına gelmesi mecburi bir hal haline geliyordu. ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarlarının korunması için Türkiye'ye ihtiyacı vardı.

ABD'ye kayıtsız bağlı bir yönetim ise, Amerika'nın, dünyanın birçok ülkesinde CIA tarafından gerçekleştirdiği askeri darbelerdi.

Sonuçta '24 Ocak Kararları'nın uygulanması ve Türkiye'de anti-Amerikancı bir yönetimin olmaması için bizzat CIA, Kontrgerilla işbirliğiyle cinayetler işlenmiş, insanlar birbirlerine karşı kışkırtılmıştı. Sonunda ABD kazandı! 12 Eylül 1980'de darbe oldu...

VII.BÖLÜM

SELAMET KOĞUŞU

Erbakan'a Uzatılan Mektup

12 Eylül 1980. Cuma, sabah 04.00 sıralarında Ankara Güvenlik Caddesi asker kaynıyor. Başlarında yüzbaşı bulunan bir grup asker, Güven Sokak 20 numaradaki apartmanın 8 no.lu dairesinin kapısını çaldılar.

Kapıyı MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan açtı. Yüzbaşı elindeki mektubu Erbakan'a uzattı. Mektubu alan Erbakan elleri titreyerek zarfı açtı ve okudu:

"Sayın Necmettin Erbakan,

Yapılan bütün uyarılara rağmen, siyasi partilerin takındıkları tutum ve aşırı uçlara sempati gösterilmesi veya destek sağlanması; anarşi, terör ve bölücülüğü büyük boyutlara ulaştırarak ülkemizi parçalanma noktasına getirmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri ülke bütünlüğünü korumak, milli birlik ve beraberliği sağlamak, muhtemel bir iç savaşı ve kardeş kavgasını önlemek, devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek ve demokratik düzenin işlemesine mani olan sebepleri ortadan kaldırmak maksadıyla ; İç Hizmet Yasası'nın kendisine tevdi ettiği cumhuriyeti kollama ve koruma yetkisine dayanarak yüce Türk milleti adına ülke yönetimine el koymuştur.

Parlamento ve hükümet feshedilmiş, siyasi faaliyetler durdurulmuştur.

Parlamento üyeliği sıfatınız kaldırılmıştır. Hiçbir konuda beyanat vermeye yetkiniz yoktur.

Can güvenliğiniz Türk Silahlı Kuvvetleri'nin teminatı altındadır. Bu maksatla, emniyet içinde evinizden havaalanına götürülecek, oradan uçakla Uzunada/İzmir'e gideceksiniz. Arzu ettiğiniz takdirde ailenizi de yanınızda götürebilirsiniz. Geçici bir süre ikamet edeceğiniz adres aşağıdadır. Bir saat içinde hazırlanıp harekete hazır olduğunuzu güvenlik için gelen subaya bildiriniz. Talimatı getiren subayın ikazlarına uyunuz.

Bu talimat ile belirtilenler dışındaki her türlü tutum ve davranışlarınız suçtur.

Rica ederim.

Adresiniz , Uzunada/İzmir"

İmza Orgeneral Kenan Evren Genelkurmay ve Milli Güvenlik Konseyi Başkanı....

Erbakan bir saat içinde hazırlandı. Yanına eşi Nermin Hanım'la daha bir yaşını doldurmamış oğlu Mehmet Fatih'i aldı. Askerler Erbakan'ı, eşi ve çocuğuyla birlikte Etimesgut Havaalanı'na götürdüler. Havaalanında AP lideri Süleyman Demirel'le eşi Nazmiye Hanım, CHP lideri Bülent Ecevit ve eşi Rahşan Hanım vardı.

Kenan Evren CHP, AP ve MHP liderlerine de aynı mektubu göndermişti. Ancak MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş evinde bulunamamıştı. Emekli albay Türkeş darbe yapılacağının istihbaratını alıp kaçmıştı.

Parlamentoda bulunan partilerden sadece CGP Genel Başkanı Turan Feyzioğlu'na mektup gönderilmemişti!.

Pervaneli uçak üç siyasi parti lideri ve ailelerini alıp havalandı. Erbakan ve ailesini İzmir'de bırakıp , Ecevit ve Demirel'i Çanakkale'ye götürdüler. 650 bin kişinin gözaltına alındığı, 48 kişinin idam edildiği, 177 kişinin işkencede öldürüldüğü, 14 bin kişinin vatandaşlıktan çıkarıldığı, 210 bin davanın açıldığı 'yeni bir askeri dönem' daha yaşamaya başlıyordu Türkiye...

Siyasi parti liderlerini evlerinden toplayan askerler, parti yöneticilerinin, milletvekillerinin de kapılarını çaldılar. CHP'liler, AP'liler, MSP'liler, MHP'liler evlerinden alınıp minibüslere, otobüslere dolduruldular.

Araçlara binenler nereye götürüleceklerinin belirsizliğiyle sessizce oturuyorlardı. Minibüs ve otobüs konvoyu önce Harbiye'ye gitti. Nizamiye önünde bir saat beklenildi. Yanlış gelindiği anlaşılınca bu kez Amerikan Askeri Yardım Heyeti (JUSMATT) binasına gidildi. Yine yanlış gelinmişti!

Konvoy sonunda doğru yeri buldu: Ankara Merkez Komutanlığı'nın arkasında bulunan Ordu İstihbarat Okulu. İki katlı İstihbarat Okulu, devleti yönetmiş 'yeni konuklara' 'Ordu Dil Okulu' olarak tanıtıldı!...

Erbakan Tutuklanıyor

Oğuzhan Asiltürk, Şevket Kazan, Fehim Adak, Tahir Büyükkörükçü, Ahmet Remzi Hatip, Şener Battal, Temel Karamollaoğlu... MSP'lilerden

ilk gözaltına alınan isimlerdi.

Erbakan'ın İzmir Uzanada'daki 'misafirliği' üç hafta sürdü. Sonra o da diğer MSP'li yöneticiler gibi Ordu İstihbarat Okulu'na getirildi.

Erbakan getirildiği İstihbarat Okulu'nun zemin katında iki gün tek kişilik odada kaldı. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nda ifadesi alındıktan sonra diğer MSP'lilerin bulunduğu üst kata çıkarıldı. Burada mitinglerde "Fatih'in Akşemsettin'i varsa Erbakan'ın Tahir Hocası var" diye takdım edilen Tahir Büyükkörükçü ile iki kişilik odada kaldı.

Albay Hamdi Sevinç

8 Ekim 1980 günü askeri savcılık MSP, MHP, Halkevleri ve Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP) hakkında düzenlediği dosyaları Sıkıyönetim 1 nolu Askeri Mahkemesi'ne gönderdi.

Hâkim Binbaşı Vural Özenirler Hakevleri dosyasını; Hâkim Binbaşı Üstün Günsan MHP dosyasını; Hâkim Binbaşı İlhami Uğuryılmaz TİKP dosyasını; Albay Hamdi Sevinç ise MSP dosyasını aldı.

Hakim Albay Hamdi Sevinç 9 ekim günü İstihbarat Okulu'ndaki MSP'lilerin sorgusunu yaptı. Sabaha kadar süren ifade alına işlemi akşam 19.00'da bitti. Hâkim Albay Hamdi Sevinç, 'kesin delil ve emare bulunmadığından' Necmettin Erbakan, Tahir Büyükkörükçü ve Temel Karamollaoğlu dışındaki MSP'lilerin hepsini tahliye etti...

Hâkim Albay Hamdi Sevinç'in bu aceleci kararı ortalığı karıştırdı. Ancak karar gereği MSP'liler serbest bırakıldı.

MSP'lilerin sevinçleri uzun sürmedi. 15 ekim günü tekrar gözaltına alındılar. Çıkarıldıkları ilk mahkemede de tutuklandılar.

MSP'lilerin ilk salıverilmeleri olayı üzerine yıllarca çeşitli spekülasyonlar yapıldı. Bir grup; MSP'lilerin haklı olarak tahliye edildiklerini söylerken, bir diğer grup; kararın acelece verilmesini siyasi olarak değerlendirdiler. Tartışma1993 yılında son buldu. Tartışmaya noktayı koyan isim ise Hâkim Albay Hamdi Sevinç'ti.

Emekli Hâkim Albay Hamdi Sevinç 10 Ekim 1993 tarihinde Refah Partisi'ne üye oldu!...

MSP'lilerin Cezaevi Programı

'İstihbarat Dil Okulu'nda MSP'lilerin kaldığı bölümün resmi adı E koğuşu idi, ancak MSP'liler buraya 'Selamet Koğuşu' adını verdiler. Bu bölümün amiri ise tutukevi yönetimi tarafından belirlendi: Şener Battal. MSP'liler bu nedenle Şener Battal'a takılıyorlardı: "Milli Güvenlik Konseyi'nin, ihtilalcilerin uzantısı" diye!

İstihbarat Okulu'nda bulunanlar rahattılar. Diğer tarafta Mamak Cezaevi'nde yatanlar işkence görüyorlardı. TİKP Genel Başkanı Doğu Perinçek, kendilerinin de bir siyasi parti olduklarını; Konsey'in partiler arasında ayırım yaparak MSP'li, CHP'li, AP'li yöneticiler farklı davrandığını belirterek kendilerin de İstihbarat Dil Okulu'na gönderilmelerini istedi. Mamak'taki MHP'liler ve TİKP'liler, AP, CHP ve MSP'lilerin yanına geldiler. Mamak'tan gelenlere İstihbarat Okulu cennet gibi gelmişti...

2, 8 ve 10'ar kişilik odalar; ayrı tuvalet ve banyo, giysi dolapları; salonda televizyon; bu konfor Mamak'tan gelenleri oldukça şaşırtmıştı.

MSP'lilerin klasik hale gelen günlük programları şöyleydi:

Saat 05.30 namaza kalkış/ 06.00 Sabah namazı/ 07.30 İşrak namazı ve kahvaltı/08-10.00 istihrahat, gazete ve kitap okuma/ 10-10.30 Havalandırma, bahçede spor/ 10.30-12.00 istirahat/ 12.15-13.00 Öğle yemeği/ 13.00 Radyodan haberleri dinleme/ 13.15-15.00 istirahat, sohbet , okuma/ 15.00-15.30 Bahçeye çıkış ve spor 16.00 İkindi namazı /16.45-17.45 Lütfü Doğan'ın hadis dersi /18.00 akşam yemeği/ 18.30 Akşam namazı/ 19.30 Yatsı namazı /20.30-21.30 Yatak sohbeti.

Selamet Koğuşu'nun imamı Lütfü Doğan'dı. Müezzinliği ise MHP'den (daha sonra DYP milletvekili olan) Tahir Şaşmaz yapıyordu.

MSP'lilerin 'İlahi Grubu'da vardı. Şevket Kazan'ın yönettiği İlahi Grubu'nun üyeleri ise Fehim Adak , Recai Kutan, Temel Karamollaoğlu, Ahmet Remzi Hatip'ten oluşuyordu. İlahi Grubu yatsı namazından sonra bir yatağın üzerinde bir araya gelip ilahiler söylüyordu.

Sesi en güzel olan Şevket Kazan'dı "Seher vakti, Hak Hak derken/ Beni de unutma bülbül!." Şevket Kazan'ın içli sesi Selamet Koğuşu'nda bulunanları ağlatırdı.

Şevket Kazan bırakır Fehim Adak başlardı: "Bülbüller sazda/ Güller ni-

yazda/ Söyle namazda/ Elhamdülillah."

En çok okunan ilahi de âşık Yunus'un Neva Makamındaki şu ilahisiydi:

"Müyk-ü bekadan gelmişem, fani cihanı neylerim,

Ben dost cemalin görmüşem, hür-i cihanı neylerim."

MSP'lilerin şiir sevgisi tutukevinde başlamamıştı. Nakşibendi Tarikatı'nın müritlerini "etkileme yollarının" başlıca aracı şiirsellikti. Şeyh Mehmet Zahid Kotku 'güvensizlik ve umutsuzluk' içinde modernleşen topluma uyum sağlayamayan müritlerinin 'iç huzur arayışını' şiirle gideriyordu. MSP'liler, ilahileri, şiirleri Şeyh Mehmet Zahid Kotku'nun ev sohbetlerinde dinlemiş, öğrenmiş ve söylemişlerdi...

Şeyh'in Erbakan'a Sitemi

Şeyh Mehmet Zahid Kotku, radikal İslami hareketlere karşıydı. '77 seçimlerinden sonra giderek radikalleşen, Akıncıların silahlanmasına, kamplar kurmasına gözyuman, izin veren MSP yönetimini eleştiriyordu. Kotku, Erbakan'ın MSP Genel Başkanlığı'dan ayrılmasını istiyordu. Ancak mürit bu kez 'Şeyhi'nin sözünü tutmuyordu...

O günleri Şeyh Mehmet Zahid Kotku'nun damadı Prof. Esat Coşan müritlerine söyle anlatıyor; (Bu konuşmaya daha sonra ayrıntılı olarak yer vereceğiz) (...) Tekkemizin bir aksiyonu olması dolayısıyla tepeden tırnağa destekleyerek devam etmiştik. Öyle zamanlar oldu ki siyasi olaylarda Hocamızın ikazları oldu. Nasihatları oldu, tavsiyeleri oldu. Söyleyin şöyle şöyle yapsın, söyleyin onlara şöyle yapmasın. Sakın şöyle bir karar çıkartmasınlar. Aman sakın şu olmasın bu olmasın tarzında. Bunların da bir kısmına bizzat şahidim ve çok şahitler de vardır. Askeri hârekattan önce hatırlıyorum; 'Partinin gençlik kollarını söyleyin kapatsın şunlar, bu çocukları mahvedecekler' dediklerini hatırlıyorum. Onun üzerine muhtelif yerlerden geldiklerini hatırlıyorum. İsim olarak mesala Kayseri'den Tevfik Rıza Çavuş (Akıncı Gençler Derneği Başkanı SY) kardeşimizi hatırlıyorum. Onlar gelip, 'ama o zaman meydan şunlara kalır, bunlara kalır. Kapatır mıyız, kapatırsak nice olur halimiz?' diye itiraz ettiklerini biliyorum. İtiraz edenlerin hepsi sonra hapishanede, medrese-i yusufiye'de biraz zahmet çektiler. Üç sene beş sene kaldılar, hâlâ muhakemeleri devam edenler

vardır. Yani Hocamızın tavsiyesini tutmadıkları için.

Sonra bir ara başındaki şahsa, 'Söyleyin Necmi'ye partinin başkanlığından ayrılsın' dediğini hatırlıyorum. Bunu temin etmek için kayınbiraderi Osman Çataklı'nın görevlendirildiğini, bir sebeple bizzat kendisinin gidip söylediğini biliyorum. Fakat oradan ayrılmadılar.

İşte o sırada söz dinleyenler rahat ettiler, onlardan bir tanesi de müşahhas bir misal olsun diye size söyleyeyim.

Yahya Oğuz Bey Sanayi Bakanlığı Müsteşarı'ydı. Hocamız 'Yahya ayrılsın bu vazifeden' demiş. Ertesi gün Yahya Oğuz atlamış gelmiş İstanbul'a, 'Efendim' demiş, 'Emriniz başım üstüne ama siz hakkaten söylediniz mi söylemediniz mi diye tetkik için huzurunuza kadar geldim. Böyle bir emriniz var mı?' 'Evet var.' Hemen istifasını vermiş, Sanayi Bakanlığı Müsteşarlığı'ndan ayrılmışl. Hiç sıkıntı çekmedi Yahya Oğuz, ne izmir Uzunyayla'ya gitti ne İnceada'ya gitti, ne başka bir yere gitti."

Şeyh Kotku Erbakan'a kızmıştı. Bir iddiaya göre Özal kardeşlerden birini MSP'nin başına getirmek istiyordu. Ancak Erbakan şeyh, tarikat dinlemiyor koltuğunu kimseye bırakmıyordu!

Mehmet Zahid Kotku, Erbakan'a kızdığı için mi, askeri darbenin olacağını bildiğinden midir; 1979 yılında uzun bir süre kalmak için Suudi Arabistan'a gitti!

Ne tesadüf, Nakşibendilerin bir kolu olan 'Erenköy Cemaati'nin şeyhi Mahmut Sami Ramazanoğlu da aynı yıl Suudi Arabistan'a gitti, geldi. Ancak bir ay sonra tekrar Suudi Arabistan'a döndü.

Son kez ağır hasta olarak 6 Kasım 1980'de Suudi Arabistan'dan döndü. 13 kasım günü 83 yaşında yaşama gözlerini yumdu.

Milli Güvenlik Konseyi özel izniyle Süleymaniye Camii yanındaki Gümüşhaneli Dergahı'ndaki şeyhlerinin bulunduğu yere gömüldü. (*)

Vefatından sonra kararname ile defnedilen bir kişi de dönemin Başbakanı Turgut Özal'ın annesi Hafize Hanım'dı. Hafize özel vasiyeti gereği Şeyh Mehmet Zahid Kotku'nun yanına defnedildi...

(*) Kenan Evren 15 Şubat 1985 günü ölen Cerrahi tarikatı şeyhi Muzaffer Özak'ın tarikatça uygun görülen bir yere gömülmesi için gerekli Bakanlar Kurulu kararnamesini imzalamıştı.

MSP'liler Ağlıyor

Şevket Kazan eşi ve çocuklarıyla görüşmesi bittikten sonra ellerindeki paketlerle Selamet Koğuşu'na girdi. Ağlıyordu. Ağzından sözcükler mırıltı gibi çıktı: "Büyük mürşit, büyük âlim Muhammed Zahid Efendi İstanbul'da Allah'ın rahmetine kavuşmuş."

Recai Kutan, Fehim Adak, Temel Karamollaoğlu, Yaşar Göçmen ağlamaya başlıyorlar.

O anları Recai Kutan şöyle anlatıyor:

"İnanamadım. Sanki dünyam yıkılmış gibi oldu. Koğuşta o anda bir üzüntü fırtınası esti. Uzun süren bir sessizlik, sadece gözyaşları ve hıçkırıklar. Koğuşa dönüp de acı haberi duyan diğer arkadaşlarda da aynı şaşkınlık ve üzüntü. Sessizliği Lütfü Doğan Hoca bozdu. 'El Hükmü Lillah. Hepimizin başı sağ olsun. Cenab-ı Hak cümlemizi, Evliyaullah'ın, büyüklerimizin şefaatından ayırmasın. Bundan sonra yapılacak tek şey dua etmektir' dedi.

"O gece doğru dürüst uyuyamadım. Yüreğime sanki kocaman bir taş oturmuştu. Erken kalktık. Sabah namazını kıldık. Hüzünlü bir sonbahar sabahı. Uyandığımızdan beri gönlüm İstanbul'da. Eminim ki dün akşam Türkiye'nin dört bir tarafından, otobüsler, arabalar, trenler, uçaklar İstanbul'a gözleri yaşlı, kalpleri kırık yolcu taşıdılar."

Kendi İçeride Fikri İktidarda

MSP'li yöneticiler 'Hocaefendi'lerini dinleseler belki de tutukevinde olmayacaklardı. Ancak o günlerde MHP'lilerin 12 Eylül yönetimine karşı söyledikleri bir laf vardı:

"Kendimiz içerideyiz fikrimiz iktidarda."

Peki, bu söz MSP'liler için de geçerli değil miydi?

Milli Güvenlik Konseyi Başkanı Orgeneral Kenan Evren bakın o günlerde neler söylüyor:

"Allah'ın rahmeti üzerinize olsun."

(16 Ocak 1981 Adana konuşması)

"Biz aynı dinin evlatlarıyız. Bizim dinimizde kindarlık yoktur. Bizim di-

nimiz affedicidir. Şeriatın kestiği parmak acımaz derler."

(14 Ekim 1980 Diyarbakır konuşması)

"Dinsiz bir millet düşünülmez. Dinimize sımsıkı sarılmalıyız."

(15 Ocak 1981 Konya konuşması)

"Tanrısı bir, Kuranı bir, peygamberi bir, aynı sesleniş ve yakarışla namaz kılanları birbirinden koparmaya imkân yoktur."

(17 Ocak 1981 Hatay konuşması)

12 Eylül yönetimi sadece sözlerle yetinmedi. MSP'lilerin bile başaramadığı, din derslerini okullarda mecburi hale getirdi!

12 Eylül'ün İslamiyete bakışı Kenan Evren'in şu sözleri ile aslında tam gerçeği ortaya döküyor:

"Başınızı örtün, ama yüzünüzü açın" (Erzurum, 6.7.1986)

O günlerde çıkarılan, "Türkiye'de Yıkıcı ve Bölücü Akımlar" isimli kitapta ima yolu ile MSP'ye dikkat çekiliyordu. Ayrıca Erbakan'ın fotoğrafı da kitapta yer alıyordu. Erbakan tutukluydu ancak görüşleri iktidardı. MSP'lilerin sloganlaştırdığı Pakistan'lı Ziya Ül Hak Evren'in kardeşi olmuştu. Kemalizmi yeniden tanımlayıp: 'Türk-İslam Sentezi'ne sarıldılar. Rabıta ile bağlantılar, İslam bankalarına, finans kurumlarına sağlanan kolaylıklar, Diyanet İşleri Başkanlığı'na ayrılan kaynakların birkaç kat artırılması, okullara mecburi din dersi konulması, yeni yeni imam hatipler, ilahiyat fakülteleri açmak hep askeri cunta döneminde gerçekleşiyordu. Tüm bu devreyi daha iyi anlatabilmek için devletin şu 'gizli raporuna' gözatmak yeterli...

Bir Gizli Raporun Yazdıkları

12 Eylülcüler MSP'lileri cezaevlerine doldurmuşlardı. Ama bu partilerin bile yapamadığını kendi yönetimleri gerçekleştiriyordu. İşte bir örnek olay:

Başbakan Bülend Ulusu 7 Mayıs 1981 tarihinde Diyanet'ten sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş'e gönderdiği yazıda, "Türkiye'deki din eğitimi ve din istismarı" konusunda bilgi istiyor.

Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş koordinatörlüğünde 15 Mayıs 1981 tarihinde Adalet, İçişleri, Dışişleri, Milli Eğitim, Köyişleri ve Kooperatifler,

Gençlik ve Spor bakanları ile Diyanet İşleri Başkanı'ından bir üst kurul oluşturuluyor.

Bu üst kurul 'din eğitimi' ve 'din istismarı' üzerinde çalışmak için iki teknik komisyon kuruyor.

Milli Eğitim Bakanlığı koordinatörlüğüne, Adalet, Dışişleri, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor bakanlıkları ile Diyanet İşleri Başkanlığı, TRT Genel Müdürlüğü, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, Atatürk Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi, İstanbul ve Konya Yüksek İslam Enstitüleri temsilcilerinden 'Din Eğitimi İnceleme Alt Komisyonu' kuruluyor.

İçişleri Bakanlığı koordinatörlüğünde, Genelkurmay Başkanlığı, Adalet, İçişleri, Dışişleri, Milli eğitim, Gençlik ve Spor Bakanlıkları, Diyanet İşleri Başkanlığı ve MİT Müsteşarlığı temsilcilerinden kurulan 'Din İstismarı İnceleme Alt Grubu' oluşturuluyor.

Bu alt grupların çalışmaları sonucu bir rapor hazırlanıyor. İşte rapordan bazı cümleler:

- "Yüklü ihtiyaç karşısında imam hatip liseleri sayı hatta ehliyet açısından yetersiz kalıyor. Henüz mezun vermeyen imam hatip liselerinin devreye girmesinden sonra bile önümüzdeki 10 yılda Diyanet İşleri Başkanlığı'nın din görevlisi ihtiyacı karşılanamayacaktır." (Sayfa:11)

(Raporun yazıldığı 1981 yılında Türkiye'de 374 imam hatip okulu vardı. SY.)

- "Din bilgisi dersleri, ilkokullardan başlayarak ilk ve ortaöğretimde mecburi olarak okutulmalı." (Sayfa:19)

- "Din derselerinin branş öğretmenlerince okutulmasını sağlamak üzere her öğretim seviyesinde gerekli tedbirler ve düzenlemeler yapılmalı (yani imam hatip okulları, ilahiyat fakülteleri, yüksek islam enstitüsü daha fazla açılmalı SY.) Bu sağlanıncaya kadar özellikle temel eğitimin birinci kademesi öğretmenlerinden bu dersleri okutacak olanlar, acilen, hizmet içi eğitim kurslarında yetiştirilmelidirler." (Sayfa:20)

- "Yüksek islam enstitüleri 6 yıllık öğrenim kurumları haline getirilmeli." (Sayfa:22)

- "Halkın basılı dini yayın ihtiyacı tespit edilmeli, her yaş ve kültür seviyesinden insanın ihtiyacı olan dini neşriyatın yaygınlaştırılmasına önem verilmeli." (S:22)

- "TRT'de yapılan dini yayınlar güçlendirilmeli."(S:23)

- "Cami bulunmayan yerleşme merkezlerine vatandaşlarımızın bu konudaki istekleri dikkate alınarak ve duyarlı bölgelere öncelik verilerek cami yapılması sağlanmalı"(S:28)

(12 Eylül darbesinin Alevi köylere neden zorla cami yaptırdığı daha iyi anlaşılıyor!...)

- "Kadrosu bulunmayan yaklaşık 18 bin köy camiinde kadro verilmesi sağlanmalı." (sayfa:29)

Peki din istismarını kimler yapıyordu? Raporun 25'inci sayfasında bu sorunun da yanıtı var:

"Türk vatanını bölmek isteyen gizli hücreler, etnik ayrılık, mezhep farklılığı, dinin ilerici yorumu gibi istismarlarla zaman zaman yüce dini ve inananları siyasi ve ekonomik tartışmaların içerisine çekmeye çalışmışlardır. Bunlar çoğunlukla din kisvesine bürünmeye çalışan Marksistlerdir." (!)

Ne diyebilirsiniz ki; pes doğrusu!...

Yahu o halde zavallı MSP'lileri niçin tutukladınız...

Koğuşun Sansürcüsü

Oğuzhan Asiltürk'ün Selamet Koğuşu'ndaki görevi her sabah saat 09.30-10.00 arası gelen gazetelerdeki çıplak kadın fotoğraflarını kalın uçlu keçe kalemiyle boyamaktı. Asiltürk çıplak kadınlara elindeki kalem ile elbise giydiriyordu. Tesettür kurallarına uymayan kadınları Asiltürk elendeki kalem ile yola getiriyordu! Kadınlardın yüzleri ve ayak bilekleri dışındaki tarafları görünmeyecek bir şekilde boyuyordu...

MSP'li eski Bakan'ın sansüründen sıkılanlar da vardı. MSP muhasibi Abdürrahim Bezci bir gün Tuncay Mataracı'nın odasında Erkekçe dergisini okurken yakalandı!...

Asiltürk gazetelerdeki fotoğrafları tesettürlü hale getirdiği gibi güneş banyosu yahpan diğer partililere de müdahale ediyordu. Göbeğini açarak güneşlenenleri göbeklerini kapatmaları için hemen uyarıyordu. Bu uyarılardan sıkılan CHP'li Temel Ateş birgün dayanamayıp, "Kardeşim sende göbek hastalığı mı var? Homoseksüel misin nesin?" diye Asiltürk'e bağırmak zorunda kalıyordu...

Şafak Restaurant

İstihbarat Dil Okulu'nda tutuklulara kahvaltı olarak bazen çorba, bazen de ekmek, zeytin ve çay verirlerdi. MSP'liler bu kahvaltı mönüsüne 'pek heves' etmezlerdi...

Şevket Kazan omzuna peçetesini atar, kahvaltı hazırlardı. Öyle sıradan bir kahvaltı değil: Peynir, zeytin, bal, reçel, sucuk, mevsimine göre domates, salatalık...

Kahvaltı masası Şevket Kazan'ın yatağının üzeriydi. Bu yatağın adını 'Şafak Restaurant' koymuşlardı. Kazan'ın daimi müşterileri Erbakan, Recai Kutan, Fehmi Cumalıoğlu, Süleyman Arif Emre, Lütfü Doğan'dı.

Selamet Koğuşu'nun çiğköftelerini Fehim Adak yapardı. Çiğköftenin malzemesini ise Süleyman Arif Emre'nin eşi ve çocukları getirirdi.

Yatak çarşafı, yastık kılıfı değiştirilmesi; battaniyelerin nevresim içine yerleştirilmesi; Erbakan'ın Lütfü Doğan'ın, Tahir Büyükkörükçü'nün yataklarının düzeltilmesi, yemek yenen masanın silinmesi, yemeğin hazır olduğunun bildirilmesi gibi işler 'Akıncıların akıl hocası' Temel Karamollaoğlu'na aitti...

Karamollaoğlu içeride en uzun kalan MSP'lilerden biriydi.

11 Ekim 1980'de tutuklandı, 24 Temmuz 1981 tarihinde tahliye oldu.

Mahkeme Başlıyor

Tarih 23 Nisan 1981. Ulusal Egemenlik Bayramı tüm yurtta kutlanıyor. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışı üzerinden tam 61 yıl geçmişti.

23 Nisan 1981 tarihinin MSP'liler için başka bir anlamı vardı; o gün ilk kez mahkeme karşısına çıkacaklardı. Gözaltına alındıkları 12 Eylül 1980 gününden beri, 223 gündür tutukluydular.

MSP'liler Ankara Sıkıyönetim 1 nolu Askeri Mahkemesi'nde yargılanmak üzere Mamak'a götürüldüler. Başsavcı Albay Nurettin Soyer iddianameyi okumaya başladı. Süre yetmediği için dava bir gün sonraya bırakıldı. Ertesi gün Başsavcı Soyer kaldığı yerden iddianameyi okumayı sürdürdü.

MSP'liler özetle, partilerini laikliğe aykırı olarak, devletin sosyal ekonomik siyasi ve hukuki temel kanunlarını topyekûn dini inançlara uydurmak

amacıyla illegal cemiyete dönüştürmek; sevk ve idare etmek; propaganda yapmak; şeriat devleti kurulmasına yönelik çalışmalar yapmak iddiasıyla yargılanıyorlardı.

Necmettin Erbakan ve 34 arkadaşının şeriat devleti kurulması amacına yönelik faaliyetlerde bulunduklarının delili olarak, çeşitli yerlerde yapmış oldukları konuşmalar gösteriliyordu.

MSP davasına bakan mahkemenin başkanı Hâkim Albay Niyazi Çağın'dı. Diğer iki hâkim ise Hâkim Binbaşı İlhami Uğur Yılmaz ile sivil hâkim Kayahan Özden'di.

MSP Genel Başkan Yardımcısı sanık Recai Kutan, mahkeme heyetini bakın nasıl anlatıyor:

"Ortada kıpkırmızı suratlı, kısa boylu, üzerindeki hâkim cüppesi yana kaçmış sivil duruşma hakimi Kayahan Özden oturuyordu. Onun sağ tarafında, uzun boylu, atletik yapılı, zarif, yakışıklı ve mert yüzlü bir topçu albay oturuyordu. Yakasında da pilot brovesi vardı. Mahkeme Başkanı olan bu albayın adı Niyazi Çağın idi. Duruşma hâkiminin sol tarafında ise babayiğit yapılı, mert tavırlı Hâkim Binbaşı oturuyordu. İsmi ise İlhami Uğur Yılmaz idi."

Bakalım bu mahkeme de kararı Hamdi Sevinç gibi mi verecekti?

Mahkemede Ağlayan Hakim Albay

Başsavcı Albay Soyer, iddianamesini okuduktan sonra sanıkların ifadeleri alındı. 24 Nisan 1981 tarihindeki duruşmada süre yeterli olmadığı için dava 1 Mayıs 1981 bırakıldı. Sonunda tüm sanıklar dinlendi. Mahkeme 15 mayısa erteledi duruşmayı. 15 mayısta 13 MSP'li, Lütfü Doğan, Ali Oğuz, Abdurrahim Bezci, Ali Güneri, Fehim Adak, Yasin Hatipoğlu, Abdullah Tomba, Ahmet Remzi Hatip, Ali Rıza Öztürk ve Şener Battal tahliye edildiler. Kararı sivil hakim Kayahan Özden'in ret oyuna karşın , 'zarif yakışıklı' Albay Niyazi Çağın ile 'babayiğit yapılı' Binbaşı İlhami Uğur Yılmaz vermişti.

5 Haziran 1981 tarihli duruşmada yine askeri hâkimlerin lehte, sivil hakimin aleyhte karar vermesi sonucu Korkut Özal ile Mehmet Okul tahliye oldular.

26 hazirandaki duruşmada ilginç bir olay oldu. Fehmi Cumalıoğlu söz istedi. 70 yıllık ömrünün tek gayesinin millete hizmet olduğunu, ancak kendisinini 9 aydır tutuklu olduğunu söyleyince 'zarif yakışıklı' mahkeme Başkanı Albay Niyazi Çağın ağlamaya başladı! Albay Çağın ağladığı görülmesin diye cebinden bir renkli gözlük çıkarıp takıyordu...

Aynı duruşmada Fehmi Cumalıoğlu, Süleyman Arif ve Oğuzhan Asiltürk için 'zarif yakışıklı, gözü yaşlı' Albay Niyazi Çağın tahliye istedi. Ancak diğer iki hakimin kararı ile reddedildi.

24 Temmuz 1981. Sabah saat 09.30 sanıklar ve mahkeme heyeti yerlerini aldılar. Dava başladı. Erbakan başta olmak üzere MSP'lilerin çeşitli yerlerde yapmış oldukları konuşmaların bantları dinlendi. Bantların delil olup olmayacağı tartışıldı. Sonunda mahkeme heyeti kararını vermek için odasına çekildi. 45 dakika süren bu toplantıdan sonra karar açıklandı:

'Yakışıklı, zarif ve gözü yaşlı' Albay Niyazi Çağın ile 'babayiğit yapılı' Binbaşı İlhami Uğur Yılmaz'ın lehte, 'pancar suratlı' sivil hâkim Kayahan Özden'in muhalefetine rağmen MSP'lilerin hepsi tahliye edildi.

Bu karar karşısında MSP'liler bile şoke oldular! Ancak Erbakan 6 Ekim 1981 tarihinden 16 ekim gününe kadar ikinci kez bir tutukluluk hayatı daha yaşadı.

İkinci Beraat Kararını Veren Hakim Şimdi Nerede?

MSP'liler tahliye oldular, ama davaları hâlâ sürüyordu. Bu arada mahkeme heyetinde değişiklik oldu: 'Yakışıklı zarif ve gözü yaşlı' Mahkeme Başkanı Albay Niyazi Çağın Diyarbakır'a, bir iddiaya göre tayin, bir diğer iddiaya göre ise sürgün edilmişti.

Recai Kutan bu değişikliği şöyle anlatıyor: "Bu tayine doğrusu çok üzüldüm. Arkadaşlarımız da üzülmüşlerdi. Bu mert, bu hakka ve hakikata bağlı olduğunu çeşitli vesilelerle ispat etmiş olan değerli albayın ayrılışı elbette bizleri üzecekti. Ne diyelim, Allah Niyazi Çağın Albay'a selamet versin."

Albay Niyazi Çağın bir süre sonra emekliliğini istedi. Emetli Hâkim Albay Çağın daha sonra binlerce dolarlık bir iş bulup Suudi Arabistan'a gitti! Bugünlerde de ENKA-KUTLUTAŞ şirketlerinin Suudi Arabistan'daki

Sosyal İşler Müdürlüğü'nü yapıyor! Anlaşılan Suudilerle arası çok iyi. Kimbilir belki de Türkiye'den götürdüğü referansı çok güçlüdür!...

MSP'lilere tahliye kararı veren Niyazi Çağın yerine Hâkim Albay Tekin Özcan getirildi. Tahliye kararında imzası olan diğer hâkim Binbaşı İlhami Uğur Yılmaz da Elazığ'a tayin edildi. Onun yerine ise Hâkim Yüzbaşı Mehmet Sever getirildi.

İddia makamında ise daha önce değişiklik yapılmıştı: Başsavcı Albay Nurettin Soyer'in yerine Yarbay Atilla Tülay getirilmişti. Mahkeme savcının "Esas hakkındaki mütalaası', sanıkların ifadeleri ile sürdü gitti. 24. 2.1983'te MSP'liler bir şok daha yaşadılar. Mahkeme Erbakan hakkında 4 yıl ağır hapis cezası ile 1 yıl 4 ay Eskişehir'de zorunlu ikamet cezası kararı vermişti. Diğer sanıklar 2 ile 4 yıl arasında değişen çeşitli hapis cezalarına çarptırılmışlardı.

MSP'liler kararı Askeri Yargıtay'a götürdüler. Yargıtay kararı bozdu. 13 Şubat 1985 tarihinde Ankara Sıkıyönetim 1 Nolu Mahkemesi MSP'liler hakkında yeterli delil bulunamadığından beraatlerine karar verdi.

Kuşkusuz MSP ve yöneticileri hakkındaki doğru kararı tarih verecektir.

MSP davasının kararını bozan Askeri Yargıtay Dairesi'ne muhalefet eden Yargıç Tümamiral Yusuf Eryılmaz, yıllar sonra 9 Mayıs 1990 tarihinde Milliyet gazetesinden Çetin Yetkin'e şunları söyleyecekti: "Türkiye'nin haline çok üzülüyorum. Maalesef Atatürk'ün laiklik ilkesinden uzaklaşılmaktadır. Bir vatan evladı olarak endişe duyuyorum. 12 Eylül döneminde askeri savcılar irticanın üzerine fazla gidemediler!"

Dün olduğu gibi bugün de meydanlarda, televizyonlarda laiklik konusunda neler söylediği bilinen Erbakan bakın mahkemeye verdiği yazılı 'layiha'sında (Dosya no: 1981/126) neler diyor "TC anayasası devletin temel düzeni olarak cumhuriyeti yani hür parlamenter demokratik sistemi esas almıştır. Anayasa bu sistemin esasları olarak da, bağımsizlık, insan hak ve hürriyetlerine saygı, hukuk devleti, milli, demokratik, laik sosyal devlet prensiplerini esas almıştır. "Bu esasların hepsi birlikte mütalaa edildiği takdirde anayasanın üç temel esası ortaya çıkar:

1. Laiklik: İddianamede ifade edildiği gibi, 'Genel olarak devletin din işlerine, dinin devlet işlerine karışmaması ve devletin dinler ve din mefhumları arasında fark gözetmemesi, tarafsız kalması' diye tarif edilebilir.

2. TC anayasası materyalist , inkarcı felsefeyi esas almış bir anayasa değildir. Bilakis manevi gelişmeye ehemmiyet veren ve genel ahlakı koruyan maneviyatçı bir anayasadır.

3. Laiklik dinsizlik ve din düşmanlığı demek değildir."

Miting meydanlarında anayasadan laiklik ilkesinin çıkarılması için Meclis'e yasa değişikliği teklifi götürdüğünü söyleyen; AP'nin, "bizim laiklik anlayışımız CHP'nin laiklik anlayışı ile aynı" şeklindeki konuşmasını eleştiren Erbakan mahkemede başka türlü konuşuyordu!...

Ve tarih 12 Aralık 1993, İslamcı Vakit gazetesinin manşetinde Erbakan'ın sözleri var: "Laiklik anayasadan çıksın"...

Şeriat Mahkemesi

Necmettin Erbakan beraat etmişti, ancak 10 yıllık bir siyaset yacağı vardı. Yıllarını boş geçirmedi, "mahkeme başkanlığı" yaptı.

25 ekim 1987 tarihinde gazeteci Emin Çölaşan'ın CHP eski milletvekili Mikail İlçin ile Hürriyet gazetesindeki görüşmesini yorumsuz, özetleyerek aktaralım:

- Sayın Mikail İlçin, beni uzun zamandan beri başından geçen ilginç bir olayı anlatmak için arıyordunuz. Ancak sizinle bir araya gelmek uzun süre mümkün olmadı. Bir gün yine bana telefon ettiniz ve yaşadığınız olayı telefonda anlattınız. Anlattığınız olay gerçekten çok ilginçti. Şimdi teyplerimizi açtım. Bunu okuyucularımız için aynen anlatmanızı rica ediyorum. ancak konuşmamızın en başında sizden bir ricam var... Anlattığınız her şeyin doğru olduğuna yemin edermi siniz?

- Sayın Çölaşan, işte size Kuran-ı Kerim üzerine yemin ediyorum ki anlatacağım her şey doğrudur. Kuran-ı Kerim üzerine işte el basıyorum.

- Tamamdır efendim... Buyurun anlatın.

- Sayın Çölaşan ben 1973 seçimlerinde CHP Hakkâri milletvekili seçildim. 1977 yılına kadar milletvekili olarak hizmet yaptım. Biliyorsunuz bizim dönemimizde CHP-MSP koalisyon hükümeti vardı. Dolayısıyla ben o zamanlar, MSP'nin milletvekillerini ve bakanlarını yakından tanımış oldum. Aralarında çok büyük saygı duyduğum insanlar vardı. Bunlar dindar insanlardı. Memleketimize şeriat düzeni getirmek istiyorlardı. Ben buna

karşıydım, ama MSP'lilerin çoğunu tanıyordum ve bunlar dinci oldukları için vallahi onlara çok güveniyordum...Hiç değilse namuslarına ve ahlaklarına sonsuz güvenim vardı.

- Sonra milletvekilliğiniz 1977 seçimlerinde bitti mi?

- Bitti efendim... Ben bundan sonra, 1983 yılına kadar bazı kamu kuruluşlarında ve bakanlıklarda murakıp (denetçi) olarak görev yaptım. Beyefendi ben bu murakıplık görevime 1983 yılına kadar devam ettim. Ondan sonra da ticaret yapmaya karar verdim Karşıma iyi bir iş çıkmıştı, onu değerlendireyim diye düşündüm... Ve beyefendi, bendeniz Karakaya Barajı inşaatını yapan İtalyan (Holstron de Torna SPA) firmasından bir iş temin ettim. Hay etmez olaydım beyefendi...Biliyorsunuz, Karakaya Barajı'nın müteahhit firması, bir İtalyan firmasıdır. Ben onlara demir imalat işi yapacaktım. Çok büyük ve çok kârlı bir işti. Fakat işin çok büyük olması nedeniyle, büyük bir müteahhit karnesi gerekiyordu. Ben kalktım Ankara'ya geldim. CHP-MSP koalisyonu döneminden çok iyi tanıdığım, dünyanın en büyük Müslümanı olarak bildiğim eski Mardin Milletvekili Fehim Adak'a gittim. Fehim Adak bu memlekette Bayındırlık Bakanı olmuş, Ticaret Bakanı olmuş fevkalade mahterem bir zat... Benim bildiğim öyle...

Müteahhit karnem yetişmedi. Onun için gittim. Bunlar on adet hacı ortak olmuşlar ve Malatya'da büyük bir şirket kurmuşlar. Büyük işler yapıyorlar. Hacı Fehim de bu şirketin ortağı ve genel koordinatörü... Bütün yetki kendisinde...

- Fehim Bey'in mesleği nedir?

- İnşaat mühendisidir... Ben böylece kendisine gittim efendim. Zaten dediğim gibi, onu daha önceden de, siyasetten tanıdım. Ben ticarete ilk defa atılmış olduğum için tabii ki işlerin içyüzünü bilmiyorum. Kendisine dedim ki "Şeyhim, bu işi sizinle birlikte yapalım. Bu işte iyi para var..." Hemen aklı yattı ve "Hay hay" deyip bana bir vekâletname verdi. Ondan sonra da aramızda noterden sözleşme yapıldı.

- Yani siz Halk Partili, o Milli Selamet Partili... Peki siz dindar bir insan mısınız aslında?

- Beyefendi ben dinine son derece bağlı bir insanım. Ama ben dürüst Müslümanın ve dürüst dincilerin ellerini öperim. Din sahtekârlarının ve din sömürücülerinin bir numaralı düşmanıyım. Çok şükür Allah'a yobaz-

lardan degilim. Allah beni yobazlardan saymasın. Bu arada hacca da gittim çok şükür... Beyefendi, bin bu Fehim Adak'ı iyi tanırım. Ben onu din sahasında kendimden çok üstün biliyordum. Hem de okumuştur kendisi... İlmi yönü de vardır... Hem de bu zat, altı yedi defa hacca ve umreye de gitmiştir. Üç defa bakanlık yapmıştır bu memlekette. Bu adama benim sonsuz güvenim vardı... Neyse, sözleşmeyi bizzat Şeyh Fehim kaleme aldı ve sıra bu sözleşmenin son satırına geldi. Bana dedi ki "İhtilal durumunda ne yapalım? Hangi makama başvuracağımızı yazalım?..."

- Yani noterde sözleşme yapıyorsunuz, öyle mi?

- Notere götürmek üzere kendisi sözleşmeyi hazırlıyor. Ben de kendisine dedim ki, "Fehim Bey bu işte hırsızlık, haksızlık olmaz. Böyle bir şeyi ben yapmam, siz de yapmazsınız. Hırsızlığın ve haksızlığın olmayacağı bir yerde mahkeme tayin etmek gereksizdir. Eğer aramızda bir ihtilaf çıkarsa, siz hakem olursunuz." Yani Emin Bey, ben bu adama böyle güveniyorum. Böyle bir şeyin benzeri dünyada görülmemiştir. Kardeşler arasında yapılan sözleşmelerde bile "İhtilaf çıkarsa falanca mahkemeye başvurulacaktır" diye hüküm olur. Ben bu adama öyle güvenmişim ki, "Siz hakem olun" dedim. Böylece noter sözleşmesinin son satırına "ihtilaf vukuunda Sayın Fehim Adak bizzat halle yetkilidir" hükmünü koydurmuş olduk. İşte belgesi burada beyefendi, buyurun bakın...

- Ve böylece Fehim Adak'la ortak mı oldunuz?

- Ben Şark şirketiyle bu iş için yüzde elli ortak oldum. Bu şirketin merkezi Malatya'da Şirketin ortağı olarak dokuz tane hacı var. Bir de şirketin yetkilisi ve ortağı Fehim Adak var... Etti sana on hacı...Yani on hacıyla ortak olan bir CHP milletvekili... Yüzde elli benim, yüzde elli hacılar... Neyse sözleşme bitti, notere tasdik ettirdik ve ben Karakaya Barajı'na gidip iş düzenimizi kurdum. Sözleşmeye göre işi müştereken idare etmemiz lazım. Ben oğlumu kendi yerime koydum, onlar da hacıları koydular. İş yerimizde devamlı olarak bir hacı bulunuyor. Sonra beyefendi, ben bu hacılara özendim ve kendi kendime dedim ki " Yahu bunlar on tane hacı. Ben de yaşım geçmeden bir hacca gideyim..." Ve ben de hacı oldum.

- Allah kabul etsin. Sonra neler oldu Mikail Bey?

- Sayın Çölaşan bir de baktım ki, bizim hacılar şantiyede paraları çarçur etmeye başladılar...Çünkü iyi para gelmeye başlamıştı İtalyanlardan... Bi-

zim ortak paraları, helal haram demmeden, gelişigüzel harcamaya başladılar bunlar... Bu durumda ben Fehim Bey'e gittim... Şirketin başında ne de olsa kendisi var. Dedim ki, "Şeyhim, ortaklarınız paraları çarçur ediyorlar. Bu doğru değildir. Kendilerine lütfen talimat verin. Ben onlara bir şey söylemek istemiyorum. Siz bu işte hakem durumundasınız..." Fakat Fehim Adak benim bu ikazlarıma rahatsızlık göstermeye başladı...

Birkaç sefer "İdare ediver" falan dedi. Ben de dedim ki "Yahu Fehim Bey nasıl idare edeyim? Giden paraların yarısı bana ait..."

- Bu arada aldıkları paralardan sizin payınıza düşenleri vermiyorlar mı?

- Beyefendi bir miktar veriyorlar, ama eksik veriyorlar. Mesela bankada bloke edilmesi gereken 75 milyon lirayı kendi hesaplarına geçiriyorlar, kendi adlarına çalıştırıyorlar.

- Peki bunlar faiz de alıyorlar mı?

- Sayın Çölaşan bunlar daha da beterini alıyorlar. Keşke sadece faiz alsalar... Bunlar kul hakkını zimmetlerine geçiriyorlar. Cenab-ı Hak, Kuran ı Kerim'de "Kul hakkı ile huzuruma gelme" diye buyurmuştur. Kul hakkını yemek, faiz almaktan bile beterdir. Allah diyor ki "Benim koyduğum nizama aykırı hareket edenler kâfirdir..." Allah'ın emrettiği ile hükmetmeyenler kâfirdir, zalimdir beyefendi.... Sayın Çölaşan başınızı ağrıtmayayım, sonuçta bu hacılar işin başından benim çocuklarımı uzaklaştırdılar. Muhasabeciyi, satın alma görevlilerini falan, jandarma vasıtasıyla işyerinden çıkarttırdılar. Hacılar bunu İtalyan şirketine söylemişler, İtalyanlar da jandarmaya haber verip bizinıkilerin işyerinden çıkarılmalarını sağlamış. Ben bunu duyunca Fehim Adak'a yine bastırmaya başladım. Dedim ki "Beyefendi bu işe bir son verin artık. Bu yapılanlar ayıptır..." Bana bağırdı çağırdı ve dedi ki "Elbette yapacaklar." Ben çok şaşırdım... Ve bu arada kendisi Şark şirketine diyor ki " Beni görevden uzaklaştırmış olun ki, artık bu adam bana bir şey söyleyemesin..." Ve böylece, diğer ortaklar olan dokuz hacı, Fehim Adak'ı görevden uzaklaştırmış oldular. Bana da dediler ki "Biz Fehim Adak'a başkalarıyla ortaklık kurma yetkisi vermemiştik. Bundan sonra sen başının çaresine bak..." Sayın Çölaşan, bunlar artık ban para da vermemeye başladılar. Ben anladım ki, bu adamların Müslümanlıkla fazla bir ilgileri yoktur. Peki ben şimdi ne yapacağım? Bu durumu uzun uzun düşündüm ve sonunda muhterem Necmettin Erbakan'a gitme-

ye karar verdim. Ne de olsa Erbakan, Müslüman adamdır. Müslümanın Müslüman'a kazık atmasına izin vermez. Hele Fehim Adak gibi bir yakınının böyle şeyler yapmasına herhalde çok kızar.

- Yani paraları kurtarmak için mi gidiyorsunuz Erbakan'a?

- Erbakan'a gidiyorum, çünkü artık kişisel şeyi bir tarafa bıraktım. Ben nasıl olsa ileride davamı açarım ve paramı bunlardan mahkeme kararıyla alırım. Ama beyefendi, benim bu Fehim Adak'a çok asabım bozuldu. Hani bunlar şeriat şeyi istiyorlar ya... Öteden beri durumları budur. Şeriat düzeni isterler. Zaten daha önce de birkaç defa hacı Fehim'e dedim ki "Şeyhim, biz bu meseleyi Allah'ın emirleri doğrultusunda çözelim. Bak, sen din adamı olduğunu söylüyorsun. Ben de sana güvenip seni hakem yapmışım, otur masaya ve bu ihtilafı şeriata göre çöz..." Ama sözümü dinletemedim...Biliyorsunuz, bu şeriatçıların başı Erbakan'dır. Dedim ki "Hele bir de Erbakan Hocamıza gideyim. Onların başı, hocası budur. Onun sözünü dinlerler..." Ve ben kendisine gittim beyefendi.

- Evine me gittini?

- Ankara'daki evine gittim beyefendi. Bir de Kuran-ı Kerim götürdüm hediye olarak. Kendisine dedim ki "Sayın hocam, biz Fehim Adak'la bir ihtilafa düştük. Bunlar benim hakkımı yiyorlar. Kul hakkını yiyorlar. Fehim Adak şeriatın savunucusudur. Siz de öylesiniz. Ben de bu durumda size gelmiştim. Bu sorunu Allah'ın nizamı ile halledin, şeriata göre halledin..."

- Bu konuşma sırasında yanınızda tanık var mı?

- Efendim Erbakan'ın yanında eski MSP Milletvekili Lütfü Göktaş var...Aynen tanıktır. Erbakan bana "Hay hay muhterem kardeşim. Biz bu meseleyi 'Milli Görüş' doğrultusunda hallederiz. Ama bunun karşılığında sizden bir istirhamımız olur. Bundan sonra bize yardım edeceksin tabii" dedi...

- Para yardımı mı istiyor?

- Hayır, politik yardım istiyor... Ben de "Elimden geleni yaparım hocam" dedim. Beyefendi bunun hemen arkasından Erbakan bana dedi ki "Şimdi bu meseleyi şeriata ve Allah'ın hükümlerine göre halledecegiz. Bunun için üç kişilik bir şeriat heyeti kuracağız. Bizim Lütfü Göktaş hukukçudur. Heyete Recai Kutan ve Lütfü Doğan'ı da üye olarak alırız.

Bu şeriat heyeti, meseleyi Allah'ın emirleri doğrultusunda çözer..." Ben de çok mutlu oldum tabii Emin Bey...

- Mikail Bey şeriat heyetine geçmeden önce burada okuyucularımıza kısa bir hatırlatma yapalım...Recai Kutan yüksek mühendis, eski MSP milletvekili ve MSP döneminin Diyanet İşleri Başkanı'dır. Üçüncü üye Lütfü Göktaş'ı tanımıyorum ama eski MSP milletvekili olduğunu biliyorum... Evet efendim, şeriat heyeti kuruldu... Sonra neler oldu?

- Şimdi beyefendi benim bütün merakım, bu adamlar işin içine şeriat girince ne yapacaklar? Para çıkarları mı önde gelecek, yoksa Allah'ın emirleri mi? Ben öğrenmek istiyorum, bakalım şeriatı kendilerine nasıl uygulayacaklar diye çok merak ediyorum... Ve efendim, on gün sonra şeriat heyeti Ankara'da, Fehim Adak'ın yazıhanesinde toplandı. Ben geldim tabii CHP'li olarak...Malatya'dan öbür hacılar geldiler...Yani bizim ortak hacılar... Şeyh Fehim var, şeriat heyetinin üç üyesi var...

- Fehim'in yazıhanesi nerede?

- Ankara'da Meşrutiyet Caddesi'nde beyefendi...Ben orada şeriat heyetine kısa bir konuşma yaptım ve "Efendim ben sizin Nizam Partisi olarak Milli Selamet Partisi olarak ve Refah Partisi olarak uzun zamandan beri savunucusu olduğunuz şeriat nizamını çok iyi biliyorum. Bu ihtilafın Allah'ın şeriatına ve nizamına göre çözülmesini istirham ediyorum" dedim. Onlar da bana " hay hay muhterem kardeşim" dediler. Bu durumda Recai Kutan bir zabit tanzim etti. O zaptı da imzaladık. O zabıttan bana vermedi.

- Tamam da Mikail Bey, diğer ortak hacılar hani Fehim Adak'ı şirketten azletmişlerdi? Hani onu uzaklaştırmışlardı?.. Fehim yine devrede mi yani?

- Elbette beyefendi... Allah kelamına göre çözecek... Bir hafta sonra ben bütün dosyayı şeriat heyetine takdim ettim. Bütün yazışmaları, noterden çektiğim protestoları, Şeyp Fehim'e yazdığım mektupları, hepsini heyet başkanı Lütfü Doğan'a takdim ettim.

- Peki bu şeriat heyeti bu iş için para alacak mı, yoksa Allah rızası için mi yapacak hakemliği?

- Allah rızası için beyefendi, Allah rızası için... Efendim, bir de baktım ki, bunlar da beni süründürmeye başladılar. Bizim şeriat heyetinin de Fehim Adak'ı himaye etmeye başladığını gördüm. Ben umudu kestim. İki

üç ay sonra, bunların da hikâye olduğunu anladım. Bu meyanda ben defalarca giderim Erbakan'a ve derim ki " Etme eyleme hoca efendi, ben 'Milli Görüş'ün himayesine sığındım, ama adamların işi savsaklıyor. Açıkça Fehim Adak'ı kolluyorlar..." Bu arada bir Kuran-ı Kerim daha götürdüm evine... " Al Sayın Erbakan, Allah'ın emridir. Sen Kuran-ı Kerim'e bağlıydın. Etme eyleme, araya kitap konuyor. Bunun hatırı için bunu hallet. Toplanın bir el koyun duruma. Bu arada benim ayda on milyon liram gidiyor. Giden paramın hesabını ben de şaşırdım vallahi.." Ama bunlar hep inşallah maşallah, inşallah maşallah... Fakat Sayın Çölaşan burada bir şey söylemezsem Allah bana günah yazar. Şeriat heyeti başkanı Lütfü Doğan var ya... Allah için dürüst ve Müslüman adammış. Temiz insan... Onun bir artniyeti yoktur. Allah'ın emri neyse, aynen ona göre hareket eder adam...

- Sonuçta şeriat heyeti hiç toplanmadı mı?

- Efendin bir kere toplanıp bir ara kararı verdi. Onun da belgesini işte size takdim ediyorum. Üçünün de imzaları vardır...Beyefendi bir gün biz Lütfü Doğan hocayla birlikte kalktık ve Fehim Adak'ın yazıhanesine gittik. Bu arada Fehim Adak yine hacca gidip gelmiş... Ve benim paramla, yani haram parayla gitmiş beyim... Bunu rahatça söyleyebilirim..

- Kaç paranız gitti bu durumda?

- Benim hesabıma göre, faizleriyle birlikte 300 milyondan fazla param gitmiştir beyefendi. Hepsini haram ettim onlara! On tane hacı, bunu aralarında paylaştılar. Şimdi ben bunları mahkemeye de vereceğim beyefendi, ama benim bugüne kadar esas amacım, bunların nasıl Müslüman olduklarını ortaya çıkarmaktı. Eğer siz bu konuştuklarımızı aynen yazarsanız, bu yazı yayınlandığı anda bu adamların Müslümanlığı düşmüş olacak. Burada vatandaşlarıma uyarıda bulunuyorum ki, hiç kimse bunların sakalına ve ibadetlerine kanmasın. Tabii bunların içinde Müslüman adamlar vardır, ama ben bu olayı yaşadım... Hatta bir gün Erbakan bana "Ne yapayım- Fehim beni dinlemiyor" deyince ben kendisine "O halde bu adamı camianızdan çıkarın" demiştim. Ama Erbakan şimdi Refah'ın başına geçti ve bir baktık ki, Fehim Adak'la yine kol kola girmiş. Şimdi bakınız Sayın Çölaşan, ben bu mücadeleye bu adamlardan paramı alıncaya kadar devam edeceğim. Şimdi ben bunlarla kişisel bir mücadele

yapıyorum. Benim mücadelem İslamiyet ve insanlık adınadır. Ben en sonunda bunları "Biz aslında şeriatçı falan değiliz" diye bağırtacağım. Buna mecburlar..Ya gelip bana hesap verecekler ve paramı ödeyecekler ya da şeriatçı falan olmadıklarını kabul edecekler.. Ben şimdi şunu östiyorum Sayın Çölaşan.. Gelsinler, bir heyet huzurunda istedikleri yerde bir açıkoturum yapalım. Gazeteciler, din adamları, hukukçular gelsin. Bunların huzurunda bir tarafa ben oturayım, bir tarafa da Erbakan ve Şeyh Fehim otursunlar.. Bunların bana yaptıklarını Bulgarlar oradaki Türklere yapmadı beyefendi.. Yahudiler Müslümanlar'a yapmadı... Bu adamlar ha bire diyorlar ki "Biz iktidar olursak şeriat düzeni getireceğiz.." Ben de diyorum ki "Kardeşim sen şeriat düzenini ve büyük Allah'ın emirlerini önce kendinde uygula. Kul hakkı yeme. Haram para yeme." Para büyük olunca şeriat nerede kaldı beyefendi? Demek ki para büyük olunca, Allah'ın ve Peygamber'in emirleri ortadan yok ediliyor binlar tarafından! İşlerine gelince Allah, işlerine gelmeyince para.. Şimdi beyefendi ben şeriat düzeni istemiyorum ama gerçek Müslümanın. Eğer bu benim işimi şeriata göre Türkiye'de çözmeye korkuyorlarsa, ben bunları Suudi Arabistan'a davet ediyorum. Medine'de islam Üniversitesi'nin şeriat fakültesi vardır. Orada Profesör Ekrim Ziya Ömeri'ye gidelim... Kahire 'de el Ezher Üniversitesi'ne gidelim. Orada din adamlarına başvuralım... Veya istedikleri din adamına başvuralım...

VIII. BÖLÜM

BİR PARTİ DAHA

Hilal İçindeki Başak

Hoca'nın partisi 19 Temmuz 1983 tarihinde kuruluş dilekçesini İçişleri Bakanlığı'na verdi.

O günlerde Refah Partisi'nin adını çok kişi "Hocanın partisi" diye telaffuz ediyordu. Refah Partisi'nin adını çok kişi "Hocanın partisi"diye telaffuz ediyordu.

Refah Partisi'nin kuruluş dilekçesindeki genel merkezinin adresi Ankara; Sakarya Caddesi 5/3 numaradaki yazıhaneydi. Ancak parti kısa bir süre sonra Meşrutiyet Caddesi 36/5 numaralı adrese taşındı. Genel Başkan 'emanetçi' Ali Türkmen adındaki bir avukattı.

Partinin amblemi hilal içinde başaktı. Programı ise dedesi MNP, 'babası' MSP'nin benzeriydi; Dinin devlete ve siyasete hâkim olması isteniyordu. Tabii bu program da yine kapalı bir biçimde kaleme alınmıştı. Hatta laiklik için, 'din ve vicdan hürriyeti'dir.' deniyordu.

Refah Partisi'nin 33 kişilik kurucuları şunlardı:

Zeki Büyüközer (Mali Müşavir), M. Reşit Emre (Avukat), M. Nuri Kahraman (Tüccar), İ. Sinan Kılıç (Tüccar), Ali Türkmen (Avukat), Ahmet Topaloğlu (Emekli), Numan Kılıç (İşçi), Adil Seyrek (Avukat), Ahmet Küçükdere (Sanayici), Abdülkerim Şebik (Avukat), Ahmet Tekdal (Avukat), Ahmet Ertok (Makine Mühendisi), Rıca Ulucak (Avukat), Mustafa Koç (Emekli), Mehmet Polat (Makine Mühendisi), Abidin Çetin (Harita Mühendisi), A. Rıza Ener (Avukat), Kemal Yılmaz (Çiftçi), Nuri Aksoy (Çiftçi), Halil Meyvalı (İşçi), Mehmet Özdemir (Esnaf), Osman Aslan (İşçi), Oktay Yel (İşçi), Osman Çolak (Esnaf), Muharrem Kuru (Esnaf), Ö. Lütfi Uzunözmen (Emekli), Ali Vural (Mühendis), Abdurrahman Serdar (Serbest), Mehmet Özyol (Yüksek Tahsil), Abdullah Aşağıpınar (Esnaf), Numan Çoban (Çiftçi), Hasan Yıldız (Nakliyeci).

Ahmet Tekdal, Ahmet Topaloğlu, Mehmet Özdemir ve Abdurrahman Serdar dışındaki kurucuların 29'u Milli Güvenlik Konseyi tarafından veto edildi.

RP 7 kasımda yapılacak genel seçimlere katılabilmek için hemen 29 kişilik yeni bir kurucular listesi daha verdi:

Mustafa Kadri öztürk, Recep Gürcan, Bekir Erdircan, Zeki Tokat, Mahmut Adil, İlyas Özgün, Ahmet Yılmaz, Abdülgazi Konsuk, Nazır Özdemir, Mehmet Güler, Mehmet Karabekir, İbrahim Ethem Gülbay, Mehmet Erdoğan, İlyas Türkuş, Mükremin Karakoç, Yaşar Poyraz, Bakır Erköseoğlu, Mevlüt Badel, Bilal Kayaalp, Ahmet Yavuz, Kazım Dökmen, Ali İlhan, Abdullah Erken, M. Nebil Atahan, İbrahim Erdaş, Hasan Gürel, Muammer Boyran, Coşkun Sungur, Numan Uçar.

Refah Partisi 29 yeni kurucuyu da 8 Ağustos tarihinde İçişleri Bakanlığı'na bildirildi. Milli Güvenlik Konseyi 21 gün sonra 29 kişiden 25'ini daha veto etti. Milli Güvenlik Konseyi'nin parti kurucularını inceleme süresi 20 gündü. Ancak bu kez 1 gün geç kalmıştı.

Partilerin seçime katılabilmeleri için kurucularını 24 Ağustos 1983 tarihine kadar Milli Güvenlik Konseyi'ne bildirmesi gerekiyor.

Refah Partisi son 29 kişilik listeyi 8 ağustos günü Milli Güvenlik Konseyi'ne göndermişti. Konseyden ses çıkmayınca RP'liler "Bu kez veto yok" diye sevinmişlerdi. Ancak 29 ağustosta gelen yeni vetoları öğrenince şoke oldular. RP, Yüksek Seçim Kurulu'na Milli Güvenlik Konseyi'nin bir gün geç bildirmesi nedeniyle yasal haklarının çiğnendiğini bildirerek seçime katılma hakkının verilmesini istedi. İsteği reddedildi. RP, tıpkı Milli Güvenlik Konseyi'nce veto edilen diğer partiler gibi 7 kasım milletvekili seçimlerine katılamadı. RP kuruluşunu 21 eylülde tamamladı, ancak iş işten çoktan geçmişti. Genel seçimlere katılamadı, ancak 25 Mart 1984 tarihinde yapılan yerel seçimlere katıldı.

Ahmet Tekdal'ın genel başkanlığında seçime giren RP toplam oyların yüzde 4.8'ini aldı. 837 bin 43 oy almıştı. Van ve Ş. Urfa Belediye Başkanlığı'nı kazındılar. Seçime katılan ANAP, SODEP, DYP, MDP, HP, arkasından RP 6. olacaktı.

Milli Görüş'ün Sıkıyönetim Versiyonu

Refah Partisi'nin Birinci Büyük Kongresi 30 Haziran 1985 tarihinde Ankara'da, Atatürk Spor Salonu'nda yapıldı. 65 ilden toplam 767 delege

kongreye katılmıştı. Salon oldukça kalabalıktı. Solona giremeyenler için bahçede kapalı devre yayın yapan televizyon kurulmuştu.

Kongreyi sayıları az olmakla birlikte başı örtülü bayanlar da izliyordu. Salonda erkekler ayrı bayanlar ayrı yerlerde, 'haremlik-selamlık' şeklinde oturuyorlardı.

Ahmet Tekdal yaptığı konuşmada sık sık Milli Şuurdan bahsediyordu. Milli Şuur 70'li yılların MNP ve MSP dönemlerinde dillerden düşmeye Milli Görüşün sıkıyönetim versiyonuydu!

Tekdal, Milli Şuuru şöyle anlatıyordu: "Milli Şuur, bağımsızlık, insan hakları, demokrasi, adil ekonomi, refahın yaygınlaştırılması, milli dış politika ve milli eğitim, Milli terbiyedir."

RP'nin iç ve dış konulardaki tavrı MSP ile aynıydı. Tıpkı MSP gibi ağır sanayi hamlesini gerçekleştirip ekonomik ve siyasi açıdan Batı'dan uzaklaşmayı,İslam değerlerinin hâkim olduğu bir toplumu hedeflediğini parti proğramına yazmıştı.

Kongrenin öğleden sonraki bölümünde kürsüde konuşan İstanbul delegesi Kahraman emmioğlu, "Ağır sanayi hamlesini bir an önce başlatmak istiyoruz" deyince tüm salon ayağa kalkarak 'İnançlı Erbakan' sloganını atmaya başladı.

Yapılan seçimlerde genel başkanlığa Ahmet Tekdal seçildi.

Daha sonra Merkez Karar ve Yönetim Kurulu kendi aralarında yaptıkları seçimle, parti genel başkan yardımcılıklarına, Rıza Ulucak, Ömer Faruk Ekinci, Abdülkadir Öncel ve Bahri Zengin'i getirdi. Genel Muhasip ise Devlet Planlama Teşkilatı'nda çalışırken Şeyh Mehmet Zahid Kotku'ya bağlanan Cevat Ayhan'dı. Şeyh Mehmet Zahid'in ikinci kuşak öğrencilerine iş düşmüştü...

13 Ekim 1985 günü RP İzmir teşkilatının düzenlediği Refah Gecesinde Atatürk'e saygısızlık yapıldığı ve laiklik ilkelerine aykırı davranıldığı gerekçesiyle Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından soruşturma başlatıldı.

İzmir Eşrefpaşa semtindeki bir sinema salonunda oyunlar sergilenmiş, şiirler okunmuş, konuşmalar yapılmıştı. Konuşmalarda yeni bir şeyler söylenmiyordu; "Milli maarifi kurucağız. Hocasının ayağını öpecek kadar saygılı olan çocuklar yetiştireceğiz. Faizi kaldıracağız, ağır sanayi kuracağız gibi benzeri konular dile getirilmişti. Ancak dönem sıkıyönetim döne-

miydi...

Soruşturma başlatılıp dava açılınca geceyi düzenleyen R P Merkez Karar ve Yönetim Kurulu üyeleri Bülent Arınç, Cengiz Kantarcı, İzmir İl Başkanı Mehmet Kaya partiye zarar gelmesin diye görevlerinden istifa ettiler.

Sonuçta mahkeme kararını verdi: Bülent Arınç, Ömer Cahit Akay, Erol Camtakan ve Eyüp Menderes 4 yıl 2 ay ağır hapis cezasına çarptırıldılar.

RP'lilerin görüşleri hükümetteydi, ancak kendilerine cezaevi yolu gözükmüştü..

Grafik Yükseliyor

Refah Partisi, genel başkanları Erbakan'dan yoksun olarak girdiği 28 Eylül 1986 tarihindeki milletvekili ara seçimlerinde oyları 1.7 oranında artırarak yüzde 5.7' e yükseldi.

Dönemin ANAP Dışişleri Bakanı Vahit Halefoğlu, Türk Amerikan Derneği'nde yaptığı bir konuşmada , RP'nin ara seçimlerde aldığı yüzde 5.7 oranındaki oyu değerlendirirken "İrticanın son seçimde ne kadar oy aldığı ortadadır. RP yüzde 5 oranında oy almıştır" diyordu.

Bu sözlere RP'den sert tepkiler geldi. Genel Başkan Ahmet Tekdal Dışişleri Bakanı Halefoğlu'nu istifaya çağırdı. Milli Gazete'nin 11 Ekim 1986 tarihli sayısındaki manşet ilginçti: "Ya ispat etmeli, ya intihar etmeli!"

Yuvaya Dönüş

12 Eylül askeri darbesinin, siyasi parti yöneticilerine getirdiği 10 yıllık politika yasağı kamuoyunda sık sık tartışma konusu oluyordu. ANAP'ın, 12 Eylül'ün bu anti-demokratik yasağını kaldırmamak için direnmesi kendi içinde de tartışmalar çıkmasına neden oluyordu. Sonunda Başbakan Özal kendince uyanık bir yol buldu: Yasakların kalkıp kalkmayacağını halka soracaktı. Tarih belirlendi, 6 Eylül 1987 tarihinde referandum yapılacaktı.

Başta Turgut Özal olmak üzere ANAP'lılar 'no no no' (Hayır hayır hayır) tişörtleri ile mitingler yaptılar. Görünürde yasakların kalkmasını sadece ANAP istemiyordu. Sosyal demokrat SHP ise bu konuda ikiye bölün-

müştü. SHP Genel Başkanı Erdal İnönü 'demokrasilerde bu tür yasakların olmayacağını' söyleyerek herkesin yasakların kalkması lehinde oy kullanmasını istiyordu. Öte yandan Bülent Ecevit'in de yasağının kalkması sonucu diğer sosyal demokrat parti Demokratik Sol Parti'nin başına geçip sosyal demokrat oyları böleceği endişesi SHP'lileri kara kara düşündürüyordu.

Doğru Yol Partisi ise yasakların kalkmasını en çok arzu eden partiydi. Zaten DYP Genel Başkanı Hüsamettin Cindoruk her fırsatta emanetçi olduğunu belirtiyordu. DYP'nin 'bir bileni' Süleyman Demirel tekrar genel başkan olacağı günü sabırsızlıkla çekiyordu.

Sonunda sandığa gidildi. Sonuçlar şaşırtıcıydı: Yüzde 50.25 (11 milyon 654 bin 696 kişi) yasakların kalkmasını, yüzde 49.77 (11 milyon 548 bin 016 kişi) yasakların devam etmesini istemişti.

Yasakların kalkmasını isteyen kişilerin 70 bin fazla çıkması sonucu, Süleyman Demirel, Bülent Ecevit, Alpaslan Türkeş, Necmettin Erbakan gibi siyasi yasaklı eski genel başkanlar 'özgürlüklerine' kavuştular.

Sonucun kılpayı olması ANAP lideri Turgut Özal'ı çok memnun etmişti. "Demek ki Türkiye kamuoyu eskiye dönmek istemiyor" diye düşünüp erken genel seçim kararı aldı.

Siyasi yasağı kalkan Erbakan ve 17 MSP'li yapılan bir tören ile 25 Eylül 1987 tarihinde RP'ye üye oldular.

Ancak Erbakan'ın RP Genel Başkanı olup olmayacağı konusunda partide tartışma çıkmıştı. Başta Oğuzhan Asiltürk olmak üzere bazı RP'liler, Erbakan'ın tıpkı Şeyh Mehmet Zahid Kotku gibi parti üstü bir konumda olmasının daha iyi olacağını düşünüyorlardı. Erbakan bu teklife çok kızdı. "Siz beni uhrevi başkan yapmak istiyorsunuz" dedi.

Erbakan Genel Başkanlık koltuğunu istiyordu.

11 Ekim 1987 tarihinde yapılan RP 2'nci Olağan Kongresi'nde tek aday Necmettin Erbakan genel başkanlığa seçildi. Ayrıca Parti Merkez Karar ve Yönetim Kurulu üyeliğine de Asiltürk, Kazan, Hatipoğlu, Kutan, Battal gibi 13 eski MSP'li getirildi.

Necmettin Erbakan RP'nin genel başkanlık koltuğuna oturduktan sonra ilk eleştirdiği kişi, eski MSP milletvekili adayı, dönemin Başbakanı Turgut Özal oldu.

Özal'ın AT üyeliğine yaptığı başvuruyu Erbakan yerden yere vuruyordu. Bu başvurunun Türkiye'nin Ortak Pazar'da ezilip yok olması, Batı'nın kölesi anlamına geldiğini söylüyordu.

'Çiçeği burnunda' RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan 70'li yıllarda olduğu gibi basında fazla yer alamıyordu. Mecliste grubu olmadığı için de televizyona çıkamıyordu. Seçim gezileri için gittiği il ve ilçelerde fazla kalabalıklar toplayamıyordu.

Erbakan seçim gezilerinde sürekli Turgut Özal'ı eleştiriyordu.

RP'nin Kazandığı 21 Milletvekili!

Necmettin Erbakan'ın genel başkanlığında girdiği 29 Kasım 1987 seçimlerinde RP umduğunu bulamadı. Antidemokratik seçim yasası seçime katılan partilerin yüzde 10'luk Türkiye barajını aşmasını şart koşmuştu. RP ise 7.16 yüzdelik oyu ile ülke barajını aşamamıştı. 1 milyon 717 bin 425 seçmen RP'yi tercih etmişti.

Yapılan hesaplara göre RP 10 yıl önceki seçim kanunu uygulansaydı 21 milletvekili kazanacaktı..

Bu seçimlerin RP açısından bir önemin nedeni MSP'nin ANAP'a giden oylarını yavaş yavaş taplamaya başlamasıydı.

Refah Partisi 12 Eylül askeri darbesinden sonra yapılan seçimlerde oylarını devamlı arttıran tek partiydi. Partinin grafiği giderek yükseliyordu. Hükümetteki ANAP'ın her geçen gün yıpranması RP'nin oylarını arttıyordu. ANAP'ı destekleyen seçmenlerin bir bölümü bu partiye akıyordu.

RP en büyük çıkışını ise 26 Mart 1989 tarihinde yapılan yerel seçimlerde gösterdi.

Yüzde 9.8 oy oranı ile SHP (28.4), DYP(26.4), ANAP'ın (21.8) arkasından dördüncü parti oldu.

Konya (Halil Ürün), K.Maraş (Ali Sezal), Sivas (Temel Karamollaoğlu), Ş. Urfa (İbrahim Halil Çelik), Van (Fetullah Erbaş) belediye başkanlıklarını RP kazandı.

Adıyaman Gerger; Bingöl Genç ve Solhan; Kars Akkaya; Kayseri Yahyalı; Konya Karatay, Meram, Selçuklu, Yunak; Kütahya Tavşanlı; Mardin Cizre; Nevşehir Kozaklı; Sakarya Akyazı; Ş. Urfa Akçakale; Van Gürpı-

nar; Şırnak Sason ilçesinde belediye başkanlığı koltuğuna RP adayları oturdu.

RP ayrıca 46 beldede belediye başkanlığını kazanmıştı. 12 Eylül askeri darbesinden sonra RP ilk kez 'yönetme erkini' bazı bölgelerde kısmi olsa da ele geçirmişti.

İrtica Otobüsü

RP'li belediye başkanlarının ne yapacakları merakla beklenirken ilk ses Konya'dan geldi: İrtica otobüsü!

RP Konya Belediye Başkanı Halil Ürün kadınlar ve erkeklerin ayrı bineceği otobüs fikrini ortaya atmıştı. Konya nüfusu son yıllarda çok artmıştı. Toplu taşım araçlarında kadınlar ve erkekler çok sıkışık yolculuk ediyorlardı. Erkeklerle kadınların birbirlerine bu kadar yakınlaşmasını doğru bulmamaştı Belediye Başkanı Halil Ürün. Otobüs sayısını arttıracağına, mevcut otobüslerin bir kısmını kadınlara ayırmayı tercih etmişti.

RP'li Belediye Başkanı'nın önerisi kamuoyunda sert tartışmalara neden olurken, RP'li Ş.Urfa Belediye Başkanı Halil İbrahim Çelik ortalığı daha da karıştırdı. Çelik, Atatürkçü ve laik olmadığını açıklamıştı. Bu demeci üzerine Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından gözaltına alınmıştı.

Artık gazetelerde sık sık RP'li belediye başkanlarının "icraatlarına" rastlanıyordu. Gündemi bazen RP'liler oluşturuyordu. Biri bırakıp biri alıyordu. Ş. Urfa Belediye Başkanı Çelik'ten sonra gözler yine Konya'ya çevrildi.

Konya Belediye Başkanı Ürün'ün bir başka projesi de tepkiyle karşılandı: Kadın Hastanesi!

Ürün, personelinin tamamen kadın olduğu bir hastane kuracağını söylüyordu. K. Maraş Belediye Başkanrı Ali Sezal da aynı projeyi hayata geçireceğini belirtiyordu.

Olurdu olmazdı tartışmaları günlerce sürdü. Sonunda ne 'İrtica Otobüsü' ne de 'Kadın Hastanesi' uygulamaya geçirilebildi. Projeler unutuldu gitti...

Refah Partisi'nin 1984 yerel seçimlerinde en çok oy aldığı yerlerin sıralaması şöyle:

Bingöl (13.5), Siirt (10.0), Ş. Urfa (9.8), Muş (9.6), Van (9.1), K. Maraş (8.9)...

1987 genel seçimlerinde en çok oy aldığı yerler ise şöyle sıralanıyor;

Diyarbakır (24.5), Siirt (24.0), Bingöl (22.1), Bitlis (21.1), Elazığ (17.6), Van (17.3), Mardin (16.9)...

Bir de 1989 yerel seçimlerindeki sıralamaya göz atalım;

Bitlis (27.8), Muş (27.7), Bingöl (25.2), Siirt (24.0), Sıvas (23.5), Van (22.7), Elazığ (20.9)...

MSP'nin ilk kez seçime girdiği 1973 yılında en başarılı olduğu iller sıralamasına bakılırsa Erzurum, Sıvas, Malatya, Konya, Gümüşhane, Elazığ, Çorum, Yozgat gibi daha çok Türklerin oturduğu yerleşim yerleri görülür.

MSP'nin 1977 seçimlerinden sonra ayakta kaldığı tek bölge Güneydoğu bölgesiydi. Yukarıdaki tabloya bakıldığında da RP'nin oy deposu Güneydoğu'ydu.

RP'nin tabanını geri bırakılmış Kürt illeri oluşturuyordu. Bu tabanın gerek MSP'yi gerekse RP'yi desteklemesinin tek nedeni İslam'dı! MSP ve RP bölgedeki şeyhler ve ağalar ile sıkı ilişki içindeydi.

Oy potansiyelinin büyük bir bölümünü Güneydoğu'dan alan Refah Partisi'nin 'Kürt politikası' var mıydı? Bu sorunun yanıtına geçmeden önce devletin, 1984 yılında başlayan PKK hareketine karşı kullandığı 'silahlardan' birini anımsatmak gerekiyor: İslam

Mart 1986. Askerler helikopterlerle el ilanları dağıtıyorlar;

"Vatandaş!

Bakın, en yüce İslam dini size ne emrediyor...

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Allah tecavüzkârları sevmez. (Kur'an- Kerim Bakara Suresi,190. ayet)

"Onlara karşı savaşmak senin gibi her Müslüman'ın görevidir."

Mayıs 1986. Tunceli Valisi emekli General Kenan Güven üzerinde cami resimleriyle Türk bayrağının bir arada bulunduğu ayetlerle donatılmış el ilanlarını muhtarlara dağıtıyor. Vali bu arada muhtarları da uyarıyor: "Din düşmanlarına karşı köylüyü ikaz etmek, korumak hepimizin görevidir. Elimde gördüğünüz el ilanlarını ve afişlerini her köşe başına, her kahveye ve bakkal dükkânına astıracaksınız. Bunlar size zimmetlidir. Sizde köylüye zimmetleyeceksiniz. Kesinlikle bu ilanlar, afişler indirilmeyecek ve yırtılmayacak!"

Laik Türkiye Cumhuriyeti Valisi, 'Müslüman Türk Milletini' PKK'ya

karşı Allah yolunda savaşa çağırıyordu!...

Devlet, Kürtlerle birleşebileceği ideolojik temeli bulmuştu: İslam!

Aydınlar Ocağı'nın etkili ismi Nevzat Yalçıntaş olmak üzere bir grup araştırmacı bölgeye gittiler, çalışmalar yaptılar. Bu arada Dicle, Fırat 100. Yıl gibi Doğu ve Güneydoğu üniversitelerinde sempozyumlar yapıldı. "Doğu Anadolu'nun sosyal, kültürel ve iktisadi meseleleri" ele alındı. 'İslamın getirdiği birlik, beraberlik ve kardeşlik fikri'nin işlenmesi isteniyordu...

Neler neler söyleniyordu:

"Devlet politikamız, Nurculuk adı verilen dini akımı değerlendirmede, Türk ülkesinin geleceğini sarsıcı inanılmaz hatalara düşmüştür. Said-i Nursi, bugün azınlık milliyetçiliği çıkmazına saptırılmak istenen insanlarımızın arasından çıkmıştır. Tabiatıyla ağırlık itibarı ile en azından başlangıcında, daha ziyade Doğu ve Güneydoğu bölgelerimizde taraftar bulmuştur.

Söz konusu zat, hayatı boyunca 'Kürt aslından geldiğini' defaatle dile getirmiş ve fakat 'Türk milletinin İslamiyet yolundaki büyük hizmetlerine' işaretli, ayrılıkçı güçlere şiddetle göğüs gererek, etnik ayrılıkçılığın ve zümreye zarar getireceğini ve devletin bütünlüğünün asla bozulmaması gerektiğini vaaz etmiştir. Doğu yöremizde, Nurculuğun başını ezme çabaları sonunda ortaya çıkan boşluk, ayrılıkçılar belasına davetiye çıkarmıştır." (Yeni Haber, 26 Kasım 1986)

Zaten 12 Eylül askeri darbesinin lideri Cumhurbaşkanı Kenan Evren de İslamiyetin 'birleştirici' ve 'bütünleştirici' olduğu görüşündeydi.

Sonuçta kollar sıvandı. Din âlimlerine başvuruldu. Kuran ve Peygamber'in hadisleri tarandı. Ayetli hadisli bildiriler hazırlandı:

"Vatandaş!

"Mukaddes kitabımız Kuran-ı Kerim diyor ki (El-Enfal/46):

'Allah'a ve onun resulüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra zaafa düşersiniz. Rüzgârınız kesilip gider.'

"Bu vatan haini eşkıyanın getirmek istediği düzen küfür düzenidir. Onlarda din, namus, ahlak değerleri yoktur..."

"Yüce İslam dininin emirleri", peygamberin 'buyrukları' Diyarbakır'dan havalanan uçaklarla, helikopterlerle, Hakkâri, Siirt, Mardin, Diyarbakır, Tunceli, Van, Bitlis, Muş, Şırnak ve diğer yerlere atılarak dağıtıldı.

'Küfür cephesine' karşı 'İslam cephesi' kuruluyordu. Görev yurttaşlık

değil 'Müslümanlık göreviydi.' Türk ordusunun tanımlaması bile değiştirilmişti: 'İslam Dünyasının Ordusu.'

PKK'nın Alternatifi

Doğu ve Güneydoğu'da bu gelişmeler olurken, 2000'e Doğru dergisine bölgeden gelen haberler ilginçti: "Devlet, PKK'nın karşısına Refah Partisi'ni çıkaracak."

Refah Partisi'nin bölgedeki faaliyetlerini, gücünü, seçmenle ilişkilerini öğrenmek amacıyla 15 Şubat 1988 tarihinde 20 günlük bir araştırma yapmak için bölgeye gittim. Diyarbakır, Bitlis, Bingöl, Siirt, Muş ve Van'da RP'nin önde gelen isimleri ile saatlerce süren sohbetler yaptım. RP Diyarbakır Merkez İlçe Başkanı Nejdet Öcal, "PKK'yı önlemek için tek çözüm manevi değerlere sıkı sıkıya sarılmaktır" diyordu. RP Siirt Belediye Başkan adayı Şıh Hazın ailesinden Mehmet Emin Aydın, "Buradaki olayların önlenmesi için İslami felsefenin buralarda yaygın olması gerekir" şeklindeki sözlerini bölgedeki tüm RP'liler ağız birliği etmişçesine tekrarlıyorlardı. RP Muş Merkez İlçesi Başkanı, Kutbettin Yıldırım, "Bizde Kürt ve Türk diye bir şey yok. Herkes Müslüman" diye konuşuyordu.

Diğer yandan RP'nin Güneydoğu'daki toplantılarında, mitinglerinde 'şeriat' isteyen sloganlar atılıyordu. Ev sohbetlerinde şeriat propagandaları yapılıyordu. Bunları güvenlik güçleri sessizce izliyordu. Araştırma sonucu şu saptamayı yapmıştım: Devlet ve RP Kürt sorununa İslamcı çözüm konusunda hemfikirler. Batı'daki Türk-İslam Sentezi, Doğu'daki Kürt-İslam sentezi ideolojisinin yapı taşlarından biri de Refah Partisi'ydi!..

Doğu'da 'Kürt-İslam Sentezi' 1989 yerel seçimlerinde beklenildiği gibi büyük başarı getirmedi. RP oylarını çok arttırdı, ama Kürtlerin büyük bölümü SHP'ye oy vermişti. Bölgede oy patlamasını SHP yapmıştı. 1991 erken genel seçimlerinde de Kürtlerin siyasal partisi Halkın Emek Partisi'nin SHP ile ittifak yapması RP'nin bir yüzünün daha ortaya çıkmasına neden oldu...

Milliyetçi Refah Partisi

İlk görüşme 3 Eylül 1991 tarihinde MÇP ile IDP arasında oldu. İki parti

20 Ekim 1991 seçimlerine ittifak yaparak girmeyi tartışıyordu. Bu arada DYP de, IDP'ye kendilerine katılmaları halinde belli bir oranda milletvekili kontenjanı vermeyi teklif etmişti.

MÇP-IDP arasında görüşmeler sürerken başta Aydınlar Ocağı, Türkiye Yazarlar Birliği gibi Türkiye sağının "ideoloji üretim merkezleri' MÇP-IDP arasındaki ittifak görüşmelerine RP'nin de katılması için kulis faaliyetlerine girdiler. Türkiye, Zaman gibi 'ılımlı islamcı' gazeteler, 'üç parti tabanının da birliği istediği' şeklinde haberler pompalamaya başladılar.

'Üçlü ittifak' fikrine RP soğuk bakıyordu. Erbakan'ın istediği IDP'nin kendi partisine katılmasıydı. 10 Eylül 1991 günü Erbakan ile IDP lideri Aykut Edibali RP Genel Merkezi'nde buluştular. Saat 14.45'te IDP lideri Edibali ve iki arkadaşı RP Genel Merkezi'ne geldi. Oğuzhan Asiltürk ile Recai Kutan kendilerini kapıda karşıladılar. Misafirler zemindeki Erbakan'ın odasına alındılar. Genel Merkez'de odalara girilirken ayakkabı çıkarıp terlik giymek zorunluluğu vardı. Konuklar ayakkabılarını çıkarıp terlik giyerek odaya girdiler. Erbakan yoktu. Aptes almak için yukarıya çıkmıştı. 5 dakika sonra neşeyle odaya girdi. Hoşgeldiniz dedikten sonra ilk sorusu "Namaz kıldınız mı?" oldu. Edibali'nin iki arkadaşı çağrıya uymadı. Ancak Edibali Erbakan'la namaz için RP Genel Merkezi avlusundaki camiye gitti. Cami dönüşü Erbakan keyifliydi. Konuşma başladı: "Türkiye, İsrail ile birlikte AT'ye sokuluyor ve Yahudileştiriliyor. Bu şartlar altında birleşmemiz gerekiyor. Bu seçim bin yılın olayıdır. Bu birleşme İstanbul'un alınışından daha önemli olacak. Hemen inananlar bir araya gelmeliyiz. Birleşmeliyiz."

Son Bin Yılın Olayı

Erbakan konuşması sırasında Asiltürk'ten 'Tedavi' adlı kitabını istedi. Gelen kitaplardan herkesin eline birer tane tutuşturarak konuşmasına devam etti: "Tarihte medeniyetler hep bir hak ve bir batıl medeniyet olarak birbirini takip etmiştir. Biri hakkı üstün tutan medeniyet, diğeri kuvveti üstün tutan medeniyet."

'Tedavi' adlı kitabın 42'nci sayfasındaki grafiği göstererek, "Şekilde gördüğünüz gibi MÖ 2000 yılında Mezopotamya medeniyeti vardı. Sonra Hz. Musa geldi; Hakkı üstün tutan medeniyetler kurdu. İnsanlık daha sonra haktan uzaklaştı. Kuvveti üstün tutan Yunan medeniyeti kuruldu.

Onun en yüksek noktasında Hz. İsa geldi. Hakkı üstün tutan nedeniyeti kurdu. Yine insanlık haktan uzaklaştı. Kuvveti üstün tutan Roma medeniyeti kuruldu.

Onun en yüksek noktasanda Hz. Muhammed geldi. Hakkı üstün tutan medeniyet kurdu. Sonra gittikçe zayıfladı. Kuvveti üstün tutan Batı medeniyeti kuruldu. Bu olaylar bin yıl aralıklarla birbirini takip etti. Şimdi son 1000 yılın olayı Adil Düzen geliyor. İşte bu seçim, bu bin yılın olayına başlangıç olacaktır. Böyle önemli bir olayda inananlar bir araya gelmeli, birleşmelidir. Bunun dışında yol aranmamalıdır. Müslümanlar bugün birleşmeyecek de ne zaman birleşecekler" diye konuşmasını sürdürüyordu.

Erbakan altını çizerek belirtiği 'ittifak' değil 'birleşmeydi.'"

Erbakan birleşmeden, IDP ittifaktan yanaydı. Erbakan Edibali'ye, "Ben yüzde bire muhtaç bir Refah görünümü vermek istemem. (IDP'nin alacağı oy yüzde 1 olarak tahmin ediliyordu. SY) Erbakan Hoca barajı aşmaktan korktu da yüzde 1 ile ittifak yaptı dedirtmem. İttifak olmaz birleşme olur."

Düğün Pastası ve Fatiha

Görüşme sürerken odaya pasta ile kola getirildi. Erbakan, "Bakın meşrubatlarımız da düğün pastalarımız da geldi. Bu pastaları birleşmenin pastaları kabul ederek yiyecegiz" dedi.

IDP'lilere söz hakkı vermeden Erbakan habire konuşuyordu. Erbakan'a göre yarım saat içinde her şey halolmuştu, RP ile IDP birleşmişti! Üstelik daha IDP'liler bir şey söylememişlerdi!

Erbakan,"Sülaymancıların bile RP'ye katıldıklarını" söylüyordu. Melih Gökçek, Ömer Vehbi Hatipoğlu gibi Edibali'nin dava arkadaşları, eski 'Yeniden Milli Mücadele'ci isimlerin de RP'de olduğunu belirtiyordu.

Sonunda Erbakan sözlerini ve toplantıyı bitiren konuşmayı şöyle tamamladı: "Bizim için önemli olan birleşmedir. Size 24 saat mühlet veriyorum. Gidin partinizi kapatın, bize gelin. Bakın düğün pastalarını da yedik. Şimdi birleşmenin Fatiha'sını okuyalım. El Fatiha..."

Odada bulunanlar Fatiha okudu. Toplantı bitti. Çıkışta gazeteciler Erbakan ile Edibali'nin yan yana fotoğraflarını çektiler. IDP'liler arabalarına

bindiklerinde şaşkınlık içindeydiler. Erbakan konuşmuş kendileri dinlemişlerdi.

IDP, Erbakan'ın birleşme teklifini reddetti. İttifak istiyorlardı. Bu arada MÇP ile de görüşmelerini sıklaştırmışlardı.

Olayın ilk perdesi böyle kapandı.

Ancak Aydınlar Ocağı ile sağcı gazeteler siyasi kulislere 'ittifak gerçekleşti' haberlerini yaymaya başladılar. Bu arada İstanbul Üniversitesi'nden 15 öğretim üyesi Erbakan'ı ziyaret etti. ANAP'lı Abdulkadir Aksu bile ittifakın gerçekleşmesi için çaba sarf ediyordu. Devreye yeni şeyh Esat Coşan bile konmuştu.

Erbakan herkese aynı sözleri tekrarlıyordu:"Biz bu işe dünden razıyız, bizim istediğimiz ittifak değil birleşme. Kapımız MÇP'ye de açık herkese açık."

Bu arada Türkeş'in demeçlerini Zaman ve Türkiye gibi gazeteler manşetlere çıkarıyordu: "Biz müslümanız. Birlikten yanayız. Birlikte hayır buluyoruz. Elhamdülillah müslümanız. Ben hac farizasını da yerine getirmiş bir insanım. Mümin müminin kardeşidir. Irkçı bir görüşümüz yoktur."

Erbakan-Türkeş Flörtü İstifalara Neden Oluyor

19 Eylül 1991 günü RP MKYK toplandı. Partinin Güneydoğu kanadı kanıyordu. MÇP ile ittifak sözleri bile istifalara neden olmuştu. Eski Bakan Şerafettin Elçi istifa edenlerin başını çekiyordu: "Olayın dedikodusu çıkar çıkmaz Refah Partisi ile ilişkimi kopardım. Kendilerine şunu söyledim: 'Milliyetçiliğe, ırkçılığa karşı olduğunuzu söylediniz. Fakat Türkeş'le aynı masaya oturdunuz. Irkçılığın sembolü olan kişi ile bağlantı kurdunuz. Halkımızın zararına olacak ilişkiler içine girdiniz. Böyle bir görüntünün bile üzerime düşmesinden rahatsız olurum.' İstifa ediyorum." RP'nin Güneydoğu kanadı çöküyordu. Erbakan en güçlü olduğu bölgeyi gözden çıkarıyordu...

MKYK'da sert tartışmalar oldu. Ancak ittifak lehine karar çıktı. RP'de Erbakan'ın karşıtı bir kararın alınamayacağını herkes biliyordu. İttifakı Erbakan istiyordu.

Erbakan, Kürtlerin gönlünü alabilmek için, "Türkeş'in ittifakın adaya

olarak seçimlere girmemesini" istiyordu. "Türkeş Kırıkkale'den bağımsız aday olarak gösterilmesinin ittifak lehine olacağını" söylüyordu.

Erbakan'ın "Türkeş formülü" hayata geçirilemedi. IDP ve MÇP'nin belirlediği isimler RP listelerinden seçime girecekti. Türkeş, RP'nin Yozgat milletvekili adayıydı!...

RP karıştı. İttifaka karşı çıkan Kürt kökenli Fehim Adak ile Ömer Vehbi Hatipoğlu Genel Merkez'de dayak yediler. RP'nin Güneydoğu müfettişi Altan Tan, RP'nin Cizre Belediye Başkanı Haşim Haşimi gibi partinin bölgede önde gelen isimleri RP'den istifa ettiler.

Bölgede Türkeş'in 4 Şubat 1991 tarihinde Tercüman'a dil yasağının kalkması üzerine verdiği demeç elden ele dolaştırılıyordu: "Kürtçenin serbest bırakılması kararı, Türkiye'nin geleceğini tehlikeye atmıştır. Karar bölücülüğe verilen bir tavizdir. Türk milletinin imhasına yöneliktir." Bu arada, Altan Tan, Haşim Haşimi gibi isimler 'ittifakın mimarı' olarak gözüken Oğuzhan Asiltürk'ün, Güneydoğu'daki koruculuk sistemini destekleyen, Kürt Enstitüsü'nün kurulmasına karşı çıkan sözlerini de anımsatarak, RP'nin görünmeyen yüzünü açığa çıkarmak istiyorlardı. Altan Tan, Refah Partisi'nin bölgede MİT ile birlikte çalıştığını söyleyecekti...

Asiltürk'ün İtirafı

Oğuzhan Asiltürk ile Erbakan, Türkeş'e karşı olan havayı dağıtabilmek için partide en çok uğraşan iki isim olmuşlardı. Asiltürk, IDP'lilere şöyle diyordu: "Ben size samimi bir itirafta bulunayım mı? Türkeş konusunda ben de Erbakan da çok gayret ettik. Ama kimseyi razı edemedik."

Üçlü ittifak RP çatısı altında seçime girecekti. Aykut Edibali, Alparslan Türkeş ve arkadaşları partilerinden istifa edip RP listesinden aday oldular.

Erbakan seçim gezilerinde iddialı konuşuyordu: "50 ilde birinci partiyiz. Bizim Meclis'e girmemizi engellemek için çıkardıkları kanunlarla baraj sistemini getirenler şimdi bu barajların altında kalıp boğulacaklar. RP'nin iktidara gelmesiyle tüm liselerdeki din eğitimi imam hatip liselerinin düzeyine çıkarılacak . Gerçek inanç hürriyetini RP getirecek."

Erbakan'ın mitinglerinde dikkat çeken; RP'nin afişlerinde hiç 'İslam' sözcüğü geçmiyordu, İslamdan bahsedilmiyordu! RP yavaş yavaş kitle

partisi olma yolunda adımlar atıyordu...

Erbakan mitinglerde yine bilinen sözlerini tekrarlıyordu:

"Camisiz köy bırakmayacağız. Ayasofya'yı ibadete açacağız. Faizleri kaldıracağız.. Her ilçeye imam hatip lisesi, her şehre manevi ilimler fakültesi kuracağız. YÖK'ün yerini İlmi Şura alacak. Müslüman ülkeler için yüksek düzeyde din bilgini yetiştirmek amacıyla özel bir üniversite kuracağız. Milli sanayii kuracağız. Müstehcen yayınlara son vereceğiz. Diyanet mensuplarının yerleri protokolde yaptıkları ulvi hizmetlere göre yeniden belirlenecektir. Başörtüsüne karışanı zindana atacağız..."

Bu arada Erbakan'ın bazı seçmenlerine "Bizi desteklerseniz cennete gidersiniz" dediği iddia edildi. RP'nin MÇP ve IDP ile ittifak yaparak seçime girmesi DYP ve ANAP listelerini de etkiledi.

DYP ve ANAP, ittifakın kendilerinden fazla oy götürmemesi için listelerinde gerici isimlere yer verdiler. Bu nedenle 20 Ekim 1991 tarihinde yapılan seçim sonucu Türkiye'nin en gerici milliyetçi Meclis'i oluştu!..

'Hizbullah' Ortaya Çıkıyor

Kürt-İslam Sentezi'nin maskesi çabuk düşmüştü: Ortaya çıkan ise Türk-İslam Sentezi'ydi. Refah Partisi'nin maskesinin düşeceğini aylar önce bilen bazı güçler bölgede "Hizbullah" adlı yeni bir 'Kürt-İslamcı' örgütü 1991 yılının haziran ayında ortaya çıkardılar. Yani ittifak görüşmelerinin yapılmasına üç ay kala...

RP-MÇP- IDP üçlü ittifakının kurulmasında kimlerin parmağı olduğu konusunda çeşitli görüşler ortaya atıldı.

2000'e Doğru bu gerici ittifakın ABD ve yerli işbirlikçileri tarafından organize edildiğini yazdı.

Erbakan Meclis'te

Üçlü ittifak 20 Ekim 1991 seçimlerinden beklediğini bulamadı. Tek başlarına hükümet olma hesapları da dahil olmak üzere tüm beklentileri boşa çıktı: RP yüzde 16.7 oyla 62 milletvekili çıkarabildi ve DYP, ANAP ve SHP'nin ardından dördüncü parti oldu.

Öte yandan Erbakan, Oğuzhan Asiltürk, Şevket Kazan, Yasin Hatipoğlu gibi eski MSP'liler yıllar sonra tekrar Meclis'e girmeyi başardılar.

Seçimler sonra ilk kriz bazı RP'lilerin Meclis yemini etmeyecekleri şeklindeki demeçler ile yaşandı. Erbakan, Halil İbrahim Çelik, Hasan Mezarcı, Fetullah Erbaş, Zeki Ünal gibi milletvekillerini uyardı. Konu kapandı, RP'liler Meclis yeminini çok az bir sorun çıkararak yerine getirdiler. Bazıları yeminden önce 'Anayasanın 81. maddesi' cümlesini kullandılar. Güya yemin etmiyorlar, anayasanın bir maddesini okuyorlardı!

Bir sorun da Meclis'teki sekreterler konusunda yaşandı. Bazı RP'liler kadın sekreter istemiyorlardı. Meclis idare amirleri RP'lilere erkek sekreter vererek sorunu büyümeden halletti!

Bir ara ANAP İstanbul milletvekili Bayan Melike Hasefe'nin mini eteğine taktılar. Meclis Genel Kurulu'ndaki oturma yerinin değiştirilmesini istediler...

İki eşi olan RP Şanlıurfa Milletvekili Halil İbrahim Çelik'in her eşi için ayrı lojman istemesi ise yerine getirilmedi!...Çelik'in bir isteği daha vardı: Ölünce venazesinin 'gavur marşı' ile defnedilmesini istemiyordu.

10 Kasım 1991 günü merakla beklenen olay gerçekleşti: RP lideri Necmettin Erbakan Anıtkabir'deki törenlere katıldı. Erbakan son olarak 29 Ekim 1979 tarihinde Anıtkabir'e çıkmıştı...

15 Kasım 1991 tarihinde ise ittifakın bir ayağı ayrıldı: Alparslan Türkeş ve 18 arkadaşı RP'den koptular. 25 Ocak 1992'de ise Aykut Edibali ile iki arkadaşı RP'den ayrıldılar.

Böylece RP'nin Meclis'teki sandalye sayısı 40'a düştü. (İstanbul Milletvekili Hasan Mezarcı'nın istifası ile bu sayı 39'a düştü.)

40 Refahlı Meclis'in en faal grubunu oluşturdu. Meclise 126 yasa teklifi sundular. Bunlardan 29'u il ve ilçe yapılması, 4'ü yeni ilahiyat fakültesi açılması, 6'sı Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yapısının değiştirilmesi gibi 'çeşitli' konuları kapsıyordu.

Milli Eğitim Komisyonu'na getirdikleri öneri en ilginç olanıydı. Her okula mescit ve öğrencilere namaz zorunluluğu getiriliyordu.

RP Elazığ Milletvekili Ahmet Cemil Tunç'un imam hatip mezunlarının da harp okullarına alınması yasa teklifi büyük tartışmalara neden oldu.

İmamların, müftülerin nikâh kıyması, tatil günlerinin cuma olması gibi

MSP taleplerini RP bir kez daha Meclis'e getiriyordu...

Refah Partisi milletvekilleri sadece Meclis'te 'başarılı' değillerdi.

2 Temmuz 1993 tarihinde Sıvas'ta Madımak Oteli'nde 37 aydının ölümüyle sonuçlanan davada, RP Grup Başkanvekili Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan, Erbakan'ın emri ile sanıkların avukatlığını üstleniyordu!...

'Temel İçgüdü' filmini, 'toplumun ahlakını bozuyor', Nurseli İdiz'in sunduğu televizyon programı Saklambaç için 'ahlak dışı' değerlendirmesi yaparak konuyu Meclis'e getiren RP Ankara Milletvekili Ömer Faruk Ekinci'nin bir travestiyle aşk yaşaması Refah Partisi'nde şok yarattı. (Aktüel 9.6.1993)

"İmam hatip okullarının sayısı artırılsın" diyen RP'li milletvekillerinden çoğu çocuklarını imam hatip okullarına göndermiyorlardı!...

Türkeş ve Edibali RP'den ayrılınca Erbakan ne yaptı? Ne yapacak tekrar 'Kürt-İslam Sentezi'ne sarıldı!

27 Mart 1994 yerel seçimlerine tek başına girecek olan RP Doğu ve Güneydoğu bölgesindeki Kürtlerin gönlünü hoş tutmak için Meclis'e çeşitli öneriler getirdiler:

RP Grup Başkanvekili Şevket Kazan, Güneydoğu'daki adayların Kürtçe propaganda yapmalarına izin verilmesini istedi.

RP Güneydoğu örgütleri parti bayraklarının üst köşesini 'Kürdistan'ın bayrağı'nda bulunan kırmızı, sarı ve yeşil renklerle boyadı! RP amblemi ile 'Kürdistan Bayrağı' bütünleştirilmişti!.. Erbakan artık sık sık "Keşke Apo (PKK lideri Abdullah Öcalan) Refahlı olsa, Adil Düzen'i savunsa" diye demeçler veriyordu!..

Diğer yanda devlete de gözkırpıyordu: "Bölgede PKK'nın alternatifi RP'dir".

RP'nin sınıfsal yapısı

Refah Partisi tabanını kimlerin oluşturduğu konusunda çeşitli yorumlar yapılıyordu. Bu konuda ciddi bir araştırma yapmak için Refah Partisi Genel Merkezi'nden parti üyelerinin meslekleri, yaşları, öğrenim durumları vb. gösteren bir kayıt istedik.

Yoktu.

Partinin üye 'profilini' çıkaramayacaktık. Ancak 1991 milletvekili seçimlerinde RP'nin adayları üzerinde böyle bir çalışma yapabilirdik.

RP tabanı ve üyesi bir şekilde tahmin edilebiliyordu. Ancak RP'yi kimlerin 'temsil' ettiği konusunda yapılan çalışma daha ilginç olabilirdi...

RP'nin Yüksek Seçim Kurulu'na verdiği milletvekili adayı listesinden MÇP ile IDP'lileri çıkardık.

Refah Partisi milletvekili adaylarının mesleksel analizini ortaya çıkardığımızda ilginç bir tablo ile karşılaştık.

RP milletvekilleri adayları arasında ilk sırayı işadamlarrı ile tüccarlar alıyordu. Buna karşılık işçi ve sendikacı sayısı parmakla sayılacak kadar azdı. Ayrıca işçiler listelerde seçilemeyecek yerlere konulmuştu.

1991 genel seçimlerine girecek her parti 900 kişilik bir listeyi Yüksek Seçim Kurulu'na vermek zorundaydı. Biz RP listesindeki MÇP (115) ve IDP'lileri (30) çıkararak 755 Refahlı üzerinde çalışma yaptık. İşte sonuç;

Asker: 4 (% 0.52)
Avukat: 50 (% 6.56)
Mülki Yönetici: 3 (% 0.39) (Vali, Kaymakam, Emniyet Müdürü gibi)
Yüksek Memur: 28 (% 3.67) (Müsteşar, Genel Müdür gibi)
Öğretim Görevlisi: 14 (%1.83)
Öğretmen: 60 (% 7.87)
Din Görevlisi: 52 (% 6.83)
Tüccar Sanayici: 174 (% 22.83)
Müteahhit: 24 (% 3.14)
Doktor: 23 (% 3.01)
Eczacı: 16 (% 2.09)
Müşavir: 60 (% 7.87)
Esnaf: 15 (%1.96)
Belediyeci: 5 (% 0.65) (Belediye Başkanları)
Çiftçi: 18 (% 2.36)
Mühendis: 87 (% 11.41)
Teknisyen: 17 (% 2.23)
Mimar: 11 (% 1.44)
İşçi:17 (% 2.23)
Sendikacı: 3 (% 0.39)

Özel Sektör Yönetici: 22 (% 2.88)
Bankacı: 3 (% 0.39)
Gazeteci: 8 (%1.04)
Sanatçı: 6 (% 0.78)
Diğer: 35 (% 4.63)

Bu araştırma sonucu RP Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal ile bir görüşme yaptık:

- Sayın Tekdal partiniz hangi sınıftan oy alıyor? Bu konuda bir çalışma yaptınız mı?

- Hayır bir araştırma yapmadık. Maalesef böyle bir tespitimiz olmadı. Sanıyorum ulaşabildiğimiz tüm kesimlerden oy alıyoruz.

- Milletvekili adaylarınızı merkezi yoklama ile belirliyorsunuz. Adaylarınızı neye göre listeye alıyorsunuz?

- Teşkilatlarımız teklifte bulunuyor. Bu teklifler belli komisyonlar tarafından müzakere ediliyorlar. Mülakata tabi tutuluyor adaylar. Sonra genel merkez yoklaması ile tespit ediliyor.

- Gerek MSP gerekse RP milletvekili adaylarına bakıldığında ilk sıralarda hep sanayici ve tüccarlar görülüyor...

- Biz böyle bir ayırım düşünmedik. Tesadüfen böyle bir tablo ortaya çıkmışsa bu bir düşüncenin ürünü olmaktan ziyade tamamen tesadüfidir.

- İşçi, köylü, Esnaf sayısı oldukça az. Bunu nasıl açıklıyorsunuz?

- Biz sınıf ayırımı yapmayız. Şahıslar üzerinde tabana hükmedecek, kendisine sempati sağlayabilecek, Refah'ı güçlendirecek vasıflar var mı biz bunlara bakarız.

- Peki bu vasıflar daha çok sanayici ve tüccarlarda mı bulunuyor?

- Tekrar ediyorum, bilinçli bir seçim değildir bu. Sadece tesadüfidir.

- Adaylarınızı belirlerken üniversite mezunu olmalarına da dikkat ediyor musunuz?

- Eee tabii. Mesela iki aday arasında bir tercih yapacaksak tahsil görmüş insanı tercih ederiz. Çünkü yapacağı hizmet önemli, parlamenterlik yapacaktır. Bu da önemli bir olaydır.

- Peki Sayın Erbakan çok zengin midir?

- Erbakan'ın mali durumunu bilemem. Kendi bileceği şeydir. Elbette kabul etmek lazım ki sıradan bir insan değildir...

Araştırmalar sonucu ortaya çıkan bir diğer olgu da Refah Partisi gerek yerel seçimler gerekse genel seçimler listesinde kadınlara yer vermiyordu! Üstelik hiç kadın yönetici de yoktu...

IX BÖLÜM

REFAH PARTİSİ'NDEKİ KAPIŞMA

Yeni Şeyh

Prof.Esat Coşan İslamcı çevreler için önemli bir şahsiyet; Nakşibendi Şeyhi Mehmet Zahid Kotku'nun damadı. Şeyh Kotku vefat edince yerine damadı Esat Coşan geçti.

Esat Coşan 1938 yılında Çanakkale'de dünyaya geldi. Çok küçük yaşta ailesi ile İstanbul'a göçtü. Büyükdedesi Molla Abdullah Ziyaüddin Gümüşhanevi tarikatının içindeydi. Babası da aynı tarikatın şeyhlerine bağlıydı.

Esat Coşan Vefa Lisesi'ni bitirdikten sonra İstanbul Üniversitesi Arap-Fars Filolojisi'ne girdi. Arap Dili ve Edebiyatı, İran Dili ve Edebiyatı, Ortaçağ Tarihi ile Türk-İslam Sanatı'nda öğrenim gördü. 1960 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nin Klasik Dini Türkçe Metinler Kürsüsü'nde asistan oldu. 1965 yılında doktor, 1973'te doçent, 1982'de profesör oldu. 1987 yılında ise daha rahat çalışma yapmak için emekliliğini istedi.

Prof. Esat Coşan üniversite öğretim üyeliğini sürdürürken kayınpederi Şeyh Mehmet Zahid Kotku'nun İskender Paşa Camii'ndeki derslerini kaçırmıyordu. Daha sonraki yıllarda ise Prof. Coşan ders vermeye başladı.

1983 yılı eylül ayında aylık yayımlanan İslam dergisini çıkarmaya başladı. Üniversitede çalıştığı için yazılarında Prof. Halil Necatioğlu müstear adını kullanıyordu. Lütfü Doğan, Ömer Lütfü Zararsız, İrfan Gündüz, Raşit Küçük gibi MSP'li isimler İslam dergisinin yazarlarıydı.

Kadın ve Aile, İlim ve Sanat, Gülçocuk dergileri Prof. Esat Coşan'ın çıkardığı diğer yayın organlarıydı. Ayrıca Hak Yol Vakfı'nın başında bulunuyordu...

Prof. Esat Coşan'ın çıkardığı yayın organlarını titizlikle inceleyen gazeteci Ruşen Çakır, Ayet ve Slogan adlı kitabında Coşan çevresinin Ortadoğu'daki İsyalcı hareketlere nasıl baktığını şöyle anlatıyor:

"İslam ülkelerindeki İslami hareketler genel olarak desteklendi. Bir ülke içinde tercih söz konusu olduğunda çoğunlukla Mısır'da Müslüman Kardeşler'in (kısaca İhvan SY) oluşturduğu 'evrimci' geleneğe yakın olanlara

daha fazla önem verildi."

Otorite Kavgası

Prof. Esat Coşan Refah Partisi'ni destekliyordu. RP'yi desteklemekle kalmıyor müritlerini bu parti için çalışmaya çağırıyordu. Ancak 27 Kasım 1987 erken genel seçimlerinde RP barajı aşamayıp Meclis'e giremeyince Esat Coşan üstü kapalı bir şekilde Erbakan'a ağır eleştiriler yöneltti. Eski defterler yeniden açıldı. Erbakan'ın Şeyh Mehmet Zahid Kotku'yu dinlemediği için MSP'yi 12 Eylül'de sıkıntıya soktuğu konuşulmaya başlandı.

Bu arada Esat Coşan ile Erbakan arasında otorite mücadelesi başladı. Esat Coşan, Erbakan'ın kendisine biat etmesini istiyordu. Erbakan için ise Esat Coşan sadece bir öğretim üyesi ve Kotku'nun damadıydı. Erbakan için Esat Coşan dünyevi biriydi.

Esat Coşan sonunda patladı. 26 Mayıs 1990 tarihinde İstanbul Asfa Dershanesi Vefa Yayıncılık Tesisleri'nde yapılan bir toplantıda, Erbakan aleyhinde sert bir konuşma yaptı. Bu konuşma Erbakan-Nakşibendi ilişkilerini göstermesi bakımından oldukça önemli olduğu için olduğu gibi aktarıyoruz:

Dergâhın Partisi

(Konuşma yapmak üzere takdim ediliyor)

(...)

"Size takdim eden kardeşimiz ismime eklenen sıfatlardan aldanmamanız için ispat ve ihtar ederim. Ben bir aciz naciz kardeşinizim. Tüm dünya bizim olsa; bir elimize ayı, bir elimize kameri, güneşi verseler ne kıymeti var. Biz tüm düşünceleri, felsefeleri, gayeleri elekten geçiren büyüklerimizin izindeyiz. Onların naciz talebeleriyiz. Gayemiz Allah'ın rızasını kazanmak. Onu kazanabilirsek ne mutlu. Kazanamazsak, faaliyetlerin şanlı olması, taraftarın çok olması, bunların hepsi hepsi dünyanın faniliği içinde onunla beraber yok olacak şeyler. Bunu hissediyorum ve hayatımı buna göre tanzim etmeye çalışıyorum. Size de bunu tavsiye ederim.

Umumiyetle bana sorulan sorular MNP- MSP- RP ile ilgili. Çeşitli so-

rular, diyorlar ki, 'Bir müddet desteklediniz siz de, şimdi bir ihtilaftan bahsediliyor, niye?'

Efendim, destekleme hocamızın (Şeyh Mehmed Zahid Kotku) zamanından beri oldu. Parti -partiyi kastediyorum genel olarak partileri değil- dergâhımızın belli bir aksiyonu olarak başladı. Hocamıza belli kişiler geldiler, dediler ki; 'Hocam, böyle böyle şeyler yapalım mı?' (Şeyh Kotku) emir buyurdu, istikamet gösterdi, yapın buyurdu. Ayrıca eleman verdi. Bazı kişiler, 'Efendim, bana filanca kardeşim şöyle teklifte bulunuyor, ne yapayım? Uygun görür müsünüz, çalışayım mı?' diye sordular. Onlara 'Uygundur, çalışın' diye emir buyurdular. Vazife verdiler. Böylece bizim dergâhımızın bir aksiyonu olarak politik bir çalışma başladı. Hocamız destekledi. Ben Ankara'daydım ama zaman zaman beraber olurduk.

Muhtelif yerlerde muhtelif kimselere, 'Kardeşimizdir, tekkemizin mensubudur, elbette desteklememiz lazım' diyerek ortaya çıkmış kardeşlerimize yardımcı olunmasını istedi.

Çok bariz bir misalini Samsun'da hatırlarım. Amasya'dan Samsun'a geçmiştik. Suluova'da Ali Efendi diye çok yaşlı bir şeyh vardı. Bizim dergahla ilgilidir. O Süleyman Demirel'i tutuyordu. Hâlâ da belki öyledir. Evine misafir etti (bizi), Hoca Efendi (Kotku) ona çok nasihat etti. 'Bu bizim kardeşimiz iken öbür tarafı tutmak uygun olmaz' dedi. Yine Samsun'da bir başka kitapçı hacı amcamız vardı. Büyük zat, tanınmış kişi, Mustafa Bağışlayıcı. O zat da MHP'yi tutardı. Hocamız ona da nasihat etti. Yani orayı tutmamasını, burayı tutmasını, desteklemesini nasihat etti.

Biz de zaman zaman Ankara'da üniversitede vazifeli iken çağrılırdık, giderdik. Gazete (Milli Gazete), 'Esat Hoca falanca yerde konferans verecek' diye ilan çıkarırdı. Ben sonradan haberdar olurdum. 'Hocam' derlerdi, 'Gazetede ilan çıktı. İşte Samsun'da konferans olacak, ayıp olur, lütfen hadi buyurun' filan, biz de emrivakiler karşısında giderdik, konuşurduk, muhtelif yerlerde.

Bakanlara Seminer

"Partinin, parti içi seminerlerinde, 'Efendim sizden rica ediyoruz, güzel ahlak ve nefsin terbiyesi konusunda lütfen partide çalışacak kimselere bil-

gi verir misiniz?' diye çağırılırdık. Yöneticiler de bu toplantılarda bulunurlardı. Bir keresinde hatırlıyorum, bazı kardeşlerimiz bakan iken başbakan yardımcısı iken Karacabey Harası'nın salonlarında birkaç gün toplanılmıştı, ordan efendim Fehmi Cumalıoğlu kardeşlerimizle Bursa'ya beraber gelmiştik. Balkan Türklerinin bir toplantısı vardı. Batı Türkleri, Bulgar Türkleri vs. ile ilgili ona katılmıştık.

Böylece tekkemizin bir aksiyonu olması dolayısıyla tepeden tırnağa destekleyerek devam etmiştik. Öyle zamanlar oldu ki siyasi olaylarda hocamızın ikazları oldu, nasihatları oldu, tavsiyeleri oldu.

'Söyleyin şöyle yapsın. Söyleyin onlara böyle yapmasın. Sakın şöyle bir karar çıkartmasınlar. Ama sakın şu olmasın' tarzında. Bunların da bir kısmına bizzat şahidim, çok şahitler de vardır. Askeri harekâttan önce hatırlıyorum 'Partinin gençlik kollarını söyleyin kapatsın şunlar, bu çocukları mahvedecekler' dediklerini hatırlıyorum. İsim olarak mesela Kayseri'den Tevfik Rıza Çavuş (Akıncı Gençler Derneği Başkanı) kardeşimizi hatırlıyorum. Onlar gelip 'Aman hocam siz böyle böyle diyormuşsunuz', 'Evet, ama o zaman meydan şunlara kalır, bunlara kalır. Kapatır mıyız, kapatırsak nice olur halimiz?' diye itiraz ettiklerini biliyorum. İtiraz edenlerin hepsi sonra hapishanede, 'medrese-i yusufiye'de biraz zahmet çektiler, üç beş sene kaldılar, hâlâ muhakemeleri devam edenler vardır, yani hocamızın tavsiyesini tutmadıkları için.

Sonra, bir ara başındaki şahsa, 'Söyleyin Necmi'ye partinin başkanlığından ayrılsın' dediğini hatırlıyorum. Bunu temin etmek için kayınbiraderi Osman Çataklı'nın görevlendirildiğini, bir sebeple bizzat kendisinin gidip söylediğini biliyorum. Fakat oradan ayrılmadılar. Sonra gene benim yorumlamama göre, şefkatten kaynaklanıyordu. Hocasıydı görüyordu. Benim tahminlerime ve inancıma göre olacakları görüyordu, seziyordu ve her radyo yayınını, her haber ajansını dinledi: 11, 1, 3, 5, 7, 9, 11.. Yanında böyle bir el radyosu vardı, şıp açar dinlerdi, hiçbirini kaçırmazdı. Ben kendi kendime, 'Hocamız bir şey bekliyor galiba' derdim.

İşte o sırada söz dinleyenler rahat ettiler, onlardan bir tanesi de müşahhas bir misal olsun diye size söyleyeyim,Yahya Oğuz Bey Sanayi Bakanlığı Müsteşarı'ydı. 'Yahya ayrılsın, bu vazifeden' demiş. Ertesi gün Yahya Oğuz atlamış, gelmiş İstanbul'a 'efendim' demiş 'emriniz başım üstüne

ama siz hakkaten söylediniz mi, söylemediniz mi diye tetkik için huzurunuza kadar geldim, böyle bir emriniz var mı' 'Evet var'. İstifasını hemen vermiş, Sanayi Bakanlığı Müsteşarlığı'ndan ayrılmış. Hiç de sıkıntı çekmedi, Yahya Oğuz ne Uzunada'ya gitti, ne İnceada'ya gitti ne başka bir yere gitti.

Almanya Günleri

80 harekâtından sonra örfi idare devreleri oldu, çeşitli sıkıntılar oldu, parti yasaklamaları oldu, bu sırada bizim yurtiçinde, dışında partiye muhabbet eden kardeşlerimize eğitim çalışması olarak, konferans olarak çeşitli faaliyetlerimiz oldu.

O zamanlarda da parti bizim bir yan teşebbüsümüzdür, bizim bir parçamızdır, kardeşlerimizin müessesesidir diye o gözle destek olmaktaydık. Hiç kimse 'Efendim parti bizimdir, sizin değildir' diye bizi dışlayarak buna girişmez diye düşünüyorduk. Fakülteden zor izin alırdık, çünkü bir taraftan fakültede görevimiz olduğu için, izin alarak, 'Falanca zamanda buyurun filanca toplantı olacak buyurun' diye rica ederlerdi. Almanya'ya giderdik ve oralardaki toplantılarda bizi öyle bir unvanlarla takdim ederlerdi ki buradaki takdim solda sıfır kalır.

'Çok büyük mürşit' filan diye, 'çok büyük evliyatullahtan' diye takdim etmeye kalkarlardı. Ben mani olmaya çalışırdım. Merkez merkez, şehir şehir dolaşırdık, şu gruplar gibi kalabalık cami cemaatleri ve yüzlerce insan katılırdı, ihvanımız (kardeşlerimiz) olurdu, sizin gibi kardeşler haline gelirdi ve adeta Almanya'da 2 milyon kadar işçi kardeşimiz var, eşleriyle çocuklarıyla Türk nüfusu onlara, bunun tabii bir kısmı camiyle, namazla, niyazla ilgili değildir maalesef, sanıyorum onda biri kadarı camilerle ilgilidir. Onların içinden bir kısmı da partinin yönettiği camilerle ilgilidir.

Büyük bir kısmı biracıdır, içkicidir, Almanlarla evlenmiştir filan yani çok acınacak durumdadırlar. Onlara hizmet götürmemiz lazım aslında. Bugün Almanya'da Müslüman olanların büyük çoğunluğu eğer soracak olursanız, eğer daha önceden bir yere intisap etmemişlerse bizim ihvanımızdır, kardeşimizdir. Ama daha önceden Sami Efendi'ye mensup olanlar vardır, onlar tabii o tarzda devam etmişlerdir.

Verilen Elemanlar

Şimdi biz bu kardeşlik duygusuyla, sevgisiyle partinin merkez yönetim kuruluna eleman vererek, başkanlıklarına, başkan yardımcılıklarına, gençlik teşekküllerine eleman vererek böyle devam ediyor idik. O zamanlar Milli Gazete'nin Almanya baskısında, 'Bizim âdabımız tekke âdabıdır' diye yazılıyordu. Her gün bir kuşak halinde, hiç değişmeyen bir kuşak halinde iri harflerle, iri puntolarla değişik renkte bir zemin üzerine, 'Bizim âdabımız tekke âdabıdır' diye yazılıyordu. Ve 'Her toplantıda bir kişinin mutlaka intisabı gerekiyordu' diye söylüyorlardı. Almanya'daki kardeşlerimiz bilirler, Almanya'da akrabası olanlar, onlara mektup yazıp bu durumları sorabilirler. Şimdi, bu tavır bir zaman sonra bariz bir değişikliğe uğradı, Hoca'ya karşı. Ve parti şeylerinde bize karşı bir tavır başladı. Üç sene önceden, dört sene önceden, beş, altı sene önceden bir tavır başladı. Nasıl bir tavır başladı? Bizim dergimizin nasıl çalıştığını biliyorsunuz, neden yazdığımı biliyorsunuz, beğeniyorsunuz veya efendim okuyorsunuz, alıyorsunuz. Biz bu dergileri şu bakımdan çıkartmıştık, örfi idare var, ben İskender Paşa'da konuşuyorum, Ankara'da konuşma iznim var, muhtelif yerlerde izinler alabilmişim konuşuyorum ama yasaklanabilir. 'Sen Diyanet'e bağlı bir kimse değilsin. Emeklisin konuşamazsın diyebilirler Onun için ben ihvanıma, yani kardeşlerime, ahiret yoldaşlarıma ulaşabileyim, mesajımı iletebileyim, mektuplaşabileyim diye çıkartıyorum bu dergileri.

Kotku'nun Vasiyeti

Birkaç tane mektubu vardır, Hocamız Kotku'nun mektubu. İhvanlarımızın misafir odalarının duvarlarında asılıdır, selam ile başlar 20-30, nasihatı şey yapar, hatta en son mektubunu ben kaleme aldım yataktayken... Hocamız vasiyet ediyormuş, o sene vefatı olunca o zaman anladım vasiyeti olduğunu. Çünkü ben Hocamızın yüz otuz-yüz kırk yıl yaşayacağını sanıyordum. Kafkasyalılar çok yaşar. O Kafkasya'dan göçmüş gelmiş. Latife ederdi benim mahdumun, Nurettin'in torununu göreceğini söylerdi. Ben de sanırdım ki benim Nurettin evlenecek, onun çocuğunu görecek, torununu görecek sanırdım. Ben evlendiğim zaman evladım benim yerime sen

geçersin diye de söylerdi. Ben de o kadar yaşar mıyım diye düşünürdüm. Onun için anlayamadım onun vasiyeti olduğunu. Hocamız, rüyalarla da vasiyet ederdi. Nasihat ederdi. Pek çok kimsenin hatıralarından bilirim. Vedalaştığı konuştuğunu biliyorum rüyalarında. Bendeniz de dergilerimizle sizlere ulaşmayı düşünürdüm. Dergilerimiz benim size mektuplarım diye düşünürdüm. Şimdi bu Almanya'daki partici kardeşlerimiz başladılar 'Bu dergiler bizim dergilerimiz değildir' demeye. Ama dergimiz çıktığı zaman Milli Gazete bayram yapıyordu. İki üç günlük malzeme çıktı, dergilerden alırız rahat ederiz diyorlardı. Hakikaten de kardeşlerimizce günlerce, emeklerle hazırlanmış dosyalar, yazılarda özetleniyordu, yayımlanıyordu filan...Dergimizden istifade ediyor ama dergiler bizim dergilerimiz değil, abone olmak yok, abone olmaya engel var Almanya'da. Sadece bizi seven bir kardeşimiz vardı, Hamburg'da o da ihvanımızdır, hocamız kendisine ders verme selahiyeti vermiştir kendisine, devam demiştir. O kardeşimiz bizim orda biraz muavinimiz gibi olduğu için Genel Merkez'den saklı olarak, gizli olarak bir şeyler yapmaya çalışmıştır, cüzi, az bir şeyler yapmaya çalışmıştır.

RP'liler Hak Yol Vakfı'nı Dışlıyor

Bizim vakfımızdan bazı kimseler kazara bir tüccarın yanına gitmişler üç dört sene önce, biz demişler, 'Hak-Yol için, talepler için para topluyoruz, siz de katılır mısınız? Yardım eder misiniz?' demişler. Aldıkları cevap, 'bizim partiye soracağız, verilen cevaba göre yardım ederiz veya etmeyiz, biz doğrudan doğruya yardım yapamıyoruz' filan demişler. Sormuşlar partiye, sonra da 'yapamayız' demişler, 'bu vakıf bizim değil' demişler. Halbuki Hak-Yol Vakfi'nı rahmetli Hocamız kurmuştu, Hak Yol Vakfı'nı dışlamışlar, beğenmiyorlar ve yardım yapmıyorlar. Ama İktibas gazetesi sahibi Ercüment Özkan'ın adamlarının Almanya'ya gittiği zaman, Almanya'daki mescitlerde para topladıklarını ve buraya geldikleri zaman da radikal Müslüman kardeşlerin, cuma kılmayan, cumayı uygun görmeyen kardeşlerin yurtlarına bu paraların harcandığını biliyorum. Yani biz onlardan geri sayılmışız. Yardım edilmeme durumu var. Bizzat Necmettin Bey Konya'ya geldiği zaman bir buçuk sene önce, ' efendim böyle bir şey ol-

maz, hem Hak Yol'a yardım edeceksiniz hem 'Milli Gençlik'e olmaz. Sadece Milli Gençlik'e yardım edeceksiniz' demiştir. Konyalılar burdadırlar. Yani vakfımıza karşı tavır, dergilerimize karşı tavır, efendim, benim aciz naçiz şahsıma karşı tavır, kitaplarıma karşı tavır 'bu kitapları okutmayın' filan tarzında. Fakat Milli Gençlik için 'hocam Düzce'de konuşma yaparmısınız' Eee yolumun üzeri Ankara'ya gideceğim, vaaz için yaparım, ben giderim onların vakıflarında konuşurum. Milli Gençlik Vakfı'nın başındakiler daha önce bizim ihvanımızdır aslında. Yani onlardan böyle ikili bir tavır, vakfımıza yardım etmeme, kitaplarımızı, dergilerimizi okutmama, ama onlarca imkânlarıyla elemanlarımızdan faydalanma...

Tarikata Karşı İsyan

Böyle bir acayip durum. Uzun zaman belki düzelirler, yanlışlarını anlarlar diye bekledik, dayandık. Bizim elemanlar seçimlerde yardımcı oldular , seçim konuşmalarına giderler, ilahiyat fakültesindeki kardeşlerimiz her tarafa dağılırlar, Almanya'dan gelen kardeşlerimiz arabaları ile seçim için seferber olurlardı, onların tavrı böyleydi. Sonradan iş daha da keskin bir hale geldi. Sonradan başladılar partinin eğitim seminerlerinde geçenlerde bunlardan birisi Yalova'da yapılandı. Tarikata karşı bir tavır, tasavvufa karşı bir tavır. Hadi benim şahsıma karşı bir tavır olsa bir şey değil, ama tasavvufa karşı bir tavır, benim yoluma, müritlerime, benim bağlandığım şeye tavırdır. 'Tasavvuf da neymiş şeyhler laf üretmekten başka ne yaparlar', tarihi bilmiyor tasavvuf tarihini bilmiyorlar. Cahiller.'

Hesap Sorun

Vahdet gazetesinden bir kardeşimiz geldi..'Hocam ne dersiniz Müslümanlar bir şûra kurmalı mı?' diye bir soruyla başladı. Dedim 'öyle şey olmaz, bu benim şahsıma bağlı bir şey değil. Bu Kuran-ı Kerim'in ayetin koyduğu bir kural' dedim. Ben mevki makam peşinde değilim ki, benim taraftarlarımın sayısı az olmuş çok olmuş onun peşinde değilim ki yani ben Hacı Bayram Veli'den daha güçlü bir insan mıyım onun bi buçuk müridi varmış, benim o kadar da yoktur belki. Belki Allah daha fazlasını lüt-

fetmiştir, belki Allah benim zayıflığımdan dolayı bana takviye olsun diye daha çok vermiştir. Sonra Milli Gazete'de bir yazar gıybet olmasın diye ismini söylemeyim, şûra ile ilgili bir yazı yazmış dalga geçmiş. 'Şimdi bir de İslam şûrası meselesi çıktı, eğitim şurasından, efendim, spor şurasından sonra birde şimdi islam şurası modası çıktı.' Hayır bu moda peygamber efendimizin zamanından yani Kuran-ı Kerim'in modası. Böyle dini gerçeklerle alay edilmez, bunu yapanlar sapıtmış, şaşırmış, dostunu düşmanını ayrıt edemeyecek hale gelmiş. Böyle saçma şey olmaz Kuran-ı Kerim hakikatiyle alay edilmez. Böyle kimselerle dostlukla, arkadaşlıkla ihvanlıkla ilişkim yok. Böyle bir yolla, böyle bir teşkilatla ilişkim yok. Böyle bir kafayla benim ilişkim olamaz . Bizim uğraşımız Allah rızasını kazanmak. Ne gerekirse yaparız. Susmak gerekirse şükür de ibadettir, uyku gerektiği zaman uyurum, gündüz gider mışılmışıl uyurum. Peygamber efendimiz gündüz uykusu vardır diyerek sünnettir diyerek uyurum, bu da ibadettir. Süt içerim, peygamber efendimiz süt içmeyi sever diye süt içerim. Süt içmek de ibadet olur. Susmaksa susmak, konuşmaksa konuşmak, kavgaysa kavga ,ölmekse ölmek. Ben Kuran-ı Kerim'e aykırı bir şey söylüyorsam, sünnete aykırı bir şey söylüyorsam yapmayın, ama başkası da söylüyorsa yapmayın, onu da yapmayın. Hesap sorun, 'niye sen Kuran'daki hakikatle alay ediyorsun?' diye hesap sorun.

"Desteğimi 1990 Yılında Çektim"

Şimdi birçok insan hesap sormadığı için şımarıyor, çünkü bazı insanlar değişiyor, şımarıyor. Değişen ben değilim. 1990 yılının ocak ayına kadar bütün kusurlarıyla bu kardeşlerimizi destekledim, adam olurlarsa ilerde de desteklerim, doğru yolda giderlerse desteklerim, doğru yolda gitmezlerse babam olsa dinlemem, sizi de dinlemem, doğru bildiğim şeyi yaparım. Bile bile susmak olur mu? Avrupa'da hoca yok mu? Niye söylemiyorlar? Tek başıma kalabilirim, hiç kimse destek olmayabilir, ama ben yanlış gördüğüm şeyi söylerim. Şûra'ya dil uzatmak İslami hareket değildir.

'Cihat yapıyoruz' diyor. 'Ben cihat emiriyim' diyor. Muhterem kardeşlerim şu anda bir harp var mı Türkiye'de? Var mı, yani harp yok, yani silahlı bir çatışma yok, irşat var, tebliğ var, terbiye var, hakkı söylemek var,

çeşitli çalışmalar var. Cihat kafirlerle olur. Sen cihat yaptın mı kâfirlerle? Afganistan'a gittin mi? Orda düşmana silah attın mı? Mercedes'lere kurulup saltanat sürüyorsun, yaptın mı cihadı? Cihat emiri: Nerde cihat emirliği yaptın? Yapmadın. Sadece nutuk attın. 'Neler yaptık şu vatan için' dediği gibi şairin, kimimiz öldük kimimiz nutuk söyledik, sadece nutuk söyledin. Hain de öyle yapıyor. Sen kendini doğru yolda sanabilirsin, ama öteki de kendini öyle sanır onun için Şafi mezhebi vardır, onun için Hanefi mezhebi vardır, Maliki mezhebi vardır, Hambeli mezhebi vardır, şu mezhep vardır, bu mezhep vardır ve biz onlara hak mezhep diyoruz.

"Bulunmaz Hint Kumaşı mısın"

'Bana biat etmeyen kendine din arasın' diyor. Yani insanlıktan mı çıkıyor? Böyle saçma şey mi olur? Sen nesin? Bulunmaz Hint kumaşı mısın ki ben sana itimat etmediğim zaman, kusurlu görmüşüm şey yapmışım, zaten ekseriyeti sağlayamamışsın, tüm desteğimize rağmen yüzde 7'lerde kalmışsın, 46 milletvekili artı 3 senatörle Meclis'e girmişken, şimdi sıfıra indirmişsin, yani ben ne diye sana uyayım? Beğenmiyorum ki metodunu, benim metodum o değil ki! Benim metodum sevgi, kardeşlik, vefa, ahde vefa. Hani nerde ahde vefa? Peygamber efendimiz buyuruyor ki, 'ahdine vefası olmayanın dini yoktur' diyor. Hani, nerede ahde vefa? Hani nerede 20-30 yıllık 40 yıllık arkadaşlık? Hani nerede iyiliğe iyilikle mukabele etme? Ben seni 90 yılına kadar desteklemişim, sen benim vakfımı niye desteklemiyorsun? Sen benim vakfımı desteklemiyorsun? Sen benim kitabımda İslama aykırı ne gördün? Kendi keyfine göre bir yol tutturmuş, 'Cihat emiriyim' ne cihadı? Böyle Allah yoluna bir cihat değil ki bu!

"Suud'dan Gelen Paralarla Şey Yapmış İnsansın"

40 yıldır tanıdığım insan, 40 yıldır tanışırız, 40 yıldır desteklediğimiz insan. Beslediğimiz insan, varlığımızın her çeşidiyle katıldığımız insan, kardeşlerimizin parasıyla bütçesi kabarmış, şişmiş insan, Almanya'dan vaizlerle gelen paralarla zenginleşmiş insan, Suud'dan, Kuveyt'ten gelen paralarla şey yapmış insan bütün gençlerimizle, okuyan talebelerle, kendi

damatlarım dahil, kendim dahil, seçim meydanlarında, Erzurum'un dağlarında, Samsun'un, Terme'nin, Havza'nın şeylerinde desteklediğimiz şey, bu mudur ahde vefa? bu mudur dervişlik? Sen bu tekkenin mensubu değil miydin? Sen 'bizim yolumuz tekke âdabıdır' demiyor muydun? Sen 'herkesin intisabı olması lazım' demiyormuydun? Derviş şeyhin sözünü dinlemezse dervişliği nerde kalır? Öyle saçma şey mi olur?

İyi yetişmemiş insanlardan İslami aksiyon çok zarar görüyor. Biz insanların nefsinin esiri olmaması, Allah'a kulluk, Allah'ın rızasını kazanma esasına göre, çalışması gayretindeyiz. Bu gayret değerlendirilmesi Allahü Taala hazretlerine kalmıştır. Biz naçiz kullarız, eksiğimiz, kusurumuz çoktur, hareketlerimizde kusur olabilir ama tuttuğumuz yol güzeldir, sevgi yoludur, kardeşlik yoludur. Bize hücum eden radikal Müslümanlara cevap bile vermemişim, Hürriyet gazetesi aleyhimize yazmış, Emin Çölaşan, İsmail Nacar aleyhimize yazmış, Ercüment Özkan aleyhimize yazmış, cevap vermedik. Niye? Müslümandır, onlarla hesabımız sonra ahirette.

"En Yakın Arkadaşlarını Kırmışsın"

Aradan 20 yıl geçtikten sonra 46 milletvekili artı 3 senatör, 49 parlamenteri sıfıra indirdiğimizde yüzde yedi, yüzde on bir şey. Bundan sonraki seçimlerde ne tahmin ediyorsunuz? En iyi tahminlerle diye soruyorum: Yüzde on, yüzde on beş. Halbuki Türkiye'nin yüzde doksan dokuzu Müslüman. Niye sağlanamamış bu birlik ve beraberlik? Biz bunun hatasını görüyoruz. Biz Müslümanların kardeşliğinin tam ifade edilmediğini görüyoruz. Cihat litaratürü ifade ediyorlar. Cihat literatüründen coşan gönülleri Müslümanlar üzerine tevci ediyorlar. Öyle şey olmaz Cihat Müslümanla olmaz, Müslüman Müslümanla cihat etmez. Biz bunu anlatmaya çalışıyoruz, ' dervişlik metodunu kullanalım' diyoruz. 'Kusuru kendimizde arayalım' diyoruz. Millet kusuru kendisinde görmüyor. 'Efendim yüzde doksan dokuz Müslüman hatalı' diyor. Kendisini destekleyenler tamam , desteklemeyenler tabir aynen kendisinin 'patates dininden' diyor. Alay ediyor yani. Cihatı methediyor, ediyor ondan sonra da 'En büyük cihat parti sandığında parti müşahidi olmaktır' diyor. Peki öyleyse, niye reye en çok ihtiyacı olduğu dönemde hem de seni en son seçimde bile desteklemiş der-

gâhla savaşa kalkıyorsun? Niye benim dergilerime, vakıflarıma, şahsıma savaş açmış durumdasın? Biraz kusuru kendinde görsen! Biraz söz dinlesene 'Hocalardan şûra kurayım da hocalardan başıma bela mı alayım' demiş Rıfat Boynukalın'a. Şûrayı kabul etmiyor ki adam, ben diyor, emirim diyor. Kendisine bağlı diyor ve 'Ben de istediğim gibi içtihat (Kuran ve hadislerle çözümlenemeyen sorunlarda görüş bildirme) ederim' diyor.

Sen içtihat edemezsin, çünkü sen ne ayet bilirsin, ne Arapça bilirsin, ne de içtihatın şartlarından herhangi birine sahipsin, ne de ekseriyetle tasvip görmüş seçilmiş bir insansın. Senin eski yol arkadaşların bile sana kırılmış, senden ayrılmışlar. Sana son ana kadar yardım etmeye çalışmış yaralarını sarmaya çalışmış insanları bile bile karşına almış, tavır almışsın, nasıl cihat edeceksin?? Neyle cihat edeceksin? Ne biçim anlayış! Bu kafayla nereye varırsın?

Kime Biat

Sorduğunuz suallerin cevabı bu. Böyle tavırlar olduğu için, böyle davranışlar olduğu için efendim biz ilan ettik. Dikkat ederseniz yazılarına, ocak yazımda, 'Yazıklar olsun kardeşi kardeşten ayırandan' dedik. Neden? Biz kardeşlerimizi ona emanet ettik, 'Buyur çalış sana kadro olsun' dedik. Kardeşimizin şimdi tekkeye bakışı, tasavvuf anlayışı, biatı darmadağın dağıldı. Senin biata hakkın yok ki! Senin intisap ettirmeye hakkın yok ki! Her komutan kendisine biat ettirirse, yüzbaşıya bir biat, binbaşıya bir biat, generale bir biat, böyle saçma şey mi olur? Peygamber Efendimiz zamanında insanlar kime biat ediyordu bağlanıyordu? Peygamberimize. İkilik var mıydı devlet yöneticisiyle şey arasında. İmanının imamını bilmeyen cahildir.

Üç kişi bir araya gelse birini imam seçmesi lazım. Onun için İslamı bilmiyorlar, İslamı doğru uygulamıyorlar, fanatizme düştüler, yanlış uygulamalara geçtiler. Lütfü Doğan Hoca benim yanıma gelirken, 'Efendim, zatialilerinize hürmetleri var, ellerinizden öpüyor' 'Ben istemem kardeşim, benim elimi ne diye öpüyor, ben öyle bir şey demiyorum, istemiyorum. Ama 'ellerinden öperim' deyip arkasından kuyu kazmak İslamda yok.

"Parti kurabilirim"

Bir başka soru diyor ki, 'Hocam parti kuracakmışsınız?' Parti kurabilirim, o benim hakkım, hiçbir zaman kurmam demedim, yani parti kurma hiçbir zaman bir şahsın inhisarında değil, hele beceriksiz olduktan sonra, hele başaramadıktan sonra. Eğitimlerinde söylüyorlar; 'İkinci bir baş çıkarsa başını kesmek lazım' diyorlar. Literatürlerinde kesmek var, hem de kaç seneden beri! Adapazarlı kardeşlerim bilirler, partinin eğitimi içinde bu vardır, kesmek vardır. Bu onların kararıyla olacak bir şey değil, düşünülür, tartışılır, kendim bir hareket yaparım bu kendimi bağlar, beğenilirse siz de katılırsınız. Daha iyi niyetli daha çok Müslüman kucaklayacak bir parti kurmak bugün Müslümanların boynunun borcudur. Kim kurmuyorsa, kim kurmaya yanaşmıyorsa, kim yan çiziyorsa, kim başka başka partilere girip asıl yapması gereken işten kaçıyorsa vallahi de billahi de Allah indinde mesul olur.

Çünkü Müslümanların kendi öz siyasi teşkilatını kurması lazım. 'İşçiler birleşin patronlar sizi sömürmesin' diyorlar. Demokratik düzenlerde herkes menfaatlarını korumak için kanunların verdiği imkanlar içinde çalışıyor, Biz niye Müslümanlık menfaatımızı korumak için bir organizasyon kuramamışız, ekseriyeti sağlayamamışız?

Cuma namazı günü tatil olsun diye bir önerge veriyor, partisinin bütün adamları gelmiyor, cuma tatili olmuyor. Cuma tatil olsa ne olur? Bir kanunluk canı var yani. Meclis'te şu kadar insan parmağını kaldırırsa cuma tatil olur, herkes cuma namazına gider, hutbe dinler, vaaz dinler, Allah'ın bir farzını yerine getirmiş olur, böylece de birçok hayırlar hasıl olur. Ama yapmıyor. 20 yıl çalışıp da bir sonuç götüremeyenden Allah hesabını soracak. 'Sen 20 yıl ne yaptın, 20 yıldır politika sahasında çalışıyorsun, geldiğin nokta nedir' diye sormazlar mı? Cemalettin Hoca çıkmış, 'Efendim bu iş politikayla olmaz' Politikayla olmazsa nasıl olur? Mevcut şartlar içinde yapabileceğin her şeyi yaparsın, ona göre çalışırsın, kendi imkânlarınla hiç kimse kalmasa sen doğru bildiğin şeyi yaparsın. Müslümanların ekseriyeti temsil eden bir partiyi kurmaları boyunlarının borcudur, kurarlarsa kurarlar. Kurmazlarsa Allah hesabını sorar."

Esat Coşan "Allah hepinizden razı olsun" diyerek toplantıyı bitiriyor.

Coşan'ı Kızdıran Sözler

Nakşibendi Şeyhi Esat Coşan'ın bu sözleri Refah Partisi'nde şok etkisi yarattı. Huzursuzluk olduğunu çok kişi biliyordu. Ancak Esat Coşan'ın bu derece açık ve sert konuşacağını kimse tahmin etmiyordu.

Esat Coşan'ın Nakşibendilerin bir bölümünü RP'den alıp yeni bir parti kuracağı yorumları yapılmaya başlanmıştı. Erbakan'ın 13 Mayıs 1990 tarihinde Eğitim Semineri için çağrıldığı (Sıcakçermik) Sıvas'ta yaptığı konuşma Esat Coşan'ı çok kızdırmıştı.

Erbakan'ın Sıvas'taki bu konuşması RP Genel Merkezi tarafından bildiri olarak hazırlanıp dağıtıldı.

Esat Coşan'ı öfkelendiren Erbakan'ın Sıvas konuşmasını da olduğu gibi aktarıyoruz:

"Köylere dağılıp temsilci ve müşahitleri tespit etmek ve çalıştırmayı cihat biliniz. Bunlar çalışırsa, cihat ettiklerinden dolayı İslam hâkim olur. Cihat delisi olandan mümin olunmaz. Cihadı takatinizin sonuna kadar yapacaksınız. Oyunuzu RP'ye verin diye üç köye gitmiş birisine ahirette biz sana beş köye gidecek takat verdik diğerlerine niye gitmedin diye yanacaksın denilecek. Cihat farzı ilk önce eda edilecek farzdır. Bir emir seçip ona biat edip orduyu oluşturmak, ilk farzdır.

Her ilçede üç-beş-on tane insan, köylerle ilgilenecek, benim dükkanım var demeyecek. Yeteri kadar çalıştıktan sonra dükkânına ancak gidebilir. Bu kişi dükkanına cihat etmeden giderse olmaz. Aptessiz namaz kılmak gibi olur. Hepimiz bir günü ve bir geceyi cihada ayıracağız. Bu gece toplantı var oraya gideceğiz, şu gün köylere gideceğiz.

Hutbe haftalık cihat talimatıdır, bugün hutbeler böyle değil. Biz nasıl cumamızın telafisi olsun diye Zuhr-i Ahir kılıyorsak her sandık bölgesinde haftalık sohbet yapacağız, bu sohbet de hutbe-i ahirdir. Onları da şuurlu Müslüman, yani Refahçı yapacağız. Yapamazsak en büyük suçu işlemiş oluruz. Refah İslami cihat ordusudur. Hepimiz bu orduya asker olacağız. Cihat eden, Müslüman âlimden de şeyhten de daha üstündür. Ahirette âlimden de şeyhten de cihat eden daha üstün cennetlere gider.

Ameller niyetlere göredir. Zara'ya müşahitler de tespit etmeye, Refah iktidar olsun diye gitmeye niyet ettiğin zaman altı milyar insanın cehen-

nemden kurtulmasına vesile olmuş gibi sevap alırsın. Şu toplantıya gelmek ne demek bir bilsen şuraya sürünerek gelirsin.

Bir cihat ne kadar oruca denk? Sizin her gün oruç tutmaya her gün namaz kılmaya gücünüz yeter mi? Sen RP'ye hizmet etmezsen hiçbir ibadetin kabul olmaz ve diğer partileri destekleyen ve batağa düşen insanların sorumlusu sensin çünkü başka türlü Müslümanlık olmaz, başka türlü kurtuluş yok.

Bütün ehli sünnet vel'cemaat olarak, REFAH'ın emrine itaat edeceğiz, bu orduya dahil olacağız. Olmayanlar patates dinindendir. Dahil olmak kalben niyet etmektir. REFAH: Bu ordudur. Bütün gücünle bu ordunun büyümesi için çalışacaksın. Çalışmaz isen patates dinindensin. Cihat emrine uymak farzdır. Refah cihat ordusu ona katılma zorundayız. sen gözünle emirin günah işlediğini görsen bile emire itaat edeceksin. Mesela içki içtiğini gördün, sonra da ayıkken sana geldi emir verdi , itaat edeceksin. Herkes bölgesindeki RP'nin başkanına itaat edecek.

Şeyh tarikatın öncüsüdür. Ders tarifini anlatır. Şeyhler de cihat emrine itaat etmek zorundadır. Cihatta asker vardır. Kumandan vardır. Şeyh de bir askerdir. Cihat etmek için mutlaka karargâha bağlı olacağız. Aksi takdirde tefrika olur, bu haramdır. Bu cahillerin yapacağı iştir. İslami bir hizmet yapmak için karargaha gelip, nasıl yapacağımızı soracağız, itaat edeceğiz. Uygun görülürse emredilip yapılır. Uygun görülmezse yapılmaz.

Cihada para verilmeden Müslüman olunmaz. Kişinin Müslümanlığı cihada verdiği parayla ölçülür. Bir Müslüman zekatını götürüp fakire veremez. Zekatını beyt-ül mala, cihat ordusunun karagâhına verecektir. Sen kendi kendine zekat veremezsin. Beyt-ül mal dağıtır. Parti çalışmaları için zekat parasından harcama yapılır. Zara'ya ilçe müşahitleri seçmeye gideceksin. Atladın arabaya, arabanın benzini yok: İşte bu zekat parasıyla arabanın benzinini alabilirsin. Zekatı REFAH'a vereceğiz, o uygun yerlere dağıtacak. Bunu böyle yapmakla zekatın kimin tarafından verildiği belli olmayacak, daha çok sevap alınacak, alanın kalbi REFAH'A ısınacak. Böylece insanları REFAH'a yani İslama çeviriyoruz.

Biz Müslümanız, biz Kuranı hâkim kılmak isteyene gideceğiz. Hepimiz REFAH'çı olmaya mecburuz, çünkü cihat ediyoruz. Bize ayrı çalışalım, bunlar çalışmıyor diyemezsin. Boynun kılıçla vurulur. REFAH'çı olmadan

Müslüman olman mümkün değildir!

"Niye REFAH'çı olmak zorundayız?" diye sorarlarsa "Bu namazı niçin kılıyorsam onun için REFAH'çı olmak zorundayım!" diyeceksin. Cihat farzı bu orduya katılmadan ve biat etmeden olmaz. Altı milyar insan, REFAH'çı olmak zorunda. Madem ki müslümansın "REFAH'ÇIYIM DEMELİSİN!" REFAH'çı olmakla oturduğun yerden sevap alıyorsun be akılsız adam.

Şuurla Refah'a çalışan cennete gidiyor. Neden? Çünkü Refah demek Kuran'ın nizamını hâkim kılmak demektir. Sen herkese faydalı olmaya mecbursun. En faydalı olan, cihat edendir. "

Esat Coşan ve Erbakan tartışmalarına taban da katıldı. Erbakan bu tartışmalarda direkt olarak hedef alınmıyordu. Ancak Oğuzhan Asiltürk, Şevket Kazan gibi yıllardır parti yönetiminde bulunan isimlere yoğun eleştiriler yapılıyordu. Bu isimlerin parti tabanına yabancılaştığı belirtiliyordu. Yönetim tekelciliğine karşı çıkılıyordu.

Bu tartışmalarla Refah Partisi üçüncü olağan kongresine gidildi. 7 Ekim 1990 tarihinde yapılan kongrede Erbakan 552 oydan 551'ini aldı! Merkez Karar ve Yönetim Kurulu ise yine aynı isimlerden oluştu.

Nasıl oluyor da Erbakan bu kadar yüksek oy alıyordu?

Bu sorunun yanıtı Refah Partisi'nin iç işleyişi ile ilgiliydi...

Parti İçi Demokrasi Örnekleri

RP'de parti içi demokrasi nasıl işliyor?

25 Nisan 1993 tarihinde yapılacak Bursa İl Kongresi için merkez ilçe yöneticilerinden Zekeriya Yılmazgöz il başkanlığına aday olduğunu açıkladı. RP Genel Merkezi kendilerinden izinsiz bu tür açıklamaları hoş görmediği için Zekeriya Yılmazgöz'e uyarıda bulundu: "Biz genel merkez olarak Bursa'da tek liste çıkaracağız. İl Başkanı olarak M. Altan Karapaşaoğlu'nu istiyoruz. Sen adaylığını koyma."

Refah Partisi il ve ilçe kongrelerinde çoğunlukla tek liste çıkar. Onu da genel merkez hazırlar.

Aksilik. Zekeriya Yılmazgöz yılmadı, adaylığında ısrar etti.

Sonunda Bursa il kongresi yapıldı. Yılmazgöz ve listesi kazandı! Refah

Partisi Merkez Karar ve Yönetim Kurulu acilen toplandı. Bursa il kongresi iptal edildi! Bursa'ya 'il başkanının atama ile yapılması' karara bağlandı.

İl başkanı olarak kim atandı dersiniz? Seçimi kaybeden M. Altan Karapaşaoğlu! Refah demokrasisi!

M. Altan Karapaşaoğlu'nun Oğuzhan Asiltürk'ün ortağı olduğu, DYP'li eski Bakan Cavit Çağlar ile girdiği ticari ilişkiler sonucu partiye çok yararlı hizmetlerde bulunduğu gibi birçok dedikodu üretildi...

Bursa'nın bir benzeri de Yozgat'ta yaşandı. Yine devreye MKYK girdi, kongreyi iptal etti, kendi adayını atama ile Yozgat'a il başkanı yaptı...

Korkut Özal'la Yapılan Toplantı

Tarih 5 Mart 1989. RP Genel Sekreteri, MSP'deki muhalifi Korkut Özal için Hürriyet gazetesine şunları söylüyor:

"Korkut Özal faizcidir. Kendisiyle ahbaplık yapabiliriz ama siyasi mücadelede güvenmeyiz. Kendisinin şimdi trilyoner olduğu ifade ediliyor. Nasıl olduğunu doğrusu ben bilmiyorum. Demek ki çok büyük bir dehası varmış da biz anlayamamışız zamanında!"

Tarih 15 Temmuz 1993. Korkut Özal'ın İspa Ticaret Sanayi ve Pazarlama A.Ş.'deki ortağı Hasan Kalyoncu'nun evinde bir toplantı yapılır, Toplantıya; Korkut Özal, Abdülkadir Aksu, Cemil Çiçek, RP'yi temsilen Recai Kutan, Abdullah Gül katılır. Sohbetin konusu Korkut Özal ve arkadaşlarının RP'ye katılmaları.

Korkut Özal ve arkadaşları Esat Çoşan'la da çok samimiydiler. "Dargınlıklar unutulsun" diyorlardı. RP'ye sıcak bakıyorlardı. Ancak talepleri vardı. 10 Ekim 1993 tarihinde yapılacak RP'nin 4'üncü Olağan Kongresinde hemen hepsi Merkez Karar ve Yönetim Kurulu'nda yer alacaklardı. Bazı arkadaşları belediye adayı olarak gösterilecekti. Ayrıca üstü kapalı bir biçimde 1978'deki isteği tekrarlıyorlardı: "Erbakan Hoca iyi liderdir ama çevresi artık değişmelidir. Refah Partisi kitle partisi olmalıdır. Partinin önemli görevlerindeki isimleri de değiştirmeliyiz ki kamuoyu bizim kitle partisi olduğumuza kanaat getirsin".

Korkut Özal ve arkadaşlarının istemediği Oğuzhan Asiltürk, Şevket Ka-

zan gibi MSP döneminden beri partinin üst yönetiminde bulunan kişilerdi.

Korkut Özal ve arkadaşlarının RP'ye gelmeleri üstelik belli talepler ileri sürmeleri, Asiltürk-Kazan ikilisini harekete geçirdi. Biraz da Erbakan'a darılmışlardı. Böyle bir toplantıdan haberleri olmamıştı. Üstelik Erbakan bu toplantıya yeni prensi Abdullah Gül'ü göndermişti. Demek ki Korkut Özal ve arkadaşlarının partiye gelmelerine sıcak bakıyordu!

Asiltürk-Kazan ikilisi Korkut Özal'ın manevrasının önüne geçmek için kolları sıvadılar. Parti tabanındaki güçlerini harekete geçirdiler: "Yıllarca partinin yükünü omuzlarında çekmiş, cezaevlerinde sıkıntıya düşmüş, partiyi tekrar diriltmiş bunca kişinin bir kenara atılıp Korkut Özal ve arkadaşlarının yollarına kırmızı halı döşenmesini istemiyoruz. Eğer gelirlerse kapımız onlara açıktır ancak partinin üyesi olabilirler. Üst yönetim birimlerinde görev alamazlar" diyorlardı. Bu görüş RP içinde giderek destek kazanmaya başladı.

Korkut Özal ile Oğuzhan Asiltürk bir kez daha karşı karşıya gelmişlerdi...

Korkut Özal ile Erbakan arasındaki dolaylı görüşmeler RP'nin 10 ekim'de yapacağı kongre gününün sabahına kadar sürdü. Bir taraf partinin yönetiminde etkili görev istiyor, diğer taraf, "şimdilik sadece üye olun, ileride o görevlere gelirsiniz" diyordu.

Atatürk Spor Salonu'nu il ve ilçelerinden gelen RP'liler doldurmuştu. Salonun dışında ise en az 10 bin kişi vardı. Erbakan görkemli bir kongre istemişti. Salona giremeyeceklerini bilmelerine rağmen binlerce partili kongreye davet edilmişti.

Ankara dışından gelen RP'liler Korkut Özal ve arkadaşlarının partilerine katılacağını umut etmişlerdi. Anons edilmesi beklenen katılmalar gerçekleşmedi.

Bu arada şunu da eklemek gerekiyor: Erbakan'ın, Korkut Özal ve arkadaşlarını istemesinin en önemli nedeni Nakşibendilerin Prof. Esat Coşan nedeniyle küsen bazı gruplarını tekrar RP'ye kazanmaktı. Erbakan biliyordu ki, Korkut Özal'ın arkasında Esat Coşan vardı.

Erbakan için Esat Coşan ve Korkut Özal demek aynı zamanda para demekti. Özellikle İstanbul ve İzmir gibi büyük sanayi kentlerindeki işadamları bu grupla birlikte hareket ediyorlardı.

Diğer yanda ise Korkut Özal-Esat Coşan ikilisi siyasi tercihleri konu-

sunda sıkışmışlardı. Önce parti kurma teşebbüsünde bulunmuşlar ancak başarısız olmuşlardı. Turgut Özal'ın vefatından sonra Mesut Yılmaz'ın genel başkanlığını yaptığı ANAP'tan kopardıkları bir güçle RP'nin kapısı şimdilik açık değildi.

RP'den umduğunu bulamayan Korkut Özal-Esat Coşan ANAP'ı destekleme kararı aldılar. Bunun üzerine başta Abdulkadir Aksu, Cemil Çiçek gibi isimler tekrar ANAP'a döndüler...

"RP'nin Generalleri"

RP'nin, emekli subaylar ile ilişkisinin son bir yıldır başladığını düşünenler yanılgı içindedir. Bu yakınlaşma daha önceki bölümlerde de yazdığımız gibi özellikle MSP Genel Merkezi'ndeki Halkla İlişkiler biriminin basına emekli subayları, milletvekili, senato seçimlerinde liste başına emekli generalleri getirerek bu çevrelerle ilişkilerini hep sıcak tutmak istemiştir.

Aynı olayın bu kez Refah Partisi'nde yaşandığına tanık oluyoruz. Erbakan, partisine katılan emekli subayları görkemli toplantılarla kamuoyuna duyuruyor. Amaç yine aynı ordu bize karşı değildir havasını yaratmak ! Bugün ise özellikle "RP iktidar olursa Türkiye Cezayir'e döner" imajını yıkmak...

Emekli subayların RP'ye katılımlarını parti yöneticileri çok önemsemektedirler. Öyle ki Milli Gazete'de 10 Kasım 1993 tarihinde yapılan RP 4.'üncü Olağan Kongresi'nde partiye katılan 35 emekli subay listesi kongrede oluşan Merkez Karar ve Yönetim Kurulu listesinden daha fazla yer kaplamaktaydı!

"Refah Partisi sandıktan çıkarsa, ordu bu partiyi iktidar yapmaz" anlayışı kamuoyunda olduğu gibi parti tabanında da hissediliyor. Bu nedenle toplantılarda mitinglerde ordunun kalbini kazanacak mesajlar verilmesine sık sık tanık olunuyor. Örneğin, Ordu-Refah el ele sloganı artık RP toplantılarında sıkça atılıyor. Erbakan, "Ordu bizimdir, asker bizimdir, ordu başımızın tacıdır" gibi sözleri dilinden düşürmüyor.

İslamcı- Yazar Kaplan RP'nin ordu yakınlaşmasını şöyle tahlil ediyor;

"RP'nin ordu mensuplarıyla son zamanlarad kurmaya çalıştığı sıcak

ilişkiler, bugüne kadar kendisine sıkı sıkıya kapalı tutulmuş bazı kapıları zorlamaya çalışması olarak görülebilir. sadece orduyu değil iş dünyasına istihbarat servislerine ve dış güçler diuye nitelendirilen güç odaklarına karşı da RP'yi harekete geçmiş görüyorum. Bu harekete geçiş bir çatışma veya bir uyuşma. uzlaşma şeklinde anlaşılmamalıdır. Refah sadece kendisin tanıtmaya çalışıyor. Ama bunu bir tür kumar olarak da değerlendirmek mümkün. Hangi tarafın kazanacağı belli olmayan bir kumar."

RP 4'üncü Olağan Kongresinde partiye katılan 35 emekli subayın emekli olmadan önceki Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki görevleri, RP'de tartışma başladı.

RP İstanbul milletvekili Hasan Mezearcı, "Kontrgerilla RP içine de girdi" şeklinde demeç verdi. (Cumhuriyet 15.10.93)

Aydınlık Gazetesi RP'ye katılan 35 emekli subaydan 10'unun istihbaratçı olduğunu iddia ediyordu. Gazeteye göre subayları partiye getiren kişi emekli Tuğgeneral Sami Karamısır'dı. İddia göre; Faisal Finans Kurumu'na bağlı FEY Vakfı'nın Başkanı Sami Karamısır, CIA ve Suudilerle birlikte çalışan kontrgerillacı bir subaydı.

RP'ye katılan bir diğer emekli Korgeneral Erşan Nuri Kayra, Özel Harp Dairesi ve Milli İstihbarat Dairesi'nde görev yapmıştı.

Emekli Tuğgeral Hasan Sağlam da İslamcılar arasında MİT'çi diye biliniyordu. Başta Hasan Sağlam olmak üzere emekli subayların bir bölümü zaten MSP üyesiydiler. Ancak Erbakan bunları partiye yeni katılım olarak sunuyordu!

Aydınlık, İstihbaratçı olduğu bilinen RP üyesi emekli subayların listesini yayımlıyordu: Korgeneral Erşan Nuri Kayra, Tuğgeneral Hasan Sağlam, Tuğgeneral Sami Karamısır, Albay Hasan Eke, Hakim Albay Ertuğrul Perim, Albay Hasan Yıldız, Albay Mahir Alkan, Dr. Yarbay Haluk Kaygun, Albay Alaaddin Yandırma Albay Kamil Şen.

Kuşkusuz, RP'ye katılanlar arasında istihbaratçı olmayan emekli subaylar da vardı. Tuğgeneral Osman Başbuğ bunlardan biriydi. Emekli olmadan önceki görev yeri, İstanbul Kara Kuvvetleri Komutanlığı Personel Okul Komutanlığı'ydı. burada subaylara iftar yemeği vermesi, şeriatı savunan Rehber İlmihali dağıtması basın tarafından gündeme getirilmişti.

Tuğgeneral Başbuğ'un dağıttığı İlmihalin arka kapağında şu satırlar

yazılıydı: "Dünyaya gönül bağulma, Akar su ömür gibi/ Şeriata uyan kimse, her dem olur şadüman/ Komünistler hep yalanla, gençleri aldatıyor/ İslami yok edecekler artık gafletten uyan."

Bu arada Erbakan, ordudan emekli kırk kişilik uzman bir ekibe alternatif ordu projesi hazırlattığını basına sızdırıyordu.

40 kişilik emekli subay ekibinin hazırladığı alternatif ordu projesi genel hatlarıyla şöyleydi;

- Ordunun Atatürk tabusu olmayacak,
- Ordu inançlı kişilerden oluşacak,
- RP'nin proğramı, ordunun birleştirici harcı yani ideolojisi olacak.
- Ordu dış güdümden, ABD ve Avrupa'nın etkisinden kurtulacak,
- Kendi silahını ve kendi harp sanayisini oluşturacak,
- NATO'dan çıkacak,
- İslam Ülkeler Birliği kurulacak. İslam ülkeleriyle yeni bir askeri ittifak oluşturulacak,
- Ordunun uluslararası caydırıcılık gücü çok fazla olacak,
- Olası bir savaş hali durumunuda ordunun silah ve savunma donanımı çok yüksek olacaak,
- Darbeci gelenekten sıyrılacak.

Erbakan bu projeyi Akis Dergisine (30 Ekim 1993) anlatmıştı. ancak daha sonra yapılan araştırmalarda RP'de kırk kişilik bir ekip oluşturulmadığı dolayısıyla bir alternatif ordu projesi hazırlatılmadığı ortaya çıkacaktı. Erbakan'ın projesini buraya almamızın nedeni kafasındaki ordu modelini ortaya çıkarmak içindir.

"Utangaç" Kapitalist

Refah Partisi yönetiminin sınıfsal analizinde işadamı va tüccar ağırlığı göze çarpıyordu. Peki RP iktidara geldiğinde bu kadro ile nasıl bir ekonomik sistem kuracaktı?

Necmettin Erbakan'ın "Adil Ekonomik Düzen" adlı kitabında kurulacak sistemin "ne olduğu" da tam anlaşılamıyor. Zaten bu Adil Düzen'in ne olduğu pek açık değil. Kimilerine göre, Adil Düzen şeriat düzeninin örtülü adı. Kimilerine göre ise, İslam toplumuna geçiş döneminin ara formülü.

Adil Ekonomik Düzen kitabına baktığınızda kurulacak sistemde gelir vergisi ve KDV'nin kaldırıldığını görüorsunuz. Erbakan bir kalemde 177 trilyon liralık vergi gelirini siliyor. Güzel. Yerine ne geliyor?

Yerine gelen "ayni vergi"uygulaması. 160 tavuğu olan bir kişi bunun 4'ünü devlete verecek ! yani kişi sahip olduğu malın 40'ta birini devlete vermek zorunda. Para yerine tavuk ! peki devlet topladığı tavukları ne yapacak ? Alıcı bulup satacak. Ya satamazsa? Bunun yanıtı henüz yok!...

Peki hadi diyelim tavuk işini halletti. Diğer ayni vergiler ne olacak ? Kamyon,otomobil,buzdolabı,çamaşır makinesi, omo, tursil, persil,diş macunu,terlik,eldiven,kaset...

Ya Manukyan'ın vergisi!...

Adil Ekonomik Düzeni'nin uygulanabilirliği yok. Üstelik bir aldatmaca var, malınızın yüzde 2.5'unu devlete veriyorsunuz. Peki verilen bu malların bir parasal değeri yok mu? var. Bunun adı nasıl veergi olmuyor? Olmuyor işte!...

Erbakan kitabında "fiyatlar arz ve talep kaidesine göre belirlenir" diyor. Peki bu kurala göre talep arza yetişmezse fiyatların artması ve aşırı kazançlar nasıl önlenecek? önlenecek işte...

Erbakan, Adil Düzeni kurduğu zaman; teşvik belgesi yerine teminatlı ehliyet vesikası; oda üyelik belgesi yerine de ahlaki topluluğun verdiği teminaatlı tezkiye belgesi verecek! İş olsun da kolay gelsin...

Adil Ekonomik Düzen'in en büyük kozu, "hakkı müktesep karşılığı kredi!" Bu kredi şöyle işleyecek: Bir bankaya 1000 lira yatıran mudi, 1 yıl sonunda 1 aya vade ile 12 bin lira alacak. 1 yıl vade ile almak istediğinde ise müktesep hak (kazanılmış hak) kredisi 1000 lira olacak! İyi güzel de alınan yüksek tutardaki krediyle 1 ay içinde bir iş çevirme olanağı yok. Ancak vade 1 yıla uzadığında ise alınan kredi yatırılan paraya eşit oluyor. Bu durumda siz olsanız bankaya para yatırır mısınız? Yatırırsınız, yatırırsınız değil mi?.. Faiz yerine ticarete iştirak payı gibi girişimler Mısır'da İslami bankaları hızla geliştirdi. Ancak iki yıl önce büyük bir skandal ile hepsi çöktü. Bu kurumların başındaki müslüman işadamları ise dindaşlarının paraları alıp yurt dışına kaçtılar. Canım orası Mısır!...

Erbakan, ileri teknoloji alanında yatırım yapacak müteşebbüslere faizsiz kredi vereceğini sjylüyor. Erbakan'ın bu söylediklerinin "patent hakkı"

1946 yılında ABD'de General George Doriot tarafından ortaya atıldı. Doriot'un bir başka özelliği ise Mason olmasıydı. Erbakan'ın modelinde mason parmağı vardı!..

Biraz da Karl Marks parmağı vardı! Erbakan yazdığı kitapta, "Devlet toprağın, madenlerin, ormanların, meraların sahibidir" diyor...

Regah Partisi serbest piyasayı savunmaktadır. Serbest piyasa ve karın olduğu her koşulda faiz ve tekelleşme kaçınılmazdır. Serbest piyasanın ve karın adı ise kapitalizmdir. Refah Partisi'nin değişikliği biçimseldir, gerçekte değişen birşey yoktur.

Zaten faize karşı çıkarak kapitalizmden kopmak mümkün değildir. İdeal kapitalizm de faize karşıdır. Erbakan'ın yazdığı gibi faizin karşılığı hiçbir zaman açıktan para basılarak verilmez. Bu paranın değer kaybetmesidir. Bunu hangi kapitalist ister.

Erbakan "eserinde" faizin çeşitli tanımlarından yararlanmaktadır ancak "faiz" sözcüğünden kaçınmaktadır. bütün olay da budur!

Adil Ekonomik Düzen, mülkiyeti Allah'a dayandıracak kadar kapitalizmden bile ileri gitmiştir. Selem senedi gibi "buluşlarla" tefeciliği güçlendirmektedir. Karın paylaşımında ve mülkiyet ilişkilerinde kapitalizmden daha acımasız sömürü ilişkilerini savunmaktadır.

MNPve MSP "önce ahlak ve maneviyat" sloganıyla ortaya çıktı. Ancak RP özellikle 1980'li yılların ortalarından başlayarak yeni bir strateji benimsedi. Sadece cami cemaatına hitap ederek "amaçlanan"yere ulaşamayacağını anladı. Doktrin partisi olmaktan çıkıp kitle partisi olmak için işe önce parti vitrinindeki aksesuarları değiştirerek başladı. "Erbakan Hareketi"nin yeni ideolojisi İslam liberalizmiydi...

"Çok hukuklu sistem", "Çoğulcu toplum", "yerel yönetimlerin yetkilerinin artırılması", "hakim devlet yerine hadim devlet", "özelleştirme", "Alevilerin kardeşliği", "kürtlerin tabi haklarının varlığı", "Atatürk ve laiklik karşıtı değiliz", "ABD ve Batı ilişkiler bozulmayacak" gibi RP yöneticilerinin ağızlarından duyulmayan sözler son günlerde özellikle Erbakan tarafından dile getiriliyor.

"Erbakan hareketi" bu söylemlerle 27 Mart 1994 yerel seçimlerine giriyor. İslam liberalizmini savunan "Erbakan Hareketi"nin bu seçimlerdeki baş sloganı; "Yeni Bir Dünya". "Yeni Bir Dünya"dan istenen Amerika merkezli, "Yeni Dünya Düzeni"ne uyum...

X. BÖLÜM

AMERİKA İLE İLİŞKİLER

AET: Çözüm Laiklik Değil

1980 yılından sonra Türkiye'deki İslamcı akımların giderek güç kazanmasına ilk dikkati AET çekti.

AET Komisyonu Akdeniz Ülkeleri Sorumlusu Claude Cheysson 26 Şubat 1987 tarihinde Siyasi Komisyon toplantısında, Türkiye'deki İslamcı akımların güçlendiğini belirterek "Türkiye de bu akımlara karşı en iyi çözüm laiklik değil, ılımlı bir dini (*) uygulamadır.

Ortadoğu ülkeleri ile iyi ilişkileri bulunan Türkiye bizim için de önemlidir. AET ülkeleri de Türkiye ile iyi ilişkiler içinde olmalıdır" diyordu.

Cheysson'un bu sözlerine Ecevit sert bir yanıt veriyordu: "Belli ki Sayın Cheysson, Cumhuriyet Türkiyesinin laiklik ve demokrasi ile başka Ortadoğu ülkeleri halklarını baştan çıkarmasından korkmaktadır. Devletimizin ve Atatürk devriminin temeline yönelen ve içişlerimize müdahale niteliği taşıyan bu son derece münasebetsiz sözlere karşı Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin derhal gereken sert tepkiyi göstermesi gerekir."

ANAP hükümeti Cheysson'un sözlerini duymamazlığa getirdi. Yanıt bile vermedi. Aslında Cheysson'un sözleri ABD'nin ve Batı'nın görüşlerini yansıtıyordu. Ancak Cheysson biraz erken konuşmuştu...

CIA Raporu

CIA, Amerika'daki araştırma kurumları (think-tank) ile sıkı bir işbirliği içindedir. Rand Corporation bu think-tank'lerden biridir.

ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) 1989 yılında Rand Corporati-

(*) Bu bölümde 'ılımlı İslam' tanımlaması ile sık sık karşılaşacaksınız. Buradaki 'ılımlı islam' radikal İslamcıların, anti- Amerikancı Müslümanların karşısındaki Suudi Arabistan destekli İslami cephenin adıdır. ABD denetiminde olan İslama bu ad verilmektedir. Yoksa şeriatı 'yumuşak' uygulayan (uygulayacak) ülkeler, partiler, örgütler için 'ılımlı İslam' tanımlaması kullanılmıyor. Ortadoğu'nun en bağnaz, yobaz yönetimi Suudi Arabistan bugün 'ılımlı İslam'ı temsil etmektedir.

on'dan, "Türkiye'de İslam Köktenciliğinin Geleceği" başlıklı bir rapor istedi. Rand Corporation, CIA'nin Ortadoğu Dairesi Sorumlusu ve en önemli isimlerinden Graham Fuller başkanlığında bir ekip kurdu. Bu ekibin içinde Boğaziçi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Sabri Sayarı gibi Türklerin yanında CIA'nin Ankara İstasyon Şefi Paul Henze gibi istihbaratçılar da vardı.

İngilizce orijinali 79 sayfa olan rapor beş bölümden oluşuyor. Giriş bölümünde Osmanlı'dan günümüze İslamın 'seyir defteri' anlatılıyordu. "Türk halkı arasında İslama ve bunun ifadesine ilgi büyük ölçüde artmakta; üniversitelerde başlarını örten kız öğrenci sayısı artıyor ve bunun sonucu olarak konulan türban yasağı ülkede büyük tartışmalara yol açıyor. Ramazan ayında oruç tutanların sayısı eskisinden daha fazla. Camilere gidenler çoğalmakta ve İslamcı yayınlarda büyük bir patlama görülmekte... Türk fundamentalistleri (ya da İslamcıları) Müslüman dünyadaki diğer İslamcılarla aynı görünümü ve hedefleri paylaşıyorlar. İslam kanunu (ya da şeriat) esaslarına göre bir İslam cumhuriyeti kurmak istiyorlar..."

Raporda İran'ın Türkiye'deki İslami hareketi desteklediği ima edilirken, Suudi Arabistan'dan hiç söz edilmiyordu!

"İran, Türkiye'nin büyük şehirlerindeki konsoloslukları ve 'İran kültür merkezleri' vasıtasıyla ileride bu ülkedeki İslamcı unsurları yönetebilir. Mamafih, genel olarak sıradan bir Türk vatandaşı İslam cumhuriyetinin ve İranlıların hayranı değil."

Konunun ABD açısından önemi" ise şöyle belirtiliyordu: "Bu inceleme, Türkiye'de İslamcıların iktidara gelmelerinin mümkün olmadığı sonucuna varmakla birlikte, onları dikkate alınması gereken bir güç olarak değerlendirir. Türkiye'de İslamcı duygular gelişirken herhangi bir Türk hükümeti ve ABD, bu İslamcı tebaanın varlığını, görünümünü, duyarlılığını ve çıkarlarını hiç aklından çıkarmamalıdır."

Rapor radikal İslamın önlenmesi için bu güçlerin siyasi hayata katılmasına izin verilmesi önerisinde bulunuyor. "Böyle bir katılım İslamcıları, fikirlerini serbest bir siyasi ortamda ve seçimler vasıtasıyla açıklamaya zorlar. ABD'nin demokratik rejimi desteklemesi, mevcut din aleyhtarı kanunlar tarafından kendilerini baskı altında gören İslamcılar için memnuniyet verici olacaktır."

Bu raporu mu dikkate aldılar bilinmez; hemen sonra Türk Ceza Kanunu'ndaki 163'üncü madde kaldırıldı. Artık şeriat isteyenler fikirlerini özgürce söyleyip örgütlenebilecekler. Ancak 1994 yılına kadar henüz şeriatçı bir parti kurulmadı. Herhalde RP dışında bir başka partiye ihtiyaç duyulmadı!

CIA Raporu yakın gelecekteki muhtemel gelişmeleri ise şöyle değerlendiriyor:

"Her şeyden önce, İslamcı hareketin geleceği Türkiye'de istikrarlı bir demokratik rejim kurulmasına bağlıdır. İslamcı hareketin mevcut sistemin parçası olması ya da sistem aleyhtarı bir güç haline gelerek kitleleri yasadışı yollardan harekete geçirmesi, açık, çoğulcu ve rekabetçi bir siyasi düzenin devam edip etmemesine bağlıdır. Teşkilatlanmış Müslümanların siyasi sisteme katılması, siyasi istikrar açısından olumlu başka faktörler getirir. Onları demokratik siyasi sisteme alıştırır ve bunu muhafaza etmek için bir şans verir, onları çatışmaya değil uzlaşmaya iter ve küçük radikal azınlığı çoğunluktan tecrit eder."

Amerika II. Dünya Savaşı'ndan sonra komünist hareketlerin gelişmesini durdurabilmek için nasıl reformist sosyal demokrat partileri destekledi ise bu kez radikal islamcı hareketlerin karşısına reformist İslamcı partileri çıkarmak istiyorudu!...

ABD İslamcı Uyanış'a Nasıl Yanıt Verecek?

Türkiye'deki İslami uyanış'a ABD nasıl yanıt vermeliydi? Bu soruların yanıtı raporun son bölümünde ele alınıyor:

"ABD Türkiye'deki bu 'İslami uyanış'a en iyi cevabı nasıl verebilir? Kabul etmeliyiz ki bunun cevapları kolay değil. İslamın 1980'lerde uyanışı Türkiye'deki iç gelişmelerden ve Ortadoğu'da İslamcı faaliyetlerin yayılmasından kaynaklandı. ABD'nin bu gelişmelerden hiçbirini kontrol etme imkânı olmadı. Aynı şekilde yakın gelecekte İslamcı muhalefetin takip edeceği yol da büyük ölçüde Türkiye'deki iç gelişmelere ve bölgedeki İslamcı fundamentalizmin geleceğine bağlı. ABD'nin Türkiye'deki İslamcı uyanışla karşı karşıya pozisyonu bu raporda incelenen olayların gidişatının belirlenmesinde başrol oyuncusu durumuna düşmüş olmasıyla daha da

karmaşık hale geldi. İslamcılar ABD hükümetinin Türkiye ve Ortadoğu'nun diğer ülkelerindeki İslam 'davasına' aşırı derecede düşman olduğuna inanıyorlar. İslam Türkiye'deki Amerikan çıkarlarına tehdit oluşturduğu için ABD'nin İslamcı hareketi 'bastırma' yollarını aktif olarak araştırdığını sanıyorlar. Türkiye'de laikler tarafından aşırı dincilere gösterilen tepkilerden dolayı da ABD sorumlu tutuluyor. ABD'nin Türkiye'deki İslamcı harekete başka bir şekilde karıştığı iddiaları da var. Radikal solculara göre fundamentalist güçler, antikomünizm politikasının bir parçası olarak, ABD tarafından teşvik ediliyor ve destekleniyor. ABD hükümetinin İslamcı hareketi, hem Marksist güçlerin Türkiye'de yükselmesini önlemek hem de geniş çaplı bir destabilizasyon (istikrarsızlaştırma SY) stratejisinin parçası olarak Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman Türk azınlık arasında dini duyguları alevlendirmek amacıyla aktif biçimde desteklediği öne sürülüyor.

Bu yüzden bugün Türkiye'deki İslamcı uyanış olgusuna temkinli bir yaklaşımda bulunmak gerekiyor. ABD'nin çıkarları en iyi, ihtiyatlı ve gürültüsüz politikalarla korunabilir. İslamın bugünkü rolüyle ilgili olayların sonuçlarını etkileyecek her türlü açık girişim, ABD çıkarları açısından olumsuz sonuçlar doğurabilir. ABD hükümeti, politikalarını çizerken Türkiye'nin laik hükümet biçiminidesteklemekle, İslamcı güçlerle açıkça yüzleşmekten kaçınmak arasındaki ince yolda yürümelidir.

Son olarak ABD, Türkiye'deki İslamcıların amaçları, ideolojileri ve istekleri konusunda daha fazla bilgi edinmek için çaba göstermelidir. Bu bilgiler edinilmeden ABD'nin Türkiye'deki çıkarlarını koruması zordur. Türkiye'deki İslamın rolü konusunda Amerikalı politikacılar uzmanlık seviyesinde bilgi edinmelidir. Ek olarak, İslamcı hareketin ılımlı üyeleriyle gayri resmi ve ihtiyatlı temaslarda bulunmak faydalı olabilir."

CIA Ajanının Görüşleri

CIA ajanı Graham Fuller, 26 Şubat 1990 tarihinde Cumhuriyet gazetesinden Ufuk Güldemir ile yaptığı görüşmede ABD'nin Türkiye'deki İslamcı akımlara nasıl baktığını ortaya koyuyordu:

"Atatürk'ün düşünceleri, çağı için son derece güçlü düşüncelerdi. Ama onun sayesinde yaratılmış olan bugünün, kendisine entelektüel güven du-

yan güçlü Türkiyesi, artık ulusal kimliğini, yörüngesini, dünyadaki rolünü hatta İslamın günlük yaşamdaki yerini yeniden düşünebilmelidir.

Bugün Türkiye'nin İslami düşünce ve eğilimler konusunda daha esnek olabilmesi mümkündür. 'İran gibi olun' demiyorum, ama İslamın özel yaşam ve kamu yaşamındaki rolü konusunda esnek olmak ve İslamın Türkiye'nin kültürel ve entelektüel mirasının önemli bir parçası olduğunu, bastırılması gerekmediğini kabul etmek, katılaşmayı önlemek için kendisine ifade etmesini olanak sağlamak mümkündür.

İslama bakmanın çeşitli yolları var. Bence otomatik bir tehdit olarak kabul edilmesi yanlıştır. Hareketin hangi siyasi görüşleri savunduğuna bağlı. Eğer laik bir hükümet yıkılarak yerine İran türü bir rejim kurulmak isteniyorsa bu, demokratik yapıya hasmane bir tutum. Ama diğer yandan insanlar İslam dininin, kültürünün gereklerinin daha çok gözetilmesini, İslami eğitimin yaygınlaşmasını istiyorsa, bu otomatik bir tehdit olarak kabul edilmemeli ki, bu üstelik Türkiye'nin ulusal ve kültürel murasının parçasıdır. 'Zamanıdır' demiyorum, ama parçasıdır. Son elli yılda yapay olarak bastırılmasının bazı meşru nedenleri olabilir. Ama artık Türkiye bu bakımdan kendisiyle barışmalıdır. Eğer siz İslama dayalı olduğunu söyleyen siyasi partileri, daha fazla siyasileşmeye, parlamentoya katılmaya çekebilirseniz, tartışmaya açık bir platform yaratabilirseniz bu çok daha değerli olur.

Türkiye geçmişte Ortadoğu için bir modeldi bugün de olmaya devam ediyor. Hele demokrasi ile İslamı bir arada yaşatabileceği modern bir formül bulunsa, İran ve Arap dünyasına olağanüstü büyük bir entelektüel öncülük yapmış olacak. İslam dünyası için gelecegin modeli olacak.

Fuller'in Türkiye'ye önerdiği 'ılımlı İslam'dı. Bu şekilde Türkiye'nin Ortadoğu'nun önderi olacağını belirtiyordu. CIA ajanı, 2. Cumhuriyet istiyordu...

"Batı Ilımlı İslamı Desteklemelidir"

80'li yılların sonlarına doğru ABD'de, radikal İslama karşı 'ılımlı İslamın' desteklenmesi görüşü giderek ağırlık kazandı. Araştırma kurumları, staretejik merkezler Amerika'nın İslama bakış açısını değiştirmesini önerdiler.

Merkezi Washington'daki Uluslararası Staretejik Etüdler Merkezi mensubu Barry Rubin, Washington Quarterly'de yayımlanan makalesinde şöy-

le diyordu: "Batı ılımlı İslamdan korkmamalıdır, desteklemelidir. Çünkü ılımlı İslam bağnaz ve devrimci islama karşı bir numaralı panzehirdir. Hatta Sünni İslamda ruhban sınıfı (tarikatlar) devrimci İslama direnç gösterirler. Bu yüzden de ABD devrimci İslama direnen İslam sektörünü desteklemelidir."

CIA, Nikaragua Devrimi'nde devrik diktatör Somoza'ya karşı olan kilise ile devrimcileri aynı kefeye koymakla yanlış hareket ettiğini itiraf etmişti. Bir benzer yanlışı da Filipinlerde yapmıştı; kilise Marcos'a karşıydı ve CIA kiliseyi yine devrimcilerle bir tutmuştu. CIA bir kez daha özeleştiri yaptı. Çıkardığı bu dersler sonucu Ortadoğu'daki İslamcılar konusunda artık farklı hareket ediyordu...

ABD'de oluşturulan 'Ilımlı İslam' teorisinin Türkiye'ye 'ihraç edilmesi'" gerekiyordu. 80'lerin sonu ile 90'lı yılların başında CIA ajanları Fuller'ler, Henze'ler Türkiye'ye yine akın akın gelmeye başladılar. Söyledikleri tek şey vardı: "Türkiye'de Kemalist dönem bitmiştir. Ortadoğu'da 'ılımlı İslam'ın önderi olun."

15-20 Eylül 1992 tarihinde yapılan Bodrum Yalıkavak toplantıları gibi sempozyumlar arka arkaya yapılınaya başlandı.

CIA'nin 'emekli' ajanları İslamcı entelektüellerle görüşmeler yapmaya başladılar. Sordukları; Türkiye'nin yeni kimliğinin ne olacağıydı.

Graham Fuller (23 Şubat 1992 tarihli Yeni Ülke) Refah Partisi yöneticileriyle de görüşmeler yapmıştı. Yeni Ülke'ye göre RP ile ABD, dostluk ilişkileri geliştirmeye karar vermişlerdi.

Aslında Amerika, RP ile ilişkiye çok önceden geçmişti. Örneğin, ABD Adana Konsolosu Harry Cole RP Diyarbakır il örgütünü sık sık ziyaret ediyordu. (Cumhuriyet, 8.10.1988)

ABD İzmir Konsolosu Eugene Zajac da RP İzmir il teşkilatına ziyarete gidiyordu. (Milliyet 28.11.1991)

ABD Himayesindeki İslamcı Örgütler

Amerika sadece Türkiye'deki İslamcı akımlarla ilgilenmiyor. Ortadoğu'daki birçok reformist veya radikal İslamcı örgütlerle ABD'nin ilişkisi olduğu biliniyor. Özellikle son zamanlarda radikal ve antiemperyalist söy-

lemleriyle dikkat çeken birçok İslamcı aydın, örgüt lideri, parti başkanının ABD'ye ve Batı'ya her giden, yetkililerle görüşen, temaslar kuran, sığınmacı olarak bulunan kişilere ABD ile uzlaşıyor, işbirliği yapıyor demek de yanlış olur. Ancak ABD'nin de kendi ulusal ve uluslararası çıkarlarına zarar veren (veya verecek) örgütlerin Amerika'da ellerini kollarını sallayarak dolaşmasına, cemiyetler kurmasına, toplantılar yapmasına izin vermeyeceği de bir gerçektir. Bu tespitten sonra Amerika-İslamcı örgütler ilişkisine kısaca bir göz atmak yararlı olacaktır.

Bu notlarımızı yazdıktan sonra son yıllarda örgütlenip hızla büyüyen Amerika'daki bazı İslamcı örgütlerden bahsedelim:

Müslüman Arap Gençler Birliği; Çoğunluğunu Mısırlı ve Ürdünlülerin oluşturduğu bu örgüt Ortadoğu ülkelerindeki birçok islam şahsiyetini ve akademisyenini ABD'ye çağrıyor. Gelen kişilerin gezilerini, görüşmelerini finanse ediyor. 1991 aralık ayında yapılan olağan kongresine çeşitli ülkelerden tanınmış İslamcıları davet etti. Arizona'da yapılan kongreye, İslamabad Siyasi Araştırmalar Estitüsü Müdürü ve Mısır kökenli Dr. Kemal el Helbawi, Mısır ihvan örgütünün önde gelenlerinden Dr. İsam el Uryan, Ürdün ihvan üyesi ve milletvekili Dr. İshak el Ferhan, Mısırlı din adamlarından Yusuf El Kardawi, Tunus (Suudi Yanlısı) el Haşimi el Hamidi, Irak İslam hareketinin önde gelen isimlerinden olup Birleşik Arap Emirlikleri'nde oturan Prof. Muhammed Ahmet El Raşid, Kuveytil Dr. Nasır el Sanıu, ürdün İslami Hareketi yayın organı El Rubat'ın genel yayın yönetmeni Kemal Reşid, Mısırlı islamcı el Amel Partisi yayın organı el Şaab'ın yayın yönetmeni Prof. Adil Hasan.

Toplantıya katılan isimlerin geldikleri ülkelere bakıldığında ve katılanların örgütleri incelendiğinde ABD ile yakın ilişkileri oldukları görülmektedir. Zaten Müslüman Arap Gençler Birliği Yönetim Kurulu'nda da ABD'de belirli bir ünvanı olan, hükümetle iyi ilişkiler içinde oldukları bilinmektedir.

Hamas Konusundaki İddialar

Ortadoğu'daki örgütlerin arkasında hangi güçlerin olduğu, kimin kiminle işbirliği yaptığı, kısaca kimin elinin kimin cebinde olduğu öyle kolay kolay anlaşılmaz. Örnegin Ortadoğu'daki en radikal örgütlerden İslamcı

Hamas konusunda çeşitli iddialar ortaya atıldı. İsrail'e göre işgal altındaki topraklarda faaliyet gösteren radikal İslamcı Hamas örgütünün arkasında ABD ve İngiltere vardı! İsrail, iddiasının kanıtı olarak Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nde yakaladıkları Amerikan vatandaşı üç İslamcı Filistinliyi gösteriyordu. Amerikan vatandaşı Filistinliler Hamas'a parasal yardım yaparken yakalanmışlardı!

Radikal İslamcı Hamas ne kadar Amerikancı bilinmez. Ancak bilinen Hamas örgütünün üst düzey yetkililerin sık sık ABD'ye gittikleri. Müslüman Arap Gençler Birliği kongresine Hamas lideri Şeyh Mahfuz El Nehmah (Cezayir) davet edilmişti.

Amerika'daki 'ABD ve Kanada Filistinli İslam Federasyonu' uyarınca Amerika'da çeşitli faaliyetlerde bulunuyor. Örnegin intifadanın 3'üncü yılında düzenlenen şenliğe Hamas'a yakınlığı ile tanınan Dr. Mahmud el Zahar; ABD'ye çağrıldı. Zahar, Amerika'da ateşli konuşmalar yaptı, ancak Zahar konuşmalarında nedense İsrail'i eleştirmekten kaçınmıştı. Buna karşı FKÖ'yü ve Arafat'ı şiddetle eleştirmişti. Bunun üzerine bir kısım Filistinli Zahar'ı, "İsrail basınını kullanarak Filistin yurtsever hareketi ile İslamcı hareketin arasını bozmakla suçladılar.

Ilımlı İslamı Destekle Radikal İslama Göz Kırp!

İslamcıların bir bölümü ABD'yi çok seviyor.

Öyle ki Ürdün İslami hareketinin önde gelen isimlerinden, İhvan mensubu Dr. Ahmed Newfel Büyük Şeytan olarak adlandırdığı ABD'yi her yıl üç kez ziyaret etmekten geri durmaz!

Bir diğer örnek; Sudan İslami Milli Cephe lideri, Afrika ile İran arasındaki radikal İslamcıların simgesi durumundaki Dr. Hasan El Turabi.

Daha önce vize verilmeyen El Turabi de ABD'ye artık kolay giriş yapan radikal İslamcılardan. El Turabi'nin Amerika ziyareti hakkında 24 Eylül 1992 tarihli El Hayat gazetesi şu değerlendirmeyi yapıyordu:

"Amerikan Kongresi'ndeki Afrika Komitesi önünde yaptığı konuşmada kendi İslamcı ideolojisine ters düşen bir profil sundu. He rşeyden önce, ant içme anlamında el hareketi yaparken parmaklarına İslami geleneklere göre değil, Batı geleneklerine göre biçim verdi Ayrıca komite önünde de-

falarca liberalizm, modernlik ve modern elit (seçkin) kesimden söz ederek gelenekçilik, enternasyonalizm, kişisel hak ve özgürlükler ile sosyalizm türü ifadeler kullanmaktan özenle kaçındı. Hatta İslamcıların bile genelde reddettikleri fundamentalizm deyişini, nezaket açısından ve bolca kullanarak bunun korkulacak radikalizm türüden bir şey olmadığını, tersine İslam'da uyanış ve tecdid anlamına geldiğini söyledi. Daha da ileri giderek köktenciliğin Avrupa'daki 'Aydınlanma'ya denk düşen Rönesans anlamında kullanıldığını bile ileri sürdü. Bu düzlemde fundamentalizmin toplumda ıslahı öngören İslami fikirde tecdid ve teceddüt'e tekabül ettiğini, geleneksel toplumlardaki katı dogmaları içermediğini, dolayısıyla irticai ve muhafazakar bir niteliğe sahip olmadığını bile söyledi. islami fikirleri bireylerin kişisel kimlik arayışları biçiminde yorumlayan el Turabi, İslamcı köktenciliğe siyasi bir özellik vermekten kaçınarak onun kültürel niteliğini ön plana çıkardı. islamcı fikirlerin toplumu degiştirmekten çok ıslah etmeyi amaçladığını belirten el Turabi hedeflerden birinin de Batı'ya açılmak ve Batı uygarlığına yetişmek olduğuna işaret etti. el Turabi ayrıca İslami ekonomi programının, özünde liberal olduğunu vurgulayarak bu düzlemde Batı ile İslam arasında ortak noktalar bulunduğuna, her ikisinin de sosyalizme karşı olduğuna değindi."

Kör İmam CIA Ajanı mı?

Radikal İslamcı örgütlerin ABD ile yakınlaşması yanında, bazı İslamcı liderler için CIA ajanı olduğu iddia edilen ünlü isimler bile vardı. New York'taki Ticaret Merkezine bomba atma eyleminin beyni olduğu iddia edilen Mısır el Cihad örgütünün manevi lideri Dr. Ömer Abdurrahman bunlardan biriydi.

Kör İmam olarak da bilinen Dr. Abdurrahman 1938 Mısır el Daphilliye doğumlu. Doğumundan birkaç ay sonra geçirdiği bir hastalık nedeniyle kör oldu. İslam dünyasının tanınmış ünlü el Ezher Üniversitesi'ne bağlı ilk ve ortaöğrenimde eğitim gördü. Gençliğinde cami ve mescitlerde vaaz vermeye başladı. İhvan hareketinin üyesi oldu. Daha sonra el Ezher'de lisans, yüksek lisans ve doktorasını tamamlayarak öğretim üyesi oldu.

Dr. Abdurrahman 60'lı yıllar boyunca İhvan hareketine yönelik baskı ve

soruşturmalardan nasibini aldı. Tutuklandı. Enver Sedat'ın İslamcılarla yakınlaşması sonucu çıkardığı af ile salıverildi. 1971-78 yılları arasında çeşitli Arap ülkelerini dolaştı.

Enver Sedat'ın öldürülmesi için fetva verip vermediği bugün hala tartışma konusudur. Dr Abdurrahman'ın 1987 yılında RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın davetlisi olarak Türkiye'ye geldiğinde Enver Sedat'ın öldürülmesi için fetva verdiğini söylediği belirtiliyor.

Enver Sedat öldürüldükten sonra Dr. Abdurrahman'ın 1985 ile 88 yılları arasında (kesin saptanamayan bir tarihte) Türkiye'de yaşadığı anlaşıldı.

El Cihad örgütünün manevi lideri gerek Mısır'da gerekse Batı'da oldukça ünlendi. Mısır'da aranıyordu. Sudan'a kaçtı. 1990 yılında aldığı bir vize ile ABD'ye gitti. Böyle tehlikeli bir kişiye Amerika kapısını nasıl açmıştı?

Dr. Abdurrahman ile ABD'nin ilişkisinin Afganistan'ın Sovyetler Birliği tarafından işgal edildiği dönemde başladığı söyleniyor. El Cihad'ın birçok militanının Afgan gerillalarına yardım için bu ülkeye gittiklleri dönemde ABD ile Dr. Abdurrahman'ın işbirliği yaptığı belirtiliyor. Kör İmam'a ABD'ye giriş için vize veren kişinin CIA ajanı olduğu Ticaret Merkezinin bomalanmasından sonra yapolan şoruşturmada ortaya çıktı. Ayrıca Dr. Abdurrahman'ın yanında bulunan Emad Salem adlı kişinin de FBI ajanı olduğu tespit edildi!..

Gelin de çıkın işin içinden!

En güzel yanıtı 19 Temmuz 1992 tarihinde Arap dünyasının en tanınmış yayın organlarından El Vatan El Arabi veriyor: "Doğrudur; Amerikan anayasası, dini inançlara ve faaliyetlere geniş özgürlükler tanımış bir ülkedir. Fakat aynı Amerika kendi ulusal ve uluslararası çıkarlarına ters düşen faaliyetlere uzun zaman tahammül edemez. Kaldı ki Amerikan istihbaratı İslamcıların faaliyetlerini geniş biçimde gözleyip izliyor. Haklarında dosya tutuyor. Özellikle de bu İslamcılar, Amerika ve siyasetine düşman olduklarını açıkça söylüyorlar. Amerikan yönetiminin bu düşmanlarına karşı alabileceği en basit önlem ülkeye girmek isteyen İslamcılara gerekli olan vizeyi vermemek, genel çıkarlarını tehlikeye düşürebilecek gösteri yapmalarını, konferans düzenlemelerini engellemek olacaktı."

Ancak ABD bunları yapmıyordu!

Niye yapmadığının yanıtını 20 Kasım 1993 tarihli sağ eğilimli Fransız

L'Express dergisi veriyor.

Dergi yayımladığı uzun inceleme yazısında radikal İslamcı hareketlerin geçtiğimiz yıllarda CIA tarafından beslendiğini öne sürüyordu.

CIA'nin 1981-87 yılları arasındaki başkanlığını yapan William Casey'in,'Komünizme karşı İslam kartını oynadığına' dikkat çeken dergi, Afganlı Gutbettin Hikmetyar, 'Kör İmam' Dr. Abdurrahman, Tunus El Nahda Örgütü Başkanı Raşid Gannuşi ve Sudanın Humeyni'si olarak değerlendirdiği Hasan El Turabi gibi isimlerin CIA ile temasları olduğunu iddia ediyordu!..

RP, 'CIA ile temasta' olduğu iddia edilen bu isimlerle yakın ilişki içindeydi. Örneğin bu isimlerin çoğunun katıldığı 1993 yılının Aralık ayı başında Sudan'da toplanan "II. Arap-İslamı Halk Kongresi nde Erbakan Hareketi adına Çorum milletvekili Yasin Hatipoğlu bulunmuştu...

Erbakan ABD'ye niçin gizli gidiyor ?

Bu notlarımızdan sonra gelelim Erbakan-Amerika ilişkisine.

26 Şubat 1989 tarihinde 2000'e Doğru Ankara Temsilcisi Hasan Yalçın, RP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk'e soruyor:"RP'ye karşı ABD'nin tavrı nedir ?"

RP GenelSekreteri Asiltürk'ün yanıtı çok kişi için şaşırtıcı olabilir:

"Birçok defalar ABD cumhurbaşkanlarının ağzından seçimlerde bizim başarılı olmamız gerektiği hükümetlere girmemiz gerektiğine dair beyanlar kamuoyuna yansıdı. Suudi Arabistan'la çok içli dışlı, Amerika ile Suudi Arabistan RP'ye iyi bakıyor."

Oğuzhan Asiltürk bu sözleri söylerken diğer parti yöneticileri farklı konuşmuyordu. Ev sohbetlerinde, "Amerika'nın onaylamadığı bir İslami hükümetin Türkiye'de işbaşına gelemeyeceğini, artık Amerikalıların da kimsenin kıyafetine ,geleneklerine, hukuk kurallarına ve anayasasına karışmadığı, tek isteklerinin güçlü işbirliğinden yana olmak" olduğu konuşuluyordu...

Bu ev sohbetleri, sonunda amacına ulaştı. Erbakan gizlice Amerika'ya gitti.

1992 yazında RP Genel Başkanı Erbakan'ın önce İngiltere'ye oradan al-

dığı biletle ABD'ye gittiğinin bilgisi sadece RP'nin bazı yöneticilerine bildirdi. Nedense Erbakan'ın bu gezisi gizli tutulmuştu. Erbakan, ABD ilişkisini tabanından gelecek tepkilerden çekindiği için gizli tutuyordu.

Erbakan'ın bu seyahatlerde kimlerle görüştüğü bugüne kadar açıklığa kavuşmadı. Bu konuda tek bilgi Aktüel dergisi muhabiri Hakan Aygün ile Erbakan'ın görüşmesinde ortaya çıktı: (4 Kasım 1992 Aktüel)

-Siz Suudilerle işbirliği yapıyorsunuz. Suudi de Amerika ile. Sizin ileride Clinton ile kol kola girmeyeceğiniz nereden belli ? Clinton'ı da seviyorsunuz zaten!

-Tabii, ama bir yere güvenmeye mecbursun bir. Hiç güvenmezsen daha kötü olursun iki. Ameller niyetlere bağlı. Siz bir işi niçin yapıyorsanız, o niyetinize göre sevap alırsınız. Müslüman ülkeler ile ne konuşuluyor, ne yapmak istiyorsak hepsi o. Dünyadaki zulüm düzenini değiştirmek istiyoruz. Biz ABD seyahatimizde de bunları anlattık.

-ABD'de Amerikan emperyalizminden, Siyonizm'den bahsettiniz mi?

-Tabii, biz orada bütün bunları münasip bir lisanla kendilerine söyledik. Dobra dobra.

-Münasip lisanla dobra dobra nasıl oluyor?

-"Siz dünyayı sömürüyorsunuz. Vazgeçin, yaptığınız şeyler zulüm. Bu devam etmez.Siz çifte standart kullanıyorsunuz. Siz bu kafayla dünyada huzuru, barışı temin edemezsiniz. Aklınızı başınıza toplayın.' dedik.

-Sizin ABD'ye karşı takiye yaptığınız söyleniyor. Söyleşimizden çıkan sonuca göre, siz zaten Türkiye'de iç politikada değil, asıl Suudi Arabistan'a filan takiye yapıyorsunuz ?

-Bizim bütün insanların saadetini istediğimiz hiçbir yerde takiyeye ihtiyacımız yok.Çünkü biz 6 milyar insanın, İsrail'de yaşayan insanın da ABD'deki zencilerin de saadetini istiyoruz.

-Bir ABD seferi daha yapmaya niyetiniz var mı peki ?

-Tabii (Clinton'ı) Kabül etmesi önemli değil de...Ama şu günkü meşgaleleri arasında söylenenin kulağına girip girmeyeceği önemli...

Erbakan'ın ABD gezisinin masraflarını kim karşıladı ? Acaba, Refah Partisi'nin düzenlediği toplantılara katılmak için sık sık ABD'den gelen, Amerikan vatandaşı Suud kökenli işadamları; Y.Ahmad Khairy A.Rahman, Mahmoud Badr Abdel Baset, Zubair Mohammed Kadı karşılamış

olabilir mi ? Bilinmez !..

Erbakan 1992 yılından başlayarak ABD (ve Batı) aleyhinde konuşmamaya özen gösterir olmuştu.

10 Ekim 1993 tarihinde yapılan RP olağan kongresinde iktidara geldiklerinde , gerek Batılı ülkelerle gerekse ABD ile ilişkilerin bozulmayacağını ancak onurlu bir ilişki kuracaklarını söylüyordu. Üstelik bu ilişkileri arttırarak devam edeceklerini üstüne basa basa söylüyordu. (Aydınlık,11 Ekim 1993)

Erbakan'a Yönelik Eleştiriler

Erbakan'ın ABD'ye yakınlaşma çabası içinde olduğu Türkiye'deki radikal İslamcıların da gözünden kaçmıyordu.

Yeni Zemin dergisinden Osman Tunç, Erbakan'ın RP'nin 4'üncü Olagan Kongresi'nde anti-Amerikancı bir söylemden kaçınmasını eleştirerek şöyle diyor: "Erbakan'ın açış konuşmasında dikkati çekici noktalar Kürt meselesi, çok hukuklu çoğulcu sistem, Batı ve ABD ile iyi geçinme sinyalleriydi. RP'nin yeni Kürt politikası ABD ve Avrupa karşısındaki yumuşak tavrı, orduya ve laik çevrelere karşı güven verici bir söylem tarzı geliştirmeye çalışması parti içinde dalgalanmalara neden olabilir."

Nehir dergisi yazarlarından Kenan Çamurcu, "RP'nin 4'üncü Olağan Kongresi'nde Erbakan tarafından fotoğrafı sunulan yeni konum, Almanya eksenli değerlendirmelerin öncelik verdiği bilinen RP resmi çizgisinin iç politika zemininde ABD ile kesişen bir trendi şeklinde de okunabilir" diyordu. (EP dergisi 24.10.1993)

Ak-Zuhur dergisi yazarlarından Şükrü Sak: "İslam fundamentalizminin Hıristiyanlıştırılmış bir İslama dönüştürülerek düzen içinde eritilmek istendiğini" söylüyor. Bunun başlıca görevinin ise ABD ve Batı tarafından Erbakan'a verildiğini belirtiyor: "Refah Partisi'nin son ara yerel seçimlerindeki (1 Kasım 1992)'başarısı' hoşgörüyle karşılanıyor. İşadamları ve kapitalist çevreler Refah'taki gelişmelerin ABD'nin ve Batı'nın kontrolünde olduğundan emin. Uyarı ve tedbir girişimlerinde bile bulunmuyorlar. 'Yeni Dünya Düzeni Türkiye'de 'oturtulma' denemesinde. Emperyalizm Refah vasıtasıyla Müslümanlara yönelik karanlık hesaplar peşinde..."

XI. BÖLÜM:

ERBAKAN, İHVAN İLİŞKİSİ

Hasan El Banna

Mısır'ın İsmailiye kenti... 1928 yılın bir mart akşamı, ilkokul öğretmeni 22 yaşındaki Hasam el-Banna, akşam namazını henüz bitirmişti. Adını Hidiv İsmail'den alan, şimdi ise ingiliz-Fransız ortaklığı olan Süveyş Kanal Şirketi'nin kontrolündeki kent nemli bir sıcakla bunalıyordu. Kapısı çalındı. Açtığında karşısında altı kişiyi buldu; Hafız Abdülhemit, Ahmet el-Hasari, Fuad İbrahim, Abdurrahman Hesaballah, İsmail İz ve Zeki el-Mağribi. Hepsi de 20'lerindeydi. İçeri buyur etti.

Hasan el-Banna, 1958 yılında yazdığı 'Dava anıları' adlı kitabında konuklarının söylediklerine yer veriyor:

"Biz şerefsizlik ve kölelikten başka bir şey olmayan bu hayatı istemiyoruz. Arap ve Müslümanlara artık bu ülkede yer yok. Onur diye bir şey kalmadı. Herkes yabancılara hizmet ediyor. Bizim ise öfkeyle kaynayan damarlarımızdaki kanı vermekten başka yapabileceğimiz bir şey yok. Nasıl hareket edeceğimizi bilmiyoruz, ancak sen bilirsin. Başımıza geç..."

Hasan el-Banna öneriyi kabul etti. Odada bulunan 7 kişi hemen o gece davaya ve örgüte bağlılık yemini edenler: "İslam askeri olacağıma yemin ederim."

Sıra örgütün ismini koymaya gelir. Lider Hasan el-Banna örgütün ismini koyar: Müslüman Kardeşler. (Arapçası İhvan-ı el-Müslim) Amblemi ise çapraz kılıcın korumasındaki Kuran'ın altında Ve Hazırol yazısı.

Banna örgütün rehberi seçilmesinden sonra ilk konuşmasında fikirler savaşının yeterli olmadığını, Mısır'da gerekirse zorla İslam kurallarının kabul ettirilecegini söyledi. Zamanı geldiğinde ülke yönetimini ele almak için bir alternatif yönetim kurma niyetinde olduğunu bildirdi. Sonunda da "Dinsizler, dinden dönenler ve sapkınlar Allah adına yargılanıp öldürülecek" dedi.

İhvan büyüdükçe eylemleri tırmandı. Sinemalar bombalandı. Ramazan ayında Kâfirlere yemek veren lokantalar, oteller ateşe verildi. Uygun giyinmeyen kadınlar bıçaklandı. Banna, kedisiyle birlikte, iki-üç yargıç'tan

oluşturduğu mahkemede bazı önemli kişileri yargıladı. Bazıların ölüme mahkum etti. İki Başbakan; Ahmet Mahir Paşa ve Nakraş Paşa. Bir başka Başbakan Mustafa Nahaş Paşa ise tam üç suikast girişiminden kurtuldu. İçişleri Bakanı Amin Osman Paşa, Polis Şefi Selim Zeki Paşa, Başyargıç Ahmet el-Haznedar gibi onlarca kişi suikast kurbanı oldular.

Aralık 1948'de Müslüman Kadeşler resmen yasaklandı. Ocak 1949'da ülke çapında geniş tutuklamalar, sorgulamalar sonucu örgüt büyük bir darbe yedi. Hasan el-Banna 12 Şubat 1949 tarihinde kurşuna dizildi.

Ilımlı İslamın Patenti İngilizlere Ait

Hasan el-Banna'ya göre, amaca ulaşmak için her şey mubahtı. Bunedenle örgütünün ihtiyacı olan parayı İngilizlerden almamazlık edemedi. Süveyş Kanal Şirketi'nin o zaman için iyi para olan 500 Mısır Lirası tutarındaki yardımını almakta tereddüt gistermedi. Bunun duyulması üzerine bazı İhvan üyeleri topluca örgütü terk ettiler. Banna kendini eleştirenlere, "Şirketten aldığım para ne de olsa Mısır parasıdır. Şirketin burada olmaya hakkı yoktur. O halde kendi parası da olamaz. Amacımız şirketten her şeyi geri almaktır. Bütün yaptığım bu doğrultuda mütevazı bir adım atmak olmuştur" yanıtını veriyordu.

İngilizlerin, Mısır'da giderek güçlenen milliyetçi-laik Wafd hareketinin gelişmesini önlemek için Hasan el-Banna'yı ortaya çıkardığı yorumları o günlerde yapılmaya başladı. Gerçekten de gerek kral ve yakınları, gerekse monarşist basın İhvan'ın tutunmasını sağlamak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Süveyş Kanal Şirketi, örgüte sadece para vermiyor aynı zamanda cami yapılması için arsa hediye ediyordu!

"İhvan-ı Müslimin'e göre, Mussolini aslında gerçek adı Musa Nili olan bir Müslümandı! Hitler de Haydar adıyla gizli Müslümanlığı seçmişti. İkinci Dünya Savaşı yıllarında mihver devletlerinin zaferi için dua etmek, örgüt toplantılarının başlıca göndemi haline gelmişti." (Abdullah Gumi, Mısır'da Radikal Hareketler 1986)

Banna'dan öldükten sonra İhvan'a ne yapılması konusunda Mısır hükümeti ikiye bölündü: Örgütle işbirliğini savunanlar ve örgütün tamamen yok edilmesini savunanlar. Örgütü başlangıçta parasal olarak destekleyen

Kral Esad'ın oğlu Faruk, işbirliğini savunanların başında geliyordu. İşbirliği fikri kabul gördü. Kral, İhvan'ı son zamanlarda Mısır'da etkin olmaya başlayan milliyetçi ve komünist hareketleri; dengelemekte bir araç olarak kullanmayı düşünüyordu. Kral, "Kuran bu kadar açıkken, İslamda gizli bir şey olamaz" diyen ılımlı şeyh Hasan el-Hudeybi'yi, Banna'nın yerine getirme hesabı yapıyordu. Hâlâ Banna'nın politikasını izleme yanlısı olan militanların ikna edilmesi umuduyla Hudeybi, Şehitlerin Mürşidi ilan edildi. Ancak Salih el-Aşmaci elini çabuk tutup örgütü kendi etrafında toparladı.

1952 yılında Genç Subaylar, Mısır yönetimini ele geçirdiler. Krallığın yıkılmasından sonraki yaklaşık iki yıl içinde Mısır'da bütün güç, genç piyade albayı Cemal Abdülnasır'ın başkanlığındaki Devrimci Komuta Konseyi'nin elinde toplandı. İhvan'a bir büyük darbe daha vuruldu. Binlercesi yine cezaevlerine dolduruldu.

İhvan Kitle Partisi Olmak istiyor

1949-51 yılları arasında ABD'de eğitim metotları konusunda araştırma yapıp ülkesine dönen Seyid Kutub da binlerce İhvan üyesi gibi tutuklanıp cezaevine gönderilmişti. Seyid Kutub, Nasır ile hesaplaşmak için her gün dua ediyordu. Sadece dua ile kalmıyor, eline geçirdiği kalem ile küçük kâğıtlara günün siyasal sorunlarını yazıyordu. Bunlar Mısır'da tekrar oluşturulan gizli hücrelerde okunuyor, tartışılıyordu. Bu yazılarda İhvan muhafazakâr bulunarak eleştiriliyordu. Kutub'un geliştirdiği ana tema şuydu: İslamiyet, bir Müslüman ülkede diğer dinlerle veya siyasal doktirinlerle uzlaşmayı asla kabul edemezdi. İslam saf olarak kalmalı ve yaşam tarzı olarak uygulanmalıydı...

Seyid Kutub cezaevinden çıktı. Örgütü cihat için toparlamaya başladı. Ancak 1965 yılında başta Seyid Kutub olmak üzere binlercesi yine cezaevine dolduruldu. Seyid Kutub asıldı.

Enver Sedat ve Hüsnü Mübarek İhvan'ı devlet sistemi içine almaya çalıştılar. Bundan da büyük oranda başarılı oldular. Müslüman ülkede İslam hedeflerinin sağlanması için şiddet kullanılmasını reddeden Şeyh Ömer el-Talmassani örgütü ele geçirdi.1984'te Kahire'de yapılan bir özel söyle-

şide, Şeyh Ömer , İslamın parlamenter demokratik sistemi benimsememesi için neden göremediğini söyledi. İran'ı hedef alarak, "İslamın kabul edemeyeceği tek sistem din adamlarının diktatörlüğüdür" dedi. 1986 yılında Cenevre'de öldürüldü.

70'li yıllar döneminde Mısır'da altı ana akım vardı: İhvan Kutubçular, Tekfer, Cemaatül-İslamıye, Cihad ve selefiler.

80'li yıllarda ise bu altı akımdan Kutubçular ve Tekfer varlıklarını sürdüremedi. Ancak Tevakkuf ve Şia gibi yeni akımlar ortaya çıktı.

İhvan 80'li yıllarda da tıpkı Sedat'a karşı olduğu gibi Mürbarek'e karşı da uysal bir muhalefet, anlaşılması gereken yerde ise anlaşma yaptı. Bu arada hükümetten hep yasallık istedi. Mürşidi'l-Am (Genel Mürşid)adı altında siyasi bildiriler yayımlayıp, siyasi partilerle koalisyona girdi. Önce Walf Partisi, sonra da Sosyalist İşçi Partisi aracılığı ile parlamentoya girdi. Seçimlerde İhvan'ın sloganı şuydu: "Anayasamız Kuran önderimiz Peygamber." Hasan el-Banna'nın oğlu Seyfü'l İslam'ın, Sosyalist İşçi Parti listesinden aday oldu...İhvan, yayın organları Şaab gazetesinde Ziya'ül Hak'ın öldürülmesinden büyük bir üzüntü duyduklarını yazdı. İhvan'ın yeniden yasal hayata dönüşü konusu hâlâ mahkemede. 36 defa ertelendi. Ancak İhvan bugün Mısır'da Defah Partisi gibi kitle partisi olma yolunda çabalar içinde. En büyük destegi ise Suudi Arabistan'dan görüyor.

Suriye ve İhvan

1940'ların ortalarında dağınık ve küçük grupları bir din âlimi olan Mustafa Sibai birleştirerek İhvan'ı Müslimin'in Suriye kolunu oluşturdu. Suriye İhvan parlamentarizme karşı değildi. Hemen seçimlere katıldı. 1949'da yüzde 3, 1954'de yüzde 4, 1961'de yüzde 6 oy aldı. Seçimlerin ortaya çıkardığı gerçek İhvan kırsal kesimden değil, şehirden oy alıyordu.

1958'den 1961'e kadar süren Mısır-Suriye ittifakı boyuhca, Nasır'ın istegi üzerine Suriye ihvanı dağıtıldı. Fakat ihvan Baas'ın 1968 darbesinden sonra Suriye'de tekrar eski gücünü kazandı.

Baasçılarla İhvan arasında ihtilaf kaçınılmazdı. Baas'ın laik temellere dayanan milliyetçilik anlayışı, İhvan'ın İslam Devleti istemiyle hiçbir şekilde uyuşamazdı. Burada bir ayrıntıyı anımsatmak lazım; Suriye nüfusu-

nun yüzde 14'ünü Hıristiyanlar, yüzde 12'sini Aleviler, yüzde 3'ünü Dürziler yüzde 2'sini İsmaililer oluşturur. Bu azınlıklar içinde laik-milliyetçi Baas, nüfusun yüzde 57'sini oluşturan Sünni-Arap çoğunlugun baskısından kurtuluş yolu arıyordu. Diğer taraftan İhvan ise amacının bütün müslümanları birleştirmek olduğu söylenmesine rağmen, sadece Sünni-Arap hareketti. Bundan dolayı İhvan; ne Alevi, ne Dürzi ne de İsmaililerin desteğini kazanabildi.

Sünniler, 1963'ten 1966'ya kadar önemli mevkilerde olmak üzere Baas hükümetlerinde yer aldılar. Ancak 1960'ların sonlarına doğru, Aleviler askeri ve idari birimler gibi daha yüksek güce sahip yerleri kontrolleri altına aldılar. Bundan dolayı da İhvan ile Baas arasında ihtilaf mezhebi bir karakter kazanmaya başladı. Önemli mevkilere gelen Alevi subaylar, Sünni toprak ağaları tarafından sömürülen geleneksel köylü ailelerine mensuptular. İhvan taraftarı ise çıkarları Baas hükümetinin sosyalist politikaları yüzünden zedelenen Sünni tüccarlardı.

1963 Mart Devrimini takip eden yılda, Baas, Suriye bankalarını millileştirdi. Yaygın işsizlik ve yüksek enflasyonla birleşen bu hareket, Hama'da lise öğrencilerinin eylemleri ile başlayacak, 1964 nisanında ayaklanmaya neden olacaktı. Hama camilerinin hoparlörlerinden yayılan Ya islam ya Baas sesleri ile ayaklananları, mayıs ayında askerler baştırdı. 1965 yılında Suriye küçük bir ayaklanmaya daha sahne oldu. Bu da kolayca bastırıldı.

İhvan, 1960'ların sonlarına doğru ise fazla etkili olamadı. Bunun nedeni kısmen, Baas'a karşı silahlı cihad taraftarı Kuzey fraksiyonuyla şiddete dayanmayan ılımlı Şam fraksiyonu arasında devam eden iç çekişmeydi. Sonunda İhvan içinde yapılan gizli seçimi Cihad taraftarları kazandı.

İhvan gibi, Baas da 1960'ların sonlarında ciddi bir biçimde ikiye bölündü. 1966'da Alevi bir subay yönetimindeki partinin sol kanadı Sünni bir general gönetiminde partinin daha muhafazakâr kanadını yıkmıştı. Bundan sonra parti; emekli general Salah Cedid tarafından idare edilen grup arasındaki mücadele sonucu hırpalandı. İki Alevi arasındaki bu mücadele kasım 1970'te Esad'ın iktidarı ele geçirmesiyle sona erdi.

Esad rejimiyle İhvan ilk kez 1973 başlarında karşı karşıya geldiler Anlaşmazlığın sebebi, ocak ayında yapılan anayasa taslağında İslamdan "İs-

lam hukuku, yasama için ana bir kaynaktır" dışında hiç bir şekilde bahsedilmemesiydi. İhvan anayasaya "Devletin resmi dini İslamdır" maddesinin konulmasını istedi. Çoğu kez olduğu gibi yine Hama'da ayaklanma oldu. Ve yine kanla bastırıldı. 1976-1979-1980-1981 arka arkaya yapılan bu denemelerde de İhvan başarısız oldu.

Ocak 1982'de hükümet, en kuvvetli olduğu Hama'da İhvan'ın kökünü kazımaya karar verdi. Şubatın başlarında ordu, ev ev baskınlara başlayınca İhvan bir kez daha ayaklandı. Ayaklanma bu kez çok kanlı bastırıldı. 10 bine yakın insan hayatını kaybetti.

Bu olay tüm Müslüman çevrelerde yeni bir tartışmayı başlattı.Üç haftalık Hama ayaklanması boyunca Esad'ın laik rejimi ileİran'ın İslam Cumhuriyeti ilişkilerinde hiçbir bozukluk yaşanmamıştı.

Öyle ki, mart 1987'de Lübnan'da Hizbullah mensubu yirmi militan öldürülünce bu olay Humeyni'nin resmi vekili Ayetullah Mentazari tarafından Yirminci Yüzyıl Kerbelası olarak adlandırılmıştı. Ancak Suriye'de öldürülen 10 bin İhvan mensubu için İran sessiz kalmayı tercih ediyordu.

İran yönetimi açıkça söylememekle beraber Suriye'de İhvan'ı neden desteklediklerini şöyle açıklıyorlardı."İhvan, Esad'ın Ortadoğu'daki antiemperyalist gücünü azaltması için; ABD,İsrail ve Mısır tarafından destekleniyor. İhvan bu nedenden dolayı Suudi Arabistan'dan da yüklüce para alıyor."

Suudi Arabistan İhvan İlişkisi

İhvan-ı Müslim'in 1928'deki çıkışından bu yana Suudlarla sürekli bağlantı içindeydi. Öyle ki İhvan'ın birçok önemli elemanı Suud devletinde yüksek makamlara getirildiler ve çokları da Suud uyruğuna geçtiler.

"Suud, devamlı olarak İslamcı yazarları, üniversite hocaları ve Mısır İslami kesimindeki tebliğcileri satın almak için çalışır. Bu alanda büyük başarı elde etti. Mısır'da tebliğciler, İslamcı yazarlar ve üniversite hocaları arasında Suud aleyhinde ve Suud'u yaralayıcı yazılar yazan bir kimse yok gibidir." (Salih el-Verdani, Mısır'da İslami Akımlar II. Sayfa 188)

Salih el-Verdani, ABD- İhvan ilişkisi konusunda şunları yazıyor: (sayfa:136)

Erbakan İhvan İlişkisi

"Amerika'nın, Suud ve Irak'ın hareket ve davranışları içinde parmağı vardır. Mısır'da Nasır zulmünden kaçan İhvanların körfez ülkeleri ve Suudi Arabistan'a yerleştirilmeleri için bu hükümetlere yapılan baskıda büyük rolü vardı. Böylece bunları kontrol altına almayı amaçlıyordu."

İhvan, Suudi Arabistan yönetimiyle içli dışlı olduğu gibi Kuveyt'le de ilişki içindedir. Ortadoğu'daki gelişmelerde Suud ve Kuveyt yönetiminin izlediği politikayı aynen takip eder.

Ürdün İhvan hareketi ise başından beri hükümetle yakın ilişki içinde oldu. 1950'li ve 60'lı yıllarda Haşimi Krallığı'na karşı çıkan milliyetçi hareketlere katılmamakla birlikte kralın yanında olup ona destek verdiler.

Ürdün İhvan'ı da Suudi Arabistan merkezli 'ılımlı İslama' yakın. İhvan bugün Ürdün parlamentosunda 10 sandalye ile temsil edilmektedir.

Ortadoğu'da radikalizmi çoktan bırakan İhvan bugün ağırlığı ticarete vermiştir. Örneğin Mısır'da gelişmiş teknolojiye dayalı bütün endüstri İhvan'ın elindedir.

İhvan konusunda yazdıklarımızı bir cümle ile özetlemek gerekirse: Hareket bugün Sünni-liberal bir çizgi izlemektedir. Suudi Arabistan'ın gölgesindedir.

İhvan Erbakan ilişkisine gezmeden önce Ortadoğudaki birçok İslami örgütün İngilizlerden ABD'ye miras kaldığını anımsatmakta yarar var.

1930'larda petrolün bulunmasıyla başlayan Suudi-Batı işbirliği, aynı zamanda Batılı petrol şirketleriyle yerli işbirlikçilerinin çıkarları doğrultusunda, Ortadoğu'da giderek yükselen ulusal kurtuluş hareketlerine karşı bir cephe oluşturmasına neden oldu.

Daha çok milliyetçi karakterli ulusal kurtuluş hareketlerinin 'panzehiri' İslam, hareketin merkezi ise Suudi Arabistan'dı. İhvan, 'Allahsız komünistlere' karşı bölgedeki temel müttefiki İngiltere ve ABD yanında yer aldı hep.

1953 yılında kurulan Arap-Amerikan Petrol Şirketi (ARAMCO) gibi mali merkezler, başta İhvan olmak üzere bazı İslamcı örgütleri; sosyalist ve milliyetçi hareketlere karşı desteklediler. Bu tarihlerde başlayan ABD-İslami örgüt ilişkileri (Amerikancı İslam, ılımlı islam ya da resmi islam) bugün hâlâ sürmektedir.

Amerikancı İslamın (ılımlı İslamın) uluslararası alandaki simgesi, RA-

BITA (Rabıta-tul Alem El İslami) adlı kuruluştur.

İslam alemindeki gericiliğin ve Amerika ile işbirliğinin üçlü sacayağı; Suudi Arabistan, İhvan ve Rabıta'dır!...

İhvan Türkiye İlişkisi

9 yıla yakın çeşitli bakanlık görevlerinde bulunmuş politikacı ile yaptığımız bir sohbette konu Suriye'ye gelmişti. Eski Bakan ilginç bir anısını anlattı:

"1970 yılının kasım ayıydı. Demirel Başbakan. Sabah makamıma gideceğim ancak Başbakan Demirel gelip beni evden aldı. Yüzünde tuhaflık vardı. Bir müddet Ankara sokaklarında Başbakan'ın makam arabası ile dolaştık. Bir türlü konuya gelmiyordu. Şimdiki TRT'nin bulunduğu yere geldik. Demirel, Arabadan inelim dedi. İndik. Birlikte yürüyoruz. Arkadan, makam arabası ve korumalar geliyor. Tuhaf bir durum yani. Bana yavaşça, 'Bugün Suriye'de bizimkilerle CIA'nın desteklediği Hafız Esad iktidarı ele geçirecek!' dedi.

'Arabada dinleyici olabilir' diye bana bunu yürüyerek söylüyor. Bu konuşmamızdan kısa bir süre sonra haber geldi. Esad iktidarı almıştı. Esad'ın MİT ve CIA'nın desteğiyle bu işi yaptığını sanıyorduk, belki de öyle olmuştur. Ancak KGB'nin adamı çıkmasın mı bizim Esad!

Bunu niye anlatıyorum; Ortadoğu'da kimin eli kimin cebindedir, bunu kimse bilemez. Öyle karışıktır ki bu işler. Ama bildiğimiz bir şey var: Her siyasi örgütün arkasında bir devlet, dolayısıyla bir istihbarat örgütü mutlaka vardır. Kimseyi petrol kuyularının bulunduğu bir coğrafyada öyle tek başına özgür bırakmazlar canım!"

Yıllarca devleti yönetmiş eski bakan olayın sonrasını da anlatıyor: "Esad bildiğiniz gibi Sovyetler Birliği'ne yanaşınca bizim MİT ve CIA Esad'a karşı mücadele veren Müslüman Kardeşler'e (İhvan'a) yardım ettiler. Elemanları bizzat türkiye'de eğitildi. Kampları bile vardı. Örgütün para kaynağı ise Suudi Arabistan'dır.

İhvan, Suriye'de suikastlar yaptı; Sovyet askerlerini öldürdü, Sovyet tesislerini hedef aldı. Birkaç kez ayaklandı. Ancak hepsini Esad çok kanlı bir biçimde bastırdı. En kanlısı da ocak 1982'de oldu. Bunun üzerine Suri-

ye'deki İhvan darmadağın oldu."

Eski bakanın anlattıklarını ANAP'lı bir Bakana sormuştum. Doğrulamıştı: "Esad'a karşı, İhvan'ı CIA-MOSSAD-MİT destekledi. Esat'ın çok şikâyetleri oldu. Özellikle MİT 1981 yılında olaya çok girdi. Öyle ki Esad her başına geleni Türkiye'den bilmeye başladı. Kaç kez Türkiye'yi uyardı. Gerçi sonra da PKK'yı destekleyerek Türkiye'den intikam aldı!"

Tarih 12 Ekim 1989, Başkentte, 'Ankara Toplantıları'nın konuğu Olağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri kozakçıoğlu. Emekli Korgeneral Tevfik Fikret Alpaslan, Kozakçıoğlu'na soruyor: "Suriye'deki Müslüman Kardeşler olayının arkasında biz mi varız?" Yanıt onaylayıcı bir gülümsemeyle veriliyor: "Biz onlara bizdeki terörü desteklediklerini söylüyoruz. Reddediyorlar. Onlar bize kendi ülkelerindeki durumu getirince de biz reddediyoruz!"

İhvan'ın Türkiye'deki Kampları

Ortadoğu uzmanı gazeteci- yazar Faik Bulut, İhvan türkiye ilişkileri konusunda şunları söylüyor:

"İhvan liderlerinden (Suriye) Adnan Sadettin, Türkiye'deki gelenekçi İslamcıların dünya siyasetleriyle ilgilenen ilk aylık dergilerinden Dış Politika'nın mart 1988 tarihli sayısında yayımlanan röportajında, İhvan liderlerinden olup kendisinden farklı düşündüğü için ayrılan Gudde'nin, 'Suriye yönetimiyle görüşmesinin boş bir çaba olduğunu söylerken kendisinin Irak ve Türkiye ile ilişkilerini' de inkâr etmiyordu.

"Bunun yanında İhvan Türkiye ve dolayısıyla ABD ile özel ilişkiler içine girdi. Sözgelimi Türkiye topraklarında PKK'ya kolaylıklar sağlayan Suriye'nin bu tutumuna karşılık, sınır boylarındaki Türkiye topraklarında İhvan'a barınma ve eğitim kolaylıkları verdi. Türk istihbaratı, Ceylanpınar, Mersin, İskenderun ve Yalova gibi yerleşim merkezlerinde İhvan mensuplarının barınmalarını ve askeri eğitim yapmalarını sağladı. Sınırdan geçiş kolaylıkları yanında Türkiye gizlice bu örgüt mensuplarına lojistik destek verdi. Buna karşılık İhvan mensuplarından PKK faaliyetleri hakkında istihbarat bilgileri aldı.

Bağlantılı olarak belirtmek gerekir; Türkiye'deki İslamcı Refah Parti-

si'nin üst düzey yönetimindeki önemli bir isim, PKK'ya karşı Suriye İhvan örgütüyle Türk istihbaratı arasında anlaşma ve ittifak zemini hazırlamak için birçok kez Suriye'ye gidip ilgililerle temas kurdu."

Yalova'daki İhvan Lideri

Suriye'deki CIA-MOSSAD-MİT destekli İhvan hareketi ayaklanması bastırılınca hareketin önemli isimlerinden Suriye kökenli Suudi Arabistan vatandaşı Prof. Muhammed Mahmud Es- Savvaf'ın Türkiye'ye gelip neden Yalova'ya yerleştiği konusunda bugüne kadar sağlıklı bir bilgi öğrenilemedi. Ancak Yalova'nın Suriye'den kaçan İhvan mensuplarının Türkiye'deki önemli üslerinden biri olduğu biliniyor. Özellikle 1982-86 arasında türkiye'ye gelen birçok İhvan mensubu gibi Esad'tan kaçan Suriyeli zenginler de Türkiye'ye yerleşti. O günlerde 'Araplara' arsa ve ev satışları basında oldukça gürültü koparıyordu.

Yalova'daki Savvaf'ın güvenliğini bizzat Türk emniyet teşkilatı ile MİT sağlıyordu. Amerikan-Suud destekli RABITA örgütünün kurucusu ve meclis üyesi Prof. Savvaf Yalova'nın Gökçedere Köyü'ndeki üç katlı villasında Ortadoğu'dan gelen birçok misafirini de ağırlıyordu. 2 Eylül 1990 tarihinde Prof. Savvaf ile yapılan bir röportaj Cumhuriyet gazetesinde çıktı.

-Burada neler yapıyorsunuz?

-Kuran kurslarına, camilere, imam- hatip okullarına yardım ediyorum. Kuran kursunu bitiren öğrencilere 50'şer bin lira veriyorum. İmam- hatip okullarını ziyaret ediyorum. Onlar da beni ziyaret ediyorlar. Her seferinde bir araba 50-55 öğrenci geliyor. Öğretmenlerine 50'şer talebelerine de 10'ar bin lira veriyorum. Medreselerine 1-2 milyon lira yardımda bulunuyorum. Başta İstanbul olmak üzere Ankara, Bursa ve Yalova'da tüm imam hatip okullarını ve Kuran kurslarını geziyorum Gökçedere ve çevresine bu yıl 200 bin Suudi Riyali yardım ettim. Bir cami de yaptırdım. Arsasını Yalova Kaymakamlığı'ndan aldım. Cami için 200 bin dolar verdim.

-Bu kadar parayı nereden buluyorsunuz? Çok mu zenginsiniz?

-Kendim veriyorum. Orta zenginim. Para herhangi bir yerden gelmiyor. Kendim kazanıyorum. En çok sevdiğim, yardım yapmak. Sağdan soldan alıyor, topluyorum.

-Burada RABITA adına mı bulunuyorsunuz?

-Hayır. Ben RABITA'nın Suudi Arabistan'da meclis yöneticisiyim. Ben kitap yazıyorum.

- Türkiye'deki İslamiyeti değerlendirir misiniz?

-Türkiye İslam. Altı yüz seneden beri İslam. Türkiye'yi din bakımından ilerlemiş buluyorum, gittikçe dinimiz ilerliyor. Türkiye Türk bayrağı altında Müslüman. İslama ters düşenler ise her yerde var.

-Şeriat üzerine düşünceleriniz nelerdir?

-Suudi Arabistan'da hırsızlık yok. Rüşvet yok. Şeriatımız var. Sizin Türkiye'de kanunlar var, ama rüşvet de var. Medeniyet hırsızlığı yok etmiyor. Şeriat İslamiyye. Suudi Arabistan'da şeriatta iki el kopmuş. Burada aynı şey olursa iki el kesilir, iki kafa koparsa her şey düzelir.

- Türkiye'ye şeriatın gelmesi gerekli mi? Bu konuda bir çalışmanız var mı?

- İslam dini medenidir. Ayrıca medeniliğe (laikliğe) gerek yoktur. Atatürk'te hilafet yok, İslam da yok. Türkiye'ye şeriatın gelmesini tüm kalbimle isterim. Her zaman şeriat için çalışırım. bir gün tüm Müslümanlar bir olacak. Dünyada iki taraf olacak: Müslim bir millet, kâfir bir millet.

Prof. Savvaf açıkça şeriat propagandası yapıyordu. Türkiye Cumhuriyeti'nin laik hükümeti ise sesini bile çıkarmıyordu. Ancak sadece Hayri Balta, adındaki bir avukat Ankara ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi savcıları ile basın savcılarını, görevlerini yapmadıkları gerekçesiyle Adalet Bakanlığı'na şikâyet ediyordu... Cumhurbaşkanı Kenan Evren ile Başbakan Turgut Özal'ın güvencesiyle Yalova'da oturan İhvan lideri Prof. Savvaf vefatına kadar icraatlarına devam etti. Savvaf'ın eserleri bugün hâlâ hizmet veriyor: Yalova'daki; Emir Bayırı Talebe Yurdu, Akyaka Talebe Yurdu, Elmalı Kız Kuran Kursu, Sümbül Efendi Kız Kuran Kursunda toplam 700 öğrenci eğitim görüyor...

Erbakan'ın Milyarlık Villası

Yalova ve çevresi Ortadoğu'daki Suud destekli akademisyenlerin, zenginlerin ve örgütlerin buluşma merkezi oldu.

Suudi Arabistanlılar özellikle 12 Eylül ve ANAP hükümetleri döneminde akın akın Yalova ve çevresine geldiler. Buradaki villalarda hemen her gün

onlarca kişinin katıldığı sohbetler yapılıyordu. Çevre sakinlerine göre lüks araba kullanan bu Araplar sabahlara kadar harıl harıl tartışıyorlardı.

Ne tesadüftür ki Necmettin Erbakan da bu bölgeden villa almıştı. Villa Edremit-Çanakkale karayolunun 22'nci kilometresindeki Altınoluk'taydı.

216 metrekare kullanımı olan villa deniz kenarındaydı. Erbakan villayı 1984 yılında yaptırmıştı. Bugünkü değeriyle 100 milyar fiyat biçilen villanın arazisinin 40 bin metrekare olduğu iddia ediliyor.

Erbakan buradaki ilk araziyi 12 Eylül öncesinde alıyor. Miktar 3.5 dönüm. Ardından 4 bin 480 metrekare ve 24 parsel olan parçayı, 1982 yılında ise bin 180 metrekare ve 57 parsel olan ikinci parçayı satın aldı. Erbakan arazisini giderek büyütüyordu. 1983'te yine arazisinin bitişiğindeki 8440 metrekare ve 23 parsel olan araziyi topraklarına katmıştı.

Erbakan bu arazileri almak için ve villayı yaptırmak için parayı nereden bulmuştu? 2000'e Doğru dergisinin 8 Kasım 1992 tarihli haberine göre araziyi Erbakan'a Suudi Arabistanlılar alıp hediye etmişti!...

Erbakan yasaklı olduğu dönemlerin bir bölümünü villasının arazisi içinde bulunan zeytin ağaçları ile uğraşarak ve Suudi konuklarını ağırlayarak geçirdi...

Yalova'nın Sırrı

Yazar Faik Bulut'a göre İhvan'ın Türkiye'deki kamplarından biri de Yalova'daydı.

Bir rastlantı daha!: 24 Ocak 1993 tarihinde arabasına konulan bombanın patlaması sonucu yaşamını yitiren gazeteci yazar Uğur Mumcu'nun katledilmesi tüm yurtta büyük bir infial yaratmıştı. Muammer Aksoy, Turan Dursun, Bahriye Üçok cinayetlerine Uğur Mumcu da eklenmişti.

Mumcu'nun öldürülmesi sonucu bir dizi operasyon yapan güvenlik güçleri şüphelenip durdurulan radikal İslamcı bir gencin üzerindeki çağrı cihazına bırakılan mesaja bakıp iz sürmesi üzerine İslami Hareket adlı bir radikal İslamcı örgüttü ortaya çıkarmıştı! Kuşkusuz dönemin İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'in anlattığı bu yakalanma senaryosuna kimse inanmadı. Halktaki tepkiyi yumuşatmaya yönelikti bu yakalanma senaryosu. Ya da Türk istihbaratı İslami Hareket örgütü ile içli dışlıydı. 'Sıkıştıkları zaman'

birkaç İslami Hareket militanını yakalıyorlardı!..

İslami Hareket ile yerli-yabancı istihbarat örgütlerinin ilişkisinin olup olmadığı ayrı bir araştırma konusudur ! Ancak bizim burada bu olayı ele alınamızın nedeni; İslami Hareket Örgütü'nün üssünün Yalova olmasıdır. Örgüt son kongresini de Yalova'da yapmıştı. Örgüt elemanları Yalova'da kiraladıkları evlerde oturuyorlardı. Yakalanan 19 İslami Hareket militanının 11'i Batmanlıydı. Ancak Yalova'daki hücre evlerinde kalıyorlardı. 10 milyonluk İstanbul illegal çalışma için daha uygun iken Yalova'yı tercih etmişlerdi.

İhvan lideri Prof. Savvaf'la başlayan Erbakan'la devam eden, İslami Hareket ile sona eren Yalova merkezli İslamcı karargâh bugün hâlâ esrarını koruyor!...

İhvan-Erbakan ilişkisi

"Erbakan'ın harêketi"; Türkiye dışındaki İslamcı partiler ve örgütler Refah Partisi'ni bu adla tanıyorlar. Bunun iki nedeni var: Birincisi askeri darbelerin MNP ve MSP'yi kapatması ve arkasından RP'nin kurulması bu çevreler için parti isimlerini akılda tutmak açısından zorluk getiriyor. İkincisi ise MNP, MSP ve RP'nin tek kişiye, Erbakan'ın karizmasına bağlı partiler olması.

"Erbakan'ın hareketi"nin İhvan ile sıkı ilişki içinde olduğunu gösterir en canlı örnek RP'nin 4'üncü Olağan Kongresi'ndeki yabancı misafirlerdir. Mustafa Meşhur (Mısır) İhvan'ın Başkan Yardımcısı, Muhammed Mehdi Akif (Mısır) İhvan'ın Eğitim Sorumlusu, Memnun Hudaybi, Mustafa Caferi (Mısır) İhvan'ın önde gelen isimleri, Prof. İnayetullah Sadan (Afganistan) Cemaati İslam Partisi Başkan Yardımcısı. Bu parti Afganistan'daki liberal ılımlı bir örgüt. Mısır'daki İhvan ile ilişki içinde. Dr. İsam El Aryan (Suudi Arabistan) İhvan'ın etkili isimlerinden. Kamil El Şerif (Ürdün) İhvan'ın kontrolündeki İslami Davet ve Yardım Komitesi Genel Sekreteri.

Ali Hüseyin Hayreddin, Bulgaristan'daki Suudi Arabistan tarafından kurulan İrşad Vakfı'nın başkanı.

David Musa Pidcock İngiliz İslam Partisi Genel Başkanı. İngiliz istihbaratı ile ilişkisi olduğu iddia ediliyor, ılımlı, liberal. Pidcock ile RP arasın-

daki ilişkiyi Nakşibendi Şeyhi Nazım sağlıyordu. Abdurrahman Halife (Ürdün) İhvan'ın 40 yıllık lideri. Fadil Mahdi Noor (Malezya) Suudi Arabistan'a yakın islam Partisi Genel Başkanı.

Erbakan İhvan (Müslüman Kardeşler) ilişkisi çok eski günlere dayanıyordu. Örneğin; ISTA Haber Ajansı'nın 29 Eylül 1974 tarihinde abonelerine geçtiği ve bir gün sonra gazetelerde yer alan bir habere göre CHP-MSP koalisyon hükümetinde MSP'li bakanlar kilit noktalara Müslüman Kardeşler Örgütünün elemanlarını yerleştiriyordu! Haber şöyleydi:

"Belirtildiğine göre sözü edilen 'gizli puan' ünlü Müslüman Kardeşler Örgütü tarafından hazırlanmıştır ve yürütülmektedir."

Bilindiği gibi Müslüman Kardeşler Örgütü bütün dünya Müslümanlarını aynı bayrak altında toplamayı amaçlamaktadır. Bu amacın altında petrol tröstleriyle kurulmuş gizli bağlar bulunmaktadır. Suudi Arabistan, Müslüman Kardeşler Örgütü'nün merkezi olarak bilinmekte ve ARAMCO petrol şirketinin güdümünde bir dış politika izlemekte kararlı görünmektedir.

1967'den sonra Türkiye'de fiili çalışmalara geçen Müslüman Kardeşler Örgütü'nün Türkiye'deki kurucuları arasında eski Demokrat Partili, şimdi AP milletvekili olan Ahmet Gürtan ile Sebilülreşatdergisi sahibi Salih Özcan adlarından söz edilmektedir.

Müslüman Kardeşler Türkiye'deki kökleşme çabalarını genellikle İlim Yayma Cemiyeti aracılığıyla yürütmektedir. Bilindiği gibi İlim Yayma Cemiyeti yirminin üzerinde şubesi ve 40 milyonu aşan bütçesi ile son derece güçlü bir örgüt olarak tanınmaktadır. İslam enstitüleri, imam- hatip okulları ve Kuran kursları içinde sıkı bağları olan müslüman kardeşler Örgütü devlete sızma çalışmalarında kendine Devlet Planlama Teşkilatı'nı, Devlet Demiryolları'nı Yol Su Elektrik Genel Müdürlüğü'nü, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nı seçmiştir. Bir süre bu sızma planı başarı ile uygulanmış, ancak daha sonra gerek Demirel gerek 12 Mart hükümetleri zamanında sızmalar önlenmiş, sızanlar da tasfiye edilmişlerdir.

Müslüman Kardeşler, özellikle Devlet Planlama Teşkilatı'na sızma hareketlerinin başarısızlığa uğraması ve Devlet Planlama ile Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'ndan 'Özal biraderlerin' tasfiyesi üzerine, taktik değiştirmişler ve özellikle Milli Selamet Partisi içindeki unsurları kullanarak bu defa da Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına sızma girişimlerine başlamışlar-

dır. Nitekim koalisyon kanadında son derece sert tartışmalara yol açan ve 'teşvik belgesi' verilecek projelerin Devlet Planlama Teşkilatı'nca değil de, Sanayi Bakanlığı'nca kurulacak bin komitede değerlendirilmesi önerisi MSP'li Sanayi ve Teknoloji Bakanı Abdülkerim Doğru tarafından ortaya atılmıştır."Haber bu kadar. habere bir ek de biz yapalım:

CHP-MSP koalisyon hükümetinin görev yaptığı 7.5 aylık sürede 89 atama yapıldı. Bu atamalardan 40'ı genel müdürdü. Genel müdürler arasında değişiklikte MSP'li bakanın başında bulunduğu Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı 10 kararname ile başı çekiyordu...

Hürriyet gazetesinin 29 Mayıs 1992 tarihli Murat Bardakçı imzalı haberi Erbakan ile İhvan ilişkisini daha açık ortaya çıkarıyordu:

"Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın konuğu olarak Türkiye'de bulunan ve birçok Arap ülkesinde 'yasadışı olan Müslüman Kardeşler (İhvan) Örgütü'nün çeşitli ülkelerdeki temsilcileri, örgüt sorunlarının tartışıldığı bir toplantı yaptılar. Erbakan'la birlikte Tarsus ve Konya'ya gelen temsilciler bugün İstanbul'a geçerek Refah Partisi tarafından düzenlenen Fetih Mitingine katılacaklar. Suriye yönetiminin ise söz konusu toplantıdan rahatsız olduğu ve bunu Türkiye aleyhinde kullanmaya hazırlandığı iddia ediliyor.

Fetih Mitingleri münasebetiyle Refah Partisi tarafından her yıl Türkiyeye davet edilen Müslüman Kardeşler'in değişik ülkelere dağılmış yetkilileri, bu yılki davette, örgüt sorunlarının tartışma kararı aldılar. Örgüt çevrelerinden edinilen bilgilere göre tartışmaların ilk maddesini Mısır Şûra Meclisi tarafından 1982 temmuzunda alınan ve Müslüman Kardeşler'in uluslararası kimliğe bürünmesi kararının uygulamaya geçirilmesi yöntemleri oluşturuldu.

İran seçimlerinden sonra bu ülkeyle kurulacak ilişkinin yönteminin de görüşüldüğü toplantıda, diğer İslam ülkeleriyle resmi ilişkiler kurulması, Mısır, Ürdün, Tunus ve Cezayir'de seçimlere katılma, Sudan'daki son gelişmeler ve Körfez krizi sırasında ortaya çıkan örgüt içi anlaşmazlıklar ele alındı. Bu arada, Kuveytli Kardeşlerin Irak işgalinden sonra dondurulan üyeliklerini yeniden serbest bırakan temsilciler Kahire'de geniş kapsamlı bir Müslüman Kardeşler Konferansı düzenlenmesini de kararlaştırdılar.

Ancak Müslüman Kardeşler Örgütü temsilcilerinin Türkiye'de bir araya gelmesi bu örgütün geçmişteki eylemlerini son derece kanlı bir şekilde bastıran Suriye yönetiminde huzursuzluk yarattı.

Konuya yakın kaynaklar, Türkiye'yi 'Kardeşler'e destek sağladığı gerekçesiyle daha önce de bi çok kez suçlayan Suriye'nin, son toplantıyla ilgili haberleri çeşitli Avrupa başkentlerinde Arapça olarak yayımlanan gazete ve dergilere sızdırdığını bildirdiler. Türkiye'nin Şam üzerinde PKK konusundaki baskılarından sonra, Suriye'nin de Arap dünyasına Ankara'nın 'Müslüman Kardeşleri' desteklediği yolunda yaydığı haberlerin arttığına dikkat çeken aynı kaynaklar, Refah Partisi'nin davetinin de Suriye'nin girişimiyle, Arap basınına Kardeşler Zirvesi şeklinde yansıdığını kaydettiler."

Erbakan 1992 yılında gittiği ABD'de İhvan'ın önemli isimleriyle toplantılar yapmıştı...

Erbakan- İran ilişkisi

Türkiye'deki tüm İslami çevreler, İran İslam Devrimine sempati duyarlar. Bir İslam devletinin kurulmasını bu çevredeki tüm partiler, örgütler, tarikatlar sevinçle izlediler. Ancak hepsi bu kadar. Birkaç marjinal grup hariç Türkiye'deki İslamcı örgütlerin hemen hepsi daha sonraki yıllarda ortaya çıkan gelişmeleri kaygıyla izlediler.

İran'ın İslam ihracına başta Suudi Arabistan olmak üzere, Körfez ülkeleri ve bunların güdümündeki İhvan gibi örgütler karşı çıktılar. Çatışma çıktı. İran, İhvan gibi hareketleri devrimci değil evrimci oldukları nedeniyle eleştiriyordu. Bu nedenle Afganistan, Lübnan gibi ülkelerde Şii hareketlerini destekliyordu.

Ortadoğu'da olduğu gibi Türkiye'de de İran'ın ihraç ettiğinin İslam değil Şiilik olduğu konusunda geniş bir cephe oluştu. Evrimci bir çizgiyi izleyen Sünni hareketler giderek İran'a karşı açıkca cephe almaya başladılar. Özellikle 1982 yılındaki Suriye'deki İhvan ayaklanmasını İran'ın desteklememesi, üstelik Hafız Esad'ın yanında ye ralması tarihsel Şii-Sünni çatışmasını tekrar diriltti.

Refah Partisi, Suudi Arabistan ve İhvan ile iyi ilişkiler içinde olan, Sün-

ni-liberal bir parti. Bu çatışmadaki grubu belli. RP, İslam devrimine sempati duyuyor. Humeyni'ye hayranlık besliyor. Ancak İran'ın Şiilik ihraç ettiğini düşünüyor. Ayrıca İran topraklarındaki Sünni azınlık üzerindeki devlet baskısını da üzeri kapalı bir biçimde eleştiyor.

Refah Partisi ile İran arasındaki ilişkiler İslam ihracı öncesine kadar çok iyiydi. Sonra Türkiye'de yaşanan bir olay ilişkileri soğuttu. 16 Nisan 1988 tarihinde Konya'da RP'nin düzenlediği Filistin halkıyla dayanışma mitingine İran Ankara Büyükelçisi Manucehr Mottaki de katılmıştı. Üstelik büyükelçi miting sona ererken Erbakan'la birlikte mücadele andı içmişti.

Bu olay hem diplomatik çevrelerde hem de Suudi Arabistan'da büyük yankı yarattı. Türkiye basınında birdenbire İran-RP ilişkileri konusunda arka arkaya haberler yapıldı. Mottaki'nin Atatürk karşıtı sözler sarfettiği gündeme getirildi. Sonunda büyükelçi İran'a gönderildi.

Bu olaydan sonra İran-RP ilişkilerinde bir soğuma devresi başladı. bu arada RP ile Suudi Arabistan arasındaki ilişkilerin MSP döneminden bile daha iyi olduğu konusunda kulislerde sözler dolaşmaya başladı. Refah Partisi bölgede ABD- Suudi Arabistan- İhvan sacayağına tekrar yanaşmıştı.

Bu yazdıklarımızdan Erbakan hareketi ile İran arasında bir daha hiç ilişki kurulmadı anlamı çıkarmak yanlış olur. Erbakan pragmatist bir lider. İran'la ilişkilerini kestirip atmadı. Yararlanabileceği her devletle, her örgütle, her türlü ilişkiye geçmekten kaçınmayan bir yapıya sahip. Örneğin; İran devriminin yıldönümünde davet edildiği zaman bu ülkeye gidiyor. Enson Şubat 1992 tarihinde devrim törenlerine katıldı.

Erbakan'ın İran'la ilişkileri konusunda bir başka iddia daha var:

"Erbakan'ın Suudilerin, Amerikalıların temsilcisi olarak İran'la bu ülkeler arasında arabuluculuk görevini yerine getirebilmek için ilişki içinde olduğu şeklinde..."

Ortadoğu'da, Kafkaslarda ABD ile Suudi Arabistan bir taraf, Almanya ile İran karşıt ittifak.

Bu tablo içinde Erbakan hareketinin nerede olduğu Rabıta ile ilişkisi gözden geçirildiğinde daha iyi tespit ediliyor...

XII. BÖLÜM

ERBAKAN-RABITA İLİŞKİSİ

Niçin Kuruldu?

Ortadoğu'da Amerikancı İslamın (ılımlı İslamın) sacayaklarından biri de bölgedeki sosyalist ve milliyetçi hareketlere karşı, İslamcı örgütleri desteklemek amacıyla 19 Mayıs 1962 tarihinde Mekke'de kurulan Rabıta [(Rabıtatü'l Alemü'l İslami (Arapçası), World Müslüm League (İngilizcesi), Dünya İslam Birliği (Türkçesi)] örgütüdür.

Rabıta'nın finansörü dünyanın en geniş petrol rezervlerine sahip Suud yönetimi, bir diğeri ise Arap-Amerikan petrol şirketi ARAMCO (Arabian- American Oil Company) idi. Yani Amerikan sermayisi de vardı. Bir başka kaynak ise Suudlu petrol şeyhlerinin zekatları...

Rabıta'nın merkezi Mekke'deki Suud hükümet konağının içinde. Yani devletle içli dışlı...

1963 yılında Mekke'de basılan tüzüğüne göre örgütün amacı şöyle sıralanıyordu:

- Müslüman memleketlerinde yönetimin İslamcı kurallara göre olmasına çalışmak,
- Çeşitli ülkelerden hacca gelenler arasında kuvvetli ve olgun uyarıcıları seçmek ve bunları 'İslam misyoneri' olarak yetiştirmek ve bunları kendi ülkelerine göndermek,
- İslamcı yayın organlarına daha geniş biçimde dağılmaları ve görevlerini layıkıyla yapabilmeleri için maddi destek sağlamak,

Rabıta'daki Türkler

Tüzüğe göre her Müslüman ülke bir kişi seçip Rabıta Yönetim Kurulu'na gönderecekti. Türkiye laik bir devlet olduğu için böyle bir seçim yapıp elçisini Rabıta'ya gönderemezdi. Ancak herhalde birileri seçim yapmıştı:

Rabıta'nın 41 kişilik kurucu meclisinde iki Türk vardı:

Hilal (Sebülülreşad) dergisi sahibi Salih Özcan ile 1950-57 yılları arasında DP, Rabıta kuruluşu sırasında da AP Konya Milletvekili olan Ahmet Gürkan.

Rabıta'nın hayatta kalan 4 kurucu üyesinden birisi olan Salih Özcan, Rabıta kuruluşunda bulunduktan sonra birden şansı açılıveriyor. Önce MSP'den Şanlıurfa Milletvekili oluyor. Ardından Suud sermayeli Faisal Finans Kurumu'nun Yönetim Kurulu Başkanvekilliği'ne getiriliyor. Her fırsatta, "Allah Özal'dan razı olsun" diyor. (Cumhuriyet 5. 9. 1993)

Diğer kurucu Ahmet Gürkan 1950 yılında Arpaça ezanı yasaklayan ceza yasası maddesinin kaldırılması için önergeye imza koyan DP milletvekili olarak tanınıyor. AP Konya milletvekili olarak Meclis'te bulunurken Rabıta'nın kuruluşunda yer alan Ahmet Gürkan Türk-Suudi Arabistan Dostluk Cemiyeti Başkanlığı görevinde de bulundu.

Türkiye Rabıta'nın Aldığı Kararları Uyguluyor

Rabıta, kuruluşundan sonra birçok İslam ülkesinde toplantılar düzenledi. Türkiye'deki gelişmeleri göstermesi bakımından, 3-14 Mart 1976 tarihinda Pakistan'da yapılan "Uluslararası Seerat Kongresi"nde alınan kararları alt alta sıralayalım.

- Kongreye katılan taraflar İslami öğretiyi ilkokuldan üniversite seviyesine kadar ders olarak okutmalıdırlar,
- Arapça öğrenimi, bilhassa Arapçanın ana lisan olmadığı ülkelerde mecburi olmalıdır,
- Kutsal Kuran'ın asgari 5 bölümünün ezberlenmesi ilköğretim süresince ve bütün ülkelerde mecburi olmalıdır,
- Kuran-ı Kerim'in tamamının ortaöğrenimde zorunlu olmalıdır,
- Bütün İslam ülkelerinde azami sayıda İslam öğretileri enstitüleri kurulmalı ve enstitüler İslami çalışmalar yapmalıdır,
- İslamın önemli emir ve öğütleri takrir şeklinde kaydedilerek her türlü vasıta ile yayımlanması tavsiye edilir,
- İslami ahlak ve değerlerin propagandasına özel bir dikkat sarf edilmelidir,
- İslam ülkelerindeki anayasal müesseseler İslami esaslara uydurulmalı

ve Arapça halka indirilmelidir,

- İslami olmayan kanunlar kaldırılmalı ve şeriata uygun kanunlar güçlendirilmelidir,
- Bütün daire ve işyerlerinde anlaşma ve nizamlar dua ile birlikte takdim edilmeli ve bu yerlerde bir imam bulunmalı ve mescit açılmalıdır,
- Dünyadaki kadınlar İslami yasaklara uymalıdır,
- Tamamen şeriata dayalı modern İslam devleti kurabilmek için gerekli girişimlerde bulunulmalıdır,
- İslam birliğinin yeniden kurulması ve daha sonra da bütün Müslüman devletlerin birbirini izleyerek birer İslam devleti olduklarını ilan etmeleri ve bir federasyon teşkil ederek halifeliği ortaklaşa yürütmeleri sağlanmalıdır.

Bu toplantıya 1. MC hükümetinin Devlet Bakanı Hasan Aksay katılmıştı. Bakan Aksay hükümet adına mı, partisi adına mı katılmıştı acaba?

Herhalde hükümet adına, çünkü MSP hiçbir zaman tek başına hükümet olmadı. Ancak Rabıta'nın 1976 yılında aldığı bu kararların çoğu bugün Türkiye'de hükümet kararı olarak uygulanmaktadır!

Rabıta'nın Desteklediği Türk Örgütler

Rabıta'nın üyeleri arasında iki Türk vardı:

Eski Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Yaşar Tunagür ile İslamcı yayın organı Bugün gazetesindeki yazılarıyla Müslümanları kışkırtıp, ABD'nin 6. Filosu'nu protesto eden solcu öğrencilerin üzerine yollayan yazar Mehmet Şevki Eygi!

Rabıta'dan sonra Türkiye'de arka arkaya kurulan Komünizm ile Mücadele Derneği, İlim Yayma Cemiyeti, Türkiye Kuran Kursları Kurma Koruma İdame Ettirme Dernekleri, Türkiye Din Adamları Yardımlaşma Dernekleri Federasyonu, Yeniden Milli Mücadele Dernekleri, Türkiye Yüksek Öğretim Huzur ve Dayanışma Cemiyeti gibi örgütlerin 1968 yılındaki devrimci öğrencilerin karşısında oluşu herhalde tesadüf değildi. Ortadoğu'da ulusal kurtuluş hareketleri karşısına çıkanlarla, Türkiye'de devrimcilere saldıranlar aynı merkezli güçlerce yönlendiriliyorlardı.

Bu derneklerin kurulmasını teşvik eden, görev alan Sami Tuğ'ların, Kor-

kut Özal'ların bugün Suudi Arabistan ile sıkı ilişki içinde olması da kuşkusuz rastlantı değil.

60'lı, 70'li yıllarda devrimcilerin karşısına sopalarla, silahlarla, bombalarla çıkan Milli Türk Talebe Birliği, Rabıta'nın desteklediği yan kuruluşlarından biriydi.

Rabıta örgütünün yayımladığı "A World Guide to Organizations of Islamic Activites" adlı rehberin 'Rabıta ofisleri ve temsilcileri' ile ilgili bölümünde şu Türk örgütlerin adları geçiyordu:

- Milli Türk Talebe Birliği
- Doğu Türkistan Göçmenler Derneği
- İstanbul Üniversitesi'ne bağlı İslami Araştırmalar Enstitüsü
- Milli Türk İzmir Yüksek İslam Enstitüsü Yaptırma ve Koruma Derneği
- Kıbrıs Türk İslam Cemiyeti
- Avustralya'da Türk Sesi adlı kuruluş
- Türk- Suudi Dostluk Derneği (Adres olarak TBMM adresi yer alıyordu!)

Rabıta'nın Kolları Nerelere Uzanıyor!

Rabıta örgütünün rehberinde örgütün işbirliği yaptığı kuruluşlardan biri olarak İzmir'deki, Milli Türk İzmir Yüksek İslam Enstitüsü Yaptırma ve Yaşatma Derneği gösterilir. Derneğin başkanı şehrin tanınmış manifatura toptancısı Ali Rıza Güven'di.

Rabıta rehberinde bulunan Milli Türk İzmir Derneği'nin bulunduğu adreste aynı zamanda bir imam hatip lisesi ve Yüksek İslam Enstitüsü Yaptırma ve Yaşatma Derneği vardı.

Tüccar Ali Rıza Güven 200'ün üzerindeki üniversite öğrencisine burs verdiklerini, 700'ü aşkın öğrenciye de yemek yardımı yaptıklarını söylüyordu.

Güven, aynı zamanda dönemin ANAP İzmir Belediye Başkanı Burhan Özfatura ile birlikte Türk-İslam Kültür Vakfı'nın Yönetim Kurulu üyesiydi.

Rabıta destekli tüccar Güven, yardımlarla bugüne kadar bir imam hatip

lisesi, bir de ilahiyat fakültesi yaptırmıştı!

Rabıta Kıbrıs'ta

Rabıta rehberinde "İşbirliği yapılan kuruluşlar" arasında sayılan Kıbrıs Türk İslam Cemiyeti'nin kurucusu Nakşibendi şeyhi Nazım Adil Kıbrıslı idi.

Konuyu fazla dağıtmadan birkaç cümle ile Nakşibendi şeyhi Nazım'ı tanıtmaya çalışalım;

Nakşibendi şeyhi Nazım, Kıbrıs müftüsü iken 3 Ağustos 1954 tarihli fetvasında Kıbrıs'ın Müslüman halkından mallarını Hıristiyanlara satarak Kıbrıs'tan göçmelerini istiyordu. Şeyh Nazım nedense adadaki Türk nüfusun azalmasını istemektedir!..

Kıbrıs'ta Türk Mukavemet Teşkilatı'nda çalışmış, bakanlık yapmış İsmet Kotak, Milliyet gazetesinden Çetin Yetkin'e Şeyh Nazım'la ilgili olarak ilginç bir olay anlatıyor. (4. 5. 1990 Milliyet)

"Şeyh Nazım Türk Mukavemet Teşkilatı günlerinde başında sarıkla Rum bölgelerinden rahatça geçerek camilere gelip vaaz verirdi. Oysa ben çıksam tutukluyorlar. 'Din adamıdır da onun için dokunmuyordur Rumlar' diyemezsiniz, çünkü öteki din adamlarını tutukluyorlar. Hatta Rumlar tarafından öldürülen din adamları var. Fakat bunlar Şeyh Nazım'a serbestlik tanımışlardı."

Nakşibendi Şeyhi Nazım koyu bir İngiliz hayranı idi. Öyle ki, 9 Mart 1990 tarihli Zaman gazetesinde İngilizler dönemindeki Kıbrıs'ta hiç cinayet işlenmediğini övünerek söylüyor!

Şeyh Nazım ömrünün büyük bir bölümünü zaten Londra'da geçirmişti. 12 Eylül ve ANAP döneminde yıldızı tekrar parlatılmıştı! KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ın neredeyse sağ kolu oluvermişti.

Bu ilişki sonrasında Rabıta Kıbras'a yatırımlara başlamıştı. Denktaş'ın 24 Mart 1987 tarihinde yaptığı açıklamaya göre Rabıta'dan 627 bin 110 dolar yardım almışlardı. Bu yardımların karşılığında ise Rabıta'nın düzenlediği Uluslararası Gazeteciler Hazırlık Toplantısı, Dünya İslam Kongresi toplantıları Kıbrıs'ta yapılmıştı.

Bu ilişkiler sonucu Kıbrıs'ta arka arkaya İslam kültür merkezleri, cami-

ler inşa ediliyor. İslam Üniversitesi de Lefke'de kuruluyordu. Nakşibendi Şeyhi Nazım ise siyasi görüşünü soran İslamcı Cuma dergisine "Geleceğin partisi Refah'tır" diyordu. (10-16 Aralık 1993)

Nakşibendi Şeyhi Nazım ile Rabıta arasındaki ilişkiyi Cidde'de öğretim üyeliği yapan Hüseyin Ateş sağlıyordu. Hüseyin Ateş, Korkut Özal'ın yakın arkadaşı. Öyle ki Korkut Özal, İslam Kalkınma Bankası'ndaki danışmanlık görevini Hüseyin Ateş'e devretmişti. Korkut Özal ise bu görevi Prof. Nevzat Yalçıntaş'tan almıştı...

Rabıta Davetlileri; RP'liler, Valiler, Emniyet Müdürleri...

Rabıta sadece Kıbrıs'a yatırımlar yapmadı! Türkiye'yi de unutmadı:

-1982-84 yılları arasında yurtdışında Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kadrolu imamlarının maaşını (aylık 1100 dolar) Rabıta verdi,

-TBMM camisinin yapılması,

-ODTÜ'de cami ve İslam Kültür Merkezi yapılması,

-Ankara Kocatepe Camii'nin yapılması,

-Adana'daki sel felaketi sonucu yıkılan ibadet yerlerinin onarılması,

-Ankara Üniversitesi'ne camii yapılması için para yardımında bulundu. ODTÜ Yabancı Diller Yüksek Okulu'nda Arapça dersi veren üç öğretim üyesinin maaşlarını ödedi.

Her yıl vali, emniyet müdürü ve Yargıtay üyelerini hacca davet ediyor. Misafirlerinin bütün masraflarını karşıladığı gibi pahalı hediyelerle dönmelerini sağladı. Başta Refah Partisi Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk ve oğlu olmak üzere birçok RP milletvekili de Rabıta'nın davetlisi olarak Suudi Arabistan'a gittiler...

Rabıta, Türkiye'de kamp bile açtı. 'Arab and İslamic International Organizations Directory' (1984-85) adlı kitapta Rabıta'nın gençlik kampları kurduğunu belirtiyor. 1981 yılında Rabıta'nın gençlik kampları açtığı ülkeler ise şöyle sıralanıyor:

Brezilya, Malezya, Suriye ve Türkiye!..

Rabıta hem de 12 Eylül askeri döneminde gençlik kampı açmıştı! Rabıta'nın desteklediği kamplarda yüzlerce öğrenci eğitiliyor. Geçen yıl Kuşadası Baradan Koyu ile Manisa Spil Dağı'ndaki iki kamp ortaya çıkarıldı.

Bu kamplara yaz okulu deniliyor!

Rabıta'nın gençlik kolu durumunda olan ve merkezi Londra'da bulunan Müslüman Talebeler Federasyonu, Akıncılar Derneği ile sıkı ilişki içindeydi. Anımsayacağınız gibi Çanakkale İntepe Kampı'nda Erbakan konuşma bile yapmıştı. Akıncıların ilişki kurduğu bir diğer kuruluş ise merkezi Kuveyt'te olan Uluslararası İslami Gençlik Dernekleri Federasyonu.

"Erbakan'ın hareketi" nedense hep Amerikancı İslamcılarla ilişki kuruyordu...

Rabıta-CIA-Kontrgerilla İç İçe

Rabıta'nın yan kuruluşu Doğu Türkistan Göçmenler Derneği'nin başında emekli general Mehmet Rıza Bekin var. Emekli general 1992 yılında Rabıta'nın kurucu meclis toplantısında bir konuşma yaparak, kuruluşa teşekkür etti. "Orta Asya'daki Müslümanlarla ilgilendiğiniz gibi Balkanlar'daki Müslümanlarla da ilgilenin" uyarısında bulundu!

Rıza Bekin kimdir? 1983 yılında MİT'ten emekli olan bir generaldir. 6 yıl Suudi Arabistan'da kalmıştır. Oradan Pakistan'a geçer. CIA güdümündeki Afgan gerillalarını Pakistan- Afganistan sınırında eğittiği iddia edilir. Altında 2 milyarlık arabası emekli general bu lüks yaşama nasıl kavuştu dersiniz...

1988 nisan ayı başı, Doğu Türkistan Göçmenler Derneği İstanbul'da bir seminer organize etti: 1. Milletlerarası Türkistan Kültür ve Tarih Semineri.

Şeriatçı Rabıta örgütünün desteklediği derneğin toplantısına mutlaka Rabıta'dan bir temsilci geliyor. Rabıta Genel Sekreter Yardımcısı Muhammed Nasır El Abudi seminere katılıp, "Türkistan'daki Müslümanlara ellerinden geldiğince yardım ettiklerini" söyledi.

Seminerde Rabıta Genel Sekreter yardımcısı Abudi'den daha önemli bir konuk vardı: Paul Henze!

Eski CIA Ankara İstasyon Şefi, Rand Corparition'a Türkiye'deki İslamın geleceği konusunda raporlar hazırlayan, Ilımlı İslam (Amerikancı İslam) teorisinin mimarı Paul Henze, seminerde bir konuşma yaptı. CIA ajanı Henze, Atatürk'ün çok gerilerde kaldığını, Türkiye'nin İslam liberalizmini gerçekleştirerek Müslüman ülkelere örnek olması gerektiğini tek-

rarladı.

CIA ve Rabıta'nın elemanları kol kola girip Türkiye'de seminer organize ediyorlardı.

Rabıta ile Erbakan'ın direkt ilişkisini gösteren en açık faaliyet, Erbakan'ın 1990 yılı sonunda Rabıta'nın yan kuruluşu olarak faaliyete geçen, Asya İslam Birliğinin kurulmasına öncülük edip fahri başkanı olmasıdır...

Rabıta ile 12 Eylül ilişkisini dönemin Emniyet Müdürü Mustafa Yiğit Nokta dergisine (29.7.1990) şöyle anlatıyordu: "ABD komünizm düşmanı olan her akımı destekler. Bu konuda tarikatların kullanılması konusunda en büyük yardımcısı da Suudi Arabistan'dı. Türkiye'yi komünizmden kurtarmanın yolunun dine yönelme olduğunun düşünüldüğü ve bu şekilde tedbirler alındığı bizzat Kenan Evren tarafından ifade edilmiştir. İfade etmedikleri, bu telkini Konsey döneminde İstanbul'a gelen Amerikalıların bir toplantıda yaptığı ve bu önerinin Konsey tarafından benimsendiğidir. Aynı zamanda Batı karşıtı Humeyniciliğe karşı da öteki dinci akımların desteklenmesine karar verildi. ABD tıpkı komünizme karşı ittifaklar aradığı gibi İran'a karşı da ittifak arayışına girdi. Bu nedenle Türkiye'deki tarikatlara çok destek veriyor. Bunun için Rabıta'yı kullanıyor"

"Ekonomik İlişkileri Geliştirmeliyiz"

Rabıta'nın Almanya'daki birimini perde arkasından yöneten Suudi Arabistanlı Dr. Muhammed Abdu Yamani, 15 Ocak 1987 tarihli Şark El Avsat gazetesinde uzun bir makale yazdı:

"Türk yönetimi dini duygularla birlikte yaşamaya ve onun isteklerini yerine getirmeye mecbur kalmıştır. Ancak bu adımlar çok dikkatli ve tereddütle atılmaktadır. Biz Araplara düşen, Türkiye'nin bu yönelişini sağlamlaştıracak özel ilişkilere girmek, dine dönüş yolunda yeni yeni ilişkilerin gelişmesini çeşitli alanlarda gerçekleştirmektir. Din Türkiye'de güçlü bir akım. Bu durumda Türkiye'nin resmi siyasetine Arapların olumlu siyasetlerle karşılık vermesi, Türkiye'de şeriata resmi olarak dönüş yolundaki bilinen engellerin ortadan kaldırılması için yeterlidir."

Dr. Yamani, "Umutla beklenen dönüşü gerçekleştirmek için ne yapmalıyız" sorusunu şöyle anlatıyor:

"1. Arap ülkeleri Türkiye'yle siyasi ilişkilerini geliştirmeli çünkü bu, şeriat hanesine yazılır,

2. Sıkı kültür ilişkilerine girmeli,

3. Ekonomik ilişkileri geliştirmeliyiz.

Türkiye ile ekonomik ilişkiler türkiye'deki dini akım ve cemaatlere ve faaliyetlere daha fazla serbestlik tanınmasını sağlar. En azından bu tür ilişkiler şeriat faaliyetleri üzerindeki ağır yükü hafifletebilir."

12 Eylül askeri darbesi ve sonra ANAP hükümetleri döneminde başta Suudiler olmak üzere Arap sermayesinin akın akın Türkiye'ye gelmesinin nedeni Rabıta'nın önde gelen isimlerinden Dr. Yamani'nin makalesinde ortaya çıkıyor. Türkiye'deki Suud şirket sayısı 49. Bunlardan en önemlisi Faisal Finans Kurumu ile Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu...

Nurculara Suudi Hediyesi: Faysal Finans

Şeriatçı Rabıta örgütü Türkiye'ye finans kuruluşlarıyla da yerleşti.

Finans kurumlarının Türkiye'de faaliyete başlama tarihi 16 Aralık 1983'tür. Yani Özal hükümetinin göreve başladığı tarihten iki gün sonra! Başbakan Turgut Özal daha hükümet programını Meclise sunup güvenoyu almadan 16 Aralık 1983 gün ve 83/7506 sayılı kararname ile özel finans kurumlarının faaliyetine izin vermiştir. Özal'ın kararnamesi kapsamında yabancıların mülk edinmeleri sağlanıyordu!

MSP yargılanıyordu ancak fikirleri hükümet olmuştu . MSP İzmir milletvekili adayı Turgut Özal ANAP'ı kurmadan önce Suudi Arabistan ve arkasından ABD'ye gidecekti. Böylece veto olmaktan kurtulup hükümet kurmuştu! İsmet İnönü'nün oğlu Erdal İnönü'yü, Atatürk'ün yaverini veto eden Milli Güvenlik Konseyi, MSP milletvekili adayını veto etmemişti!

Özal Suudi sermayesinin Türkiye'de etkinlik göstermesine, ülkeden araziler almasına olanak sağlamıştı.

Önce, Faisal Finans Kurumu faaliyete geçmişti. Yönetim Kurulu üyesi, Rabıta'nın 41 kişilik kurucular listesinde adı bulunan eski MSP milletvekili Salih Özcan aynı zamanda Faisal Finans Kurumu'nun kurucu ortağıydı. Bir diğer kurucu ortak ise A. Tevfik Paksu!

A. Tevfik Paksu'yu anımsadınız; Milli Nizam Partisi, Milli Selamet

Partisi kurucusu, milletvekili, 1. MC hükümetinin Çalışma Bakanı! Paksu MSP içindeki Nurcu kanadın önde gelen isimlerindendi. Nakşibendiler ile anlaşamayıp partiden ayrılmışlardı.

MSP'den ayrılan Nurcu milletvekillerinden M. Gündüz Sevilgen ile S. Reşat Saruhan da Faisal Finans Kurumu'nun ortaklarındandı.

Finans kurumunun başındaki Salih Özcan da Nurcuydu. Ortaklar arasında işadamları vardı: Örneğin Azerbaycan'daki Müslümanlarla savaşan Ermenilere 18 ton çikolata ve bisküvi ihraç eden Ülker'in sahibi Asım Ülker, kardeşi Sabri Ülker, oğulları Murat Ülkerde Faisal Finans'ın ortakları arasındaydı. Faisal Finans'ın yerli sermayesinin büyük bir bölümü Ülker Gıda'nındı. Ülker ise Nurcuların şirketiydi.

İstanbul ticaret siciline 205923-153446 sayı ile kaydı yaptırılan Faisal Finans Kurumu'nun Suudi ortakları da vardı:

Suudi Krallığı tarafından kurulmuş;

- Dar-ül Maal İslami Trust
- Mısır'daki Faisal İslamic Bank
- Sudan'daki Faisal İslamic Bank
- Bahreyn'deki Masarraf Faisal al İslami.

Refah Partisi faize karşı olduğu için paralarını Faisal Finans Kurumu'na yatırıyor. DYP-SHP koalisyon hükümetinin Devlet Bakanı Necmettin Cevheri 22 Şubat 1994 tarihinde RP'nin Bosna-Hersek'e yardım için topladığı 26 milyarın sadeçe 6 milyarını gönderdiğini söylüyordu.

Bu açıklama ortalığı karıştırıyordu. RP'nin Bosna-Hersek'teki Müslümanlara yardım paralarını verip vermediği günlerce tartışıldı.

RP Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan yaptığı basın toplantısında 2 milyon 275 bin markı Faisal Finans Kurumu aracılığıyla Almanya'da açılan Bosna-Hersek hesabına yatırdıklarını söylüyordu. (Diğer toplanan yardımlar ise 53 bin 710 mark, 74 bin 800 dolar, 8 bin 500 riyal ve bin Fransız Frangı Bosna-Hersek Cumhuriyeti Başkonsolosluğu'na elden teslim edilmişti. Erbakan ve Kazan'ın açıklamalarının yalan olduğu daha sonra ortaya çıkacaktı. Bosna-Hersek'e yardım gitmemişti. (Hürriyet 9. 3. 1994)

Peki Suudlar Nurculara Faisal Finans Kurumu'nu hediye verirler de Nakşibendiler buna biraz üzülmezler mi? Suudiler Nakşibendileri de düşünmüşler; Al-Baraka Türk Özel Finans Kurumu'nun oluşumunda Nakşi-

bendi Korkut Özal, Nakşibendi eski ANAP İstanbul il Başkanı Eymen Toptaş, Nakşibendi ANAP Malatya Milletvekili Talat İçöz'ün büyük katkıları vardı.

Al-Baraka'nın yönetim kurulunda H.E. Şeyh Saleh A. Kamel bulunuyordu. İkinci Başkan ise Eymen Toptaş'tı. Talat İçöz Yönetim Kurulu üyesiydi. Korkut Özal oğulları Murat ile Mustafa'yla birlikte kuruluşun ortakları arasındaydı.

Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu Korkut Özal'a uğur getiriyor. Ardı ardına şirketler kuruyor;

- Özbayrak Ticaret ve Sanayi Şirketi, (Öz-Ba)
- Petotrans Nakliyat
- Aköz Ticaret Müşavirlik ve Mümessillik A.Ş.
- Özbatras
- İspa Ticaret Sanayi ve Pazarlama Anonim Şirketi,
- Akabe İnşaat
- Hak Yatırım ve Ticaret A.Ş.
- Hak Ticaret Tekstil ve Kimya A.Ş.

Al-Baraka Türk sadece Korkut Özal'a, Eymen Toptaş'a yardım edecek değil ya! 1984-85 yılları arasında ılımlı İslamcı Türkiye gazetesine 833 ton kâğıt sağladı. Diğer finans kurumu Faisal Finans ise 268 ton kâğıt almıştı Seka'dan. Faisal Finans'ın bu kâğıtları ne yaptığı bilinmiyor! Sakın o da Nurcu Zaman gazetesine vermiş olmasın!..

Emekli General Sami Karamısır

Suudiler, Türkiye'ye sadece finansman hizmeti sunacak değillerdi kuşkusuz; Faisal Finans Kurumu, Faisal Eğitim Yardımlaşma (FEY) Vakfı'nı, 11 Kasım 1989 tarihinde Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün tescil etmesi üzerine faaliyete geçirdi.

FEY Vakfı'nın kurucuları Salih Özcan, (Faisal Finans Kurumu Başkan Vekili), İsmail Bal (Faisal Finans Kurumu Şubeler Genel Koordinatörü), Ekrem Öral (Faisal Finans Kurumu Genel Müdürü), Arif Baykal (Şubeler Genel Koordinatör Yardımcısı), Gündüz Sevilgen (Faisal Emlak İnşaat ve Ticaret A.Ş. Genel Müdürü) Yaşar Kul (Sevilgen'in yardımcısı), Ahmet

Akça (Faisal dış Ticaret ve Pazarlama A.Ş Genel Müdürü), Niyazi Gönen (Akça'nın yardımcısı).

FEY Vakfı'nın Kuruluş Mevzuatı adlı kitabında bakın ne deniyor; "İslam hukukunda Müslüman olmayanlardan muhabere edilmeksizin alınan ve hazineye mal edilen mallara FEY denmektedir." Müslüman olmayanların malına el koymak! Öğrencilere burs vermek, kitap çıkarmak amacıyla kurulan Suud Faisal vakfının gerçek amacının ne olduğu bir kez daha ortaya çıkıyor...

FEY Vakfı'nın yönetimi daha sonra değişti. Başkanlığa emekli Tuğgeneral Sami Karamısır getirildi. Emekli General Sami Karamısır'ın kim olduğunu (12 Ekim 1993) Aydınlık'tan öğreniyoruz; "ABD'nin 1952 yılında bütün NATO ülkelerinde kurduğu kontrgerillanın merkezi olarak bilinen Özel Harp Dairesi'nin eski başkanlarından. 12 Eylül öncesinde faşist bir darbe için 13 Mart 1978 tarihli Konya cunta toplantısına katılanlar arasında olduğunu 3 Ekim 1978 tarihli Aydınlık gazetesi ortaya çıkarmıştı. Karamısır, ordudaki en Amerikancı subaylardan biri olarak tanınıyor. 1983 yılında Kuzey Kıbrıs'ta Zefiros Oteli yakınlarındaki bir kampta CIA ve Suudi istihbarat örgütünün denetiminde askeri eğitim yaptırdığı MİT tarafından saptanınca Kıbrıs'tan uzaklaştırıldı. Bu kampta değişik Arap ülkeleri yanında Türkiye'den de giden gençlerin silahlı eğitim yaptığı öğrenildi!

Emekli Tuğgeneral Sami Karamısır 10 Ekim 1993'te RP'li oldu"

İslamcı Vakıflara Yardım

Suudiler kendi vakıflarını kurmakla kalmadılar. Birçok vakfa da parasal yardımda bulundular.

12 Eylül askeri darbesinden sonra Türkiye'de vakıf patlaması yaşandı. Ülkemizdeki vakıfların büyük çoğunluğunda ise İslamcılar ve Erbakan hareketi örgütlü.

Erbakan hareketinin gençlik örgütü; Milli Gençlik Vakfı. 71 ilde şubesi ve 35 öğrenci yurdu var.

Milli Gençlik Vakfı Başkanı Nevzat Laleli hakkında bugünlerde açılmış bir dava var. Vakıflar Genel Müdürlüğü vakfın yasalara aykırı olarak hac

gezisi düzenlediği için soruşturma başlattı. Ayrıca müfettişlerin araştırması sonucu vakfın muhasebe kayıtlarında uyum sağlanamadı.

Bereket Vakfı, Özbağ Vakfı, İlim Yayma Vakfı, İslami İlimler Vakfı, Ensar Vakfı, Türkiye Milli Kültür Vakfı, Ömer Derin Vakfı, İslam ve Milli Kültüre Hizmet Vakfı, Bağdatlılar Vakfı, Dağlılar Vakfı, Gümüşsoy Sevim Kuran Okutma Vakfı, Ulu Cami Vakfı, Güneşli Kuran ve Kuran İlimler Vakfı, İslama Hizmet Vakfı, Ankara Kültür ve Eğitim Vakfı, Aziz Mahmut Hüdayi Vakfı, Hanımlar Eğitim ve Kültür Vakfı, Seyyid Burhaneddin Vakfı, İlim ve Fazilet Vakfı, Birlik Vakfı, Nesil Vakfı, Şefkat Vakfı, Tevhid Vakfı, Vahdet Vakfı, İmadiye Vakfı, İlahiyat Vakfı, Kuran-ı Kerim Vakfı, Hakka Hizmet Vakfı, Med-Zehra Vakfı, Hak Yol Vakfı, 12 Eylül'den sonra kurulan İslamcı vakıflardan sadece birkaçı...

80'li yıllar İslam küçük burjuvazisinin geliştiği ve güçlendiği bir dönemdir. Suudi-Kuveyt finans kurumlarının Türkiye'ye gelmesi, Özal hükümetlerinin İslamcı sermaye çevrelerini geliştirmesi yeni İslamcı trilyonerlerin doğmasına neden oldu. Bu 'yeni trilyoner'ler de 'zekatlarının' büyük bir bölümünü bu vakıflara bağışlamaktadırlar...

XIII. BÖLÜM

ERBAKAN HAREKETİNİN PARA KAYNAKLARI

Suudi Kotası

1988 yılında Ürdün'ün Amman kentinde biraraya gelen 'İslam Ülkeleri Dışişleri Bakanları Toplantısı'nda, Suudi Arabistan bir öneri getirdi: "Her yıl hac farizasını yerine getirmek için binlerce insan Mekke'ye geliyor. Bu sayı her geçen yıl artıyor. Biz bu kadar kişinin ihtiyacını görecek hizmetleri veremeyiz. Buna bir çare bulunmalıdır."

Çare bulunuyor: Her ülke nüfusunun binde biri oranında insanı Mekke'ye gönderecekti. Bu oran üzerindeki hacı adaylarına Suudi Arabistan vize vermeyecekti.

1979 yılına kadar Türkiye'deki hacı adayları ya kendi özel arabası ile ya da kasaba ve illerindeki organizatörler aracılığıyla vize alıp gidiyorlardı. Ancak hacı adaylarını götürme bahanesiyle dolandırıcılık olaylarında büyük artış olunca 1979 yılında devlet, çıkardığı bir kanun hükümünde kararname ile işe el koyuyor. Bu işi Diyanet İşleri Başkanlığı'na veriyor. 1979-89 yılları arasında hacı adaylarını Diyanet İşleri Başkanlığı götürüyor.

Ancak 12 Eylül askeri darbesinin açtığı efsunlu yollar nedeniyle Türkiye'de İslami patlama oluyor. Dolayısıyla hacı olmak isteyen müslüman sayısın çok artıyor. Diyanet İşleri Başkanlığı işin altından kalkamıyor. Kendisine yardımcı olacak şirketlere ihtiyacı oluyor. Diyor ki; "En az beş yıllık geçmişi olan, 1 milyon dolar girdisi olan, A tipi seyahat acentesı belgesine sahip Türkiye Seyahat Acenteleri Birliği'ne üye olan şirketlere kontenjan vereceğim."

Yüzde 30'luk kontenjanı da 1989 yılında özel şirketlere veriyor.

Yıl 1994. Türkiye'nin nüfusu 58 milyon. Suudi Arabistan diyor ki: "58 milyonun binde birine vize vereceğim." Yani Türkiye ancak 58 bin hacı adayını Mekke'ye gönderebilecek...

Diyanet 58 bin hacı adayının 20 binini özel şirketlere veriyor. Beş yıllık geçmişi olan, 1 milyon dolar girdisi olan Ten-Tur, Pamfilya Tur, Duru Turizm gibi 58 firma bu 20 bin kişiyi kapasitelerine göre paylaşıyorlar.

Hicaz Tur, Kervan Tur gibi İslamcı turizm şirketleri Diyanet'e ateş püs-

kürüyorlardı. Çünkü bu islamcı şirketler istenen şartları yerine getiremiyorlardı. Veryansın ediyorlar: "Bu şirketlerin sahipleri mason ve Yahudi. Masonlar Yahudiler bizim hacılarımızı nasıl Kâbe'ye götürür. Bunlar 'çıplak turizm' yapıyorlar. Bunların hacı adaylarını Kâbe'ye götürmesine nasıl izin veriliyor." Neredeyse günah demeye getiriyorlar.

İslamcı turizm acenteleri, gerekli şartları yerine getiren Van Der Zee'yi nedense ayrı tutuyorlar. Çünkü Van Der Zee, Diyanet'in istediği şartları yerine getiren tek İslamcı turizm şirketi. Ancak Van Der Zee, şirketlere verilen 20 bin kişilik kontenjanın çok az bir kısmını Mekke'ye götürüyor: 63 kişi,

Tuhaf bir durum; 1 milyon dolarlık girdisi var. Çıplak turist de getirmiyor ve sadece 63 kişiyi hacca götürüyor! Eee, parayı nereden kazanıyor?

Genel Merkezdeki Şirket

Bakalım bu iş nasıl oluyor? Şimdi biraz gerilere gidip iki gazete haberini alt alta yazalım:

İlk haber 28 Mayıs 1990 tarihli Milliyet'ten: Refah Partisi Genel Merkez binası içinde 'Milli Görüş Hac Organizasyonu' adı altında faaliyet gösteren özel bir şirket aracılığıyla Suudi Arabistan'a 10 bin dolayında hacı adayı gönderdiği öğrenildi.

16 şubatta faaliyete başlayan ETAŞ Turizm A.Ş.'nin sahibi Beşir Darçın, AKA TUR'la birlikte geçirdikleri hac seferini önceki gün düzenlenen iki charter uçak seferiyle tamamladıklarını söyledi. Darçın hacı adaylarını uçak, konaklama, 'toprak bastı' ve araç paraları da dahil olmak üzere 1500 dolar karşılığında gönderdiklerini belirtti. Aynı zamanda Van Der Zee firması ve parti binasının da sahiplerinden olan Beşir Darçın'la birlikte 'Milli Görüş Hac Organizasyonu' nu yürüten AKA TUR ortaklarından Muktedir Ballı da, "Onlar bize müşteri temininde yardımcı oluyorlar. Kontenjan sağlama ve uçak temini gibi şeyler bütünüyle bize ait' dedi. Darçın'ın hacca sefer düzenleme yetkisi bulunmadığına işaret eden Ballı, "Turizm Bakanlığı'ndan 9 acente ile birlikte kontenjanı biz aldık" diye konuştu. Ballı bu yıl 10 bin dolayında hacı adayını gönderdiklerini sözlerine ekledi.

Haberin tarihi 28 Mayıs 1990. Yani bu tarihte Van Der Zee istenen gerekli şartları yerine getiremediği için hacı adaylarını kendisi götüremiyor. Refah Partisi Genel Merkezi ile aynı binayı kullandığına göre herhalde parti sayesinde bulduğu hacı adaylarını AKA TUR firması ile anlaşarak Kâbe'ye götürüyor. RP'liler henüz yeni yeni "hac ticaretini" öğrenmektedirler!..

Aradan birkaç yıl geçince Van Der Zee gerekli şartları yerine getiriyor. Ancak bu kez kontenjandan aldığı hacı adayı sayısı çok düşük: 63 . Eee, parayı nasıl kazanıyor? Önce ikinci gazete haberimizi 14 Mayıs 1992 tarihli Hürriyetten okuyalım: "Suudi Arabistan Türkiye'ye uyguladığı kotayı Refah Partisi'ne yakınlığı ile bilinen ve RP bürosu bulunan Van Der Zee şirketi için bozdu. Suudi Arabistan bu şirkete 5 bin hac vizesi verdi. Böylece şirketin bu yolla yaklaşık 19 milyar lira gelir sağlama olanağı doğdu. RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın Suudi Arabistanlı yetkililerle temas kurarak Van Der Zee'ye kota ayrılmasını sağladığı ileri sürüldü. Bu yıl Diyanet Vakfı hacca 66 bin Türk gönderebilecek." Haberin tarihini bir kez daha anımsatalım: 14 Mayıs 1992.

Bu küçük haberlerle o günlerde kimse ilgilenmiyor. Ancak 27 Mart 1994 tarihinde yapılacak yerel seçimlere iki ay kala Cumhuriyet gazetesinin manşetten verdiği haber, Türkiye gündemini belirliyor: "Suudiler Refah Partisi'ne 5 bin kişilik hac kontenjanı verdiler!"

Evet, Suudiler 1994 yılında tıpkı geçmiş yıllarda olduğu gibi yine Refah Partisi'ne 5 bin kişilik hac kontenjanı vermişti. Suudiler, Türkiye Cumhuriyeti Devletine, "Nüfusunuzun binde biri kadar hacı adayı gönderin. Yoksa diğerlerinin hiçbirine vize vermeyiz" derken diğer yandan Refah Partisi'ne 5 bin kişilik kontenjan veriyordu!

SHP Genel Başkanı, Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın, "Bu 5 bin kişilik kontenjan neden TC Devleti'ne değil de Refah Partisi'ne veriliyor" diye soruyordu. Yanıtı RP Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Gül verdi: "Genel Başkanımız Suudi Arabistan'daki itibarını Türkiye için kullanmıştır." Türkiye Seyahat Acenteleri Birliği Yönetim Kurulu üyesi Çetin Gürcün, "RP'nin Suudilerle anlaşarak kontenjan alması Türkiye'nin onurunu zedeleyen bir olaydır. Çünkü bizim devletimiz kontenjan arttırılması için Suudi Arabistan'a başvurmuş, istek reddedilmiştir. Peki o halde neden

RP'ye kontenjan verilmektedir" diye konuşuyordu...

Erbakan ise eleştirileri, "Daha çok vatandaşın hacca gitmesini sağlamak RP'nin işidir. Hacca götürmek turizm şirketlerinin işidir. Biz turizm şirketi değiliz" diye yanıtlıyordu...

Suudilerden RP'ye Yılda 300 Milyar!

Erbakan'ın bu hayırının karşılığı yaklaşık 300 milyardı!

Diyanet İşleri Başkanlığı 1993 yılında bir hacı adayından 1580 dolar alıyordu. 1994 yılındı ise (dolar bazında bir masraf artışı olmamasına rağmen) 1725 dolar aldı. Bir hacının bıraktığı net kâr ise 1993'e göre 700 dolardı.

Van Der Zee ise hacı başına 1994 yılında 1800 dolar topladı. Dolayısıyla bir hacıdan elde ettiği kâr daha fazlaydı. Van Der Zee'nin hacı başına 800 dolar kâr elde ettiğini düşünürsek; Suudilerin verdiği 5 bin kontenjan, çarpı 800 dolar eşittir 4 milyon dolar! (5 bin x 800 = 4 milyon Dolar) Türk Lirası'na çevirdiğiniz zaman karşınıza muazzam bir rakam çıkar!...

O halde Van Der Zee'nin son birkaç yılda kazandığı parayı bir düşünün siz!... Üstelik buna ümre gezileri de dahil degildir...

Bu Van Der Zee'nin Türkiye'den götürdüğü hacılardan elde ettiği kazanç. Peki, Refah Partisi'nin Avrupa'daki yan kuruluşu Milli Görüş Teşkilatının Kâbe'ye götürdüğü hacılardan elde ettiği para? Milli Görüş Teşkilatı 1993 yılında sadece Almanya'dan 6 bin hacı götürmüştü. 6 bin kişinin Milli Görüş'e dolayısıyla Refah Partisi'ne kazandırdığı paraları da hesaplayın bakalım! Üstelik Suudilerin Milli Görüş'ten masraflar için para almadığı söyleniyor...

Suudiler sayesinde Van Der Zee'nin dolayısıyla Refah Partisi'nin kasasına her yıl yaklaşık 300 milyar para girmektedir!.. T.C Devleti'nin RP'ye verdiği yardım miktarı ise 1,5 milyardır!...

Yahudilerden Alınan Şirket

Van Der Zee bir dönem Refah Partisi Genel Merkezi'nde faaliyetlerini sürdürdü. Ancak bu Van Der Zee'nin RP'nin malı olduğu anlamına gelmez! Tıpkı; Milli Nizam Partisi kapatıldıktan sonra kurulan İPA Gıda ve

İhtiyaç Maddeleri Pazarlama A.Ş., Nidaş Neşriyat, Yeni Neşriyat şirketleri gibi...

Tıpkı; MSP Genel Merkezi ile aynı binayı paylaşan Mila, Milsan Sanayi, Mades Holding, Heka Dış Ticaret şirketleri gibi...

Van Der Zee'nin ilanlarının hep Milli Gazete'de çıkması da kuşkusuz tesadüfidir!...

O bir kere olur; MNP kapatıldığında parti yöneticileri tek bir sandalye bile kurtaramamışlardı. Çünkü devlet kapatılan siyasi partinin mallarına el koyuyordu. MSP'de olduğu gibi RP'de de parti yöneticileri bu işleri artık defterine uyduruyorlar! Şirketler partinin değil partilinin oluyor!...

O halde biz de "defterine uyduralım, Van Der Zee, RP'nin değil, Erbakan hareketinin şirketi diyelim!

Gelelim bu Van Der Zee şirketine;

Tarih 12 Mart 1959. Yer İzmir Üçüncü Noterliği binası. Felemenk (Hollanda) devleti tebaasından Yahudi William Van Der Zee, TC vatandaşı Bayan Rene William Van Der Zee ile TC vatandaşı Hakkı Şevki Lugal, Van Der Zee Seyahat Servisi Limited Şirketini kurup notere onaylatırlar.

29 Ocak 1960 tarihli Ticaret Sicili kayıt beyannamesi şöyledir:

Ticaret Sicil No: 9440

Tabiyeti: TC

Sermayesi: 200 bin TL

İştigal mevzu: Dahilde-hariçte bilumum uçak, vapur, bilet satışları, turizm ve nakliyat işleri

Merkezi: İstanbul, Galata Anadolu Sigorta Han, Kat 3 No 72

Şubeleri: Ankara-İzmir

Hükmi Şahsın İstanbul Müdürü: Deniclic Calusa

Ankara Müdürü: Mehmet Cantaş (TC vatandaşı)

İzmir Müdürü: Mario Cohen (Yunanistan vatandaşı) vs. vs.

Şirket sermayesi 200 hisseye ayrılmıştı: 45 hisse karşılık 90 bin lirası William Van Der Zee'ye, 25 hisseye karşılık 50 bin lira bayan Rene Willian Van Der Zee'ye;

30 hisseye karşılık 60 bin lira da Hakkı Şevki Lugal'a aitti.

Bay ve Bayan Van Der Zee birkaç yıl sonra şirketlerini elden çıkardılar. Şirketin kayıtlarına baktığınızda karşınıza yaklaşık 200 sayfalık belge çı-

kar. Ayrıntılara girmeye gerek yoktur. Van Der Zee'nin son sahipleri Tekin Kaya Yalçın ve Murat Yalçın 16 Mart 1990 tarihinde 180 bin adet hisselerini,900 milyon lira karşılığında Beşir Darçın'a; 20 bin adet hisseyi ise 100 milyon karşılığında Orhah İnik'e satarlar

Van Der Zee'nin degil RP Genel Merkezi'nin bulunduğu (Ziya Bey Cad. 2. Sokak No: 24 Balgat)

Etaş İşhanı'nın, RP Genel Merkezi'nin karşısında bulunan Yeni İşhanının sahibi de Beşir Darçındır. Bu ikinci binada RP'nin yan kuruluşları; Hukukçular Derneği (HUDER); Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi (ESAM); Milli Gazete Ankara Temsilciliği; Teknik Elemanlar Derneği (TEK-DER); Yeni Nesil Gazetesi Ankara Temsilciliği; Sağlıkçılar Dernegi SAĞLIK-DER); Milli Haber Ajansı; Mahalli İdareler Dernegi ile Sürüm Anonim Şirketi (Sürtüş) bulunuyor.

Sürtüş'ün ortakları Mehmet Büyükkıvanç, Adnan Simiz, Mahir Tozoğlu, Fikret Erçoban ile Beşir Darçın yönetim Kurulu Başkanı ve tek yetkili isim; Beşir Darçındır.

Bitmedi. RP Genel Merkezi'nin bulunduğu Ziya Bey Caddesinin 3'üncü Sokak numara 12'deki üç katlı binanın sahibi de yine Beşir Darçın'dır. RP bu binada basın toplantılarını ve parti toplantıları yapılıyor. Beşir Darçın'ın malvarlığı saymakla bitmiyor; ERTAŞ A.Ş Konya Un Fabrikası.. Erbakan'la Refah Partisi ile ilgili her parasal olayda bir şekilde Beşir Darçın'ın adı geçiyor. İşte bir örnek daha:

Milliyet gazetesi köşe yazarı Yalçın Doğan'ın 8 Şubat 1994 tarihli yazısında da Beşir Darçın'ın adı geçiyor:

Tarih 7 Nisan 1989

Çekin değeri 500 bin dolar

Çeki gönderen Uluslararası İslama Çağrı Cemiyeti.

Çekin numarası; 0339848-00002177194

Çekin gönderildiği adres; Güven Sok no: 28/2 Ankara (Erbakan'ın ev adresi)

Çekin üzerinde yazılı isim, Necmettin Erbakan.

Çeki alan; Beşir Darçın!

Uluslarası İslama Çağrı Cemiyeti, Refah Partisi Genel Başkanı Necmettin Erbakan'a 500 bin dolar göndermişti. Erbakan çeki ciro etmişti,

parayı gidip Beşir Darçın almıştı.

Siyasi Partiler Kanunu'nun 79'uncu maddesine göre Erbakan'ın yabancı devletlerden, kuruluşlardan, kurumlardan para almaması gerekiyor. Ancak Erbakan 500 bin doları kabul ediyor. Neyse bu ayrı bir konu. Biz şimdi Beşir Darçın üzerinde duruyoruz.

Kimdir bu Beşir Darçın?...

Adını ilk kez 1992 ekiminin son günlerinde duymuştum. 200'e Doğru dergisinde çalışıyordum. Refah Partisi'nin parasal kaynaklarını araştırıyordum. Refah Partisi Merkez Karar ve Yönetim Kurulu üyesi bir yönetici, parasal konularda tek söz sahibinin Erbakan ile Beşir Darçın olduğunu söylemişti. Halbuki; RP'nin muhasibi, tıpkı MSP'de olduğu gibi Abdurrahim Bezci'ydi. Ancak Bezci MSP'de olduğu gibi partinin para işlerini yine İzmit'ten idare ediyordu!..Zaten yaşlıydı ve partinin sadece önemli toplantılarına katılmak için Ankara'ya geliyordu. Aslında Bezci kâğıt üzerinde muhasip gözüküyordu...Tıpkı 70'li yıllarda MSP'nın para işlerine Genel İdare Kurulu Üyesi Mazhar Gürgen Bayatlı'nın baktığı gibi, bu kez bu işlerin sorumlusu Beşir Darçın'dı.

Bayatlı da tıpkı Beşir Darçın gibi birçok şirketin sahibi gözüküyordu. Hatta "ne olur ne olmaz" diye bir süre sonra Bayatlı'yı partinin Genel İdare Kurulu'ndan bile çıkarmışlardı!...'Erbakan Hareketi'nin gizli kasaları 70'li yıllarda Bayatlı; 80 ve 90'lı yıllarda Beşir Darçın'dır...

Beşir Darçın Ankara Ulus'ta köhne dükkânında terzilik yaparken MSP'nin Ankara il teşkilatının kurulmasında aktif rol alıyor. Zeki, atak biri olarak göze batıyor. MSP Çankaya İlçe Başkanlı'ğına kadar yükseliyor.

MSP kapatılınca bu kez Refah Partisi'nin Ankara il teşkilatının kurulmasını perde arkasından yürütüyor. RP'ye sadece üye oluyor ama 'perde arkasından' yürütüyor.

RP'ye sadece üye oluyor, ama 'perde arkasından' bir daha da sahneye çıkmıyor!

Erbakan'ın Danışmanıyım

Beşir Darçın, Erbakan'ın danışmanı olduğunu söylüyor. RP'li üst düzey yöneticinin Beşir Darçın'ın adını vermesinden sonra Darçın'ın adını parti-

den çok kişiye sordum. Darçın'ı tanıyan kişi sayısı azdı. Veya tanımamazlıktan geliyorlardı! Tanıyanlar hep aynı sözleri tekrarlıyor: "RP'nin para işlerine bakar. Erbakan'ın partide en güvendiği kişilerden biridir."

Beşir Darçın arkasına RP'yi almazsa trilyonu geçen malvarlığına kavuşamazdı herhalde. Öyle ya, 1980'in başına kadar Ulus'ta terzilik yapıyordu.

Ankara 1 nolu Sıkıyönetim Mahkemesi'nde, MSP'nin gizli kasası Gürgen Mazhar Bayatlı'ya şirketleri nasıl kurduğu, binaları nasıl aldığı sorulduğunda, Bayatlı, "Borç aldım" yanıtını vermişti. Üstelik borç aldığı kişilerin tek tek isimlerini de veriyordu!

Türkiye'de öyle bir sistem yok ki, borç verdiğini söyleyen şahsa, "sen nereden buldun" diye sorulup, araştırılsın.

Beşir Darçın'a da "Bu kadar parayı terzilikten mi kazandın" diye sorsanız, kuşkusuz borç aldığını söyleyecektir!

Beşir Darçın adını "Erbakan'ın gizli kasası" diye 8 Kasım 1992 tarihinde 2000'e Doğru dergisinde yazdık. Van Der Zee şirketinin sahibi olduğunu yurtiçinde ve yurtdışında hacı ticareti yaptığını belirttik.

Beşir Darçın'a RP'nin para işlerine bakıp bakmadığını da sormuştuk. O da şöyle yanıtlamıştı: "RP'nin Genel Başkan Yardımcısı avukat Rıza Ulucak var. Partinin mali işlerinden o sorumludur. Bu soruyu ona sorun. Bana sormanız bankanın işlerini veznedara sormaya benzer. RP'de görevim, Erbakan Hoca'nın danışmanlığıdır. Çeşitli konularda danışmanlık yapıyorum. Şirketim Sürtaş var, bu arada mali danışmanlık yaptığım da olmuştur. Bundan başka ilişkim yok. Size kim söyledi ise sathi bilgiler vermiş. Bu haberi yazmamanızı isterim çünkü ciddiyetinize gölge düşürür!"

Madem para işlerini Rıza Ulucak biliyordu, gittik Ulucak'a sorduk. RP Genel Başkan Yardımcısı Ulucak, "Bunu bizim muhasip bilir. Benimle ilgili bir durum değil. Para işleriyle ilgili bir tek arkadaş vardır o da muhasibimiz Abdürrahim Bezci'dir!" dedi.

Genel muhasip Abdürrahim Bezci de İzmit'te yaşıyordu! Telefonla ulaştığımızda, "Bu işler telefonla olmaz, Ankara'ya gelip evraklara bakayım öyle konuşalım" diyordu.

Ancak biliyorduk artık. Muhasip Bezci RP'nin bu kadar karmaşık para ilişkilerinin altından kalkacak biri değildi. Zaten, Recai Kutan Bezci'yi

şöyle tanımlıyordu: "Ehli tabiat biri. Yesin, yedirsin. Çok güzel salata ve cacık yapar..."

Erbakan'ın Tefecileri

3 Aralık 1992 tarihli Aktüel dergisinde "Erbakan'ın tefecileri" başlıklı bir haber yayımlandı. Baş Kahraman yine Beşir Darçın'dı...

Çınarlar, Konya'nın en köklü ve zengin ailelerinden biriydi. Çevrelerinde yardımseverlikleriyle tanınırlardı, bir de dini bütünlükleriyle. Necmettin Erbakan'ı destekleyip Konya'dan bağımsız milletvekili seçilmesini sağlamakla kalmamışlar, MSP ve RP'ye bütün varlıklarıyla bağlanmışlardı. Belediye seçimlerinden parti üyelerinin yatırımlarının organizasyonuna dek türlü faaliyete etkin olarak katılıyor, ellerinden gelenin fazlasını vermeye çalışıyorlardı...

Çınar ailesinin reisi Süleyman Çınar 1990 yılında nakite sıkıştı. Acilen 1 milyar lira gerekiyordu. Bankalardaki işlemler için bile gereken zaman yoktu. Ancak parayı bulmanın kolay yolunu biliyordu. "Beşir Dayı'ya"; Beşir Darçın'a gitti. Konuştular ve anlaştılar.

Beşir Darçın, Osman Akgün (bir dönem Erbakan'ın şoförlüğünü ve korumasını yaptı.) adlı bir kişiyi daha devreye soktu. Süleyman Çınar, Beşir Darçın ve Osman Akgün arasında bir protokol hazırlandı.

Protokole şunlar yazıldı: Osman Akgün, Süleyman Çınar'a 1 milyar lira borç verecekti. Süleyman Çınar 30 gün sonra bu borcu Osman Akgün'e 1 milyar 104 milyon lira olarak ödeyecekti. Yani aylık yüzde 10 faiz alınacaktı. Taraflar protokolü imzaladılar. Süleyman Çınar 1 milyar lirayı alıp Konya'ya döndü.

Buraya kadar olanlar basit bir tefecilik öyküsü. Ancak olaylar buradan sonra biraz değişiyor;

Süleyman Çınar protokolde yazılı olduğu gibi bir ay sonra 1 milyar 104 milyon lirayı getirip Osman Akgün'e teslim etti. Ancak sonra yine nakit paraya sıkıştı. Aynı protokolle Beşir Darçın ve Osman Akgün'den 1 milyar lira daha aldı. Bir defasında 2 milyar lira alıp faizi ile birlikte 2 milyar 208 milyon ödedi. Sonunda Süleyman Çınar tökezledi. 800 milyon lira almıştı ve ödeyemiyordu. Çınar ailesinin durumları oldukça kötüleşmişti.

Beşir Darçın ile Osman Akgün, Çınar ailesine bir iyilik daha yaptılar; 1990 yılının ağustos ayının 2'sinden başlayarak, izleyen ayların 8, 13, 21'inde ve son aralık ayının 8'inde imzalanan protokollerle Çınar ailesinin 800 milyonluk borcu tam 2 milyar 800 milyon liraya ulaştı.

Süleyman Çınar aldığı borcun faizlerini ödeyebilmek ve bu arada ticaret yapıp işlerini toparlayabilmek için açıldıkça açıldı. Sonunda ipin ucunu iyice kaçırıp yeniden başkalarına da borçlandı: Korkut Özal ve Mustafa Topbaş'ın ortakları arasında olduğu Bem Dış Ticaret'e 15 gayrimenkul karşılığı 11 milyar 125 milyon; Faisal Finans Kurumu, Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu, Esbank, Halkbank, Vakıflar ve Garanti Bankası'na ise toplam 35 milyar lira.

Çınar ailesinin 41 parça gayrimenkulü ve Toroslar Un Fabrikası 1991 yılında iyiden iyiye tehlike sinyali vermeye başlıyor. Süleyman Çınar partili arkadaşlarına ve kendisine güveniyor, alacaklarını tahsil etmeye, fabrikanın üretimini arttırmaya çalışıyor...

İşte o günlerde Beşir Darçın, Süleyman Çınar'ı arıyor; "Mallarını korumak için bize bir genel vekâletname ver. Bunalımı atlatana kadar hiç olmazsa malına mülküne bir şey olmasın, biz sahip çıkalım. Bu arada fabrikayı da işletiriz, işleri yoluna koyup bize olan borcunu aldıktan sonra ne zaman istersen yine sana döndürürüz" diyor.

Süleyman Çınar bu teklifi tereddütsüz kabul ediyor. Beşir Darçın gibi partilisine güvenmeyip de kime güvenecekti! Ailenin diğer fertlerinin, "Yardım edecek olan yardım eder, niye malımızı mülkümüzü elimizden alıyorlar" uyarılarını bile dinlemez Süleyman Çınar. "Hepsi Müslüman partili insanlar bunlardan bize zarar gelir mi" diyor.

Süleyman Çınar dava arkadaşlarına güveniyordu, özellikle de Erbakan Hoca'ya. Partililerin özellikle mali konularda Erbakan Hoca'dan habersiz hiçbir tasarrufta bulunmayacağını çok iyi biliyordu. Üstelik Erbakan Hoca onun yakın dostuydu. Erbakan'ın maziye dayanan bir de vefa borcu vardı kendisine. Konya'dan bağımsız milletvekili seçilmesi için çok çalışmıştı. Paralar akıtmıştı.

Süleyman Çınar bir alacağını tahsil için gittiği Ayvalık'ta trafik kazasında yaşama veda ediyor. Süleyman Çınar ölür ölmez; daha Çınar ailesi taze acılarıyla perişan iken, Beşir Darçın ile Osman Akgün aileye ait gayri-

menkulleri satıyorlar. Toroslar Un Fabrikası'nın ise üzerine oturuyorlar! Adını da değiştirip Konya Un Fabrikası koyuyorlar. 31 Aralık 1991 tarihli 2935 sayılı Ticaret Sicili Gazetesi'inde yayımlanan şirket ana sözleşmesinde bu fabrikanın iki ortağı vardı: Beşir Darçın ve Osman Akgün.

Çınar ailesinin Beşir Darçın ile Osman Akgün'e borcu 3 milyardı. Ancak Darçın ile Akgün, Çınar ailesinin 25 milyarlık varlığına el koymuşladı!

Çınar ailesi çok üzgündü; iki acı olay üst üste gelmişti: "Biz mutlu bir aileydik, ama şimdi yaşıyor muyuz, yoksa ölüyormuyuz belli değil. Fabrikamızı çaldılar. Bize hiç haber vermeden hırsız gibi evimize girdiler, Süleyman Çınar'ın özel eşyalarına varana dek topladılır. Bize gelip, 'özel eşyalarınızı alın' bile demediler. Bizim ağrımıza giden bu. Onlardan birini çağırdık, 'Bak Erbakan'a mı, Beşir'e mi kime söylersen söyle, Süleyman Çınar'ın özel eşyalarını istiyoruz' dedik. Hiç cevap vermediler. Televizyon videoya kadar haciz ettirmişler. Onlara çok saygı duyardık, inanırdık, güvenirdik, şimdi düşünüyoruz kim bunlar? Bankacı mı, tefeci mi, kim?"

Çınar ailesi Erbakan'a mektup da yazıyor. Yazdıkları mektupta başlarına gelenleri ayrıntılarıyla anlattıktan sonra, "Bırakın faizi, o karalanan 'batıl' bankaların faizlerinden ve haciz yöntemlerinden kat be kat acımasız bir faiz uygulandığını" belirtiyorlardı.

Çınar ailesi 500 yıllık aile olduklarını ve özel eşyalarının verilmesini istiyorlardı. Ancak hiçbir şey alamadılar...

Kurban Vurgunu

Beşir Darçın çok becerikli bir işadamı. Darçın'ın bir küçük faaliyetinden daha bahsetmeden geçmek olmaz.

Yoksul Müslümanların inançlarını nasıl paraya dönüştüreceğini Beşir Darçın herhalde çok iyi biliyor.

Son üç yıldır Milli Gazete'de Kurban Bayramı'na on-onbeş gün kala bir ilan yayımlanıyor. Altındaki imza : Kurban Hizmeti Organizasyonu.

Organizasyonun başındaki iki kişinin adları da bu ilanlarda belirtilmekte: Beşir Darçın ve yardımcısı Adnan Simit.

Beşir Darçın'ı tanıyorsunuz. Adnan Simit, Van Der Zee'nin Ankara'da-

ki temsilcisi. Darçın'ın şirketlerinde yönetim kurulu üyeliği görevleri var. Dönelim ilana;

Beşir Darçın Müslümanlara seslenerek, kurban kesmeyip bankada açılan şahsi hesabına 1 milyon lira göndermelerini istiyor. Siz parayı Beşir Darçın'ın bankadaki hesabına yatırıyorsunuz, organizasyon sizin adınıza kurban kesiyor. Bu kurbanları da Bosna-Hersek'e, Azerbaycan'a, Abhazya'ya gönderiyor! 1993 yılındaki "Kurban kampanyasına sen de katıl" ilanı altında Erzincan depremi nedeniyle Erzincan'a ve Güneydoğu'daki yoksul insanlara da kurban etleri gönderileceği bildiriliyor.

Ne müthiş bir buluş değil mi? Ne kadar insalcıl! Ne çok sevap kazanmışlardır!

Bu olayı Aydınlık gazetesi muhabiri Selami İnce araştırıyor. Yapı Kredi Bankası İstanbul Şubesi'ne birçok partili partisiz Müslüman para yatırmıştı. Ancak ortada kesilen kurban yoktu.

Aydınlık gazetesi muhabiri Selami İnce, Suudi Arabistan'a giden Beşir Darçın'a gönderdiği şu soruların yanıtını alamamıştı:

-Üç yıldır Milli Gazeteye verilen ilanlarla kaç para toplandı?

-Bu paraların ne kadarı ile kurban kesildi?

-Kesildi ise hangi şehirlerde kesildi ve kaç kişiye dağıtıldı?

-Muhabir Selami İnce'nin araştırmasına göre kurban kesilmemişti! Dışişleri Bakanlığı söylenen ülkelere böyle bir yardımın yapılmadığını, yapıldı ise mutlaka haberlerinin olması gerektiğini söylüyorlardı. Ortada kesilen kurban yoktu.

Şöyle diyordu ilanda Beşir Darçın;

"Aşağıdaki banka hesap numarasına bir milyon yatıran herkesin, en iyi kurbanı kesmiş olması, İslami usule uygun şekilde, en güzel tarzda kesilmesi, yurdumuzda (Erzincan, Güneydoğu vs.) ve yurtdışındaki (Bosna-Hersek, Azerbaycan, Abhazya vs.) en fazla ihtiyacı bulunan kimselere ulaştırılması, kurban sevabına ilaveten ayrıca cihat sevabı alması ve bütün bu sevaplara zahmet çekmeden nail olması için kurban organizasyonu en hayırlı hizmeti yapacaktır."

İnsanın "bu kadar da olur mu?" diyeceği geliyor. Ama oluyor işte, hem de "Cihat" adına oluyor...

Türk Hava Kurumu Genel Başkanı Prof. Dr. Atilla Taçoy'un 19 Tem-

muz 1993 tarihinde yaptığı açıklamasına göre geçen yıl tarikatlar, İslamcı kuruluşlar toplam 1 trilyon liralık kurban derisi toplamışlardı...

Refah Partisi acaba kaç milyarlık bir pay aldı bu sevaptan...

Seçim Giderleri

Bu kadar parayı RP ne yapıyordu?

1 Kasım 1992 tarihinde 22 ilçede yerel ara seçimler yapıldı. Refah Partisi'nin bu.mini seçimde yaklaşık 7 milyar harcadığı ortaya çıktı.

RP Genel Merkezi her ilçeye 207 milyon liralık bayrak ve afiş göndermişti. Erbakan'ın seçim gezileri için saati 770 dolardan helikopter kiralanıyordu. Erbakan bu helikopterle 30 saat uçmuştu. Ayrıca milletvekilleri ve MKYK üyelerinin gezilerinde bir milyar lira uçak ücreti ödenmişti. Seçim gezileri sırasındaki konvoy araçlarına 500 milyon liralık benzin, kapalı salon toplantılarına 150 milyon harcanmıştı. Kiralanan seçim bürolarına ise 500 milyon ödenmişti. Toplam 6 milyar 900 milyonluk masraf Refah Partisi tarafından açıklanıyordu. Ya açıklanmayan giderler...

Mini bir seçime 7 milyar masraf yapan Refah Partisi 1994 yerel seçimlerinde ne kadar para harcardı?

ANAP'ın adını sır gibi sakladığı bir banka müdürü Mesut Yılmaz'a, RP'nin 30 milyon doları Kuzey Kıbrıs'ta bir bankaya yatırdığını söyledi. Paranın Türkiye'ye transferi için Faisal Finans Kurumu aracılık yapacaktı!

Şurası bir gerçek ki, Türkiye'deki seçimlerde en fazla para harcayan parti Refah Partisi! Ancak bununla birlikte Erbakan Hareketine milyarlar yağıyordu. Bu paraların hepsi seçimlere mi gidiyordu? Yoksa başka giderler var mıydı? Belki bir gün diğer giderler de kamuoyuna yansır!..

Enişte Suud'un Öpücüğü

Biz yine büyük paraların peşine düşelim...

Suudi Arabistan Erbakan hareketine neden parasal yardım yapıyordu? İslamcı-Yazar İsmail Nacar bu soruyu şöyle yanıtlıyor:

"Suudi Arabistan'ın iki yönü vardır: Birincisi, Müslümanlık iddiası; İslamiyeti temsil ediyor diye dünyanın birçok yerindeki derneklere, vakıfla-

ra, partilere, kişilere parasal yardım yapıyor. Bu dağıttıkları kaynaklar arasında Türkiye başı çekiyor.

Olayın ikinci yüzü ise Suudiler, 'İslamı yayma' hareketini ABD'nin çıkarlarına ters düşmeyecek bir şekilde yaparlar. Amerika'yı karşılarına alacak, Amerika ile ters düşecek hareket içinde kesinlikle olmazlar. Bir kere Kral Faysal ABD'ye karşı çıkacak oldu, Araplara "batı bizim petrolümüzü sömürüyor, birlikte olalım" çağrısı yaptı. Bu çağrıyı canı ile ödedi, CIA'nın suikastına maruz kaldı! Böylece Suudiler derslerini bir kez daha aldılar. Suudiler ABD'yi karşılarına alacak bir siyasi hareket içinde olmazlar. Ortadoğu'daki çıkarları Amerika ile eşdeğerdir. Yaydıkları dinin sınırları da ABD'nin izin verdiği sınırlara kadardır. Amerika'ya karşı olan bir hareketi Suudiler kesinlikle desteklemez. Zaten bölgede ABD'ye karşı olan bir hareket otomatikman Suudi Arabistan'a da karşı olmak zorundadır. Suudilerle kucak kucağa oturup da Amerika'ya karşı olduğunu söyleyenlere Ortadoğu'da srdece gülünür!"

Erbakan'ın Suudilere çok yakınlaşması 70'li yılların sonundan başlayarak bugüne kadar birçok İslamcı yayın organında eleştiri konusu oldu.

Örneğin İranlıların Mekke'de Mescid-i Haram'a yaptıkları saldırıyı Eerbakan'ın sert bir şekilde kınanması üzerine Hicret dergisi şunları yazıyordu:

"Batı uşağı, dinsiz Suudi yöneticilerin içtikleri içkileri, özel uçaklarla getirdikleri uluslararası fahişeleri kınamak yerine, gerçek İslami düzeni isteyen Mescid-i Haram baskıncılarını lanetleyenlere lanet olsun."

Erbakan'ın Körfez Savaşı'ndaki tavrı ise bu eleştirilerin doruğa çıkmasına neden oldu...

Körfez Savaşı'nda Erbakan'dan ABD'ye Destek

ABD'nin Körfez Savaşı için Kutsal Topraklara askeri yığınak yapması başta Suudi Arabistan olmak üzere İslami ülkelerde tartışma yarattı. Suud yönetimi, emrindeki din âlimlerini harekete geçirerek Kutsal Topraklarda ABD'nin bulunmasının caiz olduğuna ilişkin fetvalar verdirdi. Körfez Savaşı boyunca bölgede Fetvalar Savaşı yaşandı. Irak yanlısı din âlimleri ABD'nin Kutsal Topraklarda bulunmasını İslama aykırı bulup fetva verir-

ken, Suud-Kuveyt destekçisi Amerikancı din âlimleri tersini söylüyordu. Amerikancı din âlimlerine bir destek de Türkiye'den geldi. Nakşibendi Şeyhi Mahmut Hoca Kutsal Topraklarda Amerikan ordusunun bulunabileceğine dair fetva verdi!..

Erbakan'ın ise herkesi birden idare etme politikası Körfez Savaşı'nda skandala dönüştü.

Suudi Arabistan Ankara Büyükelçisi Abdülaziz El Hoca, Erbakan'ın Kral Fahd'a destek mesajı gönderdiğini söyledi. Ancak parti tabanından gelen yoğun eleştiriler sonucunda Erbakan böyle bir mesaj göndermediğini açıklamak zorunda kaldı.

Erbakan böyle bir telgraf göndermediğini reddedip duruyordu...

Ancak bilmiyordu ki, 2 Şubat 1991 günü saat 21.00'de Suud televizyonu ve radyosunda Erbakan'ın gönderdiği telgraf izleyicilere gösteriliyor ve dinleyicilere okunuyordu. Üstelik telgrafın tam metni 3 Şubat 1991 günü Suudi Arabistan'da yayımlanan En-Medve ve El-Bihad gazetelerinde yer alıyordu.

Erbakan'ın Kral Fahd'a çektiği telgrafın tam metni şöyle:

"Harameyn-i Şerifyn Hadimi Kral Fahd bin Abdülaziz

Esselamü Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatuhü...

Kuveyt'in kurtarılması ve Saddam fitnesinin ortadan kaldırılması uğrundaki savaşların başladığı haberini büyük bir mutluluk ve sevinç ile karşıladık.

Bu arada, Saddam'ın, Suudi Arabistan'ın emniyet ve selametini ihlal ederek, roketleriyle Suudi kentlerini bombalamasını, selamet içinde yaşayan halka korkulu anlar yaşatmış olmasını da biz ve bizimle birlikte milyonlarca Müslüman büyük bir endişeyle karşıladık. Saddam Hüseyin, bir zamanlar mübarek toprakların ve bu emniyet ve selamet ülkesinin kutsallığının korunmasına büyük ihtimam gösterdiği hakkındaki kulakları sağır eden iddialarını da çiğnemiştir. Bu bir sürpriz olmamıştır. Saddam Hüseyin, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya, ekin ve nesli yoketmeye çabalayan zalim bir diktatördür. Zira o, tanındığı andan itibaren sapıklık yolunda büyümüş, şüpheli eller tarafından yetiştirilmiş, hayatlarını İslam düşmanlığına, İslam din ve adamlarının ortadan kaldırılmasına adamış sapık cereyan ve karanlık adamlarının gölgesinde gelişmiş ve böylece ortaya fasit

bir bitki ve salim olmayan bir amel çıkmıştır.

İttifak kuvvetleri ile birlikte, Kuveyt'in kurtarılmasına ve bu fitnenin ortadan kaldırılmasına kıyamınız, Allah'a yaklaşmanın en büyük derecesidir.

Genel olarak Türk Müslümanları, özel olarak RP adına, biz, bu icraatlarınızı destekliyoruz. Tek bir kalp halinde yanınızdayız. Hatta, mübarek Tevhid sancağı olan 'Lailahe İllallah Muhammedün Resullullah' bayrağınız altında bu cihadınıza nusrette görevimizi yerine getirmeye ve mübarek topraklar uğrunda canlarımızı sizinle birlikte her zaman fedaya hazırız.

Cenab-ı Hak, sizi, nureti ve muvaffakiye teyid buyursun."

Suudi Arabistan Ankara Büyükelçisi Erbakan için söyle konuşuyordu:

"Sayın Erbakan bizle görüştüğü zaman bizim fikirlerimizi kabul ediyor, bizle aynı görüşü paylaşır gibi davranıyor. Fakat öte yandan Milli Gazete'deki beyanlarıyla, orada yazılanlarla tamamen karşı bir fikri savunuyor. Bir yandan bizi kazanmaya çalışıyor bir yandan başkalarını..."(Tempo,17.2.1991)

IVX. BÖLÜM:

AVRUPA'DAKİ
"ERBAKAN HAREKETİ"

A.M.G.T.

Yurtiçindeki Milli Görüş yanlılarının yurtdışındaki uzantısı olan Milli Görüş Teşkilatı 1975 yılında aynı kentte faaliyet gösteren Türk Birliği ve Batı Berlin Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği ile birleşti. 1977 yılında Milli Gazete'nin Avrupa'da yayımlanmasıyla birlikte Milli Görüş Teşkilatı merkezini Batı Berlin'den Köln'e nakletti.

Faaliyet alanının genişlemesi ve şube sayısının artması üzerine örgüt, 'Avrupa Milli Görüş Teşkilatları' (AMGT) adını aldı. AMGT, gençlik arasında da örgütlenerek, 'Avrupa İslamcı Gençlik Teşkilatı'nı faaliyete geçirdi.

12 Eylül askeri darbesi ile yurtiçindeki örgütsel yapının bozulması AMGT'nin faaliyetlerini daha önemli kıldı. Örgüt yasal bir kimlik kazanabilmek için Köln Mahkemesi'ne başvurdu. Mahkemenin onayı ile 20 Mayıs 1985 yılında AMGT resmen kurulmuş oldu.

Başkanlığa Osman Yumakoğlu seçildi. Yumakoğlu Türkiye'de iki üniversite bitirmişti: İlahiyat fakültesi ve hukuk fakültesi. Bir süre Bursa'daki Marmara Gazetesi'ni çıkardı. Sonra Almanya'ya gelerek Milli Gazete'nin patronluğunu üstlendi. Aynı zamanda 'Osman Gazi İlim ve Kültür Yayım Vakfı'nın başkanı. Vakfın 1983 bilançosu 349 milyon 713 bin TL.

AMGT'nin İkinci Başkanı ve Genel Sekreteri Ali Yüksel. İlahiyat fakültesi mezunu Yüksel, Antalya ve Çatalca'da müftülük yaptı. 1973-75 yılları arasında Diyanet İşleri Başkanlığı Olgunlaştırma Dairesi Müdür Yardımcılığı görevinde bulundu. 1978 yılında Antalya'da Din Bilgisi ve Ahlak dersleri öğretmenliği yaparken ihtisas için Almanya'ya gitti. AMGT için imam-hatiplik yaparken örgütün yasal kuruluşu ile birlikte genel sekreterliğe getirildi. 1991 genel seçimlerinde RP Antalya milletvekili adayı idi. Kazanamadı.

Erbakan'ın Elçileri

Avrupa Milli Görüş Teşkilatları'nın yasal kimliğe kavuşması öyle kolay olmadı. Başta Almanya olmak üzere Avrupa'daki Türk işçilerinin Milli

Görüş fikrini benimsemesi, örgütlenmesi, Türkiye'ye kaynak aktarması için AMTG'nin derlenip-düzenlenmesi yasallaşması fikri, Ankara İstihbarat Dil Okulu'nda tutuklulardan çıkıyor! Erbakan haber gönderiyor:

"AMGT'yi derleyip-düzenlemek için Prof. Esat Coşan Yahya Oğuz ve Cemalettin Kaplan Almanya'ya gitsin!"

Yahya Oğuz 70'li yıllarda Erbakan'ın sağ kolu. Şeyhi Mehmet Zahid Kotku'nun emrine uyarak Sanayi Bakanlığı Müsteşarlığı'ndan ayrıldığı için 12 Eylül'ü kazasız belasız atlatan birkaç isimden biri.

Prof. Esat Coşan Mehmet Zahid Kotku'nun damadı. Şeyh Kotku vefat edince Nakşibendi Şeyhliği tahtına oturdu.

Üçüncü isim Cemalettin Kaplan en renkli olanıydı. 1926 yılında Erzurum İspir ilçesi Dengiz Köyü'nde doğdu. Babası din hocasıydı. Babasından aldığı eğitimle imamlık yaptı. Askerden sonra dışarıdan ilk, orta ve liseyi bitirdi. 1965 yılında ise ilahiyat fakültesinden mezun oldu. Diyanet İşleri Başkanlığı'nda müfettişlik, Personel Başkanlığı, Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundu.

12 Mart darbesinde Diyanet İşleri Başkanlığı'ndaki görevinden alınacağını düşünerek Adana Müftüsü olmayı istedi. 15 yıl bu görevde kaldı. İslama Hizmet Vakfı'nı kurdu. 1977 seçimlerinde MSP milletvekili adayı oldu, kazanamadı. 1981 yılında Erbakan'ın isteği ile Almanya'ya gitti.

Cemalettin Kaplan Almanya'ya gittiğinde en büyük yardımı Murat Bayrak adlı bir Türk işadamından gördü. Murat Bayrak, Kaplan'ın oturduğu, daha sonra bir katını (Ummeti Muhammed) cami yaptığı apartman katının kirasını ödedi.

Cemalettin Kaplan'ın iltica başvurusunun Alman Hükümeti tarafından kabul edilmesi için çabalayan kişi de Murat Bayrak'tı.

Peki Murat Bayrak kimdi? Yugoslavya göçmeni, Boşnak. Alman Nazi orduları Yugoslavya'yı işgal ettiğinde onlarla işbirliği yapıyor! Yugoslavya'yı işgal ettiğinde onlarla işbirliği yapıyor. Yugoslav Partizanlar, Nazileri ülkelerinden kovunca Murat Bayrak Türkiye'ye kaçıyor. Savaş ganimetleri sayesinde kısa sürede zengin oluyor. Bir dönem AP Çanakkale Milletvekili olarak Meclis'de bulunuyor. AP'li, ama MHP'li ülkücülere ilk komando kampını kuran kişi unvanını kazanıyor! Ardından MHP'ye geçiyor. MHP'de hızla yükseliyor, Genel İdare Kurulu üyesi oluyor. 12 Eylül

askeri darbesinde gözaltına alınmayan tek MHP Genel İdare Kurulu üyesi olarak bir kez daha ünleniyor! Sonra elini kolunu sallaya sallaya ABD'ye gidiyor. Buradan da Almanya'ya...

CIA Ajanı Frank Terpil bir televizyon programında, "Türkiye'de işadamı Murat Bayrak'a çok silah sattım" diye açıklamada bulunuyor.

Türkiye'deki siyasi yaşamına; liberal AP'de başlayan, ırkçı MHP ile devam eden Murat Bayrak, Almanya'da teokratik bir İslam devletinin savunucuları arasına girip sıkı bir Müslüman oluyor!.. Biz yine dönelim Cemalettin Kaplan'a;

RP Avrupa'yı Bölüyor

Cemalettin Kaplan AMGT'nin İrşad ve Fetva Komisyonu Başkanı oluyor. Örgütün yayın organı Hicret dergisinde çeşitli makaleler yazıyor.

Avrupa'daki Milli Görüş Teşkilatlarını derleyip düzenlemek için gelen Cemalettin Kaplan 'örgütte ikilik' çıkarıyor.

13 Agustos 1983 günü Cemalettin Kaplan'ın taraftarları Köln'deki Barboros Camii'nde, "Devlete gidiş yolu parti mi, tebliğ mi?" başlıklı bir bildiri dağıtıyorlar. Bu bildiride İslamda partinin olmadığı görüşü savunuluyordu. Kaplan, 19 Temmuz 1983 tarihinde kurulan Refah Partisi'ne karşı çıkıyordu!

Refah Partisi'nin kuruluşuna karşlı çıkan sadece Cemalettin Kaplan değildi. MSP kadrolarının bir bölümü 'Milli Görüş' ü terk ediyordu.'Tozanlı Hoca' Osman Coşkun da bunlardan biriydi.

Osman Coşkun Akıncı Memurlar Derneği Genel Başkanlığı görevinde bulunmuştu. Tozanlı Hoca, ayrılışını Yeryüzü dergisine (Yıl 1, sayı 6,1990) şöyle anlatıyor:

"1983'te Milli Görüş teşkilatı içinde bölünmeler başladı. Bu bölünmelerde bir kısım hoca efendiler, 'Partiler beşeri sistemlerin vazgeçilmez unsurlarıdır. Parti bölünme parcalanma metodudur. Partilerle islama hizmet edilemez' diyerek müslümanların vahdetini sağlamak niyetiyle Milli Görüş'ten ayrıldılar. Ben o zamanlar tercihimi hemen yapmadım. Daha sonra 1984 yılında Milli Görüş'ten ayrıldım.

"Bölünme parçalanma nedeni olan, Müslümanları birbirine düşüren,

parti metodu ile aziz İslam davasına hizmet edilemez. Parti zihniyetini böylece terk ettim. Daha önceleri Kuran'dan Sünnetten bahsediyor, arkasından particilik yapıyorduk. Müslümanlardan MSP hareketini desteklemelerini istiyorduk. Rabbani metotlarla yürüttüğüm hizmetlerim esnasında gördüm ki tebliğimde bereket ve canlılık var?"

Parti ile İslama hizmet edileceğini savunan Milli Görüş yanlıları, tartışmalarda Mısır, Ürdün, Pakistan gibi Müslüman ülkelerdeki İhvanın partileşmesini örnek gösteriyorlardı! Tebliğciler ise bu örneğe, "onların programlarında, tüzüklerinde Kuran'ı Kerim'in devlet nizamı olacağı maddesi vardır. Neden Refah Partisi'nde yok" diye yanıt veriyorlardı. Yani tebliğciler de İhvan hareketine sıcak bakıyordu. MSP milletvekilleri Ahmet Arıkan ile Harun Aytaç tartışmaları durdurmak için Almanya'ya gönderildi. ancak,Tebliğciler Cemalettin Kaplan önderliğinde 1985 yılında İslami Cemiyet ve Cemaatler Birliği'ni kurdular.

Tebliğciler AMG'den birkaç bin kişilik bir gücü alıp götürdüler.

AMGT'yi en fazla 'yaralayan'ayrılık ise Nakşibendi Şeyhi Prof. Esat Coşan ile Yahya Oğuz'un RP Genel Merkezi ile ayrılıkları sonucu gitmeleri oldu. Daha önceki bölümde Esat Coşan ayrılık nedenlerini ayrıntılarıyla anlatmıştı. Özetle Erbakan'ın kendisine 'biat' etmemesi sonucu Milli Görüş'ten kopmuştu. Yahya Oğuz'un MilliGörüş Teşkilatları Avrupa Temsilciliğinden ayrılmasının temelinde Erbakan'a Avrupadan gönderilen paraların akibetini sormasıydı. Bunun üzerine Erbakan tarafından Milli Görüş'ten kovuldu.

Milli Görüşü Avrupa'da Kuran İhvan Mensubu

Yusuf Zeynel Abidin, Suriye asıllı bir doktor. Almanya'da yaşarken iki örgüt kuruyor. Biri Suriyeli doktor Fazıl Üveyce adlı arkadaşı ile kurduğu Köln İslam Merkezi. Diğeri Avrupa Türk Birliği. Avrupa Türk Birilği 'Milli Görüş'ün güçlenmesinde büyük rol oynuyor.

Dr. Yusuf Zeynel Abidin 'Milli Görüş' etkisinde kalarak bu çevrelerle sıkı ilişkiye geçiyor. öyle ki Köln islam Merkezi'nin gayrimenkullerinden birini EMGT Genel Merkezi olarak kullanılmasına izin veriyor. Kira ücreti de almıyor!

Dr. Zeynel Abidin özellikle Almanya'daki Türk Müslümanların gönüllerinde taht kuruyor. Tabii özellikle de Milli Görüş Teşkilatının elemanları ile yakınlığı Türkiye'deki RP'lilerin çok hoşuna gidiyor. Hele doktorun iki kızı ile Milli Görüş'cü Ahmet ve Haldun Algan'ın evlenmesi 'Erbakan hareketinin' daha da hoşuna gidiyor...

Ancak Dr. Zeynel Abidin 1986 yılında 49 yaşında vefat ediyor. Milli Gazete doktorun ölümüne geniş yer ayırıyor. Cenazeye katılım oldukça büyük oluyor. Dr. Zeynel Abidin'in ailesi de cenazeye yakın ilgileri nedeniyle Milli Gazete'te teşekkür ilanı yayımlatıyorlar. Ailesi, Necmettin Erbakan'a, Lütfü Doğan'a, Oğuzhan Asiltürk'e, Suriyeli Müslümanların temsilcisi Issan Ahtar'a, Milli Gazete Avrupa bürosu sahibi Osman Yumakoğlu'na, RP Genel Başkanı Ahmet Tekdal ve RP yöneticilerine, Avrupa Milli Görüş Teşkilatı yöneticilerinhe Afgan mücahitleri Avrupa temsilcisi Kerim Muhacirza'a teşekkür ediyorlar.

Madalyon'un diğer yüzü ise başkaydı:

Alman Ortadoğu uzmanı ve siyasal bilimci Dr. Karl Binswanger'ın ,10 Aralık 1990 tarihinde Cumhuriyet gazetesine söyledikleri Dr. Yusuf Zeynel Abidin'in gerçek yüzünü ortaya çıkarıyordu.

Dr. Binswanger'e göre başta Suriye olmak üzere Mısır, Ürdün, Lübnan'daki Müslüman Kardeşler,(kısaca İhvan) Avrupa Milli Görüş Teşkilatlarına sızmışlardı: 'Milli Görüşü Almanya'da kuran Dr. Zeynel Abidin' Suriye İhvan örgütünün elemanıydı.

Sovyetler Birliği yanlısı Hafız Esad'ı yıkmak için CIA'nın organize ettiği 1982'deki Hama ayaklanmasını yöneten merkezlerden biri de Dr. Zeynel Abidin'in Almanyada'ki bürosuydu!

Dr. Binswanger'in başka iddiası da ,İhvan'ın Bahama Adaları'nda Al Tagwa adlı İslamcı bir banka kurmasıydı.Bankanın kurucuları arasında Oğuzhan Asiltürk'ün olduğunu söylüyordu!..

Asiltürk ise bu iddiayı yalanlıyordu.

Masonların Seçtiği Şeyhülislam

21 Kasım 1986 tarihinde Almanya'nın Berlin kentinde dört İslami örgüt 'İslam Kültür Merkezleri Birliği'ni kurdular. Birliği oluşturanlar; Süley-

mancıların örgütü, İslam Kültür Merkezleri Birliği; Nurcuların, Cemaat-in Nur; çoğunluğunu Alman ve Avrupalı müslümanların oluşturduğu İslamın Dostları Derneği ile Dünya İslam Kongresi Almanya Şubesi idi.

Süleymancılar, 1988 yılında Milli Görüş Teşkilatının Konsey'e katılması üzerine topluluktan ayrıldılar.

"Almanya'daki Müslümanların kültürel ve kanuni temsilci" İslam Kültür Merkezleri Birliği'nin Başkanı Mohammed Salim Abdullah,isimli bir Alman vatandaşıydı.

Almanya'da 19287 yılında kurulan İslam Arşivi vardı.Başta Almanya olmak üzere Müslüman ülkelerde çıkan gazete, dergi, tebliğ, yazışma, mektup, fotağraflar vb. toplayan bu arşivin başında Mohammed Salim Abdullah bulunuyordu.

Salim Abdullah'ın başında olduğu İslami Kültür Merkezleri Birliği, Milli Görüş teşkilatını bünyelerine aldıktan sonra AMGT'nin Genel Sekreteri Ali Yüksel'i 5 yıllığına Şeyhülislam'lığa seçiyor!

Osmanlı Devleti'nin Sadrazamlıktan sonra gelen en önemli kişisi Şeyhülislamdı.Mustafa Kemal'in gerçekleştirdiği devrimlerle tarihe gömdüğü bazı müesseseleri tuhaftır ki,'Kafir Batı'da yeniden ortaya çıkarılıyordu.

'Şeyhülislam' kurumunu yeniden kurumsallaştıran İslam Kültür Merkezleri Birliği'nin içyüzü çok geçmeden ortaya çıktı...

İslam Kültür Merkezleri Birliği'nin kurucusu,başkanı Mohammed Salim Abdullah Mason'du!..

Federal Almanya Büyük Mason Locası'nın ve Alman masonlarının yayım organı "Humaniteat" dergisinin 1978 yılında yayımlanan 5'inci sayısında bir makalesi bile yayınlanmıştı.

İslam Kültür Merkezleri Birliği'nin Başkanı Mohammed Salim Abdullah 1966 yılından bu yana Pfalz eyaletindeki Zweibrüçken locasına bağlıydı!

Salim Abdullah'ın makalesi aynı zamanda Masonların ABD'deki merkez yayımları "Philalethes Society of California"da yer almıştı.

1990 yılı ekim ayında Almanya'nın Soest kentinde Salim Abdullah ile görüşüp AMGT'nin İslam Kültür Merkezleri Birliği'ne üye olması için anlaşan kişi ise Necmettin Erbakan'dı.Üstelik samimi fotağraflar çektirip bunları 1 Kasım 1990 tarihinde Milli Gazete'de yayınlattırmıştı.

Peki Erbakan ,Salim Abdullah'ın mason olduğunu biliyormuydu ?Hayır.Sadece tesadüftü.

Tüm tesadüflerde Erbakan'ı buluyordu:

Nikâh şahidi mason çıkıyor; masonlar Türkiye'de ilk kez İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'ün Bakanlığı döneminde derneklerini tescil ettiriyorlar; samimi pozlar verip fotoğraf çektirdiği, en yakın adamını Şeyhülislam ilan eden,TMGT'nin Alman Hükümeti nezlinde itibar görmesini sağlayan Salim Abdullah mason çıkıyordu!..

Konuyu dağıtmadan buraya bir anekdot eklemek gerekiyor;İslami çevreler her fırsatta masonlara karşı olduklarını söylerler.Öyle ki masonların partilerine üye olmalarına bile yasak getirirler.Sonra da masonlarla "al takke ver külah" ilişkilerine girerler.

Örneğin,Almanya'daki Süleymancılar 1979 yılında İslam Kültür Merkezi adlı bir dernek kurarlar.Bu dernek 1979 yılı nisan ayında Kuzey Ren Westfelya Eyaleti Kültür Bakanına başvurarak'kamu yararına çalışan dernek'vasfıyla yasallaşmak ister.

Bu konuda Süleymancılara destek Alman Büyük Mason Locası'ndan gelir. Mason locası, Kuzey Ren Westfalya Eyaleti Başbakanı Johannes Rau'ya 27 Ağustos 1979 tarihli bir mektup yazar :

"Sayın Başbakan,

Monchengladbach'daki Vorwatrts adlı Mason locası büyük üstadı Dr. Klaus Borchers bu ayın 22'sinde size şu nedenle başvurmuştu:

A) İslam Kültür Merkezi

B) Köln Nur Cemaati adlı kuruluşlarca temsil edilen İslam dini cemaatleri, kamu yararına çalışan kuruluş olarak tanınmayı amaçlamaktadırılar.

Ancak bu kuruluşlar bugüne kadar bir sonuç elde edememişlerdir. Dr. borcher, sizden işlemlerin hızlandırılması ricasında bulunmuştu. Biz de büyük loca olarak bu isteğe katılıyoruz. Teşekkür mektubu gönderir;

"Sayın bay Trawy,

İslam Kültür Merkezleri ve cemaatinin Almanya ve Batı Berlin'de Müslümanlığın resmen tanınması için yaptığı teşebbüsü, aldığınız cesur bir kararla desteklediğinizi duymuş bulunuyoruz.

Nord-Rhein Westfalen Başbakan'ına gönderdiğiniz mektup gerçek insanlık ve diğerkamlık ruhu ve dolayısıyla çağdaş demokrasi anlayışına

çok uygundur.

Sayın Dr. Trawyn biz de size karşılık olmak üzere, masonik faaliyetleriniz cebri veya kanuni bir şekilde engel olunmayacağı konusunda öteden beri sahibi olduğumuz inancı muhafaza ve savunmakta devam edeceğimizi temin ederiz...

Bu vesile ile içten duygularımızın ve masonluk âleminin esenliğini dileriz. Saygılarla."

Sevgili Uğur Mumcu "Rabıta" adlı kitabında Süleymancılarla masonlar arasındaki ilişkiyi geniş bir biçimde anlatıyor..

İlgilenmek isteyenler Rabıta'yı okuyabilir..

AMGT'nin Para Kaynakları

Bugün Avrupa'da 25, ABD Kanada ve Avustralya'da birer olmak üzere TMGT'nin 28 Şubesi var. Tüm şubeler Köln'deki merkeze bağlı. üye sayısı 26 bin 458. AMGT'nin verilerine göre ise rakam 60 bin. Her üye ayda 20 mark aidat veriyor.

AMGT'nin geliri sadece aidatlardan değil. En büyük para kaynağı hac turizminden elde ediliyor.

AMGT Başkanı Osman Yumatoğlu'nun iki şirketi var; 'Selam Video' ile'Selam GmbH', dini içerikli video müzik kasetleri pazarlıyor. Frankfurt'ta kurulu 'Hicret Verlags und Pressevertriebs GmbH' adlı şirket temel olarak basın alanında faaliyet gösteriyor.

AMGT şirketlerinin bir kısmı Köln'deki "Royal Holding"bünyesinde toplanıyor. Bu şirketlerin çoğunluğunu gıda üzerine marketler oluşturuyor. Yıllık cirosunun 1 milyar mark olduğu belirtiliyor! Yine Köln'de kayıtlı 'Mercator' adlı kuruluşuh da AMGT'nin olduğu belirtiliyor.

'Cenaze Vakfı', 'çımar Beerdigunginstitut GmbH' adlı kuruluşlar Türkiye'ye cenaze nakliyatı ile uğraşıyorlar. Sadece 'Hac ticareti' değil 'cenaze ticareti' ile de yakından ilgileniyorlar.

'GMW gmbH' adlı inşaat şirketi Köln'de Volkhoven semtinde 97 konut, bir kahvehane, düğün salonu, cami ve dükkanlardan oluşan 'Müslüman Mahallesi' yapıyor!

Suudi Prensi Faisal'ın yönetim kurulu başkanlığı yaptığı 'Dar al Maal

Al İslam' Türkiye'ye Faisal Finans Kurumu'nu getirirken, Avrupa'daki Müslümanlara hizmet götürmeyi unutur mu? Merkezi Lüksemburg'da bulunan 'İslam Tekafül Kurumu' İngiltere'de, Almanya'da, Belçika'da, Hollanda'da şubeleri var."

Yurt dışındaki camilerin duvarlarında hep aynı ilan vardır: "Bismillahirrahmanirrahim, İslam Tekafül Kurumu. "Avrupa'daki Türk İşçilerinin paralarını çekmek için kurumun başına da bir Türk getirmeyi ihmal etmemiş Suudiler: Mehmet Erdoğan Sergici.

Terörizm Aşırı Akımlar ve Organize Suçlar (Terrorismus, Extremismus Organisierte Kriminalitaet) dergisi şubat 1994 sayısında 'Adil Düzen' başlığı altında bir makale yayımlandı.Makaleyi Alman gazeteci Hildegrad Beeker kaleme aldı.

Gazeteci Beeker ,RP ile AMGT'nin ilişkisi için şunları yazıyor: " Refah Partisi ve Avrupa Milli Görüş Teşkilatları tarafından ilginç politika geliştirilmektedir. Türkiye'deki seçimlere katılmak 'Cihad' olarak değerlendiriliyor. Böylece AMGT taraftarlarının dini inançları ,politik amaçlar için suiistimal ediliyor.Geçen (1991 genel) seçimlerinde 6 milyon markı aşkın bir para AMGT tarafından Erbakan'a aktarılmıştır. Bunun yanı sıra hiç küçümsenmeyecek miktarlarda malzeme ve diğer yardımlar da AMGT tarafından seçim için Türkiye'ye götürülmüştür."

AMGT'nin finansman sorumlusu yabancı bir isim değil: Mehmet Erbakan...

Necmettin Erbakan'ın küçük kardeşi Akgün Erbakan'ın oğlu.Küçük Erbakan,amcasının Avrupa'da en güvendiği kişi" Türkiye'de Beşir Darçın neyse Avrupa'da Mehmet Erbakan da odur " deniyor. Mehmet Erbakan'ın görünürde ne parti ne de AMGT ile ilişkisi var...

SONSÖZ

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Fransa ekonomik ve sosyal çalkantılar içerisindeydi. Halk ekonomik baskıların altında eziliyor, umut ve ışık arıyordu. Bu sırada yeni kurulan bir partinin lideri ortaya çıktı. Halka iktidara geldiğinde vergi almayacağını, faizi kaldıracağını vaat etti. Halk bu yeni partiyi 35 milletvekili ile Meclis'e soktu.

Yeni partinin lideri Meclis'te de fırsat buldukça konuşuyor da konuşuyordu. Söyledikleri hiçbir ekonomik ve sosyal kalıba sığmıyordu. Ancak o bol keseden söz veriyordu.

İkinci seçim bu parti ve lideri için hüsran oldu. Lafla ve boş vaatlerle kitleleri kandıracağını sanan bu liderin adı Poujadet'ti.

Bu olay o günleri yaşamış Fransızlar için artık yalnızca bir anı. Ama Poujadet ardında hiç bir iz bırakmadı demek de yanlış olur. Çünkü onun adıyla anılan bir kavram var ve artık Fransa da bol vaat ve boş söze 'Poujatizm' diyorlar!

Peki, Türkiye'deki 'Erbakanizm' in sonu da Poujadetizmin sonuna benzeyecek midir? Kanımca, İslami gelişme ve yükseliş karşısında endişeye kapılan kesimlerin RP' nin bu seçim başarısından sonra bile bu soruyu "evet" diye yanıtlayarak rehavetlerini sürdürmelerinden büyük bir yanılgı olamaz. Erbakanizmin kendiliğinden Poujadetizme dönüşmesini beklemek değil, kentlerin varoluşlarından başlayarak ülkenin her yerinde 80 ön-

cesi devrimcilerin yürüttüğü türden fedakar bir siyasal çalışmaya girişmek gerekir. İşte ancak bu çalışma sonrasında Türkiye'nin de bir Poujatet'i olacaktır.

Bakmayın siz RP' nin 1994 yerel seçimlerinde yüzde 19'a yükselen oylarına. Sonuçta Erbakanizın başarısız olacak. Tabii eğer bizler yoksullaşan milyonlarca insan, gerçek alternatifin nerede olduğunu gösterebilirsek...

Bugün Türkiye'de laiklik, sosyal demokrasi ve Marxsizın; kısacası bütün tonlarıyla sol, bir bunalım içerisindedir. Dünyayı sarsmış ve aslında şu sırada Batı'daki etkisini yitirmeye başlamış olan sağ dalga, Türkiye'ye yeni çarpmıştır. Sağ dalga bir süre sonra Türkiye'nin de üzerinden geçip gidecektir. Bu süreci en az zararla ve hızla aşmak, 12 Eylül askeri darbesinin ezip geçtigi sol çevrelerin yeniden ayağa kalkmasına da bağlıdır.

Bugün, sermaye ve onun partileri de şiddetli bir bunalım yaşamakta ve yıllarca oluşumuna katkıda bulundukları İslami dalga karşısında paniklemektedir. Onlar, seçim sistemini değiştirmek, iki türlü sisteme geçmek ya da merkez sağda ve merkez soldaki partileri 'evlendirerek' RP'nin önünü kesme harekâtına hazırlanıyorlar.

RP, 1994 yerel seçimlerinde göreceli olarak başarılı olmuştur. Hızla artan nüfus ve orta sınıfın giderek yoksullaşması, 8 milyonu aşan işsiz ordusu, çarpık kentleşme, ekonomik krizin vehameti, Kürt sorununun çözümsüzlüğe girmesi ve gittikçe yoğunlaşan iç göç ortamında, solun sloganlarını kullanarak, yüzde 19 oy almıştır. Bu oyun bir kısmının, belli ölçüde DEP'in boykotu sonucu olduğu da söylenebilir.

RP' bir dönem için ANAP'a gönderdiği tarikat oylarını da geri toplamış gözükmektedir. Eski MSP'liler ANAP içindeki en ağırlıklı gruptu. Parti teşkilatlarına bunlar hâkimdi. ANAP 8 yıllık icraatında liberal İslamcı bir politika izledi. Bu politika, RP yarın iktidara gelse, nasıl bir politika izler sorusunun yanıtını da kısmen içinde taşımıktadır. Dünün ANAP Malatya il başkanı bugün RP'nin Malatya belediye başkanı olmuştur. Bu örnekler çoğaltılabilir. Dün ANAP'ın liberal kılıflı İslamcı politikaları, seküler kesimlerın büyük tepkisini çekmiyordu. Ancak şimdi RP'nin izleyeceği ayni politikalar daha şiddetli bir tepki doğuracaktır. Yukarda da değinildiği gibi, önümüzdeki dönem, özellikle solda, insanların daha muhalifleşecekleri daha politikleşecekleri bir dönem olacaktır.

Sonsöz

RP'yi yüzde 19'lara taşıyan seçmenlerin büyük bir bölümü kentlerde yaşamaktadır. Bunlar bir geçiş döneminin getirdiği kimlik bunalımıyla bocalamaktadırlar. Daha çok tüketmek, daha çok yükselmek istemekte ancak mevcut düzen içerisinde bunu gerçekleştirememektedirler. RP'nin bu talepleri karşılaması olanaksızdır. Daha şimdiden İslamcılar kendi burjuvalarını, kendi holdinglerini yaratmışlardır. Burjuvalar ve holdingler ancak sömürü temelinde yükselebilirler. İşte RP şimdi bu açmazı da yaşıyor: Burjuvalarına yaklaştıkça oy tabanı olan kent yoksullarından uzaklaşacak, yoksullara yaklaşıp radikalleşse, burjuvaları tarafından dışlanıp marjinalleşecektir. Soyut vaatler muhalefetteyken çekici olabilir. Ancak iktidar somut şeyler vermek zorundadır. Bu açmaz, başta İran olmak üzere, İslam iktidar olduğu bütün ülkelerde erozyona uğratmıştır. İslamın 'yeni bir toplum' ortaya koyamaması onu iktidar sınavından başarısız çıkarmaktadır. Siyasal İslam da bugün kriz yaşayan düşünceler arasındadır.

RP'nin bundan sonraki öyküsü yazılırken, kendisine İslami çevrelerin önerdikleri dışında bir yaşam tarzı seçenlerin ne yapacakları önemli olacaktır. Beklemek ise yapılabilcek en büyük gaflettir.

Beklemek!

RP'nin belediyelerde başarısız olmasını, büyük projeler altında ezilerek yok olmasını beklemek...

Merkez sağda ve merkez solda partilerin birleşerek Refah tehlikesinin bertaraf etmesini beklemek...

Hattâ, ordunun ülkenin İslamcılaşmasına izin vermemek için bir darbe yapmasını beklemek...

Karşı taraf yalnızca beklerken, İslamcı saflarda şiddete yönelmeler ve gündelik hayatın bir çok alanına saldırmak gibi eğilimlerde gelişebilecek ve bu bekleyenleri daha acı sahnelerle karşı karşıya bırakacaktır.

Ne başka ülkelerde rahat içki içilecek meyhaneler aramak, ne moral bozukluğu içinde herşeye kahretmek ne de yavaş yavaş Refah iktidarına alışmanın teorisini yapmak, Bunların hiçbiri Türkiye'nin yarınını kurtaramaz.

Korku ve rehavet yerine buğünün kalpaksız kuvvay-i milliyecilerine düşen silkinip ayağa kalkmaktır. Ancak o zaman yarınlarımıza sahip çıkarız.

XV. BÖLÜM

EKLER

MNP VE MSP Milletvekilleri

Hüseyin Abbas (AP, BAĞ, MSP)	Tokat III., IV., İlahiyat Fak. Öğretmen.
Ali Acar (MSP)	Samsun IV., İlahiyat Fak. Öğretmen
Emin Acar (MSP)	Bursa IV., Tıp Dr.
Fehim Adak (MSP)	Mardin IV., V., İnşaat Yük. Müh.
Ahmet Akçael (MSP)	Balıkesir IV., Yüksek İsl. Enst. Öğrt
Yahya Akdağ (MSP)	Erzurum IV., İlk . Tüccar
Mehmet Orhan Akkoyunlu (MSP)	Gümüşhane IV., Avukat
Hüsamettin Akmumcu (AP, BAĞ, MSP)	Isparta III., Ankara IV., Avukat
Hasan Aksoy (AP, MSP)	Adana I.,II.,V., İst IV., İlahiyat Fak.
Reşat Aksay (MSP)	Konya IV., Yük. Müh.
Mehmet Turan Akyol (MSP)	Malatya IV., İk.Tic. İ.AK., Ticaret
Ahmet Arıkan (MSP)	Sıvas IV., İlahiyat Fak.,Vaiz
Oğuzhan Asiltürk (MSP)	Ankara IV.,V., İnş.Yük.,Müh.
Harun Aytaç (MSP)	Bolu IV.,Yük.İslam Enst.,Öğretmen
Ömer Naili Barım (MSP)	Elazığ, IV.,Ziraat Yük.,Müh.
Şener Battal (MSP)	Konya IV.,V.,Avukat
Abdullah Bazencir (MSP)	Bingöl IV.,III.,Müteahhit
Mehmet Bozgeyik (MSP)	Gaziantep IV., Yük. İslam Enst. Vaiz
Hasan Boz (MSP)	Elazığ Yük. İslam Enst.
Tahir Büyükkörükçü (MSP)	Konya V. Orta Müftü, Vaiz
Cemal Cebeci (MSP)	Kayseri IV., Eğt.Enst.,Eğitim Uzmanı.
Fehmi Cumalıoğlu (MP,MSP)	Kayseri II., İstanbul IV.V., Tıp Doktoru
Ahmet Hamdi Çelebi (MSP, CHP)	Muş IV., Ankara V., orta, Ticaret
Abdülkerim Doğru (MSP, NP)	Kars IV., V., Mak. Yük. Müh.
Mehmet Sabri Dörtkol (MSP)	Nevşehir IV., Hâkim
Süleyman Arif Emre (YTP, MSP)	Adıyaman II., İstanbul IV., Avukat
Necmettin Erbakan (BAĞ, MSP)	Konya III., IV.,V.,Mak.Yük.Müh.

Hüseyin Erdal (MSP)	Yozgat V., Mimar-Mühendis
M.Fuat Fırat (BAĞ, MSP)	Erzurum IV.,Orta, Ticaret-Ziraat
M.Yaşar Göçmen (MSP)	Diyarbakır V.,Fen Fak. Jeolog-Müteah.
Lütfi Göktaş (MSP)	Trabzon IV., V., Avukat
Kasım Hancıoğlu (MSP)	Afyon IV., Tıp Dr.
Yasin Hatipoğlu (MSP)	Çorum IV., Avukat
Halit Kahraman (MSP)	Diyarbakır IV., İlk. Çiftçi
İhsan Karaçam (MSP-MHP)	Sıvas IV., Ankara V., E..Jand. Subayı,
Vahdettin Karaçorlu (MSP)	Sıvas IV., Yük. Tek. Öğr., Okulu
Temel Karamollaoğlu (MSP)	Sıvas V., Teks. Yük. Müh.
AbdÜlkadir Kaya (MSP, BAĞ,AP)	Siirt V., Ziraat Yük. Müh.
Şevket Kazan (MSP)	Kocaeli IV., Hukuk Fak. Fahri vaiz
H.Cahit Koçkar (MSP)	Amasya IV., Orman Ok., Ormancılık
M.Reşat Kutan (MSP)	Malatya V.,İnş.Yük.Müh.
Muhyettin Mutlu (MSP, BAĞ)	Bitlis IV.,V., Özel Ticaret,Çiftçi
İsmail Müftüoğlu (MSP)	Sakarya IV., Avukat
Abdülkadir Öncel (MSP)	Urfa IV., Avukat
Korkut Özal (MSP)	Erzurum IV., V., Yük.Müh.
Salih Özcan (MSP)	Urfa V., Lise, Gazeteci-Yayıncı
Mehmet Hulusi Özkul (MSP)	Adana IV.,İlahiyat Fak.,Öğr. Üyesi
Ahmet Tevfik Paksu (MSP)	K. Maraş IV., Yük.İkt.Tic.Ok., Ticaret
Mehmet Pamuk (MSP)	K.Maraş IV., Yük.İslam Enst.Vaiz
Sudi Reşat Saruhan (MSP)	Rize IV. Avukat
M.Emin Seydagil (MSP)	Muş V., İlk.Çiftçi
Hasan Seyithanoğlu (MSP)	K.Maraş V., İlahiyat Fak.,Yönetici
M.Gündüz Sevilgen (MSP)	Manisa IV.,İnş.,Yük.Müh.
Abdülkadir Timurağaoğlu (MSP)	Mardin İlk.V.Çiftçi
Abdullah Tomba (MSP)	İstanbul V., Lise, Ticaret
Turan Utku (MSP)	Çorum IV.,İnş.Yük.Müh.
Abdurrahman Ünsal (MSP)	Adıyaman IV.,Orta Çiftçi-Tüccar
Zeki Yaylalı (MSP)	Erzurum IV., Tıp.Dr.
Ömer Lütfi Zararsız (MSP)	Yozgat IV.,İmam Hatip ok. Vaiz

REFAH PARTİSİ MİLLETVEKİLLERİ

ADI VE SOYADI	İLİ	MESLEĞİ
ÖMER FARUK EKİNCİ	ANKARA	İLAHİYATÇI
MELİH GÖKÇEK	ANKARA	GAZETECİ
BAHATTİN ELÇİ	BAYBURT	AVUKAT
KAZIM ATAOĞLU	BİNGÖL	EĞİTİMCİ
HÜSAMETTİN KORKUTATA	BİNGÖL	TÜCCAR
ZEKİ ERGEZEN	BİTLİS	MİMAR
İSMAİL COŞAR	ÇANKIRI	İLAHİYATÇI
YASİN HATİPOĞLU	ÇORUM	AVUKAT
AHMET CEMİL TUNÇ	ELAZIĞ	ÖĞRETMEN
LÜTFİ ESENGÜN	ERZURUM	AVUKAT
ABDULİLLAH FIRAT	ERZURUM	İNŞ.MÜH.
ŞİNASİ YAVUZ	ERZURUM	ESNAF
LÜTFİ DOĞAN	GÜMÜŞHANE	İLAHİYATÇI
MUSTAFA BAŞ	İSTANBUL	İLAHİYATÇI
MUKADDER BAŞEĞMEZ	İSTANBUL	EDEBİYATÇI
HASAN MEZARCI	İSTANBUL	İLAHİYATÇI
ALİ OĞUZ	İSTANBUL	AVUKAT
HASAN DİKİCİ	K.MARAŞ	İLAHİYATÇI
AHMET DÖKÜLMEZ	K.MARAŞ	AVUKAT
ZEKİ ÜNAL	KARAMAN	ZİRAAT MÜH.
ŞABAN BAYRAK	KAYSERİ	TÜCCAR
ABDULLAH GÜL	KAYSERİ	İKTİSATÇI

SALİH KAPUSUZ	KAYSERİ	İKTİSATÇI
ŞEVKET KAZAN	KOCAELİ	AVUKAT
NECMETTİN ERBAKAN	KONYA	MAKİNA .MÜH.
AHMET REMZİ HATİP	KONYA	İDARECİ
ABİT KIVRAK	KONYA	ECZACI
MUSTAFA ÜNALDI	KONYA	DOKTOR
AHMET DERİN	KÜTAHYA	İKTİSATÇI-İLAH.
OĞUZHAN ASİLTÜRK	MALATYA	İNŞ.YÜK.MÜH.
MEHMET ELKATMIŞ	NEVŞEHİR	AVUKAT
CEVAT AYHAN	SAKARYA	MAKİNA MÜH.
MUSA DEMİRCİ	SIVAS	ZİRAAT MÜH.
AHMET ARIKAN	SIVAS	İLAHİYATÇI
ABDÜLLATİF ŞENER	SIVAS	SBF.ÖĞR.ÜYESİ
İBRAHİM HALİL ÇELİK	Ş.URFA	EĞİTİM-TARİHÇİ
AHMET FEVZİ İNCEÖZ	TOKAT	DOKTOR
KEMALETTİN GÖKTAŞ	TRABZON	ECZACI
FETHULLAH ERBAŞ	VAN	NOTER
HÜSEYİN ERDAL	YOZGAT	MİMAR

MİLLİ NİZAM PARTİSİ PROGRAMI(*)

Esas Gaye

1-Partimiz, milletimizin fıtratında mevcut olan yüksek ahlak ve faziletin, kuvveden fiile çıkarılmasını, inkişafını ve cemiyetimize nizam, huzur, içtimai adalet ve vatandaşlarımıza saadet ve selamet getirmesini gaye edinmiştir.

2-Partimiz, milletimizin manevi kalkınma yanında müspet ilimlerde ve teknikte taklitçilikten kurtulmuş, yapıcı, keşif ve icat edici gerçek bir ilmi inkişafa ve her sahada büyük şahsiyete erişmesini gaye edinmiştir.

3-Partimiz, milletimizin geçirdiği büyük tarihi tecrübeler ve kazandığı olgunluk sayesinde, milli manevi değerlerimize halel getirmeden demokratik hukuk nizamı içerisinde manevi ve maddi kalkınma hareketlerinin basiretli ve isabetli bir sentezini yapacağını ve suretle beşeriyete ışık tutacak, refah ve saadet getirecek, yeniden dünyaya örnek üstün bir medeniyet kuracağını kabul eder ve bu büyük gayeye erişmek için vatadaşlarımızı hizmete çağırır.

Demokrasi Anlayışımız:

4- Partimiz demokrasiyi hakka en riayetkâr, en bilgili ve en riyakâtli kimselerin millet hizmetine getirilmesi ve milletin en adil en isabetli ve ilmi usullerle idaresi için hakkı arayan ve hakkın tahakkukuna çalışan hak ve hakikat otoritesine yol açan serbest imkânlar zemini olarak tarif eder.

Demokrasinin tekamülü, fertlerin fazilet yolunda erişecekleri tekamülün muhassalası olarak anlaşılmalı ve nefsani, başıboş hürriyet temayüllerinin hedefi olmamalıdır.

Partimiz, demokratik rejimin ancak, ahlak ve faziletin hâkim olduğu cemiyetlerde teessüs ve tekamül edebileceğine inanır; bu temel hasletlerin bozularak cemiyet içerisinde nizamlayıcı tesirini kaybetmesi halinde demokrasinin de dejenere olarak insan haysiyetine aykırı rejimlerden birine inkılap edeceğine ve bir anarşi aleti olacağına muhakkak nazarı ile bakar.

Bu itibarla siyasi mücadelelerdeki metodumuz yapıcı, uyarıcı, birleştirici; hak ve hakikat otoritesini tanıyıcı, hak ve hakikatı müdafaada açık, cesur ve ahlak ve fazilete riayetkâr, fikre karşı fikirle mukabele edici mahiyette olacak; ilimsiz, dayanıksız, tahrik ve tahkir edici menfi metotların siyasi bünyemizden tasfiyesini şiar edinecektir.

(*) "Erbakan hareketi"nin her üç partisini de (MNP-MSP-RP) programları içerik açısından benzerdir. Bu nedenle biz ilk partinin programını hem de geniş olduğu için buraya almayı yeğledik.

İçtimai Adalet:

5- Partimiz mutlak olarak cemiyeti gözetip, ferdi ihmal eden veya ferdi gözetip, cemiyeti ihmal eden, sistemlerin içtimai adalet anlayışını ve tatbikatını yeterli bulmaz. İçtimai adaletten maksadımız, fertle cemiyet ve halkla emek arasında adilane ve dengenin bulunmasıdır. Partimiz bu dengede hatta sadece adaleti kifayetle addetmeyip, fazilet ve ihsan ile daha mesut cemiyet nizamına ulaştırılmasını gaye sayar. Bundan dolayı Partimiz "İçtimai Adalet"in ancak adalete, fazilete ve ihsanın ulviyetine inanan ve hareketlerinde hak ve adaletten ayrılmayan vatandaşların çoğunlukta oldukları cemiyetlerde gerçekleşebileceğine inanır.

Ahlaki ve manevi değerleri tanımayan ve hatta ahlakın bozulmasına çalışan ve cemiyette içtimai adaletin sadece devlet baskısı ve zabıta tedbirleriyle getirilebileceğini kabul eden, memleketi baştan başa bir cezaevi ve vatandaşları da hak ve hürriyetlerinden mahrum edilmeleri gerekli mücrimler gözüyle gören, satıhta kalmış bir sosyal adalet anlayışından milletimize ve bütün insanlığa zarar geleceğine inanıyor ve gerçek hak ve emek tevazüün ölçüsünün, ve kefaletini milletimizin ruh kökünde buluyoruz.

Fertlerin iç düzeni bozulmaya terk edildikten sonra dışta yapılacak düzen değişiklikleriyle bütün meselelerin hal yoluna gireceğini zanneden görüşleri kifayetsiz ve gerçeksiz telakki ediyoruz.

Sıhhatli ve normal bir cemiyette aslolan içtimai adalet ve huzurun fertlerin içten gelerek hakka riayet etmesiyle kendiliğinden doğmasıdır. Devletin içtimai adalet tevziindeki rolü, ikinci derecede kalan tamamlayıcı mahiyette bir roldür. Ve mutlaka milli ruha istinat etmesi lazımdır.

Vicdan Hürriyeti:

6- Vatandaşın dini inanış, ibadet, öğretim, telkin ve terbiye ihtiyaçlarını karşılayacak bir vicdan hürriyeti anlayışına sahibiz.

Din ve vicdan hürriyetinin teminatı olarak tarif edilen laikliğin, dine baskı ve dindarlara saygısızlık gayesine alet edilmesine karşıyız.

Laiklik mevzuunda Partimizin ölçüsü; bu müesseseyi din aleyhtarlığı şeklinde bir tatbikata döken her nevi anlayışa karşı olmak şeklinde ifade edilebilir.

Ortaçağ Avrupası'nda engizisyon mezalimi ve koyu bir taassup hükümi sürerken, din ve vicdan hürriyeti tatbikatında en faziletli örnekleri vermiş olan milletimizi, dini bilgiden kısmen veya tamamen mahrum bırakmaya müncer olabilecek yanlış politikanın yerine, dini hislerin istismarına mahal ve imkân bırakmayacak mahiyette bir eğitim ve öğretim politikası takip ve tatbik etmek davasındayız.

Milliyetçilik Anlayışımız:

7- Müşterek davalara iman, müşterek tarih şuuru, müşterek kültür ve gaye birliği içerisinde ve müşterek bir ruhi muhteva rotasında erimiş toplulukları tam bir vahdet içinde kabul edici, zarfı mazrufa göre kıymetlendirici ve bu ölçüler dışında hiçbir tefrik yapmayıcı bir milliyetçi-

lik anlayışına sahibiz.

Yabancı Kültür İstilası:

8- Zararlı cereyanların son senelerde inkişaf etmesi, gerek geçmiş ve gerek yeni iktidarların milli eğitim politikasının tabii ve elim bir neticesidir. Demokratik rejimin hiçbir prensibi gençliğe milli mefkure ve ahlakımızın ve tarih şuurumuzun aşılanmasına mani bulunmadığı halde, müfredat programlarının tanziminde gayri milli bir yol takip edilmiş. Zihinler ve kalpler mefkuresiz bırakılmaya çalışılmıştır. Bu kısır politika memleketimizi manevi istilaya hevesli olan beynelmilel kültür emperyalistlerinin cesaretini ve faaliyetini arttırmıştır.

Memleketimizde Marksizmin, kozmopolitliğin ve çeşitli yabancı ideolojilerin yayılma istidatı taşımasının sebebi iktisadi olmaktan ziyade ideolojiktir. Ve uzun yıllar devam ettirilen yanlış politikanın neticesidir.

Bu sebepten maddi ve iktisadi; kaynaklarla kendisini destekleyen manevi istila hareketini önlemeyi ve yeni nesilleri milletimize kazandırmayı, istiklal mücadelesi kadar ehemmiyet vereceğimiz mukaddes bir vazife saymaktayız.

Temel Hak ve Hürriyetler:

9- Partimiz, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nde ve anayasada adı geçen temel hak ve hürriyetlerin en mütekamil ve en insani bir şekilde tatbikine müncer olacak hasletlerin milli vicdanda mevcut bulunduğuna inanır.

10- Partimiz aile nizamını cemiyetin temeli sayar; mülkiyetin, mirasın, özel teşebbüsün hak olduğuna inanır. Her ferdin can, mal ve ırz emniyeti devletin tekeffülü altındadır. Partimiz gerek Milli Eğitim hizmetlerinden istifade ve gerekse özel teşebbüs sahasında çalışıp kazanmada milli imkanlardan faydalanmak hususunda imkân ve fırsat eşitliği sağlamak kararındadır.

Yurt kalkınmasında bir taraftan ferdin zekâ, bilgi, tecrübe, kabiliyet ve azmini harekete geçiren istihsalı ve imalatı arttıran ve milleti zengin eden sihirli kuvvetini değerlendirirken, diğer taraftan sermayenin emeği, emeğin sermayeyi istismar etmemesi için adil tedbirleri almak kararındayız.

Devlet İdaresi:

11- Devletin, milletimizi bu programdaki gayelere ulaştırmayı hedef edinmesi ve aynı zamanda vatandaşlara karşı adil, himayekâr ve şefkatli davranması, yol gösterici, yardım edici olması başlıca prensiplerimizdendir.

Devlet özel teşebbüsü adil şartlar dairesinde nizamlama, teşvik ve geliştirmeye çalışırken, onun gücünün yetmediği yerlerde veya milli menfaatların emrettiği hallerde bizzat teşebbüslere girişecektir.

12- Teşrii, kazai ve idari sahalarda adalet dağıtmakla vazifeli olan devlet mekanizmasının bu vazifesini hakkıyla yapabilmesi için memurların en ahlaklı, en adil ve en riyakatlı kimseler olması şarttır. Bu itibarla memur seçiminde ihtisas, mesleki tecrübe ve bilgiye ehemmiyet ve-

rildiği kadar ahlak ve karaktere de ehemmiyet verilmesi gerektiğine inanıyoruz.

Bürokrasiyi kaldırmak ve hizmetlerin ifasını süratlendinnek için ilmi metotlar uygulanacaktır. Yapacağımız idari ıslahat bu esas görüşe istinat edecek ve bunu sağlamaya vakıf olacaktır.

Bunun yanında mülki teşkilatın dirayetli ve tecrübeli ellere tevdiine, hizmetlerin süratle ifası için valilerin vilayet dahilindeki resmi daireler üzerinde murakabe selahiyetlerinin arttırılmasına, çeşitli teşkilatlar tarafından vilayet dahilinde yapılacak hizmetler arasında bir ahenk teminine, idari mekanizmayı partizan tesir ve baskılardan tamamen kurtaracak tedbirleri almaya lüzum ve zaruret olduğuna inanıyoruz.

13- Devlet hizmetlerinde lüksün, israfın, lüzumsuz formalitelerin, kırtasiyeciliğin süratle önlenmesi şarttır.

Devlet memurluğunun itibarını arttırmak, rüşvet, iltimas ve irtikap gibi hastalıkları kökünden kazımak memleketimizi süratle kudretli, adil, zinde ve masrafı az bir idari mekanizmaya kavuşturmak azmindeyiz. Bu maksadın husulü için ücretlerin yeterli olması ve memur sayısının ihtiyaca yetecek normal seviyede tutulması lüzumuna kaniyiz.

14- Bugünün ihtiyaçları karşısında nazari ve kifayetsiz duruma düşmüş olan hükümetin ve bakanlıkların kuruluşları manevi ve maddi kalkınmamızı hızlandıracak ve ihtiyaçları süratle ve yeterli şekilde karşılayacak yeni bir kuruluş ve teşkilatlanmaya tabi tutulacaktır.

Büyük Millet Meclisi:

15- Büyük Millet Meclisi milli iradenin tecelligâhı ve rejimin temel müessesesidir. Milli iradenin üzerinde beşeri hiçbir kuvvet ve otoritenin mevcudiyeti kabul edilemez. Bu otoriteyi zedeleyecek ve gölgeleyecek baskı grupları mülahazasına vs. buna benzer fikirlere yer verilemez.

TBMM'nin itibarını sarsacak faaliyet ve telkinlerin şiddetle önlenmesi elzemdir.

Milli iradenin temsilcisi bulunan milletvekillerinin murakabe ve hizmet imkânlarını arttırmak üzere gerekli tedbirler alınacaktır

Teşrii mekanizmanın bu prensiplere ve milletin arzusuna daha uygun bir yapıya kavuşması için kanunlarımızda gereken tadilatın yapılmasına taraftarız.

Anayasa :

16-Daha hızlı kalkınmaya mecbur olan Türkiyemizde devlet hizmetlerinin verimli, süratli ve kudretli yürütülmesi ve anayasamızın bünyemize intibak bakımından daha mütekabil yapıya kavuşturulması ve tatbikattaki aksaklıkların giderilmesi için anayasada aşağıdaki dağişikliklerin yapılmasını zaruri görüyoruz. Şöyle ki:

a-İcrayı organın daha kudretli olması ve süratli çalışabilmesi için reis-i cumhur'un tek dereceli olarak (halk tarafından) seçilmesi ve icrayı organ düzenini başkanlık (presidendielle) sistemine göre tanzimi...

b-Teşrii organın daha süratli ve daha kudretli çalışabilmesi için Cumhuriyet Senatosu'nun kaldırılması...

c-Milletvekili sayısının 300'e indirilmesi...

d-Milli iradenin tam manasıyla tecellisi için vatandaşa karma liste yapmak hakkının tanınması, delege saltanatına son verilmesi, seçim enflasyonunun önlenmesi,

e-Reis-i cumhur'a gereken hallerde referanduma müracaat hakkının tanıması...

f- İktidar değişikliği halinde işe başlayan hükümetlerin, devlet teşkilatının üst kademelerinde vazifeli olan müdürler, umum müdürler ve müsteşarlar seviyesindeki memurları maddi haklarına halel gelmeden değiştirmesine imkân vermesi...

g-Meclise ve bilumum devlet teşkilatına sınıf tefriki yapan aşırı solcuların ve kökü dışarıda olan ve milli mefkuremizle bağdaşmayan cereyanlara mensup olanların girmesine mani, daha kat'i hükümler getirilmesi...

h-TRT ve üniversite muhtariyetinin temel prensiplerini zedelemeden bu müesseselerin milli ahlak ve mefkuremizi kuvvetlendirecek mahiyette neşriyat ve öğretim yapmasını sağlayacak ve bu müesseselerin doğrudan doğruya ve dolayısıyla zararlı cereyanlara alet olmasını önleyecek hükümlerin tedvine...

i-Milli mefkure ve milli ahlakımızın muhafazası ve kuvvetlendirilmesine dair maarif politikasına, teminat altına alınması için yeni hükümler getirilmesi...

j-Partimiz basın hürriyetine mutlak olarak taraftardır ancak; bu hürriyetin ahlak ve aile nizamını bozmak ve zararlı cereyanlara destek olmak maksatlarıyla suiistimalini önleyecek basının ahlaki nizam ve demokrasimizin takviye ve tekamülüne hizmet etmesine ve şahıs masuniyetini sağlayacak tedbirlerin alınması gibi...hususlarda anayasamızın değiştirilmesine ve ikmaline taraftarız.

İçtimai Yardımlaşma:

17-Vatandaşların hayatı ve sıhhati devletin teminatı altındadır. Bu esas prensibe rağmen bir kısım vatandaşların işsizlik, sakatlık, hastalık yüzünden ve çeşitli felaketler veya mahrumiyetler dolayısıyla fakirliğe ve dilenciliğe mahkum olmaları veya bu yüzden hayatlarını ve sıhhatlerinin heder olması ve devletin bu mevzularda üzerine düşen görevi yapmadığını gösterir.

Bunun sebebi içtimai yardımlaşma müesseselerinin ve fikrinin zayıf bırakılmış olmasıdır.

Bu ihtiyacın hakkıyla karşılanabilmesi için devletin, belediye ve özel idarelerle sair hükmi şahsiyetlerin vatandaşları, vakıfların maddi; yardımları ve Diyanet İşleri Teşkilatı'nın manevi ve fikri desteği ile çalışan ve bütün yurda şamil bir içtimai yardım teşkilatı kurmak kararındayız.

Mevcut yardım müesseselerini de çatısı altında birleştirecek olan bu teşkilat, felaketzedelere çalışma imkânından mahrum kalmış olan fakir vatandaşlara iş bulamayarak sıkıntıya düçar olmuş işçilere, tahsilde bulunan fakir talebelere, korunmaya muhtaç küçüklere ve ihtiyarlara, dul ve yetimlere ve sair emsali hayır işlerine yardımda bulunacaktır.

Ayrıca:

Mali durumu yeterli olmayanlara veya dar gelirli memur ve işçilere masrafsız borç para veren müesseselerin kurulmasına çalışacaktır.

Maarif Politikası:

18-İlme ve âlime en fazla kıymet (yüksek değer) veren ve hürmet eden aziz milletimizin hizmetinde Partimizin birinci derecede ehemmiyet verdiği dava maarif kalkınmasıdır. İlim ve medeniyet yarışında milletimizin layık olduğu mevkiye erişmesi ancak bu sayede mümkün olacaktır.

Bu itibarla az gelişmiş olmaktan kurtuluncaya ve insanlık camiasında her bakımdan örnek millet seviyesine erişinceye kadar maarif sahasında bir milli kültür mücadele hareketinin başarılması icap ettiğine kaniyiz.

19-Maarif politikamızın ana hedefi yeni nesillere, milletimizin fıtratında mevcut yüksek ahlak ve fazilet gibi hasletlerin bir hayat düsturu olarak intikal ettirilmesidir.

Bu gaye ana okullardan başlayarak yüksek tahsile varıncaya kadar maarifin her kademesinde ders programlarının tanziminde ehemmiyetle göz önünde bulundurulacaktır.

Yeni nesillerin inançlı, çalışkan, vatanperver, milli ahlaka, aile nizamına ve aile disiplinine bağlı milli mefkuremize, kültürümüze, tarih şuurumuza sahip, hak şinas, feragatkâr ve fedakâr, ilim, teknik ve medeniyet yarışında bütün insanlığa ışık tutacak bir seviyeye erişme azminde olarak yetiştirilmesi gayemizdir.

20-Partimiz halkın ve gençliğin yetiştirilmesinde yurdumuzun resmi ve gayri resmi bütün müesseselerini bu gayeye uygun olarak yeniden tanzim etmek kararındadır. Ailenin veya maarif teşkilatının yapıcı gayretleri, sinema ve tiyatronun veya radyo ve televizyon gibi neşir ve telkin vasıtalarının veya basının, sırf ticari gayelerle hareket ederek yıkmaya çalıştığı ve buna ilaveten çeşitli sefahat yerlerinin gençliğe açık olduğu bir vasatta bir sistemli bir milli terbiye verilebileceğinden bahsedilemez.

Hele hızla kalkınmaya mecbur bir milletin , gayesine erişebilmesi için sefahatın kaldırılması icap ederken, bunun alabildiğine arttırılması milli menfaatlarımızla telif kabul etmez.

Milli eğitim düzenindeki tesiri, belki de Milli Eğitim Bakanlığı'nın ve ailenin tesirinden çok fazla olan, muassır neşir ve telkin vasıtalarının başıboş bırakılması makul ve mantıkı bir politika değildir.

Bu sebepten partimiz maarif kalkınmamızın vazgeçilmez unsurları saydığı bu türlü vasıtaların milli ahlak ve mefkurenin kuvvetlendirilmesi yolunda ahenkli bir iş ve güç birliğine tabi tutulmasını ister. Bu vasıtaların yapıcı istikamette seferber edilmesi halinde milletimizin tarihimizde misli görülmemiş bir ahlak ve kültür gelişmesine mazhar olacağına şüphe yoktur.

21-Kökü dışarıda kozmopolit ve Marksist yıkıcı fikir cereyanlarının ve bunların doğurduğu mütefessih ahlakın cemiyetimize sirayet etmemesini temin ve bu türlü tesirlerden tamamen arınmamız için milli eğitim politikası ve kadrosu yeniden tanzim edilecektir. Milli varlığımıza, demokratik rejime ve insan hak ve hürriyetlerine düşman ideolojilerin gizli ve aşikâr militanlarından fikir hayatımızın süratle temizlenmesi şarttır. Biz fikir mekanizmasına sızmış bu çeşit unsurların zararlı faaliyetlerini bir manevi rejim ve bir vatan hırsızlığı mahiyetinde telakki ediyoruz.

22-Rejimin bekası ancak rejimin prensiplerine samimiyetle inanan ve riayet eden vatandaşların mevcudiyeti ile kaimdir.

Bu maksatla müsamahalı , tenkide tahammülü olan ve kendisini murakabe ile olgunlaştır-

maya cehd eden, şahıslara, körükörüne tabi olına itiyadından kurtularak gerçek fikirlere ideallere bağlanma merhalesine erişmiş fikri taasuptan uzak hak ve hakikate erişme çabası içerisinde bulunan, beşikten mezara kadar ilim prensibine inanan ve ahlaki tekamül cehdi içinde olan, fikre karşı fikirle mukabeleyi şiar edinmiş, sınıf tefriki yapmayan, demokratik zihniyet ve karakterde yeni nesiller yetiştirilmesinin lüzumuna kani bulunuyoruz.

Vatanın bekası bu saydığımız hasletlerin yanında vatan ve milletin saadet ve selameti uğruna lüzumu halinde malını ve canını feda edecek vatandaşların mevcudiyetine bağlıdır.

Partimiz bu milli ve manevi değerlerin asırlardan asırlara, nesillerden nesillere intikal ettirilmesi için gereken tedbirleri ihtiva eden uzun vadeli bir plan tatbik edecektir.

23-Maarif kalkınmamızın 2 ana hedefi aslında mensup olduğumuz medeniyetin malı olan ve Batı'nın bütün esas ve temellerini alarak maddi kalkınmasını temin ettiği müspet ilimlerin yurdumuzda süratle yayılması, bu ilimlerin mahsulü teknik ve teknoloji yardımı ile beşeriyetin mazhar olduğu hızlı gelişmeyi memleketimizde tekrar tahakkuk ve daha da terakki ettirerek milletimizi ilim ve teknik yolunda tarihi şahsiyeti ile mütenasip önder duruma getirecek olan teknik ve ilmi kadroyu yetiştirmek ve verimli bir şekilde çalışabilmesi için bu kadroyu en ileri çalışma imkanlârına kavuşturmaktır.

Yeni nesillerimizin bu gaye ile yetişeceğine, ilim ve teknikte icat edici , keşfedici kabiliyet ve istidadımızın yakın bir zamanda meydana çıkacağına ve milletimizin kuracağı yeni dünya medeniyetinin yenilmez maddi üstünlüğünü sağlayacağına inanıyoruz. Bu imanla milletimize telkin çalışan sathi Batı özenti ve taklitçiliğine tamamen muarız bulunuyoruz.

Maarif politikamızı bu ana hedeflere tevcih ve ders müfredat programlarını buna göre tanzim edeceğiz

24- Kadın ve erkek herkesin ilim öğrenme hakkına sahip bulunduğu esasına inanan partimiz , yarının ebeveyni olacak çocuklarımızın gerekli terbiyevi bilgilerle teçhizini ve bilhassa geleceğin annesi, ev hanımı olan kızlarımıza ev ekonomisi ve çocukların bedeni, ruhi, ahlaki, dini terbiyesi ile ilgili bilgilerin verilmesini zaruri görür.

25-Şehir, kasaba ve köy okullarının süratle ikmaline maarif hizmetlerinde yurdun muhtelif bölgeleri arasındaki muvazenesizliği gidermeye, gençlere marifte imkân ve fırsat eşitliği sağlamaya kararlıyız.

26-İlim adamlarımıza ve öğretmenlerimize, milletimizin gösterdiği tarih ve milli ve ananevi saygıyı devam ettirmek kararındayız. Üniversitelerimizi siyasi partilerimizin organı ve mücadele sahası olmaktan kurtararak asli hüviyetini kavuşturmak azmindeyiz.

İlim adamlarımızın, öğretmenlerimizin maddi ihtiyaçlarını karşılamayı ve terfilerini sağlamayı, ilme gösterilmesi gereken saygının tabii bir neticesi sayıyoruz.

Diyanet İşleri :

27-Diyanet İşleri Teşkilatı'nı kanunların kendisine tahmil ettiği vazifeleri kusursuz yapabilecek şekilde imkanlara kavuşturmak kararındayız.

28-Partimiz temel hak ve hürriyetlerin umumi esasları dahilinde vatandaşları öğretim ve eğitime tabi tutmak suretiyle dini öğretim noksanından doğacak mahzurların izale edilebileceğine ve dinin istismardan kurtulacağına inanır.

29-Diyanet İşleri Teşkilatı'nı mevcut vazifelerine ilaveten modern ilimlerle de teçhiz ederek teknik kalkınma hareketinin hızlanmasında halkın teşebbüs, kabiliyet ve kudretini arttıracak, ruhları dinamizme kavuşturacak teşvik edici bir unsur olarak vazifelendirmeyi faydalı görüyoruz.

30-Dini müesseselerde çalışanların ücret baremlerini adilane esaslar dahilinde tanzim etmek kararındayız.

31-Partimiz dini müesseselerin her türlü partizan tesirlerden masun kalması için gerekli tedbirleri alacaktır.

Milli Savunma

32-Maddi ve manevi kalkınmamızın müşterek gayelerinden en mühimi dünya çapındaki bir askeri güce erişmektir. Harp sanatında ve kahramanlıkta kudretini bugüne kadar cihan tarihine tescil ettirmiş olan ordumuzun değişen muassır şartlar içerisinde üstün mevkiini devam ettirmek ana gayemizdir.

Ağır milli sanayimize muvazi olarak ağır harp sanayimizin kurulması ve inkişafı elzemdir.

Bizim durumumuzda olan memleketlerin bazısı ağır harp vasıtalarını ve hatta nükleer silahları imal etmeye başladıkları halde bu sahada onlardan geri kalışımızın sebebini şimdiye kadar takip edilen anlayışsız ve hareketsiz politikada buluyoruz.

Askeri Planlama Dairesi

33- Ordumuzun vurucu gücünün arttırılması, teknik bilgisinin geliştirilmesi, askerlik müddetinin kısaltılması, ağır harp sanayiinin kurulması, diğer memleketlerde askeri sahada vukua gelen inkişafların yakından takibi, nükleer ve diğer modern silahların imaline girişilmesi, askerin talim ve terbiyesine modern usullerin tatbiki, subay, astsubay ve erlerimizin daha rahat yaşama şartlarına kavuşturulması askerlik hizmetlerini aksatmadan ordunun sahip olduğu ilmi ve teknik potansiyel kudretini yurt kalkınmasına daha fazla iştirak ettirilmesi ve ordumuzun modern standartlar bakımından iftihar edilecek bir seviyeye erişmesi gibi mevzuları muasır ilmi fenni ve askeri şartları ve mali imkânları göz önünde tutarak, tahakkuk safhasına koyacak bir askeri planlama dairesi kurulmasına taraftarız.

34- Partimiz orduyu aynı zamanda memleketin fikri ve manevi kalkınmasını sağlayacak büyük bir okul olarak kabul eder.

Askere milli, tarihi, hamasi kültür aşılanması, askerin sanat ve hüner sahibi olması için askeri eğitimin daha geniş imkânlara kavuşturulmasında fayda görüyoruz. Bunu temin gayesiyle, Milli Eğitim Bakanlığı ile Milli Savunma Bakanlığı'nın iş ve güç birliği yapmasını ve askerliğini yapmakta olan kültürlü kimselerden geniş ölçüde istifade edilmesini lüzumlu görüyoruz.

Adalet Mekanizması

35-Adalet mekanizması ferdi, iktisadi, mali, idari, siyasi ve teşrii organları murakabe eden geniş selahiyetlere sahiptir. Bu itibarla adalet teşkilatının milli hayatımızda oynadığı rol çok

mühimdir. Bu mühim vazifeleri hakkıyla ifa edebilmesi için, asrımızın değişen şartları içerisinde adliyemizi daha süratli bir çalışma sistemine kavuşturmak , statik bünyeden dinamik organ haline geçirmek kati bir ihtiyaçtır.

36-Hâkimlik mesleğinin kudsi ve manevi mevkiini, şeref ve haysiyetini koruyucu tedbirlerin alınması başta gelen vazifemiz olacaktır. Hakimlerin yetişmesine ve mesleğe kabullerinde hukuki bilgi ve mesleki tecrübenin yanında yüksek ahlak ve karakter , milli mefkuremize sadakat, birinci derecede nazara alınacaktır.

Türlü ihmaller dolayısıyla ahlak bozucu hareketlerin cemiyetimizin temellerini tahrip etmeye devam ettiği devrimizde bünyemizi bu mikroplardan temizleyecek, milli ahlakımızı kurtaracak , böylece istikbal ve istiklalimizi teminat altına alacak sihirli kuvvet , adliye mekanizmasıdır. Mahkemelerin bu vazifeyi ifa edebilmesi için kanunlar yeniden tanzim edilecek ve teşkilat takviye olunacaktır.

37-Hukuk fakültesinin ve hukukla ilgili diğer yüksekokulların hem ameli ve hem de nazari tedrisat yapmasına önem verilecek ve mezunların mesleki bilgi bakımından daha iyi yetişmeleri için gereken tedbir alınacaktır.

38-Adliye dairelerinin perişanlıktan kurtarılması ve makamın kudsiyetiyle mütenasip maddi imkânlara kavuşturulması elzemdir.

39- Davaların süratle neticelenmesini temin için iş hacminin artıp eksilmesini nazara alarak mahkeme veya hakim sayısını ona göre tanzim edecek hareketli bir çalışma sistemi getirmek kararındayız.

40- Davaların uzamaması için usul kanunlarında değişiklik yapılmasını, asrımızın seri haberleşme ve nakil imkanlarından adliyemizin azami derecede istifadesini, tarafların kasten mahkemeyi uzatmalarına veya ihmallerine engel olacaktedbirlerin alınması, harç ve sair masraf tahsili mekanizmasının tarafların ihtiyarından kurtarılarak otomatik ve pratik hale ifrağını temin edeceğiz.

41- temyiz mahkemesinden işlerin çabuk çıkmasını temin edecek ve iş hacmine göre ayarlanacak bir çalışma sistemi tatbik edeceğiz.

42- Mahkemelerin rüyet edecekleri mevzulara göre ihtisas yapmalarını sağlamaya ve zararlı cereyanların süratle tasfiyesi için ihtisas kurmaya ehemmiyet vermekteyiz.

43- Yüksek Hakimler Kurulu'nun daha süratli çalışması ve hâkimlerin murakabesinde daha tesirli olmasını temin edeceğiz.

44- Ceza davalarında hiçbir fonksiyonu bulunmayan sorgu hâkimliği müessesesinin kaldırılması ve hazırlık tahkikatının hukukçular tarafından mahallinde yapılması için savcılığın takviyesi ve teknik imkân ve vasıtalarla teçhizi fikrindeyiz.

45- Cezaevlerinin tevkif evlerinden ayrılmasına, tevkif evlerinin ıslahına matuf ve cezaevlerinin mesleki, ahlaki ve kültürel bakımlardan mahkûmları ıslah eden ve bir sanat ve hüner sahibi yapan okullar haline getirilmesine yarayacak tedbirleri alacağız.

46- İcra dairelerinin kesin neticeye istihsale kadar kendiliğinden işler hale getirilmesini temin edeceğiz.

47- İşlenen suçların bölgelere göre dağılışını ve bölgelerin hususiyetini nazara alarak Milli Eğitim ve dini irşat faaliyetlerini tanzim suretiyle suçların ruhi saiklerini izaleye yarayacak, suç işlenmesini önleyecek, tedbirleri alacağız.

İktisadi Politika:

48-Ana politikamız olan ,ferdin gerçek şahsiyetini kazanmasına yarayacak umumi, ahlaki ve kültürel kalkınmanın , iktisadi hayata istikrar ve içtimai adaleti getireceğine inanıyoruz. İnsan unsurunun sağlam olduğu cemiyetlerde fertlerden azami randıman sağlanır. Rejimlerin veya iktisadi sistemlerin rolü ikinci planda kalır. Fert ister kamu sektöründe çalışsın, ister özel sektörde çalışsın hak ve adaletten ayrılmayacağı için, insanlar birbirlerini ve cemiyetin potansiyelini istismar etmez.

Sıhhatli ve tabii bir cemiyet nizamı fertlerin kendiliklerinden, içten gelerek hakka riayet etmelerinden doğar. Partimiz asil milletimizin fıtratında mevcut hasletlerin değerlendirilmesi halinde bütün dünyaya ışık tutacak, iktisadi nizamın temelini teşkil eden örnek bir ahlaki nizamın doğacağını kabul eder.

49-Partimiz, bu temel hakikatı tanımayan, önce cemiyetin ahlaki nizamını bozan, sonra bozuk, ahlakın hüküm sürdüğü vasattaki iktisadi dengesizlikleri ve çeşitli haksızlıkları ve istismarı bahane ederek , iktisadi hak ve hürriyetlerin fertler tarafından suiistimal edildiğini iddia eden ve bu hak ve hüriyetleri ferdin elinden alarak devletleştirmeye kalkışan ve neticede memleketi büyük bir cezaevi ve vatandaşları her türlü hak ve hürriyetlerden mahrum bırakılmış mahkûmlar haline getirmek isteyen sosyalist ve komünist felsefenin karşısındadır.

Partimiz materyalist görüşün diğer bir tatbikatı şekli olan ekonomik hayatta, sermaye hareketlerini insanlığın maddi ve manevi gelişmesine zarar verecek şekilde başı boş bırakan, sermayeyi ve sermayenin nemalanmasını mücerret gaye sayıp insanlığı vasıta addeden ve bir kısım zümrelere meşru esaslar dışında çalışmadan tüfeyli şekilde istismar imkanları sağlayan materyalist-kapitalist görüşlerin de karşısındadır.

Temel iktisadi felsefemiz, milletimizin asırlarca dayandığı manevi ve milli değerlerden , mülhem olup helal kazancın teşvikçisi, mülkiyet hakkına hürmetkâr olmak esaslarını ihtiva eder. Örneğin Doğu Blokunun sosyalist veya batının sermayeyi putlaştıran başıboş kapitalist modellerinden alan taklitçi görüşlerin dışında ve üstündedir.

Görüşümüz ; insanı manevi ve maddi hayatıyla kavrayan iki buudlu bir iktisadi gelişme esasına dayanır.

Bu itibarla beşeriyeti kurtaracak tek çıkar yol ahlaki nizamdır. Partimiz ahlaki nizamı karma ekonominin sıhhatı ve teminatı sayar. Ahlakın bozulmasına seyirci kalan cemiyetlerde karma ekonominin koyu bir devletçiliğe müncer olacağını kabul eder ve ahlaki destekten mahrum bir karma ekonomi politikasını kifayetsiz addeder.

50-Temel ölçüsü bu olan partimiz cemiyete ahlaki nizamı hakim kılacak her türlü tedbirleri alarak içtimai ve iktisadi şartları zevale ermeyen bir adalete ve istikrara kavuşacaktır. Böyle bir vasatta, özel teşebbüsü geliştirmeye teşvik etmeye, yol gösterici olmaya çalışacaktır. Ferdin mali gücünün zekâsının tecrübe ve ihtisasının ve enerjisinin iktisadi kalkınmamızda tam manasıyla değerlendirilmesi için adilâne tedbirler alınacaktır.

İktisadi Politikada Devletin Vazifesi :

51-a) Devlet yol, su, enerji, elektirik, eğitim, muhabere, sağlık tesisleri ve saire gibi alt yapı

hizmetlerini ifa eder.

b) Devlet özel teşebbüsün kuramadığı iktisadi ve sınai tesis ve teşebbüsleri kurar. Bunların verimliliğini temin ettikten sonra , özel teşebbüse devretme gayesiyle çalışır ve bunların şartlarını hazırlar.

c)İktisadi vasıta ve imkanları temin eder. Bunları özel teşebbüsün istifadesine arzeder.

ç)İktisadi kalkınma için kurulması gerekli müesseseleri ve mamüllerinin dünya piyasalarında diğer rakip memleketlerdeki mamüllerle rekabet edebilmeleri için yapılması gerekli yardım ve teşvik unsurlarını araştırır, gerekirse projelendirir ve özel sektörün fırsat ve imkan eşitliği dahilinde bu teşebbüslere iştirakini sağlar.

d)Topyekûn ekonomik kalkınmanın gerektirdiği teşebbüslerin ahenkli bir şekilde kurulabilmesi için devlet icbar etmez, elindeki imkanları uygun şekilde ayarlar ve teşvik yoluyla milli ekonomik kalkınmayı özel sektörden faydalanarak gerçekleştirir.

e)Devlet,ekonomimizde halen yük durumunda bulunan bölgeleri müstahsil durumuna geçirerek kuvvet katan birer uzuv haline getirmeli ve bu gayeye erişmek için az gelişmiş bölgelerin süratle kalkınması maksadiyla iktisadi alanda yeterli müessir teşvik tedbirlerini almalıdır.

f)Devlet iktisadi sahada , halen tatbik edilmekte olan mahdut zümre özel sektörcülüğü yerine, kalkınmayı bütün yurt sathına yayan ve kalkınmadan faydası olacak bütün atıl güçleri seferber edecek, bir yaygın özel sektör politikası yürütmelidir.

g)Devlet yine bu hizmetleri yürüten , değişen şartlara süratle intibak edecek ve meseleleri kavıplaşmış ön fikirlere göre değil milli menfaatların gerektirdiği elastikiyet içerisinde zaman , para ve enerji israfına mahal vermeyecek bir tutumla halledecektir.

Mali Politikamız :

52-a)Türk parasının kıymetini korumak ve arttırmak için gereken müessir tedbirlerin vakit geçmeden alınması...

b)Kambiyo tahditlerinin asgariye indirilmesi...

c)Memlekette adil bir gelir dağılımının temini...

d)Fert başına milli gelirin arttırılması ve bu artışın fiyat artışlarından daha üstün olmasının temini yolu ile refahın arttırılması

e)Vatandaşların ödeme gücüyle mütenasip , adil ve her türlü çapraşık sistemlerden uzak, basit, müessir ve iktisadi kalkınmanın teşvik edici bir vergi politikasının takibi...

Küçük esnafın , sanâtkarın küçük tüccar ve çiftçinin defter tutma mükellefiyetinden kurtulması için pratik vergilendirme metotlarının tatbiki

Vergilerin arttırılmasından ziyade, tahsillerinde zayiatı önleyecek mali murakebe ve tahsil sistemlerinin getirilmesi,

Asgari geçim haddinin fiyat endekslerine bağlı olarak makul bir seviyeye yükseltilmesi,

f)Bütçelerin denk ve samimi bütçe olarak hazırlanması ve devlet harcamalarında israfın ve yurt sathında milli servet ve imkanların heder olmasını yol açacak tutum ve faaliyetlerin önlenmesi,

g)İktisati devlet Teşebbüslerinin Süratle ıslanı ve ekonomimize yük olmaktan kurtarılması,

h)Maliye Bakanlığı teşkilatının bugünün ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde yeniden dü-

zenlenmesi, mali politikamızın başlıca prensiplerindendir.

Plan Anlayışımız:

53- Kalkınmamızın hızlı, devamlı ve kararlı olabilmesi için, umumi bir plana bağlanmasını zaruri görüyoruz.

İnandığınız plan modeli, devletin hususi teşebbüsü zaafa uğratmasına müncer olacak bir planlama olmayıp plan, devlet sektöründe emredici, hususi teşebbüste ise, birbirinden ayrı ve habersiz olarak gelişen çeşitli iktisadi tesebbüsler arasında önemli boşlukları doldurucu, ahenk sağlayıcı, yol gösterici ve teşvik edici bir paln olmalıdır.

Sadece merkezi palnlama yetersizdir. Bölgesel planlamayı kaıuri görüyoruz. Planlama Teşkilatı aynı zamanda teferruata dalınış bir icra organı olmamalıdır. Makro, hedefler, bölgesel hedefler, araştırma ve özel hallerde projelendirme ile meşgul olmalı, icraatı, planlama ile iyi bir iş birliği halinde bulunan icracı organlar yapmalıdır. Planlamanın icap ettirdiği her türlü teşvik tedbirleri firma firma tatbik edilmeli umumi presiplere bağlanarak herkesin mevcut imkânlardan faydalanma hakkının tanınması ve fırsat eşitliği prensipleri dahilinde yürütülmesi gerçekleşmelidir. araştırma proje çakışmalarında aksine harekete mecbur kalmadıkça milli uzmanlardan faydalanmaya son derece dikkat etmelidir.

Sanayileşme Davamız:

54- Ülkemizin sahip olduğu zengin yeraltı ve yerüstü kaynakları kudretli bir ağır sanayi kurmamıza müsaittir. Bugün milletlerin siyasi ve iktisadi bağımsızlığının teminatını ağır sanayi teşkil etmektedir. Kalkınmamızın muharrik gücü, motoru sanayidir. Milletimizin her bakımdan kuvvetlenmesi ve yarının dünya siyasetinde nazın rolü oynayacak Büyük Türkiyenin doğması sanayileşmede göstereceğimiz muvaffakiyete bağlıdır.

Ağır sanayi aynı zamanda harp sanayiinin temeli olduğundan ve ağır harp sanayiine dayanamayan bir milletin, vatanının istiklalini ve istikbalini koruması son derece zorlaşmış bulunduğundan Partiniz bu davaya layık olduğu ehemmiyeti verecekti.

Her şeyden evvel bu zaruretin bütün yönleriyle gözönünde bulundurulması maddi ve manevi kaynaklarımızın ve insan gücümüzün bu uğurda seferber edilmesi lüzûmludur.

55- Ağır sanayimizi kuracak ve geliştirecek teknik ve tecrübeli elemanların yetiştirilmesine hız verilmelidir.

56- Uzun vadeli bir sanayileşme planı yapılması halihazır sanayimizin, tabii kaynaklarımızın ve yakın uzak memleketlerin sanyilerinin içinde bulunduğu şartlar hesaplanarak kalkınmamızın umumi stratejisi tayin edilmelidir.

57- Gelişmeyi hızlandırmak gayesiyle devlet sanayi ile alt yapı, tesislerini süraltle kurmalı ve yurdun müsait yerlerinde, sanayi inkişâafı bölgeleri tesis edilmelidir.

58- Sanayileşmemize mani olan en büyük engelin, mevcut mevzuattaki yıpratıcı ve yorucu tatbikat güçlükleri olduğunu müdrikiz. Sınai tesislerin dünya rekabeti yapabilecek şekilde ve kolaylıkla kurulup gelişlebilmelirini teminen diğer memleketlerin tatbik ettiklerinden daha mükemmel bir "sanayi Teşvik Kanunu"nun bir an evvel çıkartılmasını sanayileşme davamı-

zın baş şartı olarak görüyoruz.

59- Yeni bir "Sanayi Teşvik Kanunu"nun verimli bir şekilde tatbiki için sermaye piyasasının bir an evvel kurulması ve yurdun her yerine yayılmış bir "Sanayi Finansman organizasyonu"süratle gerçekleşmelidir.

60- Sınai tesislerin sadece bir kaç büyük şehirde toplanması yerine her yerde kurulması uygun ve ekonomik olan tesislerin bir an evvel araştırılarak sınai kuruluşların bütün yurt sathında her türlü imkânı seferber ederek süratli ve gayretli bir sanayileşme hamlesini gerçekleştirmek başlıca hedefimizdir.

61-Sınai tesisler kurulurken bunların taklidi tesisler olmayıp araştırma gücü olan inkişâfa müsâit tesisler olmasına bilhassa önem verilecek, tesislerin teknik erkanı harbeyelerinin milli personelden müteşekkil olmalarına titizlikle dikkat olunacaktır.

62- Ziraat sektöründe tatmin edilmeyen insan gücünün, sanayi sektörüne mal edilmesi için acil tedbirler alınmalı, mümkün mertebe işsizlere iş sahası açan yatırım öne alınmalıdır.

63- Sanayileşme ve şehirleşme hareketleri birbiriyle ahenkli şekilde yürütülmeli, şehir, kasaba ve köylerde gizli işsizliğin önlenmesi, heder olan insan gücünün ve zamanın değerlendirilmesi için her bölgenin hususiyetlerine ve imkânlarına göre el sanatlarını ve küçük sanayii geliştirecek planlar yapılmalıdır.

64- Sermayenin teşekküllü ve sanayileme hareketlerine tahsisi için, teşvik edici ve kolaylık gösterici usuller tatbik edilmelidir.

65- Bir ziraat memleketi olduğumuzu için ziraatla alakalı sanayiin tesisi işi öne alınmalı ve hayvancılığımızın gelişmesine ve ilgili sanayiin tesisine önem verilmelidir.

Az Gelişmiş Bölgelerimizin Kalkınması:

66- Az gelişmiş bölgelerimizin bir an önce gelişmiş bölgelerimiz seviyesine erişmesi için, umumi kalkınma planına bağlı olarak, bölgevi kalkınma planları yapılmasını ve ciddiyetle tatbikini gerçekleştirmek kararındayız. Bu bölgelerimizi seviyesine erişmesi için, umumi kalkınma planına bağlı olarak, bölgevi kalkınma palnları yapılmasını ve ciddiyetle tatbikini gerçekleştirmek kararındayiz.

Bu bölgelere hususi teşebbüs tarafından yapılacak yatırımları teşvik için arsa ve malzeme temininde, kredi tahsisinde kolaylık gösterilmesine ve vergilendirmede adil bir muafiyet tanınmasına taraftarız. Az gelişmiş bölgelerde şayet ahali, kurulacak ekonomik sınai kesislerin finansmanına öz sermaye katamayacak durumda ise tesislerin devlet yardımıyla kurulması ve bunların kârlılıklarının temininden sonra devlet elindeki hisselerin halka mal edilmmesi suretiyle geri kalmış bölgelerin sanyileşmesine yardım olunacaktır.

Az gelişmiş bölgeler için yapılacak kalkınma palnlarında, ekonomik kalkınmayı kolaylaştıracak, yol, enerji, elektrifikasyon, sulama ve milli eğitim ve sağlık hizmetleri gibi seselelerin de ahenkli olarak ele alınıp süratle hal tarzına bağlanmasını temin etmek kaçınılmaz bir zarurettir. Halen az gelişmiş bölgelerdeki banka plasmanları genellikle o bölgedeki hamkın mevduatından daha az durumdadur. Bu bölgelerin kalkınması için, buralardaki mevduatın bir kaç büyük şehre ithatını finansmanına kaydırılması yerine, bilakis bu bölgelerin kredi imkanları ile desteklenmesine gayret edilecektir.

Ticari Politika:

67- İç ve dış piyasalarda itimadı tesis edecek ticari ahlakı koruyacak tedbirler alacağız. Tüccar derneklerinin ve onların bu mevzuda daha tesirli bir murakabe yapmasını temin ile spekülatif ; piyasa oyunlarının önlenmesine ve büstakar bir piyasanının kurulmasına ehemmiyet vereceğiz. Sanayi odalarının, ticaret odalarının ve ticaret borsalarının bulundukları bölgelerdeki iktisadi kalkınmaya önayak olmaları için gerekli dedbirleri olacağız.,

68- Kredi mekanizmasının ticari ihtiyacı zamanında karşılaması ve ticarı hayatın seyyaliyetine intibak etmesi lüzûmuna inanıyoruz.

69- Kökü dışarda olan yabancı ideolojilere gizli, aşikar hizmet maksadıyla yapılan ticari faaliyetlere mani tedbirler getireceğiz.

70- Türkiyemizin ekonomik gücünü arttıracağı için tarihi ve kültürel bağlarla bağlı olduğumuz memleketlerle müşterek pazar kurlmasına çalışacağız.

Dış Ticaret:

71- Dış ticaretin milli itibarımızla ilgili son derece mühim bir konu olduğunu müdrikiz. Dış ticaret hacminin arttırılması ve dış ticarette dengenin sağlanması başlıca hedefimiz olacaktır.

ihracı mümkün malların imal ve istihsalinin arttırılması, standardizasyonun temin, kalitelerin islahı, maliyetlerinin düşürülmesi ve yurt içerisinde kafi miktarda yapılabilen veya istihsal olunabilen malların ithalinin önlenmesi, hammadde olarak ihraç edilen emtianın mamül veya yarı mamül hale getirlmesi yolunda çareler aranması ve daha buna benzer ihracatımızı arttıracak veya verimli kılacak tedbirlerin alınması ve bütün imkanlar ihracatın teşviki için çalışacağız. Bilhassa sınai mamüllerin ihracına önem verilecektir.

Dış ticarette lisans, kontenjan, takat, prim gibi ticari hayatı normal seyrinden uzaklaştıran suni tahditlere (fevkalade haller dışında) yer vermeyeceğiz. ihracatla ilgili mevzuatı yeniden tanzim ve ihracatı plan hedeflerine uygun nispette arttırmak için gerekli makamlara gerekli yetkilerin verilmesini temin edecegiz.

Dış piyasa hareketlerini çok yakından takip eden ve iç piyasa imkanların buna göre süratle değerlendiren sistemleri geliştirmek, dış ve iç piyasalarda ekonomik pazarlama yapabilecek güçlü müesseseler tüşekkülünü sağlamak kararındayız.

İç Piyasa:

72- Malların müstahsileden veya imalatçıdan, mütehlikin eline daha ucuz intikali için tüccarları ve müstahsilleri koruyucu tedbirleri alacağız. ihtikarın ve istismarın önlenmesine ve ticari rekabetin eşit şartlar içerisinde cereyanına çalışacağız.

73- Krediler tevziinde ihtiyaç sahiplerinin ödeme güçleriyle mütenasip olarak, krediden, istifadelerini ve kredilerin yurt sathında adilane bir şekilde dağılmasını ve bölgeler arası muvazenesizliğin izalesini istihdam edecek bir sistemi geliştireceğiz.

74- Devletin ve hususi teşebbüsün işletemediği ele almadığı ticari ve sınai mevzularda, mili

menfaatlarınızın korunmasına azami itina göstermek kayıt ve şartıyla yabancı sermayenin faaliyette bulunmasına taraftarız.

İşçi Hakları :

75-Çalışarak, alınteri dökerek, helal para kazananların ömürlerini yurt kalkınmasına hasredenlerin haklarının korunması için kurulmuş olan müesseseleri inkişaf ettirecek ve bunların işlemesinde daha adil ölçüleri hâkim kılacağız.

Fiyat ve geçinme endekslerine göre ayarlanacak bir asgari ücret politikasının uygulanmasını zaruri görüyoruz.

İşçi ücretlerinin tespit ve tanziminin adil esaslara müstenit olması temin edilecektir.

76-İşçilerimize sıhhi çalışma şartları sağlamaya , eşit işe eşit ücret kaidesini gerçekleştirmeye devlet sektörü ile hususi teşebbüs işyerleri arasındaki iş emniyeti farkını izaleye çalışacağız . Ziraat işçilerinin meşru haklarının kavuşmasını temin edeceğiz.

77-Siyasi tesislerden uzak bir sendikacılık faaliyetinin teessüsü için gereken tedbirleri alacak , işçilerimiz ile işverenlerimiz arasında karşılıklı sevgi ve saygıya ve vvicdani ölçülere dayanan bir ahenk teminine gayret edeceğiz.

78-İşçilerin ucuz meskene kavuşmasını, hastalık, analık, işkazaları, mesleki hastalıklar, ihtiyarlık, malullük, ve ölüm gibi hallerde müşkülata uğramadan içtimai yardıma nail olmalarını temin edeceğiz.

İşçilerin emeklilik haklarının yeterli olmasını temin için gereken tedbirleri alacağız.

Kadın ve çocuk işçilerin çalışma şartlarının vicdani ve ahlaki esaslara göre tanzimini lüzumlu görüyoruz.

79-Devlet yatırımlarını yeni iş sahaları iş imkanlarını açacak şekilde tanzime , işsizlere iş bulma ile vazifeli müesseselerimizi daha ciddi ve başarılı kılmaya ve bu hususta daha verimli yeni usuller tatbikine kararlıyız.

Yurt dışındaki işçilerimizin edindikleri bilgi ve tecrübeden ülkemizin istifadesi ve biriktirdikleri sermayenin değerlendirilmesi için bakir iş sahalarını ve tabii kaynakları harekete geçirecek planlar yapılmasını ve bu türlü teşebbüslerin teşvik edilmesini vazife telakki ediyoruz.

Zirai Reform :

80-İnsan unsurunun eğitilmesi: zirai reform köy kalkınmasının en ehemmiyetli unsurudur. Ziraatta dönüm başına düşen geliri artırmak için eğitim ve öğretimin birinci derecede rol oynayacağını kabul ediyoruz. Her şeyden önce köylümüzü eğitim yoluyla modern ziraatın icaplarına intibak edecek bilgi ve tecrübelerle takviye etmek kooperatifçiliğe ve müşterek çalışma itiyadına alıştırmak lazımdır bu maksatla açılmış ve açılacak meslek okullarına tohum islah istasyonlarına numune ve üretme çiftliklerine ilaveten köylerde ilkokullarda köyün zirai bakımdan taşıdığı hususiyetlere cevap verebilecek yardımcı derslerin ihdasına taraftarız.

Ayrıca köylünün bu bakımdan yetişmesi için köy okullarında gece kursları açılması lüzumuna inanıyoruz.

Bu itibarla köy okullarında vazife alacak öğretmenlerin yetiştirilmesinde de gereken ıslaha-

tın yapılarak köylerimizin taşıdığı hususiyetlere cevap verebilecek köyün iştigal ettiği ziraat türünde köylünün kalkınmasına yardımcı olabilecek, bilgilerle teçhiz edilmelerine dikkat edeceğiz

Köyde vazife alacak din görevlilerinde köyün kalkınması ve bilhassa zirai sahada yeni usullere alıştırılması için köylüye yardımcı olmaları sağlanacaktır.

Köy kalkınmasında ve modem ziraata intibakta öğretmenin. din görevlisinin ve teknik elemanın fikir ve işbirliği yapabilecek, köylümüzün haleti ruhiyesine hitap edebilecek ve onun maddi ve manevi gücünü harekete geçirecek, zihniyette olmalarına itina gösterilecektir.

81-Zirai reformda çiftçinin eğitilmesine, toprağın ve diğer istihsal vasıtalarının ıslahı ikinci meseledir.

a)Bölgelerin iklim şartlarına ve toprağın hususiyetlerine göre zirai işletmelerin vus'atı ve işletmede bulunması gereken vasıtaların tesbiti, tatbik edilecek zirai usullerin ve ekilecek mahsul nev'ini ile kullanılacak gübrenin ve kullanılacak gübrenin ve sulama metodunun tayini zirai planlamamızın ele alacağı mevzulardan biridir.

b) yukarıdaki şekillerde tespit edilen işletmelerin borçalanarak birim sahada verimin düşmesini önleyecek hukuki ve demokratik tedbirler alınacaktır.

c) Zırai kredileme politikası, kredilerin başka gayelere sarfedilmesine mani olacak usullere kavuşturulacaktır.

d) Çiftçi ile temas halinde olan Ziraat Bankası, teknik ziraat müdürlükleri, kooperatifler ve Toprak Mahsulleri Ofisi'nin anlaşmalı ve ahenkli bir çalışma nizamı içerisinde çiftçiye yardımcı olmasına çalışılacaktır.

e) Pancar ziraatında pancar kooperatiflerinin, müstahsile yardım hususunda başarılı olan metotundan mülhem olarak diğer zıraat alanlarında da buna benzer usuller geliştirilecektir.

f) Yorgun arazinin gübrelenmesi, ıslahı, sulanması, modem aletlerle işlenmesi organize edilecektir.

g) Küçük ve büyük sulama işlerine hız vermek için gereken tedbirleri alacağız.

h) Müstahsile yerli müesseselerimizde imal ve istihsal olan ucuz ziraai makina ve alet, ucuz gübre ve zırai mücadele malzemesi ve nakil vasıtası temini ve müstahsilin fahiş fiyatla yabancı finmalardan vasıta alarak istismar edilmekten kurtarılması en çok üzerinde duracağımız meselelerden biri olacaktır.

i) Verimli olarak işletilmeyen veya ihmal olunan büyük arazileri satın alarak, dağıtılması mümkün devlet arazisi ile birlikte verimli üniteleri ayırarak topraksız çiftçiye tevzi edeceğiz.

j) Ziraat, sanayi ve ulaştırma sektörlerinin ahenkli bir gelişmeye mazhar olması için memleket çapında teferruatlı bir plan tanzim edilmesine taraftarız.

k) Ziraat, hayvancılık ve ormancılıkla ilgili sanayinin gelişmesi ve ziraatla ilgili küçük sanayinin gizli işsizliği önleyeceğinden bu mevzuun isabetli bir şekilde planlanmasına çalışılacaktır.

Bu meyanda meyvecilik ve sebzeciliğin ve bunlara bağlı olarak konserveciliğin gelişmesine önem verilecektir.

l) Mahsulün pazarlanması, iç ve dış piyasalarda sürümünün temini için standardizasyonuna, maliyetlerin düşürülmesine, kalitenin yükseltilmesine ve istihsalin arttırılmasına çalışılacak müstalısilin iştirakiyile güçlü pazarlama müesseselerinin kurulmasına yardım olunacaktı.

m) Erozyonun önlenmesine, teraslama ve ağaç dikme gibi tedbirlerin alınmasına dikkat edilecek. Kır haline gelmiş arazide zeytinlik, fıstıklık ve bağ dikilmesini teşvik ederek vatandaşlara mal etmeye çalışacağız. Orman sahalarımızın artması ve bunların en iyi şekilde işletilmeleri için gereken tedbirleri alacağız.

Ormancılık:

82- Ormanlarımız bütün tedbirlere ve yasaklara rağmen azalmaktadır. Bu azalmayı önlemek için sadece polisiye kuvvetleri harekete geçirmek şimdiye kadar umulan başarıyı sağlamamıştır. Halkımızın ve köylümüzün ağacı ve ormanı sevecek ve bütün boş sahaları ağaçlandıracak zihniyette ve inanışta yetiştirilmesi lüzumuna inanıyoruz.

83- Orman içi köylülerinin, orman mahsulünü işleyecek ve değerlendirecek sınai ve ticari teşebbüslerde çalıştırılarak geçimlerinin temini, köylünün mahrukat ve inşaat malzemesi olarak kullanmak mecburiyetinde olduğu kerestenin başka malzemelerle karşılanması hususunda tedbirler alacağız.

84- Resmi müesseselerin, köy, belediye gibi hükmi şahısların ve hususi müesseselerle, vatandaşların ağaçlandırma faaliyetine hız vermesine iştiraki için teşvikkâr usullerin geliştirilmesine çalışacağız.

Hayvancılık:

85- Ziraai reforma muvazi olarak hayvancılığın ıslahına çalışacağız, meraların ıslahı, hayvan yemi istihsalatının arttırılması, kalitenin ıslahı ve ucuzlatılması ahır ve besi hayvancılığının teşviki, kümes hayvanlarının daha geniş ölçülerde yetiştirilmesi için tedbirler alınması ve bu gaye ile kredi politikasının ayarlanması icap ettiğine inanıyoruz. Hayvanlardan istihsal edilen maddeler ait endüstrinin bu hareketlerle birlikte geliştirilmesi şarttır. Hayvancılık sahasındaki araştırmaların arttırılması ve daha verimli hale getirilmesi gerektiğine inanıyoruz. Veteriner hekimlerin emeğinden daha büyük hacimde faydalanılarak ilmi ve modern esaslarla hayvancılığımızı geliştirmek gayemizdir.

Su Ürünleri:

86- Su ürünleri bakımından çok zengin olan denizlerimizin taşıdığı potansiyeli değerlendirecek bir organizasyona ve tekniğe sahip değiliz.

Balıkçılığımız geri durumdadır. Avlanmada tatbik edilen usuller su ürünlerinin neslini azaltacak mahiyettedir.

Devlet, balıkçılığımızın inkişafı için gereken imkanları hazırlamalıdır. Balıkçılık teçhizat ve işletme malzemesinin ucuza temini ve balıkçılarımızın teçhizi için her türlü tedbirler alınmalıdır. Su ürünlerinin avlanması soğuk hava depolarında muhafazası, yurtiçinde ve yurtdışında pazarlanması, bozulmadan depolanmasına ve nakliyesine yarayacak modern vasıtaların temini ve halkımızın su ürünlerine istihsal ve istihlakine alıştırılması ve bütün bunların yanında konserve sanayiinin inkişafı temin olunmalıdır.

Ulaştırma:

87- İktisadi kalkınmamızın can damarı olan ulaştırma hizmetlerinin yeni baştan tanzimi gerekmektedir. Devlet Demir Yollarımız pek az istisnası ile bundan 40 sene evvelki usullerle çalışmaktadır. Malzeme çok eskimiştir, intizam ve sürat yoktur. Demir yollarımız bir program dahilinde milli imalat ile yenilenmelidir.

Karayollarımız artan trafik hacmine kâfi gelmemektedir. Yollarımızın yapılmasında tatbik edilen sistem hatalıdır. Yapılan yollar çok kısa zamanda yıpranmakta ve sık sık tamire lüzum hasıl olmaktadır. Uzun vadeli bir plan içerisinde mütalaa edilecek olursa masraflı ve külfetli bir yol politikası takip edildiği meydana çıkar. Köy yolları inşaatında da aynı hatalı durum mevcuttur.

Partimiz bu yanlış politikayı değiştirecek ve daha sağlam ve uzun zaman dayanacak yolların yapılmasına ve böylece tamir masraflarından yapılacak tasarruflarla daha ucuz bir ulaştırma teminine çalışacaktır. Yurdumuzun artan trafik hacmine cevap verecek yol şebekesine kavuşturulması ve büyük şehirlerimizin modern otostratlarla birbirine bağlanması Partimizin başlıca hedeflerinden biri olacaktır.

İmar, İskan, Şehircilik:

88- Köylerden şehirlere doğru başlayan akımın doğurduğu içtimai, iktisadi, sınai meseleler yanında ele alınması gereken mühim bir mesele de şehircilik imar ve iskan meseleleridir. Partimiz halkımızın iktisadi seviyesine uygun mesken politikasını şehircilik tekniğinin esasları ile telif edecek ve hem vatandaşlara kolaylık sağlayacak ve hem de şehirlerimizin gayri sıhhi ve intizamsız gelişmesini önleyecektir. Gecekondu sahalarının ıslahı ve imarı için daha ciddi tedbirleri alacak, emrivakilere boyun eğen bir politika yerine şehirleşme hareketini önden giden ve yol gösteren bir politika ile düzenleyecektir.

Şehir planlamalarında mabetlerin inşa ve restorasyonları şehircilik estetiği bakımından ön planda tutulacak ve mabetlerin ibadetten başka maksatlar için kullanılamayacaklarına dair kanun hükümleri istisnasız bir şekilde tatbik olunacaktır.

Sağlık Hizmetleri:

89- Halkın sağlığını korumak vazifesi ile mükellef olan devletin bu vazifesini tatminkâr bir nizama bağlamak kararındayız.

90- Sağlık hizmetlerinde yurdun az gelişmiş bölgeleri ile gelişmiş bölgeleri arasındaki hizmet eşitliğini temin edeceğiz. Hekimsiz hastanelerin ve sağlık merkezlerinin hekime ve kâfi miktarda personele kavuşmasını sağlayacağız.

Koruyucu hekimlik faaliyetlerinin yurda yaygın hale gelmesine, halkın sağlığını tehdit eden fiziki, kimyevi ve biyolojik tehlikelere karşı tedbirler alınmasına çalışacağız.

Fakir vatandaşların hastane kapılarında müşkülata uğramadan parasız muayene ve tedavisini temin edeceğiz.

Yurdun yoldan mahrum bölgelerinde sağlık hizmetlerinin aksamaması için gereken tedbir-

leri almak kararındayız.

91- Yurtdışındaki hekimlerin yurda dönmesini temine ve yurtiçindeki hekimlerin dışarıya muhaceret etmesini önlemeye yarayacak teşvik tedbirleri alacağız.

92- Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesini devletleştirilme şeklinde anlamıyoruz.

93- Sağlık hizmetlerinin en ücra yurt köşelerinde dahi teminat altına alınması için gideceğimiz yolda hekimler arasındaki mesleki, ilmi yarışma ve olgunlaşmayı teşvik edici verim ve hizmet farkını değerlendirici bir sistem yürüteceğiz.

Nüfus Siyasetimiz:

94- Kökü dışarda olan kozmopolit ve gayri milli teşekküllerin manevi istila hareketlerine muvazi olarak maddi sahadaki bir tatbikatı olmak üzere girişilen ve aile planlaması, nüfus siyaseti, doğum kontrolü, gebeliği önlemek, istediği kadar çocuk yapma hürriyeti adları altında yürütülen milli gelişmemizi engelleme hareketinin şiddetle karşısındayız.

Memleketimizin kalkınması, gelişmesi ve yarının dünyasında hakkı olan yeri alabilmesi için gidilmesi icap edilen yol; sağlık kontrolü, eğitim ve umumi istihsali arttırıcı tedbirlerin teminatı altında nüfusun çoğalmasıdır.

Büyük ve kudretli Türkiye'nin gerektirdiği nüfus artışı çalışmalarında en büyük ehemmiyetle üzerinde duracağımız husus sıhhatli nesiller yetiştirmek üzere, gıda ve beslenme konusu olacaktır.

Turizm İşleri:

95- Tarihi ve tabii zenginliklerimizi yurt ve dünyanın içinde bulunduğu turistik şartları değerlendirecek ve fakat milli ahlak ve karakterimizin icaplarına uygun olacak bir turizm politikası tanzim edeceğiz.

İç turizmin gelişmesi için, ulaştırma, dinlenme ve tanıtma mevzularında kolaylık sağlamak lüzumuna inanıyoruz.

Yabancı turistlerin Türk misafirperverliğine yaraşır şekilde karşılanması, yurdumuz ve milletimizi yakından tanımaları, tarihimizin ve kültürümüzün eserleri hakkında bilgi edinmeleri temin edilecektir.

Bu maksadın hususlu için yurdumuzdaki tarihi eserlerin araştırılıp bulunmasına ve milli kültürümüze ait diğer eserlerle birlikte onarılmasına öncelik verilecek ve bunlara gereken ilgi gösterilecektir.

Basın-Yayın İşleri:

96- Basının, radyo ve televizyonun başarmaya kararlı olduğumuz kültürel ve ahlaki hamleye yardımcı olarak faaliyet göstermesini demokratik usullerle temin edeceğiz.

Partimiz bu müesseseleri birer milli eğitim müessesesi olarak görmektedir. Bölge radyolarının çoğaltılmasını ve birer okul olarak çalıştırılmasını tanzim etmek kararındayız.

97- Ahlak bozucu neşriyatı yasaklayan kanunların eksiksiz olarak işletilmesi, yıkıcı

cereyanların tasfiyesi basın politikamızın temel prensiplerindendir.

Dış politika:

98- Tarihi karakterimize ve milletimizn topyekûn maksat ve iradesine uygun, uzun vadeli, milli, müstakil, şahsiyetli ve müstekar bir dış politika tatbikine karalıyız. Dış politikada temel prensibimiz hakkın ve adaletin müdafaası olacaktır.

Beynelmilel alanda haksızlıkları önlemek için mücadele ederek bu mevzuda tarihte parlak misaller vermiş olan milletimizin Birleşmiş Milletler Anayasası'nın prensipleri vaaz edilmeden çok önce bu prensipleri daha mükemmel bir şekilde yaşadığı ve yaşattığı bir gerçektir. Partimizin dış politikası mana ve istikametini bu gerçekten alacaktır.

99- Beynelmilel mukabelelere, samimi olarak riayet eden milletimizin bu seviyeli tutumunu devam ettireceğiz. Bir yandan barışçı görünerek diğer yandan emperyalist emellerle barışı istismar ve suiistimal eden gayri samimi politikalara müsamaha etmeyeceğiz.

100- Jeopolitik durumumuz itibarıyla tarihi ve kültürel hürriyetlerini garantiye bağlayan prensiplerle teminat altına alınmış bulunan haklarını müdafası için gereken teşebbüslerde bulunacağız.

Hariciye vekâleti teşkilatının ihtiyacı olan elemanların ifa edecekleri vazifelerin hususiyetlerine göre yetiştirilmesine yarayacak fakültelerin açılması ve kürsülerin ihdas edilmesi lüzumuna inanıyoruz.

Ataları, babası, üvey ağabeyleri, okul günleri ve tavuklu pilavı...

41 yaşındaki aşkı ve 33'üncü dereceden Mason nikah şahidi...

Gümüş Motor'dan, Odalar Birliği'nden ve AP'den kovuldu...

Milli Nizam Partisi'nin perde arkasındaki "Genel Başkanı"; Şeyh Mehmet Zahid Kotku...

Milli Nizam Partisi kapatılıyor, Erbakan İsviçre'ye "hicret" ediyor...

MSP illegal olarak kuruldu. İsim babası Aziz Nesin...

MSP'nin generalleri. Erbakan'ın "İstihbarat Örgütü"...

MSP'den Masonlara kıyak. Akgün Erbakan'ın komisyonları...

MSP'de nakşi-nurcu kavgası...

Yağmur bombaları pazarlayan MSP'li Senatör...

"Eroinleri Erbakan'dan aldım" diyen MSP'li milletvekili...

Akıncı gençlerin silahlı 32 kampı...

Erbakan'dan Kral Faysal'a mektup; "Beni güçlendirin!"

MSP'lileri aklayan iki hakim; Biri RP'de, diğeri Suudi Arabistan'da...

Suudiler'in Nurculara hediyesi Faisal Finansman, Nakşibendilerin hediyesi Al Baraka Türk...

Erbakan'ın 50 milyarlık villası...

"Erbakan Hareketi"nin Ortadoğu'daki müttefiki; Rabıta, İhvan...

Erbakan, ABD'ye niçin gizli gidiyor? Kimlerle görüşüyor?

Suudiler'den bir yılda gelen para 300 milyar...

Masonların seçtiği Şeyhülislam...

Erbakan'ın Mercedes'leri, banka hesapları, tefecileri ve gizli kasaları...

"ERBAKAN HAREKETİ"NE İLİŞKİN YAPILAN İLK GAZETECİLİK ARAŞTIRMASI...

